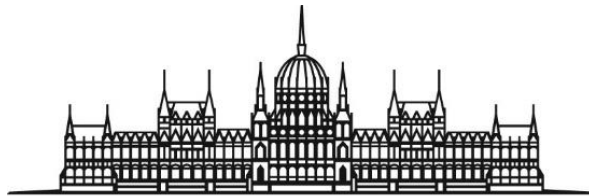

Országgyűlési Napló

*Dúró Dóra, Jakab István, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és dr. Oláh Lajos*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Dócs Dávid, Gelencsér Attila,
dr. Tiba István, Z. Kárpát Dániel*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	13107
Napirend előtti felszólalások:	
<i>Bakos Bernadett</i> (LMP).....	13107
<i>Dr. Koncz Zsófia</i> energiaügyi minisztériumi államtitkár	13108
<i>Toroczkai László</i> (Mi Hazánk).....	13110
<i>Rétvári Bence</i> belügyminisztériumi államtitkár	13112
<i>Szabó Tímea</i> (Párbeszéd).....	13114
<i>Dr. Koncz Zsófia</i> egészségügyi minisztériumi államtitkár	13116
<i>Dudás Róbert</i> (Jobbik)	13117
<i>Rétvári Bence</i> belügyminisztériumi államtitkár	13119
<i>Orosz Anna</i> (Momentum).....	13121
<i>Rétvári Bence</i> belügyminisztériumi államtitkár	13123
<i>Dr. Gurmai Zita</i> (MSZP).....	13125
<i>Vitályos Eszter</i> kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár	13126
<i>Arató Gergely</i> (DK)	13128
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	13130
<i>Dr. Simicskó István</i> (KDNP)	13131
<i>Rétvári Bence</i> belügyminisztériumi államtitkár	13133
<i>Gyórfy Balázs</i> (Fidesz).....	13135
<i>Farkas Sándor</i> agrárminisztériumi államtitkár	13137
A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2022. évi egységes költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	13139
A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2024. évi egységes költségvetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	13139
Magyarország Kormánya és Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága kormánya között a minősített adatok védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	13139
A Magyarország Kormánya és az Üzbég Köztársaság Kormánya közötti légi közlekedési megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	13139
A felsőoktatást érintő képesítések elismeréséről szóló globális egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	13139
A Magyarország 2022. évi központi költségvetéséről szóló 2021. évi XC. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	13140
Az Egyesült Nemzetek kiváltságairól és mentességeiről New Yorkban, 1946. évi február hó 13. napján kelt nemzetközi egyezményben biztosított kiváltságoknak, mentességeknek és könnyítéseknek a World Aquatics Magyarországon működő intézményeire vonatkozó kiterjesztéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	13140
A konzuli védelemről szóló 2001. évi XLVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	13140
A pénzügyi közvetítőrendszert érintő törvények jogharmonizációs és egyéb célú módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	13140
A Magyar Vállalkozók Napjáról szóló határozati javaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	13141
A víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és zárószavazás	13141

Az egyes adótörvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás 13141

A globális minimum-adószintet biztosító kiegészítő adókról és ezzel összefüggésben egyes adótörvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás 13142

Interpellációkra adott válaszok elfogadása:

„Miért hagyott le minket Románia?” címmel benyújtott interpelláció (I/5847.) határozathozatala 13143

„Mikor válnak elérhetővé a tatabányai pályaudvar akadálymentesítésének részletei?” címmel benyújtott interpelláció (I/6128.) határozathozatala 13143

„Mit tesz a kormány a herbáterror ellen?” címmel benyújtott interpelláció (I/6130.) határozathozatala 13143

„Mit tesz a kormány az iskolai zaklatások megfékezése érdekében??” címmel benyújtott interpelláció (I/6118.) határozathozatala 13143

„Miért nincs következménye a hetente ismétlődő akkumulátor-botrányoknak?” címmel benyújtott interpelláció (I/6114.) határozathozatala 13143

„A végrehajtók miért nem tanúsítanak emberséget legalább a nyugdíjasokkal szemben?” címmel benyújtott interpelláció (I/5866.) határozathozatala 13143

„A kormány végre hajlandó-e az emberek véleményét kikérni, az életüket nagyban befolyásoló döntések meghozatalában?” címmel benyújtott interpelláció (I/6083.) határozathozatala 13143

Az egyetemek és a kutatóintézetek, valamint a gazdaság összekapcsoltságának erősítéséhez szükséges egyes törvények, továbbá egyes felnőttképzési és kulturális tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig 13144

Dr. Hankó Balázs Zoltán kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója 13144

Felszólalók:

Dr. Pósnán László, a Fidesz képviselőcsoportja részéről 13150

Barkóczy Balázs, a DK képviselőcsoportja részéről 13154

Nacsa Lőrinc, a KDNP képviselőcsoportja részéről 13158

Dr. Hiller István, az MSZP képviselőcsoportja részéről 13162

Ander Balázs, a Jobbik képviselőcsoportja részéről 13166

Dr. Mellár Tamás, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről 13170

Szabadi István, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről 13172

Dr. Keresztes László Lóránt, az LMP képviselőcsoportja részéről 13174

Nyitrai Zsolt (Fidesz) 13179

Nacsa Lőrinc (KDNP) 13180

Barkóczy Balázs (DK) 13181

Dr. Hörcsik Richárd (Fidesz) 13182

Dr. Pósnán László (Fidesz) 13185

Dr. Keresztes László Lóránt (LMP) 13187

Dr. Hankó Balázs Zoltán kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár előadói válasza 13190

A fenntartható finanszírozás és az egységes vállalati felelősségvállalás ösztönzését szolgáló környezettudatos, társadalmi és szociális szempontokat is figyelembe vevő, vállalati társadalmi felelősségvállalás szabályairól és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig 13195

Dr. Fónagy János gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója 13195

Felszólalók:

Bánki Erik, a Fidesz képviselőcsoportja részéről 13197

Arató Gergely, a DK képviselőcsoportja részéről 13198

Nacsa Lőrinc, a KDNP képviselőcsoportja részéről 13200

Komjáthi Imre, az MSZP képviselőcsoportja részéről 13201

Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	13202
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről	13205
Dr. Fónagy János gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár előadói válasza.....	13208

A munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat

általános vitája a lezárásig	13209
------------------------------------	-------

Dr. Fónagy János gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	13209
--	-------

Felszólalók:

Szabó Zsolt , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	13210
Komjáthi Imre , az MSZP képviselőcsoportja részéről	13211
Nacsá Lőrinc , a KDNP képviselőcsoport részéről.....	13214
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	13215
Kanász-Nagy Máté , az LMP képviselőcsoportja részéről	13219
Varga Ferenc (független)	13223
Ander Balázs (Jobbik)	13226

Dr. Fónagy János gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár előadói válasza.....	13226
--	-------

A kiegészített üzemanyag és a radioaktív hulladék kezelésének nemzeti politikájáról

szóló 21/2015. (V. 4.) OGY határozat módosításáról szóló határozati javaslat általános vi-

tája a lezárásig	13230
------------------------	-------

Steiner Attila energiaügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	13230
--	-------

Felszólalók:

Bánki Erik , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	13232
Balassa Péter , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	13235
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	13236
Tordai Bence , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről	13238
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről	13241

Steiner Attila energiaügyi minisztériumi államtitkár előadói válasza	13247
---	-------

A helyi önkormányzatok adósságrendezi eljárásával összefüggő törvények módo-

sításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig

.....	13250
-------	-------

Dr. Dukai Miklós belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	13250
---	-------

Felszólalók:

Szabó Zsolt , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	13253
Gy. Németh Erzsébet , a DK képviselőcsoportja részéről	13254
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	13258
Komjáthi Imre , az MSZP képviselőcsoportja részéről	13259
Dudás Róbert , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	13260
Dócs Dávid , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről.....	13262
Ritter Imre nemzetiségi képviselő	13264
Gy. Németh Erzsébet (DK)	13269
Dr. Kovács Zoltán (Fidesz)	13269
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	13270
Kósa Lajos (Fidesz)	13271
Dócs Dávid (Mi Hazánk)	13274
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	13275
Gy. Németh Erzsébet (DK)	13276
Kósa Lajos (Fidesz)	13276
Dr. Kovács Zoltán (Fidesz)	13277
Gy. Németh Erzsébet (DK)	13280
Rétvári Bence (KDNP)	13282
Kósa Lajos (Fidesz)	13283

Dr. Dukai Miklós belügyminisztériumi államtitkár előadói válasza	13283
---	-------

A harmadik országbeli állampolgárok beutazására és tartózkodására vonatkozó ál-

talános szabályokról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig

.....	13288
-------	-------

Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	13289
--	-------

Felszólalók:

Kósa Lajos , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	13294
Komjáthi Imre , az MSZP képviselőcsoportja részéről	13298
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	13302
Dr. Lukács László György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	13305

Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	13308
Szabadi István , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről	13310
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről	13315
Varga Ferenc (független)	13319
Szatmáry Kristóf (Fidesz)	13322
Komjáthi Imre (MSZP)	13325
Dócs Dávid (Mi Hazánk)	13325
Kósa Lajos (Fidesz)	13326
Varga Ferenc (független)	13327
Dr. Czomba Sándor gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár	13328
Dr. Apáti István (Mi Hazánk).....	13332
Szatmáry Kristóf (Fidesz).....	13337
Dr. Apáti István (Mi Hazánk).....	13338
Dócs Dávid (Mi Hazánk)	13339
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár előadói válasza	13340
Napirend utáni felszólalások:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	13348
Dócs Dávid (Mi Hazánk)	13349
Az ülésnap bezárása	13352

Az ülésen jelen voltak:

DR. LATORCAI CSABA JÁNOS, a Miniszterelnökség államtitkára, SOLTÉSZ MIKLÓS államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, DR. DUKAI MIKLÓS belügyminisztériumi államtitkár, RÉTVÁRI BENCE államtitkár, DR. KONCZ ZSÓFIA energiaügyi minisztériumi államtitkár, STEINER ATTILA államtitkár, ÁGH PÉTER építési és közlekedési minisztériumi államtitkár, DR. ZSIGMOND BARNA PÁL , az európai uniós ügyek minisztériumának államtitkára, DR. CZOMBA SÁNDOR gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS államtitkár, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. HANKÓ BALÁZS ZOLTÁN kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár, VITÁLYOS ESZTER államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakának
13. ülésnapja
2023. november 21-én, kedden
(9.00 óra - Elnök: Jakab István
Jegyzők: dr. Tiba István és Dócs Dávid)

ELNÖK: (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakának 13. **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Tiba István és Dócs Dávid jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntök mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalások** következnek. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Bakos Bernadett képviselő asszony, LMP-képviselőcsoport: „Aktuális ügyeinkről” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

BAKOS BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Rendkívül szomorú döntést hozott nemrég az Európai Parlament, amiben úgy döntöttek, hogy jelentősen felpuhítják az Euro 7-követelményeket. Ez a szabályrendszer mondja ki ugyanis, hogy az újonnan értékesített autóknak az EU-ban milyen környezetvédelmi határértékeknek kell megfelelni. Ezzel a szabályrendszerrel sikerült elérni azt, hogy az elmúlt évtizedekben az autók károsanyag-kibocsátása gyakorlatilag a töredékére csökkent, és mindeddig minden egyes új norma jelentős szigorítást hozott az előzőekhez képest; egészen idáig, merthogy az Európai Parlament felpuhította jelentősen az Euro 7 követelményeit, a végső normákat, így a végeredmény az lett, hogy gyakorlatilag szinte alig van eltérés az Euro 7 és az Euro 6 között.

Az autóipar nyert, az európai emberek tüdeje pedig veszített. Éppen azért volt szükség a kilencvenes években az Euro-normák bevezetésére, mert így az Unió rá tudta kényszeríteni arra az autógyártókat, hogy a fejlesztéseiket a károsanyag-kibocsátás csökkentésének irányába csatornázzák, gyakorlatilag enélkül valószínűleg még ma is egyre károsabb, de számukra egyre nagyobb profitot termelő autókat próbálnának meg a fogyasztóknak értékesíteni.

Azért különösen elkeserítő az EP mostani döntése, mert valójában ezzel azt mondja ki, hogy az autógyárak profitja még mindig sokkal fontosabb az Uniónak, mint a fenntarthatóság vagy az európai emberek egészsége.

Nyilván nem okozott túl nagy meglepetést számunkra az, hogy az összes fideszes EP-képviselő a felpuhítás mellett szavazott, a Fidesz ugyanis nem árul zsákbamacskát, gyakorlatilag még büszkének is arra, hogy az autóipar lobbistáiként dolgoznak valójában. Kicsit nagyobb meglepetést okozott számunkra, hogy a Momentum két EP-képviselője is a felpuhítás mellett szavazott. Szomorúan vettük azt is tudomásul,

hogy egy olyan párt, amelyik elvileg a fenntarthatóságot tűzi ki a zászlajára, a génmódosított élelmiszerek után most már másodsorra inkább a nagyipari érdekek mellé állt. De legalább így mindenki számára egyértelművé válhatott, hogy zöldnek lenni egyáltalán nem alap; hogy amikor a valódi döntésekre sor kerül, akkor egyedül a zöldekre számíthatnak mindazok, akik valóban aggódnak a fenntarthatóságért.

A döntés azt is megmutatja, hogy van is miért aggódunk. A 24. órában járunk, és az Unió vezetését, a magyar kormányt és úgy látszik, a magyar ellenzék egy részét is az autógyárak profitja aggasztja és nem pedig ez. Márpedig, ha továbbra is ez marad a fő szempont, akkor Európa fenntarthatatlan és sikertelen lesz. Fenntarthatatlan lesz, mert ha valóban tenni szeretnénk a klímaváltozás megfékezése érdekében, akkor az nem megoldás, hogy még több autót értékesítsünk, legfeljebb lecsereéljük elektromosra azokat. Ezt a profitjukért aggódó autógyárak kétségbeesett zöldre festési kísérleteként értelmezhetjük. A valódi megoldás az lenne, hogyha végre nem kényszerítenénk az embereket mindennapos ingázásra, hanem megteremténénk a 15 perces településeket, ha elérnénk azt, hogy a kistelepüléseken élők és a nagyvárosokban élők is hozzájussanak minden alapvető szolgáltatáshoz 15 percen belül, illetve a megoldás része lenne az is, hogyha úgy fejlesztenénk a közösségi közlekedést, hogy az alkalmas legyen az autózás kiváltására a mindennapokban. És mivel ezt mindenki tudja, aki képes egy választási ciklusnál tovább gondolkodni, azt is tudhatják, hogy az autóiparra alapozni Európa versenyképességét a sikertelenség záloga, mivel az autóipar legerősebb évtizedei mögöttünk vannak, nem pedig előttünk.

A környezetvédelmi normák felpuhítása sajnos alig szerepelt a magyar sajtóban. Ha nem lenne zöldpárt a parlamentben, akkor még itt sem lenne róla szó, a nagyvállalati lobbis ugyanis a háttérben szereti intézni az ügyeit. Pedig a döntés drámai a közvetlen következményeit tekintve is, de még az önmagán túlmutató hatásait illetően is, ez a döntés ugyanis egyértelművé teszi, hogy a jövő évi európai parlamenti választásokon valójában két oldal fog összecsapni. Az egyik oldal az, akik úgy gondolják, hogy az európai embereknek akkor lesz jó, ha a nagytőkének, ha a nagyvállalatoknak, az autógyártóknak minél jobb az Európai Unióban. Ezt képviseli gyakorlatilag jelenleg az Európai Unió, a Néppárt, ezt képviseli a magyar kormány is és a liberális pártok is. A másik oldalon azonban azok állnak, akik azt gondolják, hogy a profitérdek soha nem előzheti az embert, hogy a fenntarthatóság igenis sokkal fontosabb az autógyáraknál. Ezen az oldalon pedig, úgy látszik, kizárólag a zöldek állnak jelenleg. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Koncz Zsófia miniszterhelyettes asszony kíván válaszolni. Öné a szó.

DR. KONCZ ZSÓFIA energiaügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök

Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Szeretnék idézni valamit az ön Facebook-posztjából azzal kapcsolatban, amit most hallhatunk. Egy fontos részletet kifelejtett, ami szerintem nagyon érdekes és sokatmondó. Úgy fogalmaz, hogy „Nem gondoljuk, hogy jó megoldás, ha az összes benzines, dízeles autót lecseréljük elektromosra.” Ezt itt megerősítette, illetve ezt Facebook-oldalán is megjelentette.

Na most, erről egy picit beszéljünk, mert úgy tűnik, hogy nem egészen kommunikálnak a frakción belül. Szeretnék néhány gondolatot ezzel kapcsolatban kiemelni. A 2019-es EP-lista-vezetőjük, Vágó Gábor így kampányolt: „A világban elektromosautóforradalom zajlik, amiből Magyarországnak és Európának sem szabad kimaradnia. Norvégiához és Pekinghez hasonlóan el kell érni, hogy 2030-tól már Magyarország útjain is csak elektromos vagy hibrid hajtású járművek közlekedhessenek. Erre azért is szükség van, mert a jelenleg születendő gyermekek várható élettartamát három évvel rövidíti a légszennyezettség. A magyarországi autógyárak átállását is segíteni kell, ennek elmaradása esetén ugyanis tíz év múlva Kínából vesszük az autókat, ami jelentősen visszavetné a magyar gazdaságot.” Önök ezt képviselték 2019-ben.

Jelenlegi parlamenti padtársa, Kanász-Nagy Máté képviselőtársunk pedig 2021-ben az alábbi követelést fogalmazta meg: „Benzines, dízeles autók ne közlekedhessenek sehol az Európai Unióban, minden belső égésű motorral rendelkező autót ki kell tiltani.” 2021-ben ezt mondják, hogy ki kell tiltani a belső égésű motorral rendelkező autókat.

Ehhez képest mit mond most ön? Idézem még egyszer: „Nem gondoljuk, hogy jó megoldás, ha az összes benzines, dízeles autót lecseréljük elektromosra, mert a szennyezés nem csökken, csak áthelyeződik.” Úgyhogy ezzel a gondolatmenetével gyakorlatilag teljesen más álláspontot képvisel, mint amit eddig önök mondtak. Ez furcsa és hirtelen álláspontváltás. *(Bakos Bernadett: De hol az ellentmondás?)*

Vajon az elmúlt években, amikor elektromos autókat követeltek, nem tudták, hogy azokhoz energiátárolásra is szükség van? Akkor még jónak tartották, hogy a benzines és dízeles autókat elektromos autóra cseréljék? *(Bakos Bernadett: De hol az ellentmondás?)* Akkor még megoldást jelentett a levegőszennyezettség javítására az elektromos autó, ma már nem jelent megoldást?

Félreértés ne essen, természetesen a közösségi közlekedés fejlesztésével mi is egyetértünk, és ezen dolgozunk, vidéken is több elektromos busz állt például forgalomba, ez nagyon nagy eredmény, nagyon örülnek az ott élő emberek neki. Tehát az a helyzet, hogy mi ezen dolgozunk, ezt támogatjuk, csak hogy félreértés ne essék, csak önök valamilyen szempontból álláspontot változtattak. Ezt azért is sajnálom személyesen, mert azt gondolom, hogy egyébként itt a Parlament falain belül nagyon sok kérdésben egyetértünk, és nagyon fontos ügyeket szoktak idehozni, de sajnos ebben az ügyben valami félrecsúszott. És az is

furcsa, hogy az örökké mérges méregzöld kistestvérükkel szemben önökkel eddig tudtunk azért tárgyalni.

Szeretném kiemelni azt is, hogy Magyarország a klímapolitikai célokat tekintve nem véletlenül nevezhető klímabajnoknak.

(9.10)

Azon 21 ország közé tartozunk a világban, ahol úgy tudtuk a gazdaságot növelni, hogy a kibocsátást pedig folyamatosan csökkentettük - 1990-hez képest 37 százalékkal -, most módosítottuk a nemzeti energia- és klímastratégiában megfogalmazott céljainkat, és most már 2030-ig nem 40 százalékot vállalunk, hanem 50 százalékra módosítottuk ezt a célértéket. Tehát azt gondolom, hogy mindenféle szempontból a kibocsátáscsökkentésen dolgozunk, a klímapolitikai célokkal foglalkozik a kormány.

Hazánk tavaly az EU-s tagországok között a negyedik helyre került az egységnyi energia előállítására jutó szén-dioxid-kibocsátás csökkentésében. Közben több tagországban növekedett a kibocsátás, nekünk 8,6 százalékkal sikerült mérsékelni azt, nálunk csupán a három Benelux-ország ért el jobb eredményt.

Elkötelezettek vagyunk a zöldenergia tekintetében. Azt gondoljuk, hogy a zöldenergia jelenti a magyar gazdaság jövőjét, és szeretném kérni a képviselő asszonyt, illetve a frakciót is, hogy a jövőben - ugyanúgy, ahogy korábban - ezt az átállást tessék támogatni. Köszönjük szépen. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes asszony. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Toroczkai László frakcióvezető úr, Mi Hazánk-képviselőcsoport: „Aktuális közügyek” címmel. Öné a szó, frakcióvezető úr.

TOROCZKAI LÁSZLÓ (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, elnök úr. Vendégmunkás-bűnözés, migránsbűnözés, bevándorló bűnözés, ilyen fogalmakkal ismerkedik a magyar lakosság a rossz kormányzati politika és a rossz kormányzati intézkedések miatt.

Néhány nappal ezelőtt, november 14-én és 15-én Dél-Magyarország több településén, több városában egy bűnbanda garázdálkodott, fényes nappal tört be családi házakba, és csak isteni szerencse, hogy nem történt akár gyilkosság vagy súlyos személyi sérülés, mert éppen nem tartózkodott senki ezekben a házakban. A helyi rendőrség, illetve a Csongrád-Csanád Vármegyei Rendőr-főkapitányság gyorsan intézkedett, és egy napon belül elfogták az elkövetőket, csak hogy ezeknek az elkövetőknek nem kellett volna itt lennie Magyarországon, és köszönjük a rendőrség munkáját.

Nem elsősorban a rendőrség az, amely miatt ilyen állapotok alakultak ki Magyarországon több városában, hanem önök, az önök politikája okozza ezt a helyzetet. Ugyanis kiderült azóta, hogy ezek az elkövetők, akik

nemcsak Dél-Magyarország településein törtek be házakba és garázdálkodtak, hanem Magyarország számos településén tették ezt, grúz állampolgárok, és ahhoz a grúz maffiához, ahhoz a bűnszervezethez tartoznak, akikről mi ott, Dél-Magyarországon már nagyon régóta tudunk, ők elsősorban embercsempészetrel foglalkoznak.

Nem tudjuk, hogyan létezik az, hogy miközben a helyi hatóságok, sőt most már a helyi lakosság is pontosan tudja, hogy Grúziából is bűnszervezetek érkeztek Magyarországra, mert annyira jó üzlet számukra az embercsempészet, közben több mint egy éve itt tartózkodhatnak Magyarországon. Most, amikor a szerbek valószínűleg a szerbiai választásokig, tehát december 17-éig elkezdtek dolgozni, kevesebb migráns jön, így aztán most elkezdtek családi házakba betörni országszerte. Azt kell önöknek látni, hogy ezt az önök politikája okozta.

Aztán mondok itt gyorsan még - kevés időm van - egy-két esetet. Augusztus 20-án egy Borsod vármegyei településen garázdálkodott egy vendégmunkás, ott nőket támadott meg, megpróbálta őket megerőszakolni; egy soproni munkásszállón egy 48 éves ukrán vendégmunkás leszúrt egy férfit; egy ittas vendégmunkás gyújtott fel két parkoló autót Sárváron; egy komáromi csarnok építési területén egy dél-koreai vendégmunkás akarta meggyilkolni a takarítót, akit egy targoncával próbált meg szétlapítani. Hosszasan sorolhatnám még az ilyen eseteket sajnós; ismerkedik tehát a magyar lakosság ezzel az új fogalommal, a vendégmunkás- vagy bevándorlóbüntözéssel.

Ehhez képest önök, a Fidesz képviselői, egy helyi fideszes polgármester és a Csongrád-Csanád vármegyei főispán ma reggel éppen azt mutogatja a baráti sajtó jelenlétében, hogy elszállítják végre az embercsempészeknek azokat a roncs autóit, amelyeknek az elszállításáért hosszú hónapok óta könyörgünk, és számos alkalommal felszólaltam ez ügyben a parlamentben is. Nagyon örülünk neki, csak nem értjük, hogy miért kellett egy egyszerű rendelethez önöknek, mondjuk, fél évet várni, egy ilyen egyszerű intézkedés miatt.

Két oka van az előbb felsorolt eseteknek, ezeknek a problémáknak. Az egyik az embercsempész-bűnbundák, nemzetközi bűnbundák jelenléte Magyarországon, mert önök még mindig, továbbra is fenntartják azt a jogrendet, aminek értelmében gyakorlatilag szabadon tehetik és szabadon követhetik el bűnös cselekményeiket ezek a bűnszervezetek, ugyanis semmi nem történik velük. Tudjuk, hogy önök több mint 1600 külföldi embercsempészt egyszerűen elengedtek, tudjuk azt, hogy az elfogott illegális határsértőkkel semmi nem történik, visszataxazzák őket Szerbiába.

Még egyszer mondom, most december közepéig tart ez az állapot, hogy kevesebb a migráns, aztán nyilván a szerb különleges erők Belgrádból nem fognak ott maradni a határon, és minden marad változatlan. Nem a szerb hatóságoknak, hanem önöknek kellene végre olyan jogalkotást végezni, ami megfelelő büntetéssel sújtja akár az illegális határsértőket.

Nem menekültekként kell őket kezelni, ugyanis önök is nagyon jól tudják, hogy a szomszédos országok nagykövetségein nyújthatják be a menedékkérelmüket, Belgrádban, vagy mondjuk, az ukrainai magyar nagykövetségen. Aki megrongálja a határzárát, a kerítést, az minimum rongálást követ el. Olyan jogszabályt kell önöknek alkotni, hogy bűnözőkként tudjunk velük foglalkozni, és börtönökbe kell őket zárni, ha nincs elég börtön, akkor börtönöket kell építeni, önfenntartó börtönöket, ha nincs elég mezőgazdasági idénymunkás, akkor fogják őket munkára, vegyék el tőlük a több ezer eurót, ami ott lapul a legtöbb migráns zsebében.

A másik ilyen ok pedig az önök rossz gazdaságpolitikája. Önök továbbra is a magyar lakosságot akarják adóztatni a világrekorder áfával, közben pedig adókedvezményekkel idecsábítják azokat a globális nagyvállalatokat, amelyek aztán vendégmunkásokat fognak idehozni, ebbe az országba. Így aztán folytatódni fog ez a tendencia.

A kérdésem pedig az, hogy önöknek, a magyar belügyi szerveknek, a rendőrségnek milyen direkt forródrótkapcsolata van, mondjuk, az indiai, bangladesi, pakisztáni, vietnámi, Fülöp-szigeteki hatóságokkal, hogyan fogják tudni leellenőrizni az ideáramló vendégmunkásokat. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence miniszterhelyettes úr válaszol az elhangzottakra. Öné a szó.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! Remélem, hogy az ön esetében a szavakat majd tettek is fogják követni. A mai napon kezdi el a parlament tárgyalni az új idegenrendészeti törvényt, amely sokkal szigorúbb előírásokat tartalmaz, mint bármilyen más idegenrendészeti jogszabály a rendszerváltás óta.

Nos, ha önnek tényleg fontosak azok a célok, amikről beszélt, hogy aki jogszabályokat sért Magyarországon, és harmadik országbeli állampolgár, tehát nem magyar és nem EU-s állampolgár, azt azonnal és szigorúan el lehessen távolítani Magyarországról, akár az őrizetet is igénybe véve; ha önnek tényleg fontos az, hogy aki külföldiként megszegi a jogszabályokat, annak rögtön következménye legyen; ha önnek tényleg fontos az, hogy senki Magyarország területére ne léphessen be illegális módon, ha ön is rögzíteni akarja azt, amit az Európai Unió jelenleg szitokszóként tud csak elfogadni, hogy nincs alanyi joga senkinek arra, hogy Magyarország területén és az EU területén tartózkodjon harmadik országbeli állampolgárként, akkor támogassák ezt a törvényjavaslatot a mai vitában is és majd pár hét múlva a szavazáskor is.

Ha ön tényleg úgy gondolja, hogy meg kell védeni Magyarország biztonságát, közbiztonságát, közrendjét a migrációtól, akkor önnek is és minden más képviselőnek is itt van a lehetőség, ezt tudják bizonyítani idén decemberben az új, szigorított idegenrendészeti törvénynek az elfogadásával.

Ez a törvény egyértelművé teszi, hogy akinek nincs jogcíme arra, hogy Magyarország területén tartózkodjon, annak még az okmányaira és akár a lejárt okmányaira is okmánykörözést lehet kiadni. Ha elkapják őket a rendőrök, igazoltatás vagy más módon, akkor idegenrendészeti őrizetbe kerülnek, az őrizetet végrehajtják az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóságnál, és addig nem is hagyhatják azt el, ameddig azzal a hatósággal, amely az ő honos országuk szerinti hatóság, fel nem veszik a kapcsolatot és nekik át nem adják. Tehát nem csupán kiengedik az országhatáron, hanem gondoskodnak arról, hogy lehetőség szerint soha vissza ne is térjenek azok, akik Magyarországon jogszabályokat sértettek.

Egyértelmű hibája volt Brüsszelnek, hogy meghívólevelet küldött mindenkinek, teljesen függetlenül attól, hogy milyen célból érkezik. Brüsszel nem vizsgálja alaposan azt, hogy valaki a szociális segélyek miatt jön, vállalkozni akar, munkát akar vállalni vagy terrorista szándéka van, ennek semmilyen alapos vizsgálata nincs, csak szélesre tárt kapuk, amelyekkel emberek tömegeit, százezreket, millióit engedik be az Európai Unióba.

Mi viszont megköszönhetjük a magyar rendőröknek és a magyar határőrszolgálatnak, hogy a magyar déli határnál nyolc év alatt egymillió illegális határátlépési kísérletet hiúsítottak meg. Ez is kellett ahhoz, hogy Magyarország bekerüljön a világ hús legbiztonságosabb országa közé. Ezt azzal is elérhettük, hogy a szigorú büntető törvénykönyv, a háromezerrel több rendőr és a hatékony büntetőpolitika révén a 2010. évi 447 ezer elkövetett bűncselekményszámot a tavalyi évre 447 ezerről 167 ezerre tudtuk leszorítani, és szeretnénk ezt meg is védeni, mert Magyarország egyik legerősebb tőkéje pontosan a közbiztonság.

(9.20)

Ha megnézzük, hogy egyes európai államokban az emberek mennyire érzik magukat biztonságban, mennyire aggnak attól, hogy bűnözés vagy erőszak áldozatai lesznek, akkor azt láthatjuk, hogy a világban az emberek 26 százaléka aggnak emiatt, de Hollandiában is 20 százalék, Svédországban az egyik legmagasabb, 58 százalék, és Németországban is 15 százalék. Ezzel szemben Magyarországon ez az érték 4 és 10 százalék között szokott mozogni. Tehát az emberek Európában az egyik legbiztonságosabban Magyarországon érzik magukat. Ehhez persze arra is szükség van, hogy az illegális migrációnak a közbiztonságot veszélyeztető hatásait teljes mértékben megpróbáljuk megakadályozni. Sajnos ebben Brüsszel nem Magyarország szövetségese, és egyik közép-európai országnak sem szövetségese, hanem ahol tud, ott akadályoz minket. Ezért mondjuk, hogy változásra van szükség Brüsszelben. Nem maradhat tovább ez a migrációpárti politika.

S az is felháborító, hogy a baloldali politikusai is azt visszhangozzák, amit Brüsszelben hallanak, a kerítésbontást, a kapuk kitérését, az illegális migránsok beengedését. Sőt, Gyurcsány Ferenc, a baloldali vezetője

még aláírásokat is gyűjtött a betelepítési kvóta mellett! Arra gyűjtött aláírásokat a baloldali vezetője, hogy ne csak a déli határnál jöjjenek be tömegesen az illegális migránsok, hanem aki nem kell Nyugat-Európában, azt is átdobhassák Magyarországra, és utána a magyar embereknek növelje a közbiztonsági kockázatát. Azért fontos részt venni a nemzeti konzultációban, mert itt is mindenki egyértelműen hitet tehet amellett, hogy meg akarja védeni Magyarországot a magyarok országaként, és erre minden országgyűlési képviselőnek is lehetősége lesz.

Nyugat-Európában sokszor az ott megkapott szociális segélyeket arra használják az illegális migránsok, hogy hazaküldik, hogy újabb és újabb illegális migránsok tudják kifizetni az embercsempészek díját és így Európába jutni. Ez egy negatív spirál. Ha nem szabunk neki gátat, sohasem lesz vége. Ezért fontos, hogy Brüsszelben ezt a folyamatot megakadályozzuk, megfordítsuk, és az, ami a magyar politika volt, a határok szigorú védelme, végre egész európai politika is legyen, de ehhez közös európai döntésre, az európai választópolgárok döntésére lesz szükség a jövő évben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr választását. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Szabó Timea frakcióvezető asszony, Párbeszéd-képviselőcsoport: „Aktuális ügyekről” címmel. Öné a szó, frakcióvezető asszony.

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Óbuda-Békásmegyeryéni országgyűlési képviselőjeként most már tíz éve követelem a kormánytól azt, hogy Óbudán a volt gázgyár területén a talajban levő és az onnan folyamatosan szivárgó rákkeltő mérgezőanyagokat távolítsák el. Arról van szó, hogy a régi gázgyár területén a hét évtizedes működés alatt a gyártás melléktermékeként 200 ezer tonnányi súlyosan veszélyes, rákkeltő anyagok kerültek a talajba, szennyezve a talajt és a talajvizet, illetve alacsony vízállás esetén ez közvetlenül beszivárog a Dunába is. Olyan durván rákkeltő és egyéb mérgeket, köztük idegmérget ástak itt el, mint arzén, cianidok, higany, etilbenzol, xilolok és naftalinok. Ezek az anyagok azóta is folyamatosan mérgezik a talajt, a talajvizet, potenciálisan veszélyeztetik az ivóvízbázisokat, súlyosan veszélyesek a gyerekekre, a terhes nőkre, de az ott sétáló és fürdő kutyákra is. Néhány tíz méterre fekszik a területtől az Óbudai-sziget szigetcsúcs, ahol nagyon sokan piknikeznek és járnak oda fürdeni is.

A Fidesz 2010-es kormányra kerülése óta, gyakorlatilag 13 éve nem történt érdemi lépés a kármentesítésre, hiába követeljük ezt nagyon sokan. A terület megtisztítása állami feladat. Jelenleg a Magyar Villamos Művek feladata lenne az, hogy elvégezzék ott a mérgezőanyagok eltávolítását.

De nézzük meg, hogy milyen mérgezőanyagokról van szó! Először öt éve végzett ott a Greenpeace egy átfogó vizsgálatot, mintát vettek és elküldték azt a laborba, ahol

számos mérgeanyag-koncentrációt vizsgáltak. Legutóbb pedig néhány héttel ezelőtt, október közepén végzett a Greenpeace egy hasonló vizsgálatot, mintát vettek és megnézték, hogy tulajdonképpen milyen mérgeanyagok kerülnek ott a talajba.

A következőket találta a hivatalos laboreredmény: az úgynevezett policiklusos aromás szénhidrogének, súlyosan rákkeltő anyagok - ezek a PAH-ok - vonatkozásában megállapították, hogy azok teljes koncentrációja több mint 250-szerese a talajvízre megengedett határértéknek, de egyes PAH-ok esetében még jelentősebb volt a határérték-túllépés. Így például az acenaf-tén koncentrációja az egyik mintában 2160-szorosa, míg egy másik mintában 8500-szorosa volt a talajvízre megengedett határértéknek. Kiemelten mérgező acenaf-tilén és fluorén PAH-ok esetében többszázszoros volt a felszín alatti vizekre megadott határértékhez képest a mért eredmény. A rákkeltő arzén az egyik talajvízből kifolyó mintában is többszörösen túllépte a talajvízre megadott és a felszíni vizekre megengedett mértéket. Az idegrendszerre káros xilolok tekintetében mindkét kicsurgó vízmintában magasabb volt a mért érték, mint a talajvízre megadott határérték, sőt az egyik iszapmintában is a határérték feletti xilol- és egyéb alkilbenzol-koncentrációt is talált a Greenpeace vizsgálata. Részletesebben az ő oldalukon lehet az eredményeket megnézni.

Körülbelül két hete én is a helyszínen jártam. Képviselőtársaim, tíz perc után a torkomat marta az a bűzös anyag és a szememet csípte, tehát szabad szemmel is érzékelhető. Ott kutyák sétálnak, fürdenek, gyerekek játszanak a közelben, tehát ez nem játék. Öt éve személyesen kérdeztem Orbán Viktort ebben a kérdésben, és azt mondta, hogy ne terjesszek rémhíreket.

Még egyszer: állami feladat ez a kérdés. Írtam egy írásbeli kérdést Lantos Csabának, akinek a nevében Koncz Zsófia válaszolt. Egy rettenetesen pimasz válaszban közölte, hogy a liberális városvezetés alatt sem történt változás. Nem tudom, hogy Tarlós Istvánra gondolt-e, mert ő volt Karácsony Gergely előtt a főpolgármester. De még egyszer mondom, hogy ez nem városi feladat, nem fővárosi, hanem állami feladat. Önök tűzték ezt ki! Egyébként Koncz Zsófia közölte, hogy a kármentesítéssel kapcsolatos szakmai előkészítő munka folyamatosan zajlik. Szeretném megkérdezni, hogy mi is az a munka, ami folyamatosan zajlik. 200 ezer tonnáról beszélünk! Képzelnék el 60 ezer elefántnyi mérgező anyagot azon a helyen!

Én egy 20 milliárd forintos költségvetési módosító javaslatot nyújtok be minden évben, amit önök lesöpörnek. Ennyiből kártalanítani lehetne a gázgyár területét. Ha van 300 milliárd atlétikai stadionra, akkor legyen 20 milliárd Óbuda-Békásmegyer lakosainak a megmentésére. Követeljük, hogy hozzák nyilvánosságra...

ELNÖK: Köszönöm szépen.

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Még egy mondat. Hozzák nyilvánosságra, hogy hol tart ez a kármentesítés. Jövő év végén lejár a határidő...

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony, önnek már rég lejárt. Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Szabó Timea képviselő asszony kérdésére a választ Koncz Zsófia miniszterhelyettes asszony adja meg. Parancsoljon, miniszterhelyettes asszony!

DR. KONCZ ZSÓFIA egészségügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Igazából pont erre gondoltam az előző felszólalásomban, amikor azt mondtam, hogy mérges méregzöld. Nagyjából ezt vizionáltam magam elé, és most gyakorlatilag ezzel szembe is találkoztunk. Azok az indulatok, amelyeket folyamatosan megtapasztalunk itt a parlamentben, egy nagyon egyedi jelenség. De azért annak nagyon örülök, hogy idézte azokat a sorokat, amiket válaszként megfogalmaztam. Ezeket most megismételném, hiszen ezeket a gondolatokat itt ki tudom emelni és meg tudom erősíteni.

Tehát: a kármentesítési eljárás első kötelezettje az akkor még nem állami tulajdonban álló Fővárosi Gázművek volt. Megoldás a liberális városvezetés ideje alatt a privatizációs időszakban sem született, érdemi előrehaladás akkor nem történt. Egyébként megjegyezném, hogy amennyiben képviselő asszony nemcsak politikai haszonszerzés miatt karolná fel a környezetvédelem ügyét (*Szabó Timea: Szégyeld magad!*), akkor megszavazta volna az ötödik nemzeti környezetvédelmi programot, a Paksi Atomerőmű üzemidejének meghosszabbítását, a hulladékgazdálkodási törvényjavaslatot, az idei és a jövő évi költségvetési törvényt.

Visszatérve a feltett kérdésére: tájékoztatom, hogy az MVM kiemelt projektként kezeli a szennyezettség megszüntetését, és számos lépést tett azért, hogy korszerű és környezetkímélő műszaki beavatkozást végezhesen a területen. A veszélyes hulladék egy részének kitermelése, elszállítása és ártalmatlanítása megtörtént. A további kármentesítéssel kapcsolatos szakmai előkészítő munka jelenleg is zajlik. A szennyezettség a budapesti ivóvízbázist nem érinti. Az MVM mindent megtesz azért, hogy a mindenkori hatályos jogszabályban rögzített környezetvédelmi előírásoknak maradéktalanul megfeleljen.

Szeretném megerősíteni, hogy a környezetvédelem ügye a magyar kormány számára kiemelten fontos, a teremtett világunk és a környezetünk védelme.

(9.30)

Szeretnénk azt, hogy biztonságos és tiszta környezetben tudjunk hazánkban élni, és a természeti kincseinket szeretnénk megőrizni és a következő generációknak is átadni. Mi ezen dolgozunk.

Azonban azt látjuk, hogy képviselő asszony és a frakciója valami egészen máson dolgozik, és igazából itt szeretnék egy ügyet kiemelni. Sajtóhírek szerint a Párbeszéd pártalapítványa, a Megújuló Magyarországért Alapítvány idén tavasszal arról tartott konferenciát, hogy Magyarországnak nincsenek erőforrásai a

zöldenergia előállításához. Önök zöldaktivista-képzőt tartottak fiataloknak, mégpedig az Európai Parlament által létrehozott Green European Foundation szervezésében. Kik ülnek ebben a kuratóriumban? - ez itt a kérdés. Az önök pártjához tartozó főpolgármester brüsszeli irodavezetője és a párt leendő EP-listavezetője, Jávor Benedek; az a Jávor Benedek, aki nyíltan az ellenkampányol, hogy Magyarország megkapja a magyaroknak járó EU-s forrásokat. *(Szabó Timea közbeszól.)* Úristen, ez nagyon durva, mármint hogy sajnálom, hogy mások nem hallják, mert hihetetlen, amiket képviselő asszony itt közben mond nekem... Mellette találjuk a francia zöldpárti EP-képviselő, Gwendoline Delbos-Corfield asszonyt is, aki, micsoda véletlen, a legutóbbi, Magyarországot elítélő, rendkívül pártatlan - nyilván - jogállamisági jelentés egyik szerzője volt az Európai Parlamentben. Bizony, bizony!

Valójában a zöldenergia-agitáló programok az Európai Parlament pénzügyi támogatásával valósultak meg. Az önök brüsszeli elvtársai finanszírozták, hogy Magyarországon a zöldenergia ellen kampányoló fiatalokat képezzenek, akiket mérhetetlen cinizmussal zöldaktivistáknak voltak képesek nevezni.

Ezt azért gondoltam idehozni, mert alapvetően az, hogy brüsszeli forrásokból arra képeznek embereket, hogy hangolják a magyar embereket a zöldenergia ellen, azt gondolom, hogy mindenféle szempontból problémás. És az, hogy utána idejön képviselő asszony, és gyakorlatilag próbál felkarolni egy környezetvédelmi ügyet, nem éppen hiteles, hiszen a környezetvédelem ügyében mindig és mindenkor ki kell emelni... *(Szabó Timea: 200 ezer tonna mérgező anyag!)*, és ami a károsanyag-kibocsátás csökkentésére vonatkozó kormányzati elképzelés, azokat pedig mindenféle szempontból támogatni kellene. Nekünk az a legfontosabb, hogy Magyarországon minden beruházás esetében a legszigorúbb környezetvédelmi és munkavédelmi szabályok betartásra kerüljenek. Úgyhogy a képviselő asszonyt és a frakciót is kérjük, hogy ebben támogassanak minket. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiából.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes asszony válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Dudás Róbert képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Két hét alatt ígérték, de 13 év alatt sem lett rend” címmel. Öné a szó.

DUDÁS RÓBERT (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Kormány! Nem tudom, kitől fogok választ kapni. 2010-ben önök azt ígérték, hogy két hét alatt rendet tesznek. Nyilvánvaló kampányfogás volt, és azt gondolom, hogy a lakosság sem vette ezt komolyan, és vehette komolyan, mint ahogy önök sem gondolták komolyan. Merem ezt mondani, már csak azért is, mert 2010 óta eltelt 13 év; 13 év telt el úgy, hogy nem a két hetet nem tartották be, hanem a 13 év alatt sem történtek olyan változások, amik egyébként a megfelelő közbiztonság irányába mutatnának.

Sőt, ennek ellenkezője tapasztalható mind a rendvédelem, mind a közbiztonság területén.

Bizonyára el fogják mondani, hogy a statisztikai adatok mennyit javultak, és mit mutatnak, ugyanakkor szeretném az önök számára jelezni, hogy a statisztika, bár egyébként fontos, elsősorban egyébként a kormány számára, a lakosság számára sokkal fontosabb a közbiztonság és a létbiztonság, és a statisztikai adatok a legtöbb esetben köszönőviszonyban sincsenek a valós számokkal, a valós értékekkel.

Tisztázni kell azt, hogy egyébként a rendvédelem kinek a feladata. Az államé vagy az önkormányzaté? Egyértelműen az államé. Nyilvánvalóan az önkormányzatnak, az önkormányzatoknak is van feladata és felelőssége, természetesen ezeket a helyhatóságoknak meg kell teremteni, és végre kell hajtani.

Így történt - és idehozok egy konkrét példát önöknek, így történt - egyébként ez Gyöngyösön, ahol egyébként a megfelelő polgárőrségnek és a megfelelő városrendészetnek a megszervezésével nemcsak a statisztikai adatok javultak, hanem egyébként a lakosság közbiztonság iránti érzete és érzése is javult, ami nem jelenti azt, hogy ne lennének teendők, sőt nagyon-nagyon komoly teendők vannak.

Viszont azt látjuk itt a Mátraalján, hogy 2010-hez hasonlóan 2024-re is kampánytémává kívánják tenni magát a közbiztonságot. A közbiztonság nem lehet kampánytéma, már csak azért sem, mert egyébként egy 13 éve kétharmaddal kormányzó párt nem tesz meg mindent annak érdekében, hogy megfelelő rendvédelmi szervek legyenek, megfelelő megbecsülés legyen, XXI. századi körülmények legyenek, megfelelő fizetés, megfelelő anyagi és morális elismerése legyen a rendvédelemben dolgozóknak. Rengetegen elhagyják a pályát, illetve nagyon sokan döntenek úgy, hogy bár vonzó számukra ez a pálya, mégsem lépnek erre a hivatásra, hiszen az alacsony bérek, a morális megbecsülés hiánya és a jövőkép hiánya eltántorítja őket, és ezt nem engedi meg.

És akkor csak egy számot, mert bizonyára sok számmal fognak majd a válaszukban engem szembe-síteni: 15 éve a rendvédelmi alapilletmény 38 500 forint. 15 éve! És most ennél a kérdésnél nem az a lényeg, hogy 2008-ban ki emelte utoljára, és évről évre akkoriban hogyan emelkedett, hanem az, hogy önök 13 év kétharmados kormányzás alatt miért nem nyúltak hozzá egyetlenegy forinttal sem. Versenyképes fizetésre, anyagi és morális megbecsülésre van szüksége a rendőrségnek, XXI. századi körülményekre, és ez most nincs meg.

Gyöngyösön a városvezetés, egészen pontosan Kévés Tamás alpolgármester, aki ráadásul annak az egyik legproblémásabb - és nyugodtan lehet mondani, hogy nemcsak Gyöngyös tekintetében, hanem országos viszonylatban is az egyik legproblémásabb - területnek és körzetnek a képviselője, kezdeményezett egy egyeztetést. Kidolgozták 12 pontban azt, hogy mire lenne szükség a rendvédelem megteremtéséhez és annak a fenntartásához. Tehát az előkészületek megtörténtek, ugyanakkor viszont ennek

az anyagi fedezete és minden döntés már nem a városvezetésé, hanem a kormányé, az Országgyűlésé és a kormányé.

Ezért én ezen 12 pontot alapul véve egy összpárti egyeztetést fogok kezdeményezni Gyöngyösön, a városházán. Már csak azért is összpártit, mert egyébként sem a rendvédelemnek, sem a bűnnek és a bűnüldözésnek kereken semmi köze nem szabad hogy legyen a pártpolitikához. Nekünk közösen, mindannyiunknak azért kell tenni, azért kell tenni, azért kell dolgozni, hogy egyébként mind Gyöngyösön, mind a Gyöngyös környéki településeken, de egyébként az egész országban rend legyen. Ez ne legyen kampánytéma, hanem ez egy megoldandó feladat, ez a lakosság érdeke, és kíváncsian várom az önök válaszát most szóban, illetve az írásban elküldött levélre is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence miniszterhelyettes úr válaszol. Öné a szó.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ön elmondta, hogy a közbiztonság ne legyen kampánytéma, ezért ön a választási kampány időszakában rendezvényeket fog tartani, ahol erről fognak beszélni. Furcsa, ha így nem akarja kampánytémává tenni, kíváncsi vagyok, hogyan akarná kampánytémává tenni. Az a bizonyos két hét mondás pedig nem a kampányidőszakban hangzott el, tisztelt képviselő úr, hanem a kormányalakítást követően. Tehát ott viszont ez nem egy kampánymondás volt, ami egy kampányban mondott mondat volt, hanem a kormányalakítás után vállalt felelősség, hogy valóban ebben az országban fontos a törvényességnek a biztosítása.

Önök beszélnek rendről, tisztelt képviselő úr, akik az egész őszt azzal töltötték a baloldalon, a baloldali politikusok, hogy egymásra licitáltak, hogy ki hol tud törvényt sérteni? Hogy ki hol tud olyan akciókat tartani, ki hol tud rendőrökre támadni?! Önök beszélnek a törvények tiszteletéről, akik demonstrációkat tartottak, ahol rendőrsorfalra nyomtak rá embereket, és ezzel akartak a hírekbe bekerülni? És önök beszélnek a törvények tiszteletéről?!

Önök országgyűlési képviselők, önöknek az lenne a feladatuk, hogy az embereknek példát mutassanak a törvények betartásából, és ehhez képest úgy próbálták magukat megmutatni egy-egy akcióban a baloldaltól, hogy ki tud olyan akciókat létrehozni, akár minisztériumok megtámadásával, festékek leöntésével, rendőrök megtámadásával, rendőrökre tömeg rányomásával, magyarul, törvénysértéssel, törvénysértéssel és törvénysértéssel, amivel a hírekbe be tudnak kerülni.

(9.40)

Azért szerintem valóban ez egy alapérték, hogy a törvényeket be kell tartani. Valóban alapérték, hogy a

rendőröket tisztelni kell. Na, de önök beszélnek a rendőrség tiszteletéről, akik a rendőröket arra használják, hogy valamilyen politikai akciójuknál egy nagyobb médiahatás legyen, mert önök rendőrökre támadnak fizikai erőszakkal?

Milyen országgyűlési képviselő az, aki arra szervez akciókat, akár pedagógusokra hivatkozással, akár korrupcióra hivatkozással, akár európai értékekre hivatkozással, hogy rendőrökre támadjanak, és utána itt felálljon a parlamentben, és azt mondja, hogy a rendőröknek nagyobb lehetőséget és nagyobb tiszteletet kell adni? Valóban meg kell adni. Ők a törvényességet őrzik. A rendőr a polgár barátja, a rendőr a közbiztonság védelmezője. Na, de nem lehet, tisztelt képviselő úr, hogy egyik nap önök kimennek rendőröket provokálni, a másik nap pedig azt mondják, hogy a törvényességet mindenkinek be kell tartani!

A közbiztonság egy fontos érték, amit elértünk az elmúlt években. Említettem az előző válaszban, de elmondom önnek is: 447 ezer éves bűncselekményszámmal kezdtük a kormányzásunkat, és most 167 ezernél tartunk. Hála istennek, majdnem a kétharmadával sikerült csökkenteni a bűncselekmények számát. Na, de azt nem úgy sikerült, ahogy önök csinálják, hogy rendőrökre támadnak és rendőröket provokálnak, hanem azzal sikerült, hogy például jóval több pénzt fordítunk közbiztonságra.

Amikor elkezdtük a kormányzásunkat, 449 milliárd forint jutott erre. Most idén már 1141 milliárd forint jut erre. Tehát ha a következő évi költségvetést is nézzük, akkor elmondhatjuk, hogy közel megháromszoroztuk a közbiztonsági forrásokat.

Amikor elkezdtük a kormányzásunkat, volt 33 450 rendőr, most van 36 339, tehát majdnem háromszorosra nőtt a rendőrök száma Magyarországon. A tavalyi évben 116 ezer forinttal emeltük a rendőrök fizetését, jövő év január 1-jével 79 500 forinttal fog emelkedni átlagosan, azaz pontosabban minimálisan a rendőrök fizetése, hogy az anyagi megbecsülést is e mellé tegyük, és így tudjuk elérni azt, hogy valóban Európa egyik legbiztonságosabb országa Magyarország.

Azért gondoljon bele, hogy amikor a sajnálatos Hamász-terroretámadás után az izraeliek háborúban állnak ezzel a terrorszervezettel, harci cselekmények zajlanak, és kerestek egy helyet, egy biztonságos helyet a világban, ahol a futballmérkőzéseiket lejátszhatják, akkor Magyarországot találták meg, mert Magyarország volt a legbiztonságosabb hely. Úgyhogy ön megköszönheti a rendőröknek, hogy ilyen biztonságos helyé tették Magyarországot, hogy ez még egy másik kontinens széléről is látszódik, hogy ezen a kontinensen Magyarország a legbiztonságosabb ország.

Ha valaki úgy akar egy ilyen eseményt megrendezni, hogy biztosan nincs terrorkockázat, közbiztonsági kockázat, nincs veszélye annak, hogy rájuk támadnak, mert biztonságban érezhetik magukat, akkor Magyarországra jönnek még egy másik kontinensről, és Magyarországot választják, mert tudják, hogy itt rend van, itt biztonság van.

Mert ahogy említettem az előző válaszban is, az embereknek 4 vagy maximum 10 százaléka nyilatkozik úgy az Ipsos francia felmérés szerint, hogy van-e bármi veszély, hogy bűncselekmény vagy erőszak áldozata legyen, míg ez Angliában 15 százalék és Németországban is 15 százalék, Belgiumban, Franciaországban 20-24 százalék, Svédországban 58 százalék.

Ehhez képest Magyarország a béke és a biztonság szigete. Ezért kell azon az úton tovább menni, amit az előző években tettünk, ezért kell továbbra is megbecsülni a rendőrök munkáját, ezért kell szigorúan érvényt szerezni a törvényeknek, és nem azt tenni, mint amit a baloldal tesz, hogy folyamatosan provokálja a rendőröket, és igyekszik a törvényekkel szemben akciókat megvalósítani, mert ez csak rossz példának jó, nem jó példának. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányparti padosorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Orosz Anna képviselő asszony, Momentum-képviselőcsoport: „Aktuális ügyeink” címmel. Öné a szó.

OROSZ ANNA (Momentum): Köszönöm a szót. Múlt héten a kórházi fertőzések ügyében kérdeztem Rétvári államtitkár urat, méghozzá azért, mert rendkívül aggasztó a helyzet a nemrég napvilágot látott adatok és információk alapján a kórházi fertőzések terén.

Nyilvánvalóan a kórházi fertőzések helyzete az egészségügy általános válságos helyzetére mutat rá, lásd például a megelőzhető halálozások arányának példátlanul magas aránya a magyar statisztikák szerint, a várólisták hossza, az ápolók méltatlan helyzete. De most nem térnék ezekre ki, ugyanis a legutóbbi alkalommal nem kaptam világos válaszokat a kórházi fertőzésekkel kapcsolatos kérdéseimre, csak vádaskodást hallhattunk és a propagandapaneleket, amelyeket már megszokhattunk önöktől. Azt remélem, hogy ez alkalommal ez most másképp lesz.

A múlt heti válaszában államtitkár úr a következőket mondta a felvetéseimre. Egyrészt cáfolta, hogy bármiféle perekről, az adatok kiperléséről szó lenne, illetve azt állította, hogy elérhető az adatok az NNGYK honlapján. Tájékoztatom arról, hogy ez egy hazugság. Amik most elérhető az NNGYK honlapján, azok nem kórházakra, intézményekre lebontott adatok, hanem országos szintű adatok, amelyekből nem lehet tanulságokat levonni arra vonatkozóan, hogy melyik kórházban szükséges lépéseket tenni annak érdekében, hogy a fertőzések visszaszoruljanak.

Az pedig, hogy nincsen szó perekről, az meg teljesen szemenszedett hazugság, csodálkozom, hogy van még plafonja ennek az Országháznak, ugyanis a TASZ évekig perelt a 2015-16-os kórházi fertőzésekről szóló adatokért, megjárta a bíróságot első fokon, másodfokon, majd a Kúria is kimondta, hogy igaza van, és a kórházi fertőzésekről szóló adatok bizony a nyilvánosságra tartoztak.

Most ugyanez a perelés történik a 2017-2021-es adatokért a civilek részéről. Az NNGYK nem adja ki azokat az adatokat, amelyekről a Kúria már kimondta, hogy azok a nyilvánosságra tartoznak, és közadatoknak minősülnek. Csakhogy egy picit lépjünk hátra: az történik, hogy az adófizetők pénzéből fizetik ezek az állami intézmények azokat az ügyvédek, akik azért dolgoznak, hogy eltitkollhassák ezek az állami intézmények a kórházi fertőzésekről szóló adatokat, amelyekről kimondta már mindenki, hogy nyilvánosságra tartoznak.

Aztán azt is mondta a múlt heti válaszában *(Rétvári Bence: Nem is volt múlt héten ülés!)*, hogy a kórházi kezelésekkal összefüggő fertőzések alakulása Magyarországon alacsony az európai összevetésben. Hivatkozott a clostridium előfordulási arányára, amely ön szerint a finn és a német arányokhoz hasonlít. Na, most az a helyzet, hogy azért ezek az adatok, mert Magyarországon nem végzik el azokat a tesztek, amelyekből kiderülhetne, hogy kórházi fertőzésről van szó. Ezer ápolási nap alatt Magyarországon mindössze három olyan vizsgálatot végeznek, amelyből kiderülhetne a kórházi fertőzés ténye. Ugyanez a többi európai vizsgált ország átlagában 30 fölött van. Konkrétan a clostridium esetében a németek és a finnek is a többszörösét végzik el azoknak a teszteknek, amelyeket Magyarországon elvégeznek azért, hogy egyáltalán kiderülhessen az igazság a kórházi fertőzések kapcsán.

Aztán a harmadik hazugság, amit a legutóbbi válaszában mondott, az, hogy én az orvosokat és az ápolókat kritizálom. *(Rétvári Bence: Most azt teszed, így van!)* Az a helyzet, hogy én önöket kritizálom, tisztelt államtitkár úr, a Fidesz képviselőit, a magyar kormány tagjait azért, mert nem végzik a dolgukat, és ehelyett semmi más nem tesznek, mint megpróbálják hitelteleníteni azokat az embereket, akik megpróbálják az igazságra felhívni a figyelmet annak érdekében, hogy ne veszítsünk el feleslegesen kórházi fertőzésekben vagy más megelőzhető betegségekben embereket, szeretteinket, szüleinket, barátainkat, gyerekeinket, rokonainkat.

Nyugat-Európába kivándorolt ápolók, magyar ápolók nem merik névvel, arccal vállalni azt, hogy elmondják, hogy mi történt a magyar kórházakban, hogy milyen tapasztalataik vannak. Az a kérdésem önhöz, államtitkár úr, hogy miért ők félnek, miért a méltatlanul alacsony bérért dolgozó magyar ápolók félnek attól, hogy feltárják az igazságot annak érdekében, hogy tisztességesen végezhesék a hivatásukat és gyógyíthassanak, és megelőzhesék az elkerülhető halálozásokat és felesleges szenvedést. Miért nem önök félnek, hogy kiderül a teljes ország számára, hogy azért, mert nem végzik a munkájukat, azért vannak ezek a halálesetek, és azért van ez a rengeteg felesleges szenvedés?

Szóval, az a kérésem önhöz, államtitkár úr - lát szik, hogy amit csinálnak, és leginkább amit nem csinálnak az egészségügyben, az nem vezet eredményre, az nem működik, látványosan nem működik -, egyszerűen mondja el nekem, hogy mit tervez

az ön minisztériuma annak érdekében, milyen lépéseket terveznek, hogy visszaszorítsák a kórházi fertőzések előfordulását Magyarországon. Köszönöm szépen. (*Taps a Momentum soraiból.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Rétvári Bence államtitkár úr, miniszterhelyettes úr válaszol. Öné a szó.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Az Európai Járványügyi és Betegségmegelőzési Központ összeveti az európai országok kórházi fertőzésekkel kapcsolatos adatait, hogy az egészségügyi ellátással összefüggő fertőzések miként alakulnak Európa országaiban. Az ő kimutatásuk szerint, míg Európában átlagosan száz betegből hat-hét beteg érintett kórházi fertőzésekkel kapcsolatban, az Európai Járványügyi és Betegségmegelőzési Központ szerint Magyarországon közel a fele ennyi, csak négy beteg érintett ebben.

(9.50)

Vannak országok, akiknek nálunk jobb adata van. Ilyen, mondjuk, Litvánia, Németország, Lettország vagy Hollandia, és vannak olyan országok, akiknek ugyanolyan az adata, mint Magyarországnak, ez Ausztria és Szlovákia, és vannak Magyarországnál rosszabb mutatóval rendelkező adatok. Ilyenek: Észtország, Skócia, Szerbia, Luxemburg, Norvégia, Horvátország, Franciaország, Lengyelország, Írország, Málta, Izland, Anglia, Szlovénia, Csehország, Belgium, Spanyolország, Olaszország, Ciprus, Finnország, Portugália és Görögország. Ezek az országok tehát azok, amelyekben az *Európai Betegségmegelőzési és Járványvédelmi Központ*, az ECDC adatai szerint rosszabb a helyzet, mint Magyarországon.

Azt hiszem, hogy megköszönhetjük minden magyar orvosnak és minden magyar ápolónak, hogy úgy gondoskodik a magyar betegekről, hogy ezeknél az országoknál nagyobb biztonságban vannak a magyar betegek. Egyrészt olyan terápiát is választanak az orvosok, amivel kevésbé kockázatos a kórházi tartózkodás, másrészt pedig odafigyelnek akár a kézfertőtlenítésre, akár a felületfertőtlenítésre, akár az orvosi eszközök fertőtlenítésére, tisztán tartására. Köszönjük nekik, hogy ezeket az adatokat évről évre mérik, és időről időre, amilyen időszakokban az *Európai Betegségmegelőzési és Járványvédelmi Központ* kéri, azokban az időtartamokban pedig el is küldik ennek a központnak ezeket az adatokat, hogy össze tudják hasonlítani Magyarország adatait más ország adataival; pontosan azért, mert azt szeretnénk elérni, hogy minél kevésbé legyen kockázatos a kórházi fertőzések területe, minél inkább védettek legyenek a magyar emberek, és még így is van pár ország, amelyeket felolvastam önnek, amelyeknek jobb az adata, mint a magyar adat. Nyilván tőlük sok jó tapasztalatot át lehet venni, mint ahogy az előző

években is átvettünk. A legutolsó nagyfokú áttekinthetése ennek a területnek 2018-ban volt, akkor a tisztiorvos új módszertani levelet bocsátott ki. Nyilván a járvány időszaka alatt is jóval több felületfertőtlenítő és kézfertőtlenítő szert vásároltunk az állami kórházakban. Sok-sok százezer litert vásárolunk évről évre, pontosan azért, hogy a betegek minél inkább biztonságban legyenek.

Úgyhogy köszönjük ezeknek az orvosoknak, és köszönjük ezeknek az ápolóknak, hogy odafigyelnek a betegekre, hogy fertőtlenítenek. Ha már ön is bemegy egy kórházba, most már mindenkinek az a napi tapasztalata, aki kórházba jár beteget látogatni, vagy önmaga is beteg, vagy valamilyen kezelésre jár, hogy minden belépési ponton, ahol a betegek, a látogatók be tudnak lépni a kórházba, ki vannak helyezve a kézfertőtlenítők, pontosan azért, hogy ezeknek a betegségeknek az elejét vegyük. Ha ön végigmegy egy kórházi folyosón, nem nagyon tud már olyat találni, hogy egy folyosón végig ne lenne valahol kézfertőtlenítési lehetőség, mert nemcsak a belépési pontokon, de a kórházak folyosóin is ezek a kézfertőtlenítők ki lettek helyezve, pontosan azért, hogy minél inkább biztonságban legyen mindenki a kórházakban, és folyamatosan azért van ez a surveillance rendszer, amire ön is utalt. Ugye, itt kerülnek nyilvánosságra azok az adatok, amelyeket az európai országok is általában nyilvánosságra hoznak, és az Unión belül körülbelül ilyen szinten is szokták ezeket nyilvánosságra hozni, mint mi, magyarok, ebben is a jobbak közé tartozunk, azt elmondhatjuk a nemzetközi központ beszámolója alapján is. Nos tehát, igyekszünk minden adatot nyilvánosságra hozni, pontosan azért, hogy mindenki biztonságban érezhesse magát a magyar kórházakban.

Sajnálom, ha bárki Korózs Lajos árnyékából nem tud kilépni, hiszen emlékszünk, amikor Korózs Lajos és Szabó Tímea egy nagyon kritikus időszakban itt a parlamentben, és kamuvideóban vádolta a magyar orvosokat azzal, hogy nem lelkiismeretesek, és nem figyelnek oda a betegekre, és olyan betegeket küldenek haza a járvány ideje alatt, akiknek a kórházban lenne a helye, és kórházi ápolásra szorulnának. Nem hiszem, hogy helyes irány, ha bárki az ő irányukat követi, és azzal vádolja a magyar orvosokat, azzal vádolja a magyar ápolókat (*Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), hogy nem végzik el azokat az inféktiókontroll-előadásokat, protokollokat, amelyeket a jogszabályok előírnak, és nem tesznek meg mindent a magyar betegekért.

Én köszönöm a magyar orvosoknak, köszönöm a magyar ápolóknak, hogy lelkiismeretesen az európai országokéhoz képest felére szorították le a magyar kórházi fertőzések arányát. Köszönöm szépen. (*Taps a kormányártok soraiban.*)

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Gurmai Zita képviselő asszony, MSZP-képviselőcsoport: „Aktuális kérdésekről” címmel. Öné a szó.

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tegnap, november 20-án volt a gyermekek jogainak világnapja. Jó alkalom ez arra, hogy megnézzük, milyen körülményeket teremt a magyar gyermekek számára a Fidesz-kormány.

Az biztos, hogy a Fidesz a gyermekjogok terén jó alapokat kapott, hiszen már az első szocialista kormányzás alatt törvény született a gyermekek védelméről és jogairól. Ehhez képest a Fidesz-kormány 13 éve elképesztő csapásokkal sújtja a gyermekeket nevelő családokat. Például a Fidesz már 13 éve egyetlen forinttal sem emelte a családi pótlék összegét. Mondják meg, kedves kormánypárti képviselőtársak, hány szorosára is nőttek az árak, amióta önök kormányoznak! Segíték: az egy gyermek után járó egyhavi családi pótlék már egy bolti bevásárlásra sem elég.

De a Fidesz-kormányt ez egyáltalán nem zavarja, hiszen a saját államtitkárai és miniszterei fizetését milliókkal emelték. Az önök zsebébe ömlik a közpénz, miközben 13 éve nem emelték sem a gyest, sem a gyetet, sem pedig az anyasági támogatást. És most ne jöjjenek az adókedvezménnyel, mert annak a mértéke is évek óta változatlan. Emellett sok más szociális támogatást is befagyasztottak - és még csodálkoznak, hogy kevesebb gyermek születik?

Tudom, hogy nagy erőlködéssel próbálják kozmetikázni az erre vonatkozó adatokat, de a tények makacs dolgok. Csak két számot mondok: 2008-ban 99 149 gyermek született, 2022-ben mindössze 88 491. Vagyis 13 év fideszes kormányzás után 10 ezer magyar gyermekkel kevesebb jön évente a világra. Na, ez aztán a gyermekbarát kormányzás!

Kedves fideszes és KDNP-s képviselőtársaim, attól, hogy önök 3,8 milliárd forintért demográfiai konferenciát rendeznek, még nem születik több gyerek. Ahhoz, hogy több gyermek szülessen, kiszámítható, tervezhető, biztonságos körülményekre van szükség.

Mondok néhány példát: megfelelő lakhatást, jobb anyagi biztonságot, minőségi egészségügyet és színvonalas oktatást. Csupa olyasmi, amit a Fidesz nem ad meg a magyar családoknak. Ehelyett mit teremtett az Orbán-kormány? Növekvő gyermekszegénységet, folyamatosan romló egészségügyet és szétvert oktatási rendszert. Ebben nőnek fel a gyermekeink. Ma már minden századik gyermek Ausztriában kezdi meg a középiskoláját. És még csodálkoznak, hogy fogy a magyar népesség? És emiatt már elmúltnyolcévezni sem lehet, hiszen a Fidesz-kormány több mint 13 éve kormányoz. Azért, ami most van, az bizony az Orbán-kormány felelőssége. Még az állami fenntartású KSH legfrissebb adatai szerint is egyértelműen nő a gyermekszegénység. Ők mondják, hogy a jövedelmi szegénységben élő gyermekek aránya 10 százalékról (*Közbeszólás a Fidesz soraiból.*) - befejezi?! - 17 százalékra nőtt. Remélem, a saját KSH-juknak már csak hisznek. (*Rétvári Bence: Milyen stílus ez?*)

De nézzük, mit adott a Fidesz-kormány még a gyermekes családoknak! Önök vezették be a bölcsődei gondozási díjat, ami jelentős anyagi teher a családoknak. A gyermektápszerek és a -ruhák ára az egekbe

szökött. Pláne, ha ehhez még hozzávesszük a szintén brutálisan megdrágult gyermekétkeztetést is, arról nem is beszélve, hogy hiányzik a megfelelő minőségű élelmezés, vagyis a fehérje, amitől növekszik a gyermek, a vitaminok, amitől egészségesebb a gyermek. Természetesen a zöldség és a gyümölcs áfája is 27 százalék. A profitszerző vállalkozások zöme ehetetlen ételt ad a gyermekeknek, a fele pedig megy a kukába.

Javaslom, ha ez szóba kerül, ne átszírozott statisztikákat idézessenek, hanem kérdezzék meg a szülőket, hogy mekkora anyagi terhet jelent nekik a gyermekük ehetetlen menzája. Emiatt sem születik több gyermek a Fidesz kormányzása alatt, és persze az egészségügy fideszes lerombolása is sokat ront a gyermekek helyzetén. Mondják meg nekem, miért nincs elég orvos, miért nem jut házi gyermekorvosi ellátáshoz több mint 100 ezer gyermek, miért van kevés védőnő, miért nincs elég szakember a sajátos nevelési igényű gyermekek számára!? Hiányzik a megfelelő világlátás a tantervek nagy részében. Nézzék meg, hogy egyre több a szemüveges gyermek. Hiányzik a normális fűtés a tél beálltakor a gyermekellenes rendelkezések miatt. És még önök kérdezik, hogy miért ne születik több gyermek? Megmondom én a választ: a Fidesz-kormány miatt.

Persze jöhetnek a központilag manipulált számokkal, meg a visszafele mutogatással, de az egyre fogyó népesség azt bizonyítja, hogy a Fidesz 13 éve masszívan gyermekellenes politikát folytat. Az önök család- és gyermekellenes kormányzása az oka annak, hogy fogy a magyar - vagy azért, mert sokan kivándorolnak, vagy azért, mert sok gyermek meg sem születik. Vagyis a „legfőbb érték a gyerek” szlogent a kormány így változtatta meg: legfőbb érték némely gyermek. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Szórványos taps az ellenzéki pártok soraiban. - Zsigó Róbert: Szégyen, amit elmondott!*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Vitályos Eszter miniszterhelyettes asszony válaszol. Öné a szó.

VITÁLYOS ESZTER kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Vannak, igaz már igencsak elhalványuló emlékeink arról, hogy milyen is volt az az időszak, amikor önök kormányoztak.

(10.00)

Lássuk, hogy hová sikerült eljutnia (*Arató Gergely közbeszól.*) a szocialista... (*Arató Gergely: A saját felelősségedről!*) Ön nem kérdezett, azt gondolom (*Rétvári Bence: Szemüveges is!*), tehát szerintem jobb lenne, ha befejezné ezt a párbeszédet velem. Köszönöm.

Tisztelt Képviselő Asszony! Vegyük számba azt, hogy 2010-ben hová sikerült eljutnia az ön által magásra magasztalt szocialista kormányzásnak! 2011-

ben a magyar emberek családalapítási és gyermekvállalási kedve a mélypontra került. Önök eltörölték a korábbi otthonteremtési rendszert, megszüntették a kedvezményes kamattámogatott hiteleket, majd a devizahitelezés csapdájába terelték magyar családok százezreit. Mondjuk ki, ez történt! Tehát ne magasztalja nekem azt a szocialista családpolitikát, ami által mélypontra került a gyermekvállalás Magyarországon!

Eltörölték az egy- és kétgyermekesek adókedvezményét, a háromgyermekesekét pedig radikálisan csökkentették. Nem támogatták sem az egy, sem a két gyermeket nevelőket, és a háromgyermekeseknek is csak minimális állami hozzájárulás járt. A gyes időtartamát is lecsökkentették, amit a nemzeti kormány állított vissza 2010-ben három évre.

A kormányváltást megelőzően rengeteg nőnek választania kellett, hogy gyermeket vállal vagy a munkahelyét tartja meg. Nem csak az ösztönzők hiánya vetette vissza azonban a gyermekvállalási kedvet. Sok pár egyáltalán nem engedhette meg magának, hogy gyermeket vállaljon, mert ha volt is munkájuk, az alacsony keresetük nem tette lehetővé a családalapítást. A kétkulcsos adórendszer azokat büntette elvonással, akiknek a jövedelmi helyzete lehetővé tette volna a gyermekvállalást. A balliberális adórendszer a jövedelmek eltitkolására, a segélyekből való megélhetésre ösztönzött. A '94-es Bokros-csomag és a 2008 utáni Gyurcsány-Bajnai-féle megszorítások olyan szinten taszították mélybe a gyermekvállalási kedvet mutató teljes termékenységi arányszámot, amelyet talán sosem látott az ország.

A zuhanást aztán a nemzeti kormány intézkedései, a családi otthonteremtési kedvezmény, a babaváró támogatás, a családtámogatások, az adókedvezmények állították meg, majd indították újra emelkedésnek.

Igaza van abban, hogy van mit tenni ezen a területen is, egyáltalán nem dőlhetünk hátra, ezért próbáljuk a családokat segíteni minden lehetőséggel és rendelkezésre álló eszközzel abban, hogy a gazdasági helyzetük, a pénzügyi helyzetük ne jelentsen akadályt és ne vessen gátat a gyermekvállalásnak.

Azt gondolom azonban, hogy az eredeti CSOK mint a kormányzat család- és lakáspolitikai zászlóshajója, betöltötte a szerepét, keretében több mint 233 ezer család jutott Magyarország Kormányának támogatásával önálló otthonhoz, és 754 milliárd forint támogatásban részesültek a magyar családok. A közel hat és fél év kiemelkedő eredménye jelentősen járult hozzá a családok életszínvonalának emeléséhez.

Mivel folyamatosan vizsgáljuk mind a lakáspolitikai helyzetet, mind pedig, ahogyan ön is mondta, a demográfiai helyzetet, 2024. január 1-jétől bevezetjük a CSOK Pluszt, ez a CSOK-nak egy megváltoztatott formája, amely minden eddiginél nagyobb támogatást fog nyújtani a gyermeket vállaló házaspárok otthonteremtésében.

Elindítottuk a bölcsődefejlesztési programot is, amire igencsak azt lehet mondani, hogy ezzel is el voltak önök maradva, hiszen 2010-ben 32 ezer bölcsődei

férőhely volt; most már több mint 90 százalékkal több férőhely, 63 ezer férőhely van Magyarországon. Ezzel is azt szeretnénk elősegíteni, hogy azok az édesanyák, akik szeretnének visszatérni a munka világába, megtehessek azt.

Visszatérve a CSOK Pluszra: 15, 30 vagy akár 50 millió forintos összegben is igényelhető lesz január 1-jétől. Amit nagyon szeretnék még kihangsúlyozni, hogy a CSOK Plusz mellé akár a falvakban élők a falusi CSOK vissza nem térítendő támogatást is igénybe vehetik, és az ehhez kapcsolódó adó-visszatérítési támogatást is felvehetik.

Úgyhogy, képviselő asszony, azt szeretném kérni öntől, hogy ezekben az ügyekben és ezekben a családtámogatási intézkedésekben támogasson bennünket, mert nekünk valóban a magyar családok az elsők. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes asszony válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Arató Gergely képviselő úr, DK-képviselőcsoport: „Aktuális ügyek” címmel. *(Rétvári Bence: Szemüveges!)* Öné a szó.

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Elnök Úr! *(Soltész Miklós: Kiabálj!)* Tisztelt Ház! *(Soltész Miklós: Hangosabban!)* Az a helyzet, hogy nálunk Kőbányán és Kispesten nagyon sok választói megkeresést kapok, nagyon sokan keresnek meg, nagyon sokan panaszkodnak azt, hogy mennyire nehéz a megélhetés, hogy azok, akik keményen dolgoznak, a béreikből egyre rosszabbul jönnek ki, és egyre kevésbé képesek arra, hogy akár a mindennapi megélhetést, a számlákat, az élelmiszert, a gyerekeik költségeit fizessék.

Az a helyzet, hogy a statisztikák alá is támasztják ezt a fajta vélekedést, nemcsak így érzik az emberek, hanem ez az igazság. Európa egyik legnagyobb reálbércsökkenése az, ami ebben az évben Magyarországon keresztülment, amit a magyar munkavállalóknak el kellett szenvedniük.

Tudom, hogy önök most statisztikai bűvészkedésbe kezdtek, és hatalmas diadalként tálalják azt, hogy már csak 9,999 ezrelék *(sic!)* az infláció, most már ez egy számjegy. Ez matematikailag sem igaz, de ebbe ne menjünk bele, de hát persze ez olyan trükk, mint amikor a boltban az árleszállításnál 2999 forintért kínálnak valamit, és nem 3000-ért. De az a helyzet, hogy a 10 százalékos infláció még mindig a legnagyobb az egész Európai Unióban, mint ahogy azzal is dicsekednek, hogy 0,1 százalékos - még egyszer mondom, nem 1 százalékos, 0,1 százalékos - gazdasági növekedést sikerült elérniük. Hozzáteszem, ezeket a számokat is csak úgy sikerült kiközmetikázniük, hogy ki kellett rúgniuk a KSH felelős vezetőjét, és új, megbízható pártkádert kinevezni helyette. Tehát ezeket a látzatsikereket is csak hamisítással sikerült elérni.

Most persze azzal dicsekednek, hogy most aztán majd jön a 15 százalékos minimálbér-emelkedés, ami egyébként helyes, és jól van így, csak ez nem sokat ér,

mert abban az évben, amikor 17 százalékos lesz az infláció, több mint 17, ebben az évben a 15 százalékos béremelés továbbra is reálbércsökkenést jelent, tehát tovább csökken a bérek értéke, és ráadásul ezt sem adják meg már a bérminimumot, tehát a szakmunkás-minimálbért keresőknek, pedig azok jóval többen vannak.

Az a helyzet, hogy önök a munkavállalók nagy részének nem kínálnak érdemi béremelkedést, sőt, önök tovább csökkentik a reálbéreket 2024-ben is. Nem kárpótolják a munkavállalókat azért, amit ebben az évben elvettek tőlük, hanem kevesebbet adnak nekik.

És persze majd el fogja mondani a válaszoló államtitkár, hogy és mi ezt nem is támogattuk, ami egy hazugság, tisztelt államtitkár urak, tisztelt képviselő urak. Nagyon világosan arról beszéltünk, hogy feltelei vannak a minimálbér-emelésnek, például az, hogy megfékezzék a száguldó orbáni inflációt, mert amíg ez az infláció van, addig egyébként a minimálbér-emelés nem sokat ér.

Ezzel szemben a nagyvállalatok profitja szárnyal, sehol sem emelkedett annyit, mint Magyarországon. A felső 1 százalék birtokolja az ország vagyonának egyharmadát, és önöknek ez sem elég. Látjuk naponta, hogy hogyan vesznek ki a fideszes milliárdosok, többek között a miniszterelnök családja sok-sok milliárd forint osztalékot a cégeikből.

De nézzük meg ugyanezt a kérdést az adórendszerben! Ma Magyarországon a vállalkozások nagyjából 3000 milliárd forint adót fizetnek. Ezzel szemben fogyasztási adóból vagy fogyasztáshoz kötődő adókból majdnem 9000 milliárd forint folyik be, lakossági befizetések, például szja-ból pedig nagyjából 3000 milliárd forint. Ez azt jelenti, hogy a lakosság, az emberek négyszer annyi adót fizetnek, mint a vállalatok. És lehet, hogy erre azt mondja majd államtitkár úr, hogy de hát sokkal több ember, sokkal több állampolgár van, mint vállalat, de az a helyzet, hogy Kovács János buszvezető nem épít magának MOL-tornyot, Nagy Jolánka nyugdíjas Kispestről pedig nem vesz helikoptert meg jachtot Mészáros Lőrincnek.

Az a helyzet, hogy az önök politikájában a szegény emberek egyre szegényebbek lesznek, a gazdagok pedig egyre gazdagabbak. Ez az önök politikája. Az önök politikája a nagyvállalatok és a fideszes milliárdosok hasznáról és a dolgozó emberek kizsákmányolásáról szól.

Van olyan ellenzéki párt is, amely azt mondja, hogy a béremelést a piacra kell bízni. Mi nem így gondoljuk. Dobrev Klára szociáldemokrata árnyékkormányára szerint az államnak van dolga a béremeléssel. *(Rétvári Bence: Ezért vették el a 13. havit!)* Hétpontos programot dolgoztunk ki arra, hogy mit tehet az állam annak érdekében, hogy emelkedjenek a magyar emberek bérei, hogy a magyar munkavállaló ne csak Ausztriában, Nagy-Britanniában vagy Németországban kaphasson tisztességes fizetést, hanem Magyarországon is európai bérek legyenek, és hogy letörjük végre a dolgozói szegénységet. *(Rétvári Bence: Hol a taps?)*

(10.10)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Dömötör Csaba miniszterhelyettes úr válaszol. Öné a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Ha önt megkeresték állampolgárok megélhetéssel kapcsolatos ügyekben, akkor kérem, tolmácsolja majd nekik a kormányzati álláspontot.

Először is, szeretnék önnek arról beszélni, hogyan is áll a gazdaság teljesítménye. Amit ön lekicsinylően kommentált, az szerintünk egy fontos és jó fejlemény, hogy újra növekedési pályára került a magyar gazdaság. A járvány, illetve a háborús helyzet az egész európai gazdaságot kisíklatta, olyannyira, hogy a világ nagy gazdasági térségei közül Európa szenvedte el a legnagyobb visszaesést, stagnálás van; Németországban pedig csökkenni fog a gazdaság. *(Arató Gergely: Magyarországon is.)* Ehhez mérten jó hír az, hogy Magyarország visszakerülhet a növekedési pályára.

4 százalékkal haladja meg a magyar gazdaság teljesítménye a járvány előtti szintet, miközben az uniós gazdaság egésze 3 százalékkal haladja meg. Az IMF szerint jövőre Magyarországon lesz a legnagyobb gazdasági növekedés a visegrádi országok között, ami az uniós növekedési átlag kétszerese lehet. *(Arató Gergely közbeszól.)* Fontos körülmény az, hogy a foglalkoztatás, a foglalkoztatottság továbbra is rekordszinten van: 4 százalék alatti a munkanélküliség, miközben az uniós munkanélküliségi arány 6 százalékos.

Az is fontos fejevortény, hogy a beruházások meg ebben a nehéz környezetben is rekordot döntöttek Magyarországon, amelyek azért fontosak - bármennyire is támadják önök ezeket a beruházásokat -, mert ezek tartják meg a munkahelyeket, illetve ezek képesek arra, hogy újabb munkahelyeket hozzanak létre.

Amit ön szintén lekicsinylően említett, az infláció kérdése: szerintünk fontos fejevortény, hogy a kormány, teljesítve vállalását, 10 százalék szorította az inflációt, úgy, hogy a magas infláció nem a kormány döntéseinek következménye, hanem szerte Európában azért van, mert egy rendkívüli, súlyosan benézett, elhibázott, előkészítetlen szankciós politika miatt egekbe lökték az energiaárakat egész Európában *(Arató Gergely: Európában mindenütt alacsonyabb!)*, és ez tartósan gajra vághatja egész Európa versenyképességét. Az úgy nem fog menni, hogy az európai országok csak többszörös áron tudják beszerezni a gazdaságukhoz szükséges energiát, és jó pár országban már elkezdődött a nagyvállalatok, például a vegyipari vállalatok elvándorlása. Szóval, én óvatosabban bánnék azzal, hogy mi is az infláció oka.

Az is fontos fejevortény, hogy megszületett a megállapodás a minimálbér-emelésről: 15 százalékos minimálbér-emelés lesz, a szakmunkás minimálbér esetében 10 százalékos. Ez utóbbi 326 ezer lesz, a minimálbér 266 ezer, miközben az önök kormányzása idején 74, azaz 74 ezer forint volt a minimálbér.

(*Arató Gergely: Többet is ért!*) Jóval több, mint háromszorosra a mostani összeg az önök kormányzása idején felmutatott összegnek.

Tudjuk azt is, hogy mit javasol az árnyékkormány - ezt is mondja el majd annak, kérem, aki érdeklődik! Magasabb jövedelemadó-kulcsokat akarnak. A gazdagokra hivatkoznak, de már a középosztályt is magasabb adókulccsal sarcolnák (*Arató Gergely: Ez nem igaz!*), pontosan úgy, ahogy tették 2010 előtt (*Az elnök csenget.*), amikor is az átlagbérre már a magasabb adókulcs vonatkozott, nem a felső 1 százalékra, hanem az átlagbérre.

Magasabb társaságiadó-szintet akarnak, ezért kampányoltak a globális minimumadóért, ami azt jelentené, hogy a társasági adó ne 9, hanem 15 százalék legyen. (*Arató Gergely: Igaz!*) Újfajta adókat is bevezetnének, a költségvetési módosítókban ez világosan látszik, például karbonadót akarnak Magyarországon - ez egy újabb sarc.

Nem támogatják a reálbér emelését célzó lépéseket. Hogy egész pontosan idézzek, hiába próbálja letagadni, azt mondta az önök árnyékminisztere, hogy ne menjünk fejjel a falnak, ne azzal kezdjük, hogy csinálunk egy 15 százalékos reálbér-növekedést, mert megvan ennek a helyes menetrendje. Tehát nem támogatja azt, hogy most legyen reálbér-emelkedés Magyarországon (*Arató Gergely. Nem igaz!*). Ez az önök hivatalos, árnyékkormány szintre emelt politikája. (*Soltész Miklós: Így van! Szégyen!*)

Nem támogatják az extraprofitadót sem, amely több száz milliárddal növeli a magyar gazdaság mozgásterét. Nem támogatják az energiaár-támogatást (*Arató Gergely: De!*), és hogy egy hetediket is mondjak, leállítanák a paksi beruházást. A paksi beruházás leállítása, a Paks II atomerőmű leállítása (*Arató Gergely közbeszól.*) önmagában is jelentős energiaár-emelkedéseket jelentene Magyarországon. (*Arató Gergely: Ez viszont már nem igaz!*)

Úgyhogy kérem, mondja el az önnél érdeklődő állampolgároknak, hogy amit önök javasolnak, az ugyanaz a megszorítási recept, ami egyszer már térdre kényszerítette Magyarországot és a magyar gazdaságot, és arra kérem önöket, hogy ne akarják újra felírni ezt a receptet az ország számára. Köszönöm, hogy meghallgattott. (*Taps a kormánypartok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm miniszterhelyettes úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Simicskó István frakcióvezető úr, KDNP-képviselőcsoport: „Az illegális migráció civilizációs és biztonsági kockázatot jelent” címmel. Öné a szó, frakcióvezető úr.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Egy állam nemzetközi porondon való képességeit több tényező határozza meg, mint tudjuk. Ilyen például a népesség száma, demográfiai folyamatai, hogy növekszik-e az ország népessége vagy éppen csökken; a gazdasági teljesítőképessége is ideszámít, idesorolható, a

technológiai fejlettsége úgyszintén és természetesen a katonai ereje is, valamint számos apró tényező van még, amelyeket most nem sorolok végig. Mi úgy látjuk, hogy az elmúlt 10-12 évben ezeken a területeken számos előrelépés történt Magyarországot illetően.

Ennek köszönhetően természetesen tudjuk, hogy vannak adottságaink. Magyarország népessége vonatkozásában ez a 9,7 millió magyar itt Magyarországon belül azt jelenti, hogy a több mint 200 ország vonatkozásában a 93. helyet foglaljuk el. Az egy főre jutó GDP vonatkozásában, ami azért visszajelzés bizonyos mértékig a gazdaság teljesítőképességére is, az 57. helyet foglaljuk el. A területeink vonatkozásában ez a 93 ezer négyzetkilométer a Föld országai között a 109. helyre predesztinál minket.

Nyilván a katonai erő dolgában is, azt kell hogy mondjam, folyamatos erősödés van - ez látszik és ez helyes is -; mondjuk azt, hogy az első százban ott vagyunk, egyre erősebbé válik a Magyar Honvédség, de egy tény, hogy Magyarország ezekkel az adottságokkal nyilván nem lehet superhatalom, nyilván nem lehet globális főhatalom, de egy biztos, hogy szuverén állam vagyunk, amit szeretnénk is megőrizni és meg is kell őriznünk, hogy önállóan dönthessünk saját sorsunkról a mai viszonyok közepette is.

Magyarország történelme bizonyítja, hogy mekkora kincs a függetlenség, mekkora érték a szuverenitás. Tisztelt Képviselőtársaim! A szuverenitást elveszíteni könnyű, de visszaszerezni nagyon-nagyon nehéz. A magyarok itt, a Kárpát-medencében kialakították és kiverekedték helyüket; erős, szuverén államot hoztak létre őseink, elődeink. Az első 500-600 év sikeres volt.

1526 után szabadságharcok formájában sok-sok próbálkozás történt a megszállókkal szemben, és tudjuk, ha akár csak a három nagyobb szabadságharcunkra gondolunk, azok óriási próbálkozások és erőfeszítések voltak arra, hogy ismét szuverén állam lehessünk: 1703-1711 között a Rákóczi-szabadságharc, majd 1848-49-ben a magyar szabadságharc és forradalom, és 1956-ról se feledkezzünk meg, tisztelt képviselőtársaim. Ez mind-mind erőteljes próbálkozás volt arra, hogy Magyarország ismét szuverén állam lehessen. Sok-sok áldozatot adtak ezért őseink, hogy ez megtörténhessen.

Az 1989-90-es rendszerváltoztatás hozta el ismét azt a lehetőséget, hogy Magyarország ismét szuverén állam lehet, hogy ne mások diktálják, hogy mi a teendők, mit kell tennünk. Manapság azt látjuk, hogy Brüsszel diktál, illetve próbál diktálni Magyarországnak is, sőt ultimátumokat ad, dönteni akar helyettünk minden fontos kérdésben. Itt van például a migráció kérdésköre, vagy itt van például az elhibázott szankciós politika. Azt látjuk, hogy Brüsszel meg akarja mondani, hogy kikkel éljünk együtt. Ez egyszerűen alapszabály-, alaptörvény- és alkotmányellenes, semmiképpen sem tudjuk mindezt elfogadni.

És persze a kötelező migránsgettók kialakításának lehetősége és ténye is fennáll. Én azt kérdezném ilyenkor: nem volt elég a terrorcselekményekből? Látjuk, hogy mi folyik Nyugat-Európa-szerte. Mi ebből

nem kérünk, köszönjük szépen! Magyarországnak mindez elfogadhatatlan.

Tisztelt Képviselőtársaim! Figyelmeztetjük Brüsszelt, hogy öngyilkos politikát folytat. Ha ez így megy tovább, a nyugat-európai keresztény civilizációt tönk-re fogják tenni a brüsszeli döntéshozók. Tehát, képviselőtársaim, mindenképpen változás kell Brüsszelben. Vissza kell térjen a józan ész.

Minden kornak megvan a maga jelentősége, és minden nemzedéknek megvan a maga felelőssége. Nekünk ma az a felelősségünk, hogy a migrációt megállítsuk és a keresztény civilizációt megvédjük. Ebben a jövőben is támogatjuk a magyar kormányt. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

(10.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence miniszterhelyettes úr válaszol. Öné a szó.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! A birodalmaknak, a birodalmi vezetőknek megvan az a tulajdonságuk, hogy tévedhetetlennek gondolják magukat, ezért sosem gondolják át, hogy amit esetleg 2015-ben eldöntöttek, azon esetleg változtatni kellene. A magyar baloldalnak meg megvan az a tulajdonsága, hogy ha bármilyen hárombetűs külföldi szervezet mond valamit - akár kétbetűs is -, ők azt rögtön visszhangozzák idehaza. *(Arató Gergely: Putyin elnöktől hallottad?)*

Ezért került Európa is meg a magyar politikusok egy ilyen fura helyzetbe, hogy bár Brüsszel látja, hogy évről évre hogy jelent egyre nagyobb problémát az illegális migráció, hogy az ideérkező migránsok illegálisan érkeznek, nem lehet tudni azt sem, hogy hogy hívják őket, pontosan melyik országból érkeztek, mikor születtek, semmit nem lehet pontosan róluk tudni, egyre növekszik a bűnözés Európában. A svéd rendőrség már elmondta, hogy nem tud egész egyszerűen a szervezett bűnözésen úrrá lenni. Tudjuk, hogy az európai nagyvárosok külvárosaiba már alig merészkednek be a rendőrök. Ez látható ennek ellenére, hogy ez a folyamat zajlik.

Ennek ellenére ez a folyamat zajlik, egyre több a terrormerénylet, hogy 2015 óta kétezer áldozata van a terrorizmusnak Európában, annak ellenére, hogy látjuk, hogy a szociális rendszerek már alig bírják, sőt, bizonyos országokban nem bírják már az illegális migránsok fokozott érkezését, és egyes országokban már lejjebb is veszik ezek szintjét. Nemhiába, hiszen a szociális segélyek egy része visszamegy a kibocsátó országokba, ahol az embercsempészek zsebébe fizetik be a Nyugat-Európában kapott szociális segélyt, hogy újabb embereket hozzanak Európába, akik újabb segélyeket igényelnek.

Nos, mindannak ellenére, hogy ez egy szemmel látható folyamat és ahol nincs teljesen elnyomva a

szabad véleménynyilvánítás, és nem bélyegzik meg rögtön azokat az embereket, akik a migráció negatív oldaláról is beszélnek; nos, ha egyszer őszintén beszélnének, akkor látnák, hogy ez egy fenntarthatatlan folyamat, és zsákutcába vezet, amit az európai vezetők visznek. De, mivel ők birodalmi vezetők, ezért ők tévedhetetlenek. Ők nem gondolják azt, hogy nyolc év elteltével esetleg végig kéne gondolni, hogy helyes úton halad Európa az elmúlt években, hanem azt mondják, hogy ők erre az útra léptek, ők tévedhetetlenek, tehát ezen az úton kell továbbmenni, ezért tovább fokozzák: elfogadják a migrációs paktumot, az országok ellenállnak nekik, ezért más fórumra terjesztik be, nem az Európai Tanácsba, hanem a Bel- és Igazságügyi Tanácsba.

Hiába ellenkeznek országok, Magyarország Lengyelország és más országok nem szavazzák meg, azt mondják, hogy nem is kell konszenzus hozzá; újraértelmezik a saját jogszabályaikat, magyarul, áterősztik a jogszabályokat, a saját eljárási szabályait sem tartják be csak azért, hogy a hibás úton még tovább tudjanak menni, ezért migrációs paktummal és krízisrendelettel rontják még tovább a helyzetet Európában.

És a magyar baloldal tökéletesen beáll ebbe a sorba! Gyurcsány Ferenc, aki azt mondta, hogy békés, integrálódni vágyó, ünneplő tömeg érkezett a magyar déli határra, vagy Vona Gábor, aki szerint bukás a kerítés, vagy Karácsony Gergely, aki elmondta, hogy semmiképp ne kerüljön sor a határmenti kerítés megépítésére. És még sorolhatnánk Dobrev Klárától kezdve Gyöngyösi Mártonig, aki azt mondta, hogy ezt a fajta populizmust el kell utasítani, amit a Fidesz-KDNP képvisel, és nem szabad kerítéseket építeni. Sőt, Gyurcsány Ferenc odáig ment, hogy aláírásgyűjtést indított a kvóták mellett, mert azt mondta, hogy a magyarok háromnegyede menekültkvótapárti. Tehát a felesége szerint az ország 55 százaléka DK-s, Gyurcsány szerint pedig az emberek, a magyarok háromnegyede kvótapárti. Tehát jól látható, hogy nem tudja levetkőzni a magyar baloldal ezt a betegségét; hogyha egy nemzetközi szervezet valamit mond, akkor onnantól kezdve ők azt fogják itthon is visszhangozni, ha jó a magyaroknak, ha nem jó a magyaroknak.

Mi ezzel szemben megköszönhetjük a magyar rendőröknek és a magyar határvasárlóknak, hogy védik a déli határkerítést. A büntetés-végrehajtás, a rabok sok ezer órányi munkájával fölépítette a déli határkerítést, ami egy nagyon komoly védelmi rendszer. Egymillió illegális határátlépési kísérletet sikerült az elmúlt nyolc esztendőben megakadályozni a határkerítésnek köszönhetően.

Ez segít abban, hogy a magyar emberek biztonságban éljenek, ez segít abban, hogy Magyarországon a bűnözés ne legyen úgy része a nagyvárosi életnek, mint sok nyugat-európai országban, és ezt kell megvédenünk: a saját hazánkat. És nem szabad elfogadnunk azt, hogy erőszakkal, kötelezettségszegési eljárásokkal, pénzügyi zsarolással Magyarországot térdre akarják kényszeríteni, hiszen jól tudjuk, az EU-s források ki

nem fizetésének egyik fő oka pontosan az, hogy Magyarország nem migrációpárti. Gerhard Schröder volt német kancellár el is mondta egy interjúban pár héttel ezelőtt, hogy a migrációra rá kell kényszeríteni azzal a kelet-európai országokat, hogy nem folyósítják részükre a nekik járó uniós forrásokat.

És az a szegységteljes eset is megvalósulhatott, tisztelt képviselőtársaim, hogy 21 belső határon vezetnek most már be határőrelőellenőrzést az Európai Unióban, annyira kudarcos az európai vezetés, hogy az Európai Unió egyik legfontosabb értéke, célja, hogy belső határok nélküli Európa legyen, ezt az illegális migráció és a terrorizmus megszüntette; mert most már 21 határon van belső ellenőrzés, mert az országok megvédik a saját határukat. *(Az elnök a csengető megcogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Mivel a külső határt az Európai Unió nem védi meg, csak Magyarország, ezért a belső határok épültek föl. Ez egy óriási kudarc az európai vezetés számára. Brüsszelben változásra van szükség. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm miniszterhelyettes úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Gyórfy Balázs képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport: „Aktuális ügyeink” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

GYÓRFFY BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Néhány friss adatot hadd osszak meg önökkel! Ezek uniós adatok, frissek.

Az Európai Unió második legnagyobb agrárimportőrévé lépett elő Ukrajna, már csak Brazília előzi meg. Mindezt úgy sikerült neki elérni, hogy az elmúlt két esztendőben a duplájára emelkedett a mezőgazdasági termékek és élelmiszeripari termékek behozatala, amely elképesztő nagy terhet ró mind a magyar, mind az európai uniós mezőgazdaságra.

A tavalyi év egy rendkívül nehéz esztendő volt, hiszen a súlyos aszály mellett *(Zaj. - Az elnök csenget.)* a kvóták és a vámok eltörlésével az Európai Bizottság rendkívül nehéz helyzetbe hozta különösen a frontországokat, hiszen ennek az intézkedésnek az volt a következménye, hogy az ukrán élelmiszerimport átterelődött a tengeri szállításról a szomszédos országokba.

Az aszálykár, az infláció, a termelési költségek növekedése épp elég lett volna kihívásnak, de övön aluli ütésnéként még megkaptuk a nyakunkba az ukrán gabonát. Néhány évvel ezelőtt csak pár tízezer tonna érkezett Ukrajnából, majd ez felment több millió tonnára. De nemcsak gabonáról van szó, hisz hoznak baromfit, tojást és mézet is olyan áron, ami kiszorítja az európai uniós és a hazai termékeket a piacról.

Az Európai Unió 2022-es döntése után 100 ezer tonna baromfiús érkezett Ukrajnából. Tojás esetében egészen hajmeresztőek a számok *(Folyamatos zaj. - Az elnök ismét csenget.)*

A '21-es adatokhoz képest csak '23 márciusában magasabb értékekkel találkoztunk. Na de milyen élelmiszerek ezek, tisztelt képviselőtársak? Az Európai

Unióba igyekvő Ukrajna semmilyen olyan szabályozást nem kell hogy betartson, amit az európai uniós élelmiszer-előállítóknak be kell tartani. Olyan növényvédő szereket használnak, amelyek nálunk évekkel vagy évtizedekkel ezelőtt már be voltak tiltva, és arról sem szabad megfeledkeznünk, hogy GMO-s növények érkeznek ide: olyan transzgenetikus eljárással előállított növények, amelyekbe teljesen más fajok génjeit ültették bele. És ez nem a génszerkesztés, amiről most az Európai Unióban megy a vita, ez annál sokkal durvább.

Az Európai Unión belül állatjóléti, környezetvédelmi, természetvédelmi szempontokat kell betartani, és az a helyzet, hogy ezt nagyon szigorúan valóban be is tartatják velünk, bezzeg az importélelmiszerek vonatkozásában semmilyen szabályozást nem vesznek komolyan, legfőképpen nem tartatják be azokat; beszélhetünk Ukrajnáról vagy akár a Mercosur-országokról is.

És ez miért fontos, tisztelt képviselőtársak? Azért, mert ezek a régóta betiltott szerek rendkívül olcsó és rendkívül hatékony megoldások *(Az elnök ismét csenget.)* a mezőgazdasági termelés vonatkozásában, viszont nem véletlenül vannak betiltva, hisz nagyon súlyos károkat okoznak ott, ahol előállítják az élelmiszert. Rombolják a vizeket, az élővilágot, mindent, ahol a termelés zajlik.

Én nem akarok süggni a zöldszervezeteknek, de számomra egészen döbbenetes, hogy nem emelik fel a szavukat az ellen, hogy ilyen egészen extrém környezet- és természetromboló módon előállított élelmiszer nyaklól nélkül áramolhat be az Európai Unió területére. Bezzeg ahhoz van eszük - már elnézést, hogy így gondolom -, hogy még újabb hatóanyagokat vonassanak ki az európai uniós mezőgazdaságból, tovább drágítva egyébként ezzel az európai élelmiszer előállítását; miközben egyébként a mezőgazdaságunknak, az élelmiszeriparunknak fejlődni kellene, hisz a hazai társfinanszírozás mértéke egészen extrém magas, olyan lehetőségek állnak előttünk, mint korábban még soha.

(10.30)

Szörnyű, hogy nem uniós, hanem hazai hatáskörben kell döntéseket hozni, és szeretném megköszönni a kormánzatnak, hogy nemzeti hatáskörben határozottan ki is állt a magyar mezőgazdaság, a magyar élelmiszeripar mellett; bezzeg Brüsszelben!

És tegyük fel a kérdést, hogy kit képvisel az Európai Bizottság, mert azt is látnunk kell, hogy itt nem ukrán mezőgazdaságról beszélünk, hanem Ukrajnában előállított élelmiszerről. A tíz legnagyobb ukrán cégből kilenc nem Ukrajnában van bejegyezve, a legnagyobb több mint 500 ezer hektár nagyságon gazdálkodik. Ebben a kilenc nem Ukrajnában bejegyzett cégben - az első tízről beszélek - van szaúdi, de van nyugat-európai és többségében az Egyesült Államokban bejegyzett cég. *(Zaj. - Az elnök csenget.)* Azt gondolom, a választ ebből ki is tudjuk olvasni. Köszönöm

a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Farkas Sándor miniszterhelyettes úr válaszol. Mielőtt megadnám a szót, illő tisztelettel arra kérem képviselőtársaimat, hogy a találkozás örömét a csenddel fejezzék ki. Köszönöm még egyszer. Miniszterhelyettes úr, öné a szó.

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A képviselő úr által bemutatott rendkívüli események példátlanul nehéz helyzetbe hozták a magyar gazdatársadalom minden tagját. 2022-ben az orosz-ukrán háború a fekete-tengeri szállítási útvonalak elvágásával teljesen felforgatta a fekete-tengeri közép- és kelet-európai piacokat. Ennek problémamentes kezelésére sem a hazai gazdatársadalom, sem a meglévő logisztikai kapacitások rendszere nem készülhetett fel előre.

Az orosz-ukrán háború által okozott piaci zavarokra válaszul *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)* Magyarország már a kezdetektől azért küzdött, hogy a térség gazdálkodói európai uniós védelmet nyerjenek az olcsó ukrán termékek beáramlása miatt kialakult szélsőséges piaci helyzetben. Az EU Bizottsága nem tett érdemi intézkedést, ezért az érintett tagállamok közül elsőként 2023. április 15-én nemzeti importtilalmat vezettünk be bizonyos Ukrajnából érkező mezőgazdasági termékekre. A magyar importtilalmi intézkedés csak a Magyarországra érkező termékeket érintette, a tranzit áruszállításokra nem vonatkozott.

Ki kell emelni az intézkedést, mely bevezette a főbb gabona- és olajosnövény-termékek esetében az elektronikus közúti áruforgalmi ellenőrző rendszer - amit úgy ismerünk, hogy EKÁER - használatát. A bejelentésekkel egyrészt pontosabban nyomon követhető a közúton beérkező gabona és olajos növény mennyisége, másrészt büntethetővé válnak azok a szállítmányok, amelyek nem felelnek meg az előírt bejelentési kötelezettségeknek.

Fontos szempont az ellenőrzési rendszer alkalmazása kapcsán, hogy a tranzittal érkező szállítmányok valóban el is hagyják Magyarországot. Az EKÁER használata mellett ezt a célt erősíti, hogy 2023 áprilisa óta az ukrán mezőgazdasági termékek behozatalát ugyancsak fokozatosan ellenőrzi a Nemzeti Adó- és Vámhivatal a Nébihhez közösen. A folyamatos vámfelügyelet célja, hogy ezek a termékek a magyar piacon ne kerülhessenek forgalomba. Az Ukrajnából és más EU-s tagállamokból érkező szállítmányokat mélységi ellenőrzésekkel követi és nyomoz a NAV.

Ezenkívül a Nébih nem csupán az országon áthaladó ukrán gabonát, hanem a hazánkba érkezett egyéb terményeket is ellenőrzi, a minőségét folyamatosan vizsgálja. A kormány célja ugyanis folyamatosan az, hogy kiváló minőségű és biztonságos

élelmiszer kerüljön minden magyar ember asztalára. A gabonatermékeket felmérő, mintavételezéssel egybekötött gabonátároló-ellenőrzések során a vármegei kormányhivatalok munkatársai segítik a feladat végrehajtását. A hatóságok a magyar piacra érkező gabona vonatkozásában minden élelmiszerlánc-biztonsági szabályt betartatnak, és szigorú ellenőrzésnek vetik alá a magyar fogyasztók és gazdálkodók érdekében.

A rendelkezésre álló hivatalos statisztikák alapján meghozott intézkedések hatékonyak. A magyar piacra irányuló ukrán import az intézkedés bevezetését követően leállt. A sorra bevezetett nemzeti tilalmak hatására május 2-án az Európai Bizottság is lépéskényszerbe került, ezért rendeleti úton szeptember 15-éig megtiltotta négy termékre vonatkozó áru importját Ukrajnából más tagállamok piacaira. Az Európai Bizottság az érintett tagállamok jogos kéréseinek elismerése ellenére 2023. szeptember 15-én úgy döntött, hogy nem tartja fenn tovább az exporttilalmi intézkedéseket.

Ezért a magyar kormány ettől az időponttól kezdve bevezette a teljes importkorlátozást, és Magyarországra ettől az időponttól kezdve nem érkezik Ukrajnából mezőgazdasági termék. Hazánk álláspontja továbbra is az, hogy a régiós tagállamok gazdálkodóinak védelmét, az Európai Bizottság által felállított szolidaritási folyosók eredeti céljának helyreállítását egyszerűen kell szolgálnia. A magyar kormány mindig a hazai gazdálkodók érdekeit fogja előtérbe helyezni, így, ha szükséges, felvállaljuk az EU-val és más nemzetközi szervezetekkel, szervezetekkel kialakuló vitás helyzeteket is.

Kérem önöket, hogy ebben támogassák Magyarország Kormányát, az agráriumot, és megköszönöm megtisztelő figyelmüket. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr válaszát.

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy Ovádi Péter, Barcza Attila, Dunai Mónika, Gyopáros Alpár, Horváth László, Kocsis Máté, Kállai Mária, Juhász Hajnalka, Koncz Zsófia, Menczer Tamás, Nyitrai Zsolt, Németh Szilárd István, Nagy Csaba, Nagy Bálint, Simicskó István, Szatmáry Kristóf, Salacz László, Tiba István, Törő Gábor, Vigh László, Vinnai Győző, Varga Judit és Vitályos Eszter képviselők arról tájékoztatták az Országgyűlés elnökét, hogy megalakították a „Közös ügyünk az állatvédelem” parlamenti csoportot. *(Arató Gergely: Csupa fideszessel. Gratulálok!)* A házszabály rendelkezései szerint a csoport létrehozása a frakciótagságokat nem érinti. Megköszönöm megértésüket, ha esetleg csendben, figyelemmel végighallgatják a bejelentést. *(Zaj. - Az elnök csenget.)* Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! Most határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Kérem, ha elfoglalták helyüket, ellenőrizték, hogy kártyájukat elhelyezték-e a szavazatszámoló gépben.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2022. évi egységes költségvetésének végrehajtásáról** szóló T/4090. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4090. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 114 igen szavazattal, 52 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2024. évi egységes költségvetéséről** szóló T/5745. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/5745. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 116 igen szavazattal, 53 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **Magyarország Kormánya és Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága kormánya között a minősített adatok védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről** szóló T/5658. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/5658. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 169 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

(10.40)

Soron következik a **Magyarország Kormánya és az Üzbég Köztársaság Kormánya közötti légi közlekedési megállapodás kihirdetéséről** szóló T/5879. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/5879. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 169 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **felsőoktatást érintő képesítések elismeréséről szóló globális egyezmény kihirdetéséről** szóló T/5880. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/5880. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 169 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **Magyarország 2022. évi központi költségvetéséről szóló 2021. évi XC. törvény végrehajtásáról** szóló T/5387. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/5387. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 116 igen szavazattal, 53 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik az **Egyesült Nemzetek kiváltságairól és mentességeiről New Yorkban, 1946. évi február hó 13. napján kelt nemzetközi egyezményben biztosított kiváltságoknak, mentességeknek és könnyítéseknek a World Aquatics Magyarországon működő intézményeire vonatkozó kiterjesztéséről** szóló T/5654. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/5654. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 155 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 14 tartózkodással elfogadta.

Soron következik a **konzuli védelemről szóló 2001. évi XLVI. törvény módosításáról** szóló T/5876. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/5876. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 155 igen szavazattal, 15 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **pénzügyi közvetítőrendszert érintő törvények jogharmonizációs és egyéb célú módosításáról** szóló T/5663. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/5663/6. számon, összegző jelentését pedig T/5663/7. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/5663/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 116 igen szavazattal, 27 nem szavazat ellenében, 26 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/5663/8. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 116 igen szavazattal, 27 nem szavazat ellenében, 27 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **Magyar Vállalkozók Napjáról** szóló H/5682. számú határozati javaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát H/5682/6. számon, összegző jelentését pedig H/5682/7. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság H/5682/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 170 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/5682/8. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 170 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény módosításáról** szóló T/5886. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/5886/6. számon, összegző jelentését pedig T/5886/7. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/5886/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 116 igen szavazattal, 43 nem szavazat ellenében, 11 tartózkodással elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/5886/8. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 116 igen szavazattal, 48 ellenszavazat mellett, 6 tartózkodással elfogadta.

Soron következik az **egyes adótörvények módosításáról** szóló T/5893. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/5893/12. számon, összegző jelentését pedig T/5893/13. számon terjesztette elő. Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja a 4., 5. és 6. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 4. számú módosító javaslat Tóth Bertalan és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 49 igen szavazattal, 119 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

(10.50)

Az 5. számú módosító javaslat Tóth Bertalan és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 55 igen szavazattal, 114 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 6. számú módosító javaslat Tóth Bertalan és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 48 igen szavazattal, 121 nem¹ szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/5893/12. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 116 igen szavazattal, 43 nem szavazat ellenében, 11 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az 5893/15. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 116 igen szavazattal, 47 nem szavazat ellenében, 7 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **globális minimum-adó-szintet biztosító kiegészítő adókról és ezzel összefüggésben egyes adótörvények módosításáról** szóló T/5877. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/5877/7. számon, összegző jelentését pedig T/5877/8. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/5877/7. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 150 igen szavazattal, 6 nem szavazat ellenében, 13 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az 5877/9. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 152 igen szavazattal, 6 nem szavazat ellenében, 12 tartózkodás mellett elfogadta.

¹ Barkóczy Balázs, Dr. Dávid Ferenc, Greczy Zsolt, Hegedüs Andrea, Dr. Oláh Lajos, Sebián-Petrovszki László (DK), valamint Varga Ferenc (független) tévesen szavazott, igennel kívánt szavazni.

Tisztelt Országgyűlés! Az elfogadott napirendünknek megfelelően most a tegnapi ülésnapon elhangzott **interpellációkra adott válaszok elfogadásáról történő határozathozatalokra** kerül sor.

Dávid Ferenc, a DK képviselője, az **I/5847.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 115 igen szavazattal, 55 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Gurmai Zita, az MSZP képviselője, az **I/6128.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 112 igen szavazattal, 53 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Lőcsei Lajos, a Momentum képviselője, az **I/6130.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 115 igen szavazattal, 54 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Ander Balázs, a Jobbik képviselője, az **I/6118.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 114 igen szavazattal, 53 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Szabó Rebeka, a Párbeszéd képviselője, az **I/6114.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 114 igen szavazattal, 55 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Szabadi István, a Mi Hazánk képviselője, az **I/5866.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 115 igen szavazattal, 38 nem szavazat ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Csárdi Antal, az LMP képviselője, az **I/6083.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 113 igen szavazattal, 53 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalok végére értünk. Most kettőperces technikai szünetet rendeltek el. Köszönöm együttműködésüket.

(Szünet: 10.56-11.00)

Elnök: Jakab István

Jegyző: Dócs Dávid)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Megkérem képviselőtársaimat, szíveskedjenek helyüket elfoglalni.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyetemek és a kutatóintézetek, valamint a gazdaság összekapcsoltságának erősítéséhez szükséges egyes törvények, továbbá egyes felnőttképzési és kulturális tárgyú törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. Az előterjesztés T/6068. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Hankó Balázs Zoltán úrnak, a Kulturális és Innovációs Minisztérium államtitkáranak, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, öné a szó.

DR. HANKÓ BALÁZS ZOLTÁN kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt évek során sikeresen újítottuk meg a magyar felsőoktatást, innovációt, szakképzést és felnőttképzést. A kormány szándéka világos valamennyi szakterületet érintően: a legjobb és a leginkább hozzáértő, világviszonylatban is versenyképes szakemberek oktatása és helyben tartása a cél, hiszen tudjuk, mindezek révén formáljuk a jövőt, Magyarország és kultúránk megőrzését és nemzetközi térben történő erősödését is ezzel szolgáljuk.

A mai magyar felsőoktatás olyan diplomás szakembereket képez, akik megfelelő gyakorlati tapasztalattal tudnak elhelyezkedni a munkaerőpiacon, és Magyarország tudásgazdaságát, tudásgazdagságát bővítik, valamint fokozzák a magyar innovációt és a magyar kreativitást. A megújult szakképzési rendszer mestereket ad a gazdaság szereplőivel együttműködésben megvalósuló duális képzésnek köszönhetően. A felnőttképzés pedig egyfajta gyors reagálás a folyamatosan változó környezetre és gazdasági igényekre.

Az elmúlt években mind a négy terület megújult, és ma már az egymással szorosan összefüggő rendszerek egy erős, korszerű bázisként szolgálják a magyar gazdaságot. Mostanra elmondhatjuk azt is, hogy a hazai képzések kiválóságát a beruházók is elismerik; elismerik, hogy így befektetések megvalósítását illetően is a magyar munkavállalókban gondolkodnak elsődlegesen. Ez a magyar kormány támogatása nélkül nem valósulhatott volna meg.

Különösen fontos a kormány támogató jelenléte azokban az időkben, amikor hazánkat és a benne élő állampolgárainkat folyamatos támadás éri Brüsszel részéről; szuverenitásunkat, önrendelkezésünket és sikereinket kell megvédeni.

A magyar sikerek egész Európa sikerét is szolgálják. Ehhez ugyanakkor támogatói közegre van szükség, nemcsak hazai, hanem európai szinten is. Az Európai Unió eredeti céljaival ellentétes, hogy míg együttműködésre és közös fejlődésre törekszünk, addig az Európai Bizottság hazánkat diszkriminatív módon próbálja korlátozni a szabad tudásáramlás és az egyenlő hozzáférés tekintetében. A magyar állampolgárok oktatáshoz való szabad hozzáféréseinek, valamint a tudományos szabadságnak a korlátozása nemcsak magyar, hanem uniós szinten is visszavetik az európai versenyképességet.

Folyamatosan azon dolgozunk, hogy a magyar diákokat, kutatókat ne érje hátrány, úgy, hogy közben az ellenzék tudatosan hamis információkat ad Brüsszelnek. Folyamatosan a nemzetközi csereprogramok, most összesen is ötezer diák és oktató, kutató van külföldi ösztöndíjon. Ez az eddigi arányoknak megfelelő. Jövő nyárig minden mobilitási program biztosított, a modellváltott egyetemeken esetében is, hiszen a kormány és a Tempus Közalapítvány 1,8 milliárd forintos mobilitási forrást biztosított a programokhoz.

Azonban Brüsszel továbbra is küldözgeti a diktátumait. Egyik legutóbbi elvárásuk például az volt, hogy az egyetemeken vezetőit ki kell zárni a kuratóriumi tagok közül. Jelenleg 12 rektor vagy volt rektor tagja a fenntartó testületeknek. Teljesen szürreális, ami történik.

A magyar egyetemi modell autonóm, versenyképes, a magyar társadalom és gazdaság érdekeit szolgálja. Nemzetünk szuverenitásához azonban elengedhetetlen, hogy egyetemeink ezen értékek bástyái legyenek. A felsőoktatás nem uniós, hanem nemzeti hatáskör. Az elmúlt években ebbe az irányba léptünk előre, amit az eredmények is mutatnak, és bármennyire is ezt akarják Brüsszeltől, erről az útról nem térünk le.

Ami a Horizont-programot illeti: a kormány azonnali 5 milliárdos támogatást nyújtott a magyar egyetemeken kutatói programjainak előfinanszírozására. A segítséget azok az egyetemeken kapják, amelyeket Brüsszel diszkriminatív döntése kizárna a Horizont kutatási együttműködésekben. Így társult tagként 9 magyar egyetem 12 pályázata esetében nyílt erre lehetőség. Nem hagyjuk cserben a magyar kutatókat és hallgatókat.

Mindemellett álljon itt, tisztelt Országgyűlés, hogy az elmúlt években a felsőoktatás, a szakképzés, az innováció és a felnőttképzés területén milyen sikereket értünk el. A felsőoktatásban az egyetemi modellváltással sikeres versenyképességi fordulat következett be: míg a folyamat elindulásakor 7 magyar intézmény szerepelt a nemzetközi rangsorok legjobb 5 százalékában, mára már 12 intézményünk jutott be az elit körbe, azaz szerepel a világ 30 ezer intézménye, egyeteme közül a legjobb 1500-ban. És ha a szakrangsorok csúcsteljesítményeit nézzük, akkor ez a szám 13 egyetemre emelkedik, mi több, a Semmelweis Egyetem a világ legjobb 1 százalékában szerepel.

A rangsorokban való előrelépés azonban nem öncélú, hiszen ez azt jelenti, hogy erős, igen, az egyre erősebb nemzetközi versenyben, melyben hasonlóan

a gazdasági teljesítményhez, Európa visszaszorul, lépünk előre az oktatási kiválóságban, ami egyetemistáink érdeke, lépünk előre a kutatásokban, ami a magyar gazdaság érdeke, és javul a nemzetközi hallgatóvonzó képességünk is, ami pedig Magyarország konnektivitását támogatja.

Fontos előrelépés az is, hogy 2018 és '22 között jelentősen, 78 százalékkal nőtt a minőségi publikációk száma az egyetemeken. Ez jelzi, hogy egyre több magas színvonalú kutatás zajlik a magyar felsőoktatási intézményekben.

Az elmúlt években a szabadalmi bejelentések száma is jelentős növekedést mutatott: 2018 óta a számuk megnégyszereződött, elérte az elmúlt évben a közel száz bejelentést.

A világ kiszámíthatatlansága ellenére az új modell egyszerre biztosítja a kiszámítható, duplájára emelt finanszírozást, amelynek kapcsán jövőre már minden második forint az oktatási, kutatási, felzárkóztatási, tehetséggondozási teljesítmény alapján jut el az egyetemekhez, biztosítja a felsőoktatáshoz, innovációhoz szükséges rugalmasságot, és igen, minden hamis támadás ellenére erősíti az egyetemi autonómiát, ami nemcsak alaptörvényi garancia, hanem a mindennapok valósága mind az oktatás, kutatás, mind a közfeladathoz rendelt vagyon, mind pedig a fenntartóból megrendelővé váló állam vonatkozásában.

A megújult felsőoktatás sikerét jelzik az idei felvételi számok is, ami azt jelenti, hogy egyre többen kívánnak a felsőoktatás sikeréből részesedni, hiszen 33 százalékkal nőtt az elmúlt évhez képest a felvettek száma, közel 107 ezer diák iratkozott be a magyar egyetemekre; tizből nyolc állami ösztöndíjjal kezdi meg tanulmányait; átlagosan egy képzési időben 6 millió forinttal támogatja a magyar állam a képzéseket, mely nemcsak európai, hanem világszinten is kimagasló. Sőt mi több, minden második diák vidéki egyetemre iratkozott be, és igen, a gazdaság szempontjából fontos műszaki, természettudományi, mérnök-informatika területen 39 százalékkal nőtt a felvettek száma. Mindemellett 3 százalékkal csökkent a lemorzsolódás, azaz az egyetemet idő előtt abbahagyó diákok száma. És a magyar felsőoktatás nemzetközileg is vonzóképes, hiszen 42 ezer külföldi diák tanul hazánkban 180 országból. Az elmúlt tíz év alatt megdupláztuk a számukat.

Tisztelt Ház! A felsőoktatás előrelépése kéz a kézben halad a magyar innovációs teljesítménnyel. Ezt erősíti a tavasszal elfogadott Neumann János-program is, melynek célja az egyetemeken, a kutatóhelyeken és a gazdaság összekapcsolása.

(11.10)

Ennek egyik legfontosabb szerepe a térségi gazdasági együttműködés erősítése. A Neumann János-program keretében közel 80 milliárd forint kutatói és innovációs támogatás áll rendelkezésre az idei évben. Tudjuk, míg Magyarország ma lakosságszámát tekintve a 96. helyen áll, GDP-t tekintve a 49. helyen

áll, az innovációs teljesítményünk 33. a világon. Az elmúlt évben ebben előre léptünk egyet, és az európai rangsorokban is az átlagos, feltörekvő kategóriából európai innovátor kategóriába jutottunk, mi több, a gyártási csúcstechnológiák alkalmazásában pedig mindössze 4, azaz négy ország előz meg minket, azaz az 5. helyen szerepelünk.

Azaz Magyarország nem összeszerelő üzem, hanem a világ egyik gyártási csúcstechnológiákat alkalmazó nemzete, amely egyszerre jelenti a nyugati és keleti gazdaságok találkozási pontját, és biztosítja az ehhez szükséges innovációt és a kutatókat, szakembereket. Ezen cél elérése érdekében újítottuk meg a magyar kutatási hálózatot, hogy kutatásaink egyszerre erősödjének meg a nemzetközi erőterben is, mindközben azonban a magyar gazdaság és társadalom érdekeit szolgálják, különösképpen is az egészséges élet, a digitalizáció, a zöldátállítás és a védelmi ipar tekintetében.

Mi sem bizonyítja jobban, hogy jó döntés az innovációt támogatni, az innovációba fektetni, mint az októberben kihirdetett két magyar Nobel-díj, amit két kiváló magyar kutatónk, Karikó Katalin és Krausz Ferenc kapott. Ma az a feladatunk, hogy a jövő Karikó Katalinjai és Krausz Ferencei itthon is megkapják azokat a lehetőségeket, amivel hasonló sikereket érhetnek el, szolgálva a jövő gazdasági és társadalmi igényeit.

Tisztelt Képviselők! Az idei őszi hatalmas sikereket hozott a magyar szakképzésnek. A lengyelországi Gdanskban, ahol az Európa-bajnoki cím mellett öt arany-, egy ezüst-, négy bronzéremet és hét kiválósági érmet hoztak el a magyar fiatalok, az országok rangsorában, 32 ország közül a 2. helyen szerepeltünk Svájc mögött, Ausztriát megelőzve. Bátran kijelenthetjük, hogy a magyar szakképzés nemcsak felkészült a digitalizáció korszakára, hanem jelesre is vizsgázik belőle, hiszen olyan területeken nyertünk aranyérmet, mint informatika, rendszerüzemeltetés vagy akár webfejlesztés, de jól szerepeltünk a robotikában, és bronzérmesek lettünk mechatronikában.

A kormány kiemelt feladatának tekinti a tudásalapú gazdaság megteremtését, ezáltal Magyarország versenyképességének javítását, ennek pedig alapja a jól képzett, munkaerőpiaci igényekhez alkalmazkodni képes munkaerő. Arra törekszünk, hogy minél több fiatal szerezzon szakmát és képesítést, ennek érdekében újítottuk meg 2020-ban a teljes szakképzési rendszert, és a tapasztalatok egyértelműen azt mutatják a kézzelfogható előnyöket látva, hogy mind a szakképző intézmények vezetői, oktatói, mind pedig a tanulók, szülők is egyre nyitottabbá váltak az új szakképzési rendszerrel és az ott bevezetett változásokkal szemben.

Ma Magyarországon tízből hat tanuló szakképzésre jár. Mindezek mellett - reményeink szerint - hosszú távon is hatással lesznek az olyan, a szakképzés népszerűségét növelő intézkedések, mint a bevezetett ösztöndíjrendszer, a digitális tananyagfejlesztés, a projektoktatás és a duális, szorosabb együttműködés a vállalatokkal és az egyetemekkel.

(Dr. Tiba István elfoglalja helyét a jegyzői székben.)

A digitális eszközök használatának ismerete ma már nem előny, hanem alapvető elvárás szinte minden területen, ezért folyamatosan zajlik a szakképzés digitalizálása, mi több, a szakmai vizsgák tekintetében áttértünk a digitális vizsgáztatásra. Fontos azonban azt is hangsúlyozni, hogy mindezek mellett a szakképzésből ma egyenes út vezethet a felsőoktatásba; az idei felvételinél 74 százalékkal többen kaptak felvételt az egyetemekre, mint a tavalyi év során.

Tisztelt Országgyűlés! A felnőttképzés területén az egyik legfontosabb változás a mikrotanúsítványok rendszerének közeljövőben történő bevezetése, amely a szakképzésben, a felsőoktatásban vagy a felnőttképzésben elvégezhető rövid képzést igazoló dokumentum lesz, a felsőoktatásban egy adott kurzus, a szakképzésben egy tantárgy, a felnőttképzésben egy adott tananyagegység sikeres elvégzését igazolja majd. Például egy autószerelő beiratkozhat az elektromos autókra vonatkozó tananyagegységek elvégzésére a szakképzésben, egy programozó pedig felvehet egy új programozói nyelv elsajátítására szolgáló kurzust valamelyik felsőoktatási intézményben. A mikrotanúsítványok ezáltal kiemelt szerepet tölthetnek be az oly fontos, élethosszig tartó tanulásban.

Tisztelt Ház! Összességében a felsőoktatás, a szakképzés és a felnőttképzés szorosan kapcsolódnak egymáshoz, mivel mindháromnak fontos szerepe van a magas szintű szakmai ismeretekkel rendelkező munkaerő-utánpótlás biztosításában, az innováció pedig szorosan összefonódik mindhárom területtel. A felsőoktatás és a felnőttképzés lehetőséget teremt az innovációhoz szükséges új tudás és kutatási eredmények előállítására. Emellett az innováció által létrehozott új technológiák és folyamatok gyakran új szakképzési igényeket generálnak, mivel a munkavállalóknak lépést kell tartaniuk az új technológiákkal.

Ez a kölcsönhatás hozzájárul a munkaerő és a gazdaság versenyképességének fenntartásához és növeléséhez, valamint Magyarország innovációs teljesítményének fokozásához. Célunk pedig nem kevesebb ezen a területen, mint hogy 2030-ra legyen egy olyan egyetemünk, amely a világ legjobb száz egyeteme, három egyetemünk, amely Európa legjobb száz egyeteme között van; tíz végzett hallgatóból legalább nyolc hallgató képesítése feleljen meg a regionális munkaerőpiaci elvárásoknak; emeljük 80 ezerre a nemzetközi diákok számát; érjük el, hogy a mostani 10 ezer, a nemzetközi mobilitási programban részt vevő hallgató számát megduplázzuk legalább 20 ezerre; Magyarország 2030-ra legyen Európa legjobb tíz innovátora és a világ legjobb huszonöt innovátora között; 2030-ra minden magyar kis- és középvállalkozás innováljon, minden harmadik működjön együtt egyetemmel, a szabadalmak számát pedig duplázzuk meg; minden hetedik gyermek válassza a magyar szakképzést, minden harmadik szerezzon szakmát a diploma után is; minden, szakképzésben részt vevő diák duális

képzésben tanuljon; minden fiatal legalább egy szakmával rendelkezzen; a felnőttképzésben részt vevők kétharmada végezzen olyan képzést, amely a piaci szereplők által igényelt tudástartalomra fókuszál.

Tisztelt Országgyűlés! A ma itt, önök előtt fekvő törvényjavaslat a fenti célok eléréséhez visz közelebb a felsőoktatás, a szakképzés, a felnőttképzés és az innováció, tudománypolitika területén. A top egyetemi stratégiát szolgálja, hogy Nobel-díjas kutatónk, Krausz Ferenc kutatásai az eddigi szakmai együttműködés mentén kiemelt támogatást kapnak, valamint a kutatási együttműködés, a projekt egészségügyi alkalmazására tekintettel, összekapcsolásra kerül a Semmelweis Egyetemmel.

Az egyetemek részére olyan vagyonszármazást biztosítunk, amely szolgálja az oktatási, kutatási kiválóság erősödését, tesszük ezt a Széchenyi István Egyetemenél, valamint a Budapesti Gazdasági Egyetem esetében is, ahol közfeladat ellátásának érdekében vagyonszármazást biztosítunk az oktatói, hallgatói élet kiteljesítésére. Bevezetésre kerül a rokon képzési terület fogalma, amely az egyes hasonló képzéseken teszi lehetővé a könnyebb átjelentkezést, például a műszaki, informatikai, mérnöki területen.

A Neumann János-program továbbviteleként még erősebben ösztönözzük az egyetemeket, a kutatóhelyeket és a gazdaság együttműködését. Ennek keretében fontos tudni, hogy a kutatás-fejlesztési tevékenység minősítése mint közfeladat a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatalhoz kerül. A módosítás célja azon lehetőség megteremtése, hogy a kutatás-fejlesztési projekt esetében annak piaci hasznosíthatóságával kapcsolatos szakvéleményt is kérhesen a kérelmező, de csak abban az esetben, ha a támogató a pályázati felhívásban ezt kifejezetten előírja. Ebben az esetben a minősítés során megkért szakértői vélemény külön tartalmazni fogja a piaci hasznosíthatóságra vonatkozó szakértői álláspontot.

A javaslat annak érdekében, hogy 2030-ra legyünk Európa legjobb tíz és a világ legjobb huszonöt innovátor országa között, a magyar kutatási hálózat kezdeményezésére módosítja a kutatóintézet-hálózat elmúlt időszakokban már megnevezett rövid megnevezését, valamint további módosításokat eszközöl a kutatási hálózat irányításának egyszerűsítése, gyorsítása érdekében a gyakorlati tapasztalatok alapján

A Neumann János-programban meghatározott stratégiai cél, hogy a kutatási eredményeink gazdasági hasznosíthatósága minél nagyobb mértékben valósuljon meg az egyetemeken és a kutatóintézetekben. A technológiai transzfer egyik kiemelt módja a kutatási eredmény hasznosítására létrehozott hasznosító vállalkozások alapítása.

(11.20)

A módosítás célja, hogy a költségvetési szervként működő kutatóhelyek, elsősorban a Magyar Kutatási Hálózat kutatóközpontjai és önálló kutatóintézetek, valamint az állami felsőoktatási intézmények esetében

gyorsabbá és egyszerűbbé váljon a hasznosító vállalkozások alapítása. A kutatók számának erősítését és szakadalmi teljesítményük javulását szolgálja, hogy meg erősítjük a kooperatív doktori képzést, és ennek érdekében utaljuk az egyetemek hatáskörébe, megfelelő finanszírozási keretet biztosítva az új nemzeti kiválósági programot és a kooperatív doktori programot.

A képzések munkaerőpiaci megfelelése érdekében a szakképzés és a felsőoktatás összekapcsolását erősíti, különösen is a műszaki, természettudományi, mérnök-informatika területén, hogy a technikai képzésben részt vevők az utolsó évükben megfelelő előremenetel esetében előzetes hallgatói jogviszonyt létesíthetnek a képzési együttműködésben lévő felsőoktatási intézménnyel. A magyar gazdaságnak és az országnak szüksége van arra, hogy a szakképzés és a felsőoktatás még szorosabb együttműködésével egy-egyben segítse a fiatalok naprakész, minőségi, megfelelő tudásának biztosítását.

Mindemellett szintet lép a felsőoktatás azáltal, hogy a felsőoktatási intézmények számára lehetővé válik rövid, a munkaerőpiaci kihívásokra gyorsan választ adni tudó mikrotanúsítványhoz vezető rövid képzések felajánlása hallgatóik és mások számára egyaránt. A tervezet az európai uniós fogalomhasználat lekötése érdekében pontosítja az alkalmazott kutatás és a kísérleti fejlesztés definícióját. Mindemellett a javaslat számos további törvény módosítására tesz javaslatot.

A magyar felsőoktatás, innováció, kutatás, szakképzés és felnőttképzés erősítése érdekében kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a javaslatokat támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Pósnán László képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. PÓSNÁN LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Ahogyan elhangzott, és ahogyan olvasható is az indoklásban, a törvénytervezet a szakképzés, felnőttképzés, felsőoktatás, innováció, tudománypolitika területein kíván olyan jogszabályi változtatásokat bevezetni, amelyek a közép- és felsőfokú oktatás-kutatás, valamint a gazdaság kapcsolatát méginkább erősítik, egymáshoz közelebb hozzák. Tény, hogy az elmúlt időkből megújult szakképzés, megújult felsőoktatás és tudományos kutatás, innováció jelentős sikereket ért el.

Államtitkár úr már említette, én is csak utalnék rá, hogy Krausz Ferenc molekularisujjlenyomat-kutatásait az ország komoly összeggel támogatta, és támogatja most is. Ezt a nemzetközi tudományosság Nobel-díjra érdemesnek találta, és én azt gondolom, hogy az ilyen természetű kutatások komoly ösztönzést és impulzust adnak ahhoz, hogy az innováció és a gazdaság terén is ezek a későbbiekben minél gyorsabban

hasznosulhassanak, és az azok eredményeiből származó hasznót az ország egésze javára lehessen fordítani.

Ezeket a sikereket tehát tovább kell erősíteni, és minél hamarabb a gazdasági élet részévé kell tenni. Ez indokolja a további szabályozási változtatások bevezetését, amelyek elősegítik a versenyképességet és a rugalmasságot.

Néhány konkrétumra szeretném felhívni a figyelmet. A 14. §, valamint a 80/A. §, ahogyan említette államtitkár úr, lehetővé teszi, hogy a technikai képzésben részt vevők az utolsó évükben előzetes hallgatói jogviszonyt létesítsenek felsőoktatási intézményekkel. Ez lehetőséget ad arra, hogy az elért teljesítményük alapján a tanulók a szakmaszerzés mellett a továbbtanulás lehetőségével is minél nagyobb arányban tudjanak élni. A szakképzés és felsőoktatás kapcsolatát tovább erősíti, új karrierút-lehetőséget nyit a leghatékosabb tanulóknak, és tegyük hozzá azt is, hogy a megszerzett gyakorlati tudásra egy nagyon komoly, újabb és szélesebb perspektívát kínál elméleti, szakmai tudást tud építeni.

Nyilván itt a részletszabályozások kidolgozásában - hiszen itt rengeteg területről van szó - nagyon sok érintettel kell majd konzultálni, azokat be kell vonni, de én azt gondolom, hogy maga az út, az elképzelés, a szándék kifejezetten előremutató és helyes.

Jelenleg csak azonos képzési területre tud egy hallgató átjelentkezni, erről is tett említést államtitkár úr, úgyhogy a jelen javaslat, törvényjavaslat lehetővé teszi, hogy a rokon képzési területek szakjai esetébe is lehetségessé váljon az átjelentkezés.

Említett államtitkár úr néhány példát, én csak kibővíteném, hogy ez a kör nemcsak az informatika, műszaki képzés területére terjed ki, hanem a bölcsész tudomány, társadalomtudomány, jogtudományok területére is. Ez lényegében arról szól, hogy ne kelljen újra felvételi eljárást kezdeni, a már a felsőoktatásban lévők, ha úgy ítélik meg, hogy az első döntésük nem biztos, hogy a legszerencsésebbnek bizonyult a tekintetben, hogy hogyan tudják kiteljesíteni majdán önmagukat, tudnak az intézmény falain belül úgy váltani, hogy az nem jelent számukra idővesztést.

Nyilván itt is a szabályozók, a különböző átvételi feltételeknek a kidolgozása egy későbbi történet része, itt is nyilván meg kell alaposan nézni, hogy mit, hogy, merre, meddig, de kifejezetten ez is egy gyorsaságot, rugalmasságot erősítő intézkedés.

A törvényjavaslat 17. §-a kiegészíti a nemzeti felsőoktatásról szóló törvényt a kooperatív doktori képzés fogalmával. Ennek célja a vállalati együttműködésben folytatott doktori tanulmányok ösztönzése, az egyetemek és a gazdasági összekapcsolása, a tudásalapú gazdaság erősítése.

A doktori képzésben lényegében behozza a duális képzés logikáját és elvét, valódi piaci igényekhez igazodik, gyakorlati orientált kutatási témákat ösztönöz, hiszen a doktoranduszok olyan kutatásokat végeznek a képzésük során, amelyek jól felhasználhatók az adott ipari piaci szereplők számára. Nyugodtan mondhatjuk, hogy ezzel az alkalmazott kutatások előmozdítását kívánja a törvény szolgálni. A kooperatív

doktori képzés célja a vállalati együttműködésben folytatott doktori tanulmányok ösztönzése tehát, és azért említsük meg azt a tényt is, hogy ez a maga nemében nem újdonság, tehát ez eddig is volt. A Nemzeti Innovációs Alap írt ki ilyen típusú pályázatokat, ilyen doktori képzési formákat, azt is mondhatnánk, hogy ezek voltak a próbák. A próbák sikeresnek bizonyultak, sikeresnek találtak, és most ez a törvény általánosan az eljárási rendszer, a képzési struktúra részévé kívánja tenni - tehát kipróbáltatott és sikeresnek találtak.

Az előzetes hallgatói jogviszony és a kooperatív doktori képzés egyaránt a gyakorlati ismeretekkel rendelkező közép- és felsőfokú tanulmányokat folytatók számára kínál szakmai, tudományos előremeneletilek lehetőséget.

A 15. § foglalkozik a mikrotanúsítvány kérdéssel, úgy fogalmaz, hogy a felsőoktatási intézmény a hallgató által elért tanulási eredményre, a hallgató kérésére mikrotanúsítványt állít ki. Itt arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy némi pontosításra itt szerintem szükség lesz, ugyanis a felsőoktatási törvény nem tesz egyenlőséget a mikrotanúsítvány és a kreditigazolás közé, a felnőttképzési törvény viszont igen. A felsőoktatási törvény végrehajtási rendelete pedig - hát, hogy is mondjam - ezt a dodonai helyzetet nem oldotta fel.

A mikroképzés, ahogyan államtitkár úr említette az exozójában, egyfajta részismereti képzés, kvázi egy minor szak, relatíve kevés kreditet magában foglaló, egy félévet, két félévet magában foglaló kurzus, ahol nem a hallgató által szabadon választott kurzusok szerepelnek, hanem az egyetemi képzés programjába beilleszthető, annak részét képező elemek, míg a kreditigazolás lényegében a hallgató által felvett, egymással akár kapcsolatban nem is álló teljesített kurzusok igazolására szolgál. Így kredittel ismerjük el a nyelvteljesítést, idegennyelv-teljesítést is vagy akár bizonyos szakmai tárgyak teljesítését is.

Ezért az értelmező rendelkezés 108. § 28/a. pontjában szereplő mikrotanúsítvány definíciója olyan természetű pontosítást javaslom, ami úgy hangzana, hogy a mikrotanúsítvány tantárgyleírást és kreditértéket is tartalmazó olyan igazolás, amely a felsőoktatási intézmény valamelyik részismereti vagy mikroképzésének elvégzése révén megszerzett tanulási eredményt igazoló közokirat.

(11.30)

A 20. § k) pontja gyakorlatilag egy olyan természetű kérdést kíván helyre tenni, ami eddig is volt, csak egész egyszerűen bizonyos jogállási változtatás okán megkérdőjeleződött ennek a léte. Konkrétan arról van szó - mondok egy világos, egyértelmű példát -, hogy az orvostudományban a gyakorlati képzés és az elméleti képzés szorosan összekapcsolódik, klinikákhoz kötődik, ugyanakkor viszont az egyéb jogszabályok meg arról szólnak, hogy azoknak a hallgatóknak, akik nem költségvetési szerv esetén valamely cégnél, vállalkozásnál

gyakorlati időt töltenek, azoknak értelemszerűen jár bizonyos anyagi juttatás, ami rendben van. Azzal viszont, hogy a magyar egyetemi struktúrába bekerültek a nem állami, de ugyanakkor közérdekű, közfeladatot ellátó alapítványi egyetemek, és mindegyik orvosképző intézményünk idetartozik - és ez nemcsak az orvosképzésre, más területekre is igaz -, anélkül, hogy megváltozott volna bármilyen értelemben is az a fajta képzési szerkezet, struktúra, ami eddig volt, nyilvánvalóan ezt a helyzetet jogi értelemben orvosolni kellett. Gyakorlatilag tehát a 20. § k) pontja egy eddig meglévő, jól működő gyakorlatot terjeszt ki immár a nem állami fenntartású egyetemekre is.

A 24. § szintén egy régi anomáliát orvosol. Eddig csak a szakképző intézményekre vonatkozott, hogy a felnőttképzési törvény 2/A. § (2) bekezdése szerinti felnőttképzési tevékenységeket engedély nélkül végzik, most ezt a lehetőséget ez a paragrafus a legmagasabb képzéseket nyújtó egyetem számára is megadja, kinyitja, adott lesz; gyorsabb, rugalmasabb reagálást tesz lehetővé a piaci, gazdasági kihívásokra.

A törvényjavaslat a tudományos kutatásról, fejlesztésről és innovációról szóló törvényt is módosítani kívánja. Ahogy elhangzott, pontosítja az alkalmazott kutatás definícióját, a mai kor piaci, gazdasági realitásának figyelembevételével teszi mindezt, pontosítja a kísérleti fejlesztés meghatározását. És én kifejezetten üdvözlöm azt, hogy a 30. § a költségvetés kutatóhelyet illető szellemi alkotás hasznosítására létrejött vállalkozásban való részesedés esetén a kutatóhelyet nevezi meg, vagy pedig ha a kutatóhely által alapított vállalkozás van, akkor a kutatóhelyet nevezi meg a másik oldalon az állam nevében a tulajdonosi jogok gyakorlójának, illetve a tulajdonosi tartalmak megjelenítésére, ott tudják legjobban ugyanis, hogy mire használható egy bizonyos kutatási eredmény, ahol azt kitalálták. A Neumann János-programban meghatározott stratégiai célhoz illeszkedik ez, hogy a kutatási eredmények minél nagyobb mértékben hasznosuljanak a gazdaságban, és lehetőleg minél gyorsabban is.

A törvény célja, hogy a költségvetési szervként működő kutatóhelyek, így a Magyar Kutatói Hálózat intézményei vagy az állami egyetem esetében az ottani kutatóhelyek... - tehát hogy ezen kutatóhelyek esetében gyorsabb és egyszerűbb legyen a kutatásokat hasznosító vállalkozások alapítása, ami egyébként az alapítványi fenntartású egyetem számára már most is megadatik.

A kutatóintézeti vezetés összeférhetetlen az irányító testületi tagsággal, ezt maga a kutatói hálózat kezdeményezi. Ezeknek az indokoltságát ott nyilvánvalóan felmérték, kétségtelen, hogy van benne ráció.

Annak érdekében, hogy 2030-ra legyen egy olyan egyetemünk, amely a világ legjobb száz egyeteme között lesz, a törvény javasolja a Molekuláris-Ujjlenyomat Kutató Központ Nonprofit Kft.-nek és a Semmelweis Egyetemnek az összekapcsolását. Én azt hiszem, hogy ez egy nagyon jó lépés, abból a szempontból meg mindenképpen nagyon jó lépés, mert aki csak

egy kicsit is ismeri a nemzetközi rangsoroknak a különböző, ilyen-olyan-amolyan szempontrendszerait, amelyek mentén ezeket összeállítják, az nagyon jól tudja, hogy nem elég az egyetemeknek, kutatóhelyeknek jól teljesíteni, ezt kellőképpen jól is kell tudni adminisztrálni, hogyha szabad így fogalmazni, és hát ilyen értelemben ezeket a - képletesen szólva - nemzetközi pontozásnál pontot érő ilyen-olyan-amolyan tartalmakat, érdemeket ki is kell tudni domborítani. Azzal, hogy a Molekuláris-Ujjlenyomat Kutató Központ összekapcsolódik a Semmelweis Egyetemmel, és ezzel a kutatóközpont egyébként pedig szorososan kötődik egy Nobel-díjashoz, ez a nemzetközi rankingokban igen komoly előrelépési lehetőséget fog nyújtani.

A Magyar Kutatói Hálózat javaslata alapján a törvény módosítja ennek a hálózatnak a szervezeti struktúráját, és erősíteni kívánja a teljesítményfinanszírozási rendszert. Ez, ugye, az egyetemeken is bevezetésre került az elmúlt időkből, és ez nagyon sok esetben pozitív visszaigazolást is nyert. Nem véletlenek azok a mutatók, amelyeket az államtitkár úr említett, hogy mennyivel nőttek akár a publikációs vagy a szabadalmi teljesítmények.

Ahogy elhangzott és a törvényjavaslatban is olvasható, bizonyos vagyongjuttatásokról, illetve a Magyar Kultúraért Alapítvány létrehozásáról is rendelkezik ez a törvény, és számos technikai pontosítás is van. Ahogy szokás, minden jogszabály-változtatásnál az újbóli, a mindenkor újbóli felülvizsgálat vagy újraolvasás során kiderül, hogy technikai pontosításokra bizony szükség van, itt is erre kerül sor.

Én tisztelettel azt kérem, hogy mivel az egész törvényjavaslat alapvetően azt a fő-fő célt kívánja szolgálni, ami a címében is benne van, hogy hogyan lehet erősíteni a tudást, a kutatást és a gazdaságot, ezek együttműködését, ami rövid távon, középtávon és hosszú távon is az ország érdekét szolgálja, támogassa a tisztelt Ház. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Barkóczi Balázs képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

BARKÓCZI BALÁZS, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Vezérszónoki felszólalásom elején szeretném elmondani, hogy a Demokratikus Koalíció képviselőcsoportja nem fogja támogatni a törvényjavaslatot, ezt meg is fogom indokolni, ugyanakkor az államtitkári expozéra nagyon nem reagálnék, hiszen ezt a vitát már körülbelül egy hete, hogyha jól emlékszem - ugye, államtitkár úr? -, lefolytattuk itt, a Ház falai között. Szerintem egyikünk véleménye sem változott azóta radikálisan, annyi történt, hogy önök most nyilvánvalóan minden megszólalásukban a saját politikai érdekeiknek megfelelően elkezdnek brüsszelezni. Hogy most ehhez a törvényjavaslatához hogy jön Brüsszel, hogyha ezt elmagyarázza majd nekem,

államtitkár úr, azt nagyon szépen megköszönöm, ha csak nem úgy, hogy minden győzelmi, fideszes győzelmi jelentés ellenére azért még mindig komoly veszélye van annak, hogy az oktatói, kutatói és hallgatói csereprogramokból a magyar diákokat ki fogják zárni pont önök miatt és az önök, a fideszes politikusok által kitömött közalapítványok miatt.

Annyit szeretnék még elmondani, mielőtt rátérnék a témára, hogy ha valaha valakinek eszébe jutna meghirdetni az indokolatlanul hosszú törvényjavaslatok versenyét, akkor ez a törvényjavaslat, amely előttünk fekszik, jó eséllyel indulna, tehát tényleg azzal van teletűzdelve az egész, hogy a „30”-at hol kell egy szóról egy számra cserélni. Ilyenkor az ember két dologra gondol: vagy az történik, hogy önök azt szeretnék, hogyha a törvényjavaslatban sok bába közt elveszne a gyermek, vagy maradtak még patronok a hivatalokban, és az újabb közbeszerzésig - hiszen itt az év vége - azokat el kell használni.

De lássuk, hogy hogyan jutottunk el ehhez a törvényjavaslatához! Ugye, a 2018-as választások után önök egyből nekifogtak annak, hogy megreformálják, helyesebben mondva bedarálják a magyar tudományosságot, hiszen meg akarták mondani, hogy bizonyos kutatási projektekre mennyi pénz szánható. Egyetlenegy probléma volt ezzel, hogy a Magyar Tudományos Akadémiával nem egyeztettek. Most én elborzadva hallottam Pósnán képviselő úrtól, hogy azt mondja, hogy a szabályozás kidolgozása és az egyeztetés egy későbbi történet. Azért emlékeztetném önöket, hogy nemrég volt egy törvényjavaslat, a státusz törvény, ahol ugyanezt eljátszották, hogy csak a törvény által érintett pedagógusokkal, iskolákkal és oktatási szereplőkkel nem egyeztettek, és úgy próbálták meg azt áterőltetni. Talán ennek a mostani törvényjavaslatnak nem ez lesz a vége.

Ugye, az Akadémia akkor a tudomány szabadságának védelmében tiltakozott, önök azzal érveltek, hogy a kutatói autonómia nem azt jelenti, hogy itt bárki azt kutathat, amit akar.

(11.40)

A Magyar Tudományos Akadémia kompromisszumos javaslatára nemet mondtak, és azt mondták, hogy az alap kutatásokkal szemben a közpénzt a gazdasági hasznot hozó innovációra szeretnék fordítani. Jelzem, ez egyébként egybecseng az önök magatartásával a szakképzéssel kapcsolatban is, mármint a szakképzésről is lesz szó. Ott a folyamatos koncepcióváltások is - ugye, négyévente történik egy koncepcióváltás, egyiknek sem hagynak időt kifutni, mindig mintha lóhalálában meg akarnának reformálni egy területet - odavezettek, hogy oktatási szempontok helyett önök inkább gazdasági szempontokat tartanak célravezetőnek a szakképzés területén is.

2018. június 30-án leváltották Pálincás Józsefet, a döntési jogköreit részben Palkovics László innovációs miniszter vonta magához, a kifizetéseket pedig önök annak idején felfüggesztették, és jó szokásukhoz

híven a kormányközeli propagandasajtó akkor egyből listázásba kezdett, hogy ott ki a Soros-ügynök a kutatási hálózatokban, illetve a felsőoktatásban, és hogy ki a brüsszelita. Ennek egyfajta ilyen permutációját hallhattuk most, és gondolom, majd én is meg fogom kapni ezeket a jelzőket nemsokára.

2019. május 6-án a Tudományos Akadémia közgyűlése elutasította a minisztérium tervét az intézet-hálózat átadására. Akkor, a 2019. május 26-ai európai parlamenti választás után önök olyan törvénymódosítást készítettek, amely már augusztus 1-jével elvette az MTA összes kutatóintézetét, és meg is szavazták, hogy az Eötvös Loránd Kutatási Hálózat alá tartozzanak ezek a kutatóintézetek. Ez 2019 augusztusában megalakult Maróth Miklós elnöklésével, majd most úgy látszik, hogy az elnöki feladatokat tőle Gulyás Balázs fogja átvenni. Majd erre is szeretnék egyébként rákérdezni államtitkár úrnál.

Amiért véleményem szerint nem támogatható ez a törvényjavaslat, egyrészt azért, mert a kutatóhálózat vezető testületi tagjainak a jogait radikálisan szűkíti. Arról van szó, és azt tartalmazza ez a javaslat, hogy a kutatóhálózat kilenctagú irányító testülete helyett annak elnöke egy személyben dönthessen a kutatóhelyek megállapításáról, átszervezéséről, illetve a megszüntetésükről is. A törvényjavaslat szerint a testület elnöke hagyja jóvá ezeknek a céljait, feladatait, szervezeti és működési szabályait, és működtet majd „igazgatási tevékenység ellátására, valamennyi kutatóhelyre kiterjedő komplex szervezeti és vállalatirányítási rendszert”. Ez utóbbi hatáskör eleddig nem létezett, úgyhogy ezt is szeretném majd államtitkár úrtól megkérdezni, hogy ez miért szerepel most a javaslatban.

Míndez kiderült, ezt Gulyás Balázs neurobiológus kezdeményezte, azonban én úgy gondolom, hogy még ennél is nagyobb probléma az, hogy a csökkentett hatáskörű irányító testületből is indoklás nélkül kizárhatók a vezetők, akik gyakran a legtekintélyesebb kutatók. Eddig az volt a szabály, hogy nyolc tag közül legalább kettő kutatóközpontok, kutatóintézetek egyik vezetője vagy dolgozója legyen. Ők viszont a közeljövőben már nem kerülhetnek be, csak beosztott munkatársak.

A névváltoztatás nem kardinális kérdése a törvényjavaslatnak. Annyit azért mégiscsak szeretnék megkérdezni államtitkár úrtól, hogy ha önök annak idején azzal érveltek az Eötvös Loránd Kutatási Hálózat mellett, hogy „a hazai és nemzetközi kutatás-fejlesztési és innovációs körökben könnyen és egyértelműen beazonosítható lesz ez az új hálózat, és az új név hozzájárul az ország ismertségének és elismertségének növekedéséhez”, akkor ez most miért változik meg, ráadásul úgy, hogy egy közpénzből működő tudományos intézetnek, egy intézménycsoportnak egyáltalán nem lesz magyar neve. Ez számomra még önkéntől is furcsa.

Ami azonban valószínűleg az egész salátatörvény lényege, és ezért is fekszik ez most itt előttünk, a ház előtt, arra már államtitkár úr is utalt, képviselőtársam

is utalt, ez pedig nem más, mint az ingatlanok, tehát a nemzeti vagyon átjátszása különböző fideszes politikusokkal kitömött közalapítványoknak. Azt mondták, hogy kettő ilyen van, a Széchenyi István Egyetemet működtető alapítvány, amelynek Palkovics László az elnöke - milyen meglepő -, megkapja a ZalaZONE Zrt. két ingatlanját. Az egyik Zalaegerszezen, a másik pedig Egervár külterületén található. Emellett pedig a Budapesti Gazdasági Egyetem megkap egy budapesti belterületi ingatlant. A Budapesti Gazdasági Egyetemről azért fontos tudni, hogy az a Ruff Zoltán az alapítvány vagyonszerelője, aki Mészáros Beatrix média-cégét vezeti. Tehát önöknél a kutatási hálózatokról szóló törvényről, a felsőoktatás átalakításánál is így nő össze, ami összetartozik.

Az is szerepel itt, hogy a Digitális Erőmű és a Nemzeti Filmtörténelmi Élmenypark a Magyar Kultúraért Alapítvány tulajdonába kerül ingyenesen, nyilvántartási értéken történő átvezetéssel.

Ugyanakkor volt itt egy X. kerületi ingatlanról is szó szintén a Magyar Kultúraért Alapítvánnyal kapcsolatban. Erről döntött is az Országgyűlés, hogy az alapítvány tulajdonába kell adni. Azt mondja, hogy az alapítvány a 2021. évi IX. törvény 1. mellékletében meghatározott közfeladat ellátása érdekében hasznosította volna, azonban a tervezett projekt megvalósítására - ezzel indokolták - a jelenlegi nehéz gazdasági helyzetben nem látnak reális lehetőséget. Ezért tekintettel arra, hogy az ingatlan átadására az alapítvány részére nem került sor, valószínűleg - ezt már én teszem hozzá - azért helyezik most hatályon kívül azt a korábbi döntést, hogy más NER-közeli szereplőnek lehessen átjátszani ezt az ingatlant. Ha arra válaszolna államtitkár úr, hogy ki lehet ez a NER-közeli szereplő; az, hogy önökhöz közel áll politikai, üzleti vagy bármilyen kapcsolat révén, afelől nekem nincsen kétségem.

Ismét idézet következik az előterjesztésből. Önök azt mondják, hogy az okleveles technikusok képzése legyen a felsőoktatás előszobája. Rendben van, én nem mondom azt, hogy ez nagyon ördögtől való dolog lenne, vagy hogy ne lehetne végső soron támogatni. Ugyanakkor úgy gondolom, hogy mégiscsak jobb lenne, hogyha tényleg végre egy olyan szakképzési koncepcióval állnának elő, amit egyrészt végig tudnak vinni, másrészt pedig olyan, a szakképzésre jellemző gyermekbetegségekre is választ tudnának adni, hogy miért nem működik a duális képzés, vagy pont a technikusoknál miért nem lehet elérni az érettséget, miért nincs meg ez az átjárhatóság.

Én most csak egy dologra kérdeznék vissza, hogy ez miért önköltséges, és miért ösztöndíjas. Ugyanezt szeretném kérdezni a kooperatív doktori képzésnél is, hogy miért önköltséges, és miért nem ösztöndíjasok ezek a képzések. Ha már önök dobálózhatnak ilyen-olyan ózdi, budapesti, X. kerületi, nem tudom én, milyen ingatlanokkal a saját haverjaiknak, akkor szerintem valószínűleg erre is lenne költség.

Illetve amit még mondtam, annyit szeretnék megkérdezni államtitkár úrtól, hogy Maróth Miklósnak miért kellett távoznia, hiszen még egy bő egy év

hátra volt az első elnöki ciklusából. Félreértés ne essék, tehát annyira én nem hullajtok krokodilkönnyeket Maróth Miklós után, akinek a honlapján egy Wass Albert-idézet fogadja a látogatót. *(Nacsa Lőrinc: És akkor mi van?)*

Itt szeretném zárójelben megjegyezni önöknek, hogy ha valóban egy polgári jobboldali író szeretnének találni maguknak a XX. században, akkor Márai Sándort sok szeretettel ajánlom a figyelmükbe, tudom, ő már önöknek túl európai volt *(Moraj a kormányparti padsorokból.)*, ezért ragadtak le a háborús bűnös Wass Albertnél. *(Nacsa Lőrinc: Húha!)* Jó, tehát szeretném egyrészt befejezni... *(Zsigó Róbert: Rész-e ez törvényjavaslatnak? Vagy csak a te véleményed?)* Nagyon szépen köszönöm, hogyha befejezhetem *(Zaj. - Az elnök csenget.)*, tisztelt képviselőtársaim. Olvasanak minőségi irodalmat, ezt tudom ajánlani maguknak.

Jó, tehát erre szeretnék még választ kapni államtitkár úrtól, hogy Maróth Miklósnak miért kellett távoznia, illetve miért kellett ugyanilyen váratlanul közös megegyezéssel Vida Gyulának távoznia a Magyar Kutatási Hálózat Agrártudományi Kutatóközpontjának főigazgatói posztjáról. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Vas-taps!)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Államtitkár úr! Barkóczy Balázsra muszáj reagálnom egy pár mondatban. Először is azt mondtá, hogy miért minden előterjesztésben és expozében szerinte indokolatlanul elhangzik, hogy Brüsszel.

(11.50)

Képviselő Úr! Másfél éve hallhatjuk itt, hogy árnyékkormány. Na, hát annak tényleg nincs semmi értelme. *(Barkóczy Balázs: Nézze holnap az oktatásiprogram-bemutatót!)* Minden interpellációban, minden expozében, minden vezérszónoki felszólalásban meghallgatjuk, hogy így Dobrev Klára árnyékkormány. Tudom, van egy ilyen verseny önöknél, karácsonykor Apró-villás wellnessbelépőt lehet nyerni, aki a legtöbbet mondja ezt a szót. Én elhiszem, hogy önöknél ez a verseny fontos. Na, annak aztán tényleg semmi értelme, az árnyékkormánynak se, meg az önök tevékenységének se.

Tisztelt Képviselő Úr! Azért itt leháborúsbünszöni magyar írókat, költőket kicsit merész, még a képviselő úrtól is. *(Barkóczy Balázs: Olvasson egy kicsit utána!)* Bár tudjuk, hogy akár szabálysértésektől, sőt akár bűncselekményektől sem riad vissza a képviselő úr, de azért ilyeneket mondani, tisztelt képviselő úr, eléggé - hogy mondjam? - tiszteletlen

és méltatlan, még a DK-hoz is, és aztán ezzel nem tettem túl magasra a lécezt.

De beszéljünk az előterjesztésről, mert a képviselő úr nem sok mindent fogalmazott meg kritikaként, sőt egypár dologgal még akár egyet is értett, inkább NER-ezett, meg megpróbált mindenféle, nem tudom, mutyikról beszélni. A törvényjavaslatához túl sok köze nem volt annak, amit mondott a képviselő úr. *(Barkóczy Balázs: Pont a mutyiról szólt!)*, mert ilyen jövőbeli, nem tudom, milyen NER-szereplőkről beszélt a képviselő úr. Tehát nem ez szerepel a törvényjavaslatban.

Nézzük, hogy mi szerepel, és mi vezetett idáig! Államtitkár úr szakmai részről felvázolta, hogy mi vezetett oda, hogy ez a törvényjavaslat bejött az Országgyűlés elé: mert az elmúlt években számos törvényjavaslatot tárgyaltunk és fogadtunk el itt az Országgyűlésben a magyar felsőoktatás megújításával és átalakításával kapcsolatban. Sokan, akik most is itt ülnek a teremben, itt voltunk azokon a délutáni, esti, éjszakai órákon, amikor a modellváltó intézményekről tárgyaltunk, amikor a felsőoktatás megújításáról tárgyaltunk; hát, ez egy újabb. Ennek a folyamatnak ma már szemmel látható eredményei is vannak, és ezért van itt előttünk ez a törvényjavaslat, hogy ezeket a szemmel látható eredményeket, tapasztalatokat lezűrve újabb lépést tegyünk a fejlődés útján.

Hiszen az átalakítások során a magyar felsőoktatásban egy versenyképesebb, rugalmasabb, kiszámíthatóbb, és a magyar kulturális értékeket megerősítő autonóm egyetemi modell került kialakításra. Az elmúlt években az egyetemi modellváltással sikeres versenyképességi fordulat következett be a magyar felsőoktatásban. Négy éve 7, két éve 9, ma már 11 magyar egyetem van a világ élvonalában. Teljesen világosan látszik a fejlődés.

Az egyetemek oktatási, kutatási, nemzetköziesítési, piacosítási és elismertségi eredményességét vizsgáló Times Higher Education nemzetközi ranglistán a világ közel 30 ezer egyeteme közül a legjobb 5 százalékban már 11 magyar egyetem szerepelt. Mellár képviselő úr az előbb csodálkozott, hogy honnan van ez a számom. A Times Higher Education rangsorából az 5 százalékban 11 magyar egyetem szerepel, tisztelt képviselő úr. *(Dr. Mellár Tamás közbeszól.)* Szerintem ez egy óriási előrelépés, ami a magyar egyetemisták, oktatók, kutatók munkájának az eredménye. Ezt a munkát tudta hatékonyan segíteni a magyar felsőoktatás megújítása, amelynek célja az egyetemek összekapcsolása a gazdasággal és a térség egyéb szereplőivel.

A magyar felsőoktatás finanszírozása 2022-től megduplázódott, és ennek idén már 40 százaléka a nemzetközi rangsorokban is mért teljesítmény, és minőségi peremfeltételek mentén jut el az egyetemekhez. Az idei, 2023-24-es tanévben több mint 310 ezer hallgató tanul aktív státuszban a magyar egyetemeken és főiskolákon. Ez azt jelenti, hogy 2014 óta idén a legmagasabb a hallgatói létszám. Az idén 33 százalékkal nőtt a felvettek száma tavalyhoz képest, ami az elmúlt 10 év legmagasabb növekedését jelenti. Ez azt

jelenti, hogy mintegy 95 ezren nyertek felvételt idén valamelyik hazai felsőoktatási intézménybe. Kiemelkedő felvételi eredmények születtek a műszaki, a mérnöki, az informatikusi, az agrár- és a pedagógusképzés területén is.

A szociális és esélyegyenlőségi téren is javuló tendenciát mutat a magyar felsőoktatás, ugyanis jelentősen nőtt a vidékről, különösen a hátrányos helyzetű régiókból felvettek száma is. Ez is ténykérdés, tényszám. Remélem, hogy Mellár képviselő úr nem fogja eltagadni ezt a számot sem. Végre többen jutnak be a magyar felsőoktatásba a hátrányosabb helyzetű régiókból is.

Továbbra is 10 diákból 8 állami ösztöndíjas formában kezdi meg a tanulmányait - 80 százalék -, amelyhez a kormány átlagosan 6 millió forint befektetéssel járul hozzá. Ehhez képest a baloldali kormányok a felsőoktatásban tandíj bevezetésével próbálkoztak, amit a magyar emberek határozott kiállása akadályozott meg, emlékezzünk vissza, a 2008-as népszavazáson.

Az elmúlt évben közel 3 százalékkal csökkent az egyetemet idő előtt abbahagyó diákok száma, mindemellett egyre több, magas színvonalú kutatás is zajlik az intézményekben. Az elmúlt négy évben 78 százalékkal nőtt a kiváló nemzetközi minőségű publikációk száma, emellett a szabadalmi bejelentések száma is jelentős növekedést mutat: 2018 óta a számuk megégszereződött.

A magyar felsőoktatás nemzetközi vonzóképesége kiemelkedő, hiszen már 42 ezer külföldi diák tanul a hazai felsőoktatásban. Az elmúlt évek eredményei tehát megmutatták, hogy a megújult, új modellben működő felsőoktatás és szakképzés, valamint az innováció jelentős sikereket ért el. Ha föltennék azt a kérdést, hogy elértük-e, amit akarunk, és meg kell-e állnunk, akkor egyértelmű a válasz, hogy még nem.

Államtitkár úr is ambiciózus célokat sorolt fel itt az expozéjában. Azt gondolom, hogy bár azok a célok ambiciózusak, de elérhetőek, ezen kell, szerintem egyébként közösen, az egész országgyűlési patkón átívelő körökben ezen kellene dolgoznunk. Azok a célok, amiket államtitkár úr elmondott, amik ki vannak tűzve a magyar felsőoktatás-irányítás és a magyar felsőoktatás elé, azt gondolom, hogy igen, még nem tartunk ott, de hogy azon az úton, azon az ösvényen haladunk, ez biztos.

Én pár évvel ezelőtt az egyik modellváltó egyetem vitájában azt mondtam, hogy szerintem a modellváltás egy óriási lehetőség az egyetemek vezetőinek, de egyben óriási felelősség is. Az idő fogja eldönteni, hogy hogyan tudtak élni ezzel a felelősséggel, és nem visszaélni, hogyan tudtak gazdálkodni a rájuk bízott vagyonnal, hogyan tudtak a nemzetköziesítés terén eredményeket elérni, hogyan tudták a nagyobb szabadságot, a rugalmasságot a diákok, a kutatók, az oktatók javára fordítani.

Most azt látjuk, hogy ez az irány jó, mert ezen az úton tovább kell mennünk. Nem értük még el minden

célunkat, nem tartunk ott, ahol szeretnénk, de öles léptekkel haladunk afelé, és ezért további rugalmasságot teremtő, és versenyképességet segítő szabályozást kell megalkotnunk. Ennek egyik eleme a ma itt tárgyalt törvényjavaslat, tisztelt képviselőtársaim. Az az előttünk fekvő törvényjavaslat célja, ha egy mondatban tudnám összefoglalni, hogy 2030-ra legyen egy olyan egyetemünk, amely a világ legjobb száz egyeteme között lesz.

A törvényjavaslat támogatja egyébként Nobel-díjas kutatónk, Krausz Ferenc kutatásainak a Semmelweis Egyetemmel való összekapcsolását. A Neumann János-program továbbviteleként még erősebben ösztönzi az egyetemek, kutatóhelyek és a gazdaság együttműködését.

A törvényjavaslat annak érdekében, hogy 2030-ra legyünk Európa legjobb 10, a világ legjobb 25 innovátor országa között, a Magyar Kutatási Hálózat javaslatára módosítja a szervezeti struktúráját, és erősödik az egyetemen sikeresen elindult teljesítményfinanszírozás rendszere. Ezt segíti továbbá az érték-növekedés-ösztönzési program bevezetése az induló innovatív vállalkozások foglalkoztatottjai részére.

Már előre tudom, hogy ez az a pont, amikor Hiller képviselő úr azt fogja mondani, hogy de például egy levéltáros teljesítménye hogyan mérhető, például egy szakfordító teljesítménye, egy bölcsész teljesítménye hogyan mérhető, ezért ez a rendszer nem kizárólagos, de ösztönző, és szerintem ez egy helyes irány. Természetesen vannak alap kutatások is, a teljesítményt különböző módokon lehet mérni. Az alap kutatásokban és az egyetemi oktatásban is különböző módon lehet mérni teljesítményt. Nem mindegyik piaci teljesítmény, ezt el kell ismerni, és ebben képviselő úrnak - megelőlegezem - igaza lesz, amikor majd ezt fogja mondani az utánam következő felszólalásában, de mégis fontos, hogy a mai piaci valóságra, az átalakuló világgazdasági helyzetre reagáló rugalmas felsőoktatást hozzunk létre, ahol igenis a teljesítmény számít és fontos.

A törvényjavaslat annak érdekében, hogy 2030-ra 9 ezerre emeljük az 1 millió főre jutó kutatók-fejlesztők számát, és megduplázzuk a szabadalmakat, erősíti a kooperatív doktori képzéseket, továbbá az egyetemek hatáskörébe utalja a megfelelő finanszírozási keretet biztosítva az új nemzeti kiválósági program és kooperatív doktori program lebonyolítását.

Kiemelt cél továbbá, hogy 2030-ra a munkaképes korú felnőtt lakosság 60 százaléka vegyen részt felnőttképzésben, amely képzéseknek a magyar gazdaság érdekeit is kell szolgálnia, és a résztvevők kétharmada olyan digitális tananyagból tanuljon. Ennek érdekében egészülnek ki a felnőttképzés és a mikrofinanszírozás szabályai. Erről bővebben Pósnán képviselő úr már beszélt előttem.

Az elmúlt években lezajlott felsőoktatási átalakítások tehát már most szép eredményeket mutatnak, és minden, például DK-s álhírkampány ellenére sikeres az új modellben működő felsőoktatás és szakképzés. A mostani törvényjavaslat a még ambiciózusabb

2030-as és azt követő célok teljesülése érdekében fogalmaz meg változásokat, amit a magyar felsőoktatási és innovációs szektor képes lesz teljesíteni.

(12.00)

A mostani módosítások is segítenek hozzájárulni, hogy az idei magyar Nobel-díjasok után a jövőben is legyenek olyan kiváló magyar kutatók, akik érdemeket a Nobel-díjra, illetve más rangos nemzetközi elismerésre.

Mindezek alapján a KDNP képviselőcsoportja támogatni fogja a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hiller István képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. HILLER ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Asszony és Képviselő Urak! Két út áll előttem, két lehetőség. Az első lehetőség az, hogy itt most befejezem a hozzászólásomat, és egyszerűen annyit mondok, hogy úgy gondolom, pontosan, ahogy Nacsa képviselő úr az én gondolataimról vélekedik, tudniillik, hogy igazam van, és akkor ez kerül be a jegyzőkönyvbe, és itt le is zárhatjuk a vitát. Így van. *(Közbeszólások a kormánypárti sorokból: Legyen ez! Maradjon így!)*

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Van egy második út, mert a téma sokkal összetettebb és sokkal komolyabb annál, semmint elintézzük egy akár kedvesnek mondható parlamenti purparléval. Én nagyon komoly dolognak tartom a magyar oktatás, ezen belül a magyar felsőoktatás és kutatás ügyét és lehetőségeit. Egyetértek azzal - nemzeti érdek -, hogy a felsőoktatás és kutatás összekapcsolásának módozatait a gazdasággal vizsgáljuk, és a lehető legjobb megoldást próbáljuk kitalálni.

Ezért az alapállásom a törvényjavaslattal kapcsolatban - megjegyzem, minthogy volt alkalmam már az elmúlt 23 évben kifejtetni a véleményemet kormányon és ellenzékben, akár amikor önök voltak ellenzékben, és úgy vitatkoztunk, akár az elmúlt több mint egy évtizedben, amikor fordítva -, az én alapállásom tehát az, hogy ami jó, arra azt fogom mondani, hogy egyetértek és jó, és ami nem jó, mert úgy gondolom, hogy nem viszi előbbre a magyar felsőoktatás és kutatás ügyét, arra azt fogom mondani, hogy nem jó. E tekintetben nincsenek bennem ideológiai megfontolások. Az a fundamentuma a gondolataimnak, hogy elősegítsem a magyar felsőoktatás színvonalának emelését és a magyar kutatás lehetőségeinek bővítését.

Ezért csak néhány alaptézis, ami e tekintetben nem meglepő, és azt gondolom, hogy a későbbiekben

tennék javaslatot olyan dolgokra, amelyekről még nem volt szó.

Először is az alapítványokba szervezést, a magyar felsőoktatás jó részének alapítványi átszervezését, de kiemelve és különösképpen a vidéki magyar tudományegyetemek mindegyikének kiszakítását a magyar állam tulajdonából és fenntartásából továbbra sem támogatom. Nem látom azt a valós indokot, amellyel ezt magyarázták a korábbiakban és most. Azt gondolom, hogy nemzetstratégiai érdek lett volna és most is nemzetstratégiai érdek annak biztosítása, hogy a tudományegyetemek esetében a magyar állam legyen a tulajdonos és a fenntartó. Szakegyetemek esetében a vitát tágabbra, a kapukat tágabbra nyitnám, de a tudományegyetemek esetében nem. Én azt állítom önöknek, hogy Magyarországnak az az érdeke, hogy a budapesti és a Budapesten kívüli tudományegyetemek, tudományos központok, kutatási központok - Pécs, Szeged, Debrecen legendás egyetemei - mindig a magyar állam tulajdonában legyenek.

Nagyon furcsa ám ez a vita, mert ha nem a felsőoktatást nézzük, hanem az államberendezkedésünk egészét, akkor leginkább önök szoktak arra hivatkozni, hogy hogyan kell megalapozni hosszabb távon egy országot, adott értelemben és adott esetben a mi hazánk stratégiai érdekét, hogy ez hogyan fejeződik ki tulajdonviszonyokban, az állam szerepének megítélésében. Én akkor is azt mondom, amit a tudományegyetemek esetében, önökkel ellentétben, ahol más területen nagyon sokszor hangsúlyozzák az állam szerepét, hogy azt éppen a mi adottságaink miatt, akár tulajdonosi tekintetben is erősíteni kell, miközben az oktatás, ezen belül a vidéki tudományegyetemek esetében pedig nem ezt gyakorolják.

Én nem látom a versenyképességi fordulatot. Azért sem látom, mert egyébként nem hiszek abban, hogy két vagy három év alatt az oktatás területén, ezen belül a felsőoktatás területén, a kutatás területén bizonyíthatóan bármiféle fordulat lehetséges. Még ha fordulat van is vagy lehetne, az, kérem, két és fél, három év alatt egyszerűen nem tud kiderülni.

Ne bűvészmutatványokkal próbáljuk egymást meggyőzni - időt kell hagyni annak, hogy ez bebizonyosodjék. Én ezt nem látom. De még egyszer megerősítem, és e tekintetben az oktatásról és az állam szerepéről vallott nézeteimet közös halmazba helyezve még egyszer megerősítem, hogy nem is azt ellenzem, hogy alapítványi formában, hanem azt erősítem, hogy a tudományegyetemek a magyar állam tulajdonában és fenntartásában kell hogy legyenek, kellett volna, hogy maradjanak.

Én nem abban látom a színvonal emelését egyébként, hogy valami állami tulajdonban van vagy alapítványiban. Lehet jó színvonalú állami, nem jó színvonalú alapítványi, és fordítva. Én azt állítom önöknek, hogy csak azáltal, hogy alapítványi formába tették az egyetemeket, jelesül az elmondottakat, ez nem okoz színvonal-emelkedést.

Ellentétben a másik nézőpontommal, amely az állam szerepét vizsgálja, és nem igaz, hogy ebben az

oktatásnak nincs eminens szerepe, különösképpen a mi adottságunkkal rendelkező ország esetében, ebben tehát továbbra is fönnáll a vita közöttünk.

Örömmel tapasztaltam ugyanakkor, hogy változott az önök véleménye, akár csak a Covid előtti időszakhoz képest is, mert önök írásban és szóban hangsúlyozottan a tudásalapú gazdaság dolgáról beszéltek. Itt aztán egyetértési pontot találhatunk, én, mi ugyanis mindvégig abban láttuk, látjuk és látom most is ennek az országnak a hosszú távú jövőjét, jövőjének lehetőségeit a legjobban kihasználva, ha ez tudásalapú.

De a legnagyobb tisztelettel emlékeztetem önöket, hogy önök valami egészen mást hirdettek meg 2011-ben: munkaalapú gazdaságról beszéltek. Élesen vitatkoztak velem, a tudásalapú gazdaságot valamilyenféle egészen fura, ködbe vésző, megfoghatatlan jövőképpnek állították be, és mondták el, hogy munkaalapú gazdaság az, ami Magyarország jövője. Most vagy nem egyeztetek ez ügyben miniszterelnök úrral, akitől legutóbb is még munkaalapú gazdaságról hallottam, vagy egy olyan fordulat van, amit egyébként, ha az, akkor örömmel üdvözlök, mert a vélemény meg egyezik az enyémmel: nagyon helyes, tudásalapú gazdaságra van szüksége az országunknak.

Az államtitkár úr, illetve az előterjesztés megfogalmazott célokat, olyan célokat, mint például 2030-ig több megfogalmazás és rész cél is, például, hogy legalább egy egyetemünk legyen, amely a felsőoktatási intézmények világrangsorában az első százban legyen. Legyen így, szerintem helyes célkitűzés.

(12.10)

Ha az ember kívánhatna, legszívesebben azt kívánná, hogy ne egy legyen, hanem alig bírjuk megszámolni. Hát, milyen magyar ember az, aki nem pártfogolná, hogy legyen; csak ugye, ez nem a mi akaratunktól függ.

Javaslom, a későbbiekben beszéljünk még arról néhány percet - én nem vagyok egyébként nagy rajongója és fanja ezeknek a rangsoroknak, ettől még elismerem, hogy léteznek, és természetesen hatnak a tudományos közegre -, hogy ezen listák összeállítási módja, másrészt a sorrend szerinti rangsorolása változott, és részben ez adhat okot arra, amit az előbb hallottunk. De azzal, hogy magyarországi egyetem, magyar egyetem az első százban legyen benne, és ez cél, nagyon egyetérték, hajrá!

Látom természetesen, hogy ez vagy részben ez indokolja a nagyszerű Nobel-díjas tudósunk által vezetett és irányított kutatóközpontnak és a Semmelweis Egyetemenk ilyen értelemben az egyesülését, már hogy tudniillik az egyetem átveszi, nekem ez teljesen rendben van. Ha a professzor úr úgy gondolja, hogy ez az ő kutatásait elősegíti, akkor az legyen, amit ő mond, mert nagy valószínűséggel ezt ő tudja a legjobban a világon. Az már egy másik kérdés - ahogy valóban el is hangzott -, hogy ez az egyik egyetemünk, a Semmelweis Egyetem rangsorbeli helyezését előbbre

viszi, annak is örülünk. Ugyan ettől önmagában nem az egyetem színvonala nő, illetve nem az egyetem színvonal-emelkedése az, ami még tovább viszi a rangsorban, hanem az előbb említett adminisztratív szempontok, de a végeredmény tekintetében nekem ezzel nemhogy bajom van, hanem támogatom.

Amit nem támogatok, az a kutatóhálózat irányításának az átalakítása. Ellentétben azzal, amit hallottunk, én kimondottan elfogult vagyok Maróth Miklóssal. Történetesen a professzorom volt, aztán pedig volt olyan időszak, amikor együtt taníthattunk; engem tanított, és sokat tanultam tőle. Nyilván más a tudományát hallgatni és más a tudománypolitikáról vallott nézeteit, de hogy Magyarországon a magyar körülményeket, a magyar viszonyokat a tudománypolitikában a legjobban ismerő ember - miközben én sokat vitatkoztam vele -, azt nem nagyon lehet vitatni. Ehhez képest lemondott; ő volt a miniszterelnök tudománypolitikai főtanácsadója. Ez azért sokat mond, kérem szépen! Nem az ellenzék nyomására mondott le, nem az én véleményem miatt mondott le. Olyan körülményeket teremtettek, amikor ez az egyébként nemzetközileg elfogadott, híres tudós - egyébként bármilyen furcsa: az önök politikájának elkötelezett híve, ellentétben velem, aki ellenzéki vagyok - erről a tisztségről lemondott. Ez nem azt mutatja, hogy minden a legjobb irányba és a teljes siker felé halad.

Az az átalakítás, ami itt történik, az irányító testületet jelképes testületté teszi. Abban, kérem, hogy az irányító testület negyedévente összeül és részt vesz majd az Országgyűlés elé majd tárandó beszámoló koncepciójának kialakításában, hát, ebben mi az irányítás, mondják már el nekem! Igazából egy kézbe, elnöki kézbe kerül minden jelentős döntési kompetencia.

Énnekem most is sok egykori kollegám dolgozik a kutatóhálózatban, nagyszerű emberek, nagyon különböző politikai véleménnyel, vagy a politikáról nem véleményt formáló, egyébként kitűnő kutatók. Arról számolhatok be önöknek, hogy egy kezemen meg tudom számolni, hogy ezt a változtatást hányan támogatják a legkülönbözőbb tudományterületek művelői közül. Ez egy olyan lépés, amely a magyar kutatók körében egyértelműen ellenszenves. Még azt a konzultatív szerepet is megvonják intézmények vezetőitől, hogy ebben részt vegyenek. Ez tulajdonképpen nagy felelősség, én beismerem, az elnöknek egy személyben ilyen sok mindenről dönteni a magyar tudomány életében, de ezt a módot én nem támogatom.

Végül én is tennék néhány javaslatot, hogy mik legyenek a célok. Én azt javaslom, hogy olyan környezetet teremtsünk, hogy minden magyar fiatal 2030-ig egy idegen nyelven megtanuljon, és ezt az állam biztosítsa; hogy minden második fiatal két idegen nyelven tanuljon meg; hogy minden második fiatalnak legyen diplomája Magyarországon; és minden második fiatal, aki az elmúlt évtizedben elment Magyarországról, térjen vissza ebbe a hazába. Javaslom, fontolják ezt meg! Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Ander Balázs képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Akkor legalább a jegyzőkönyv kedvéért jegyezzük azért meg, hogy Wass Albertet nem kell mindenkinek szeretni, sőt Wass Albertnek egészen bizonyos, hogy voltak nem elfogadható indíttatásból született publicisztikai írásai, de a magyar Országgyűlésben egy '46-os kommunista román koncepció népbírósi eljárás alapján, ami velejéig hazug és aljas volt, háborús bűnösnek nevezni Wass Albertet, hát, hogy is mondjam csak... *(Nacsa Lőrinc: Szégyen!)* - szégyen, gyalázat, így van. De akkor vissza... *(Taps az LMP és a kormánypártok padsoraiból. - Barkóczi Balázs közbeszól.)* Utána olvastam, köszönöm szépen, pont eleget. *(Nacsa Lőrinc Barkóczi Balázs felé: Ő és a román kommunisták... - Dr. Fónagy János: Összekeverték az apjával...)* De akkor vissza a törvényjavaslathoz! *(Az elnök csenget.)* Köszönöm szépen.

A törvényjavaslatban mindenesetre örvedetes célkitűzés - és ezekkel a célkitűzésekkel, mint ahogy Hiller képviselőtársam is felvázolta az előbb, magyar emberként teljes mértékben azonosulni tudunk -, hogy 2030-ra legyen egy olyan egyetemünk, amelyik a világ legjobb száz egyeteme közt lesz. Támogatja Nobel-díjas kutatónk, Krausz Ferenc kutatásainak a Semmelweis Egyetemmel való összekapcsolását. De az is teljesen rendjén való, hogy a Neumann János-program továbbviteleként még erősebben ösztönzi az egyetemek, a kutatóhelyek és a gazdaság együttműködését.

Valóban fantasztikus lenne, államtitkár úr, hogy 2030-ra ott legyünk Európa legjobb 10 és a világ legjobb 25 innovátor országa között. És nyilvánvaló, az is támogatandó, hogy 2030-ra 9 ezerre emeljük az egymillió főre jutó kutató-fejlesztők számát, megduplázzuk a szabadalmakat, erősítsük a kooperatív doktori képzéseket. Én magam is egy szakképzési centrumban tanítottam, és éppen ezért mondhatom, hogy tényleg üdvözlendő, hogy a szakképző intézmények és az egyetemek közötti szorosabb képzési együttműködést valahogyan elősegítsék.

Azzal a kiemelt céllal is egyetért a Jobbik-Konzervatívok frakciója, hogy 2030-ra a munkaképes korú felnőtt lakosság 60 százaléka vegyen részt felnőttképzésben, amely képzéseknek a magyar gazdaság érdekét kell szolgálnia, és a résztvevők kétharmada olyan digitális tananyagból tanuljon, amely egyben a szakképzésben részszaknához vezethet, vagy a megfelelő feltételek fennállása esetében az egyetemen kreditelismerést eredményezzen.

Hogy a 2030-as célkitűzések megvalósulása azonban mennyire tartozik a realitások meg a rózsaszínű ábrándozás kategóriájába, az azonban nyilvánvaló, hogy már egy teljesen más kérdés.

A törvénytervezet általános indokolásában úgy fogalmaznak, hogy a felsőoktatás, a szakképzés, a felnőttképzés és az innováció, a tudománypolitika területén fogalmaz meg olyan javaslatokat, amelyekkel Magyarország tudásgazdaságát segítik.

Nos, azért mi is megfogalmazzunk pár ilyen javaslatot. Jómagam hazánkban egy halmozottan hátrányos helyzetű nyomorított, periférikus térségből érkeztem, Dél-Somogyból. Olyan iskolában tanítottam egyébként, ahol igen magas volt a kifejezetten rossz családháttér-indexszel rendelkező diákok aránya; nagyon rossz mutatókkal bírunk a szocioökonomiai státusszal kapcsolatos felmérések, összegzések szerint.

Hazánkban a hátrányos és a halmozottan hátrányos helyzetű gyerekek aránya papíron nagyot csökkent az elmúlt tíz évben: 2012-ben még 27,5 százalék volt a hátrányos és 9 százalék körüli a halmozottan hátrányos helyzetű diákok aránya.

(12.20)

Ez '19-re 10,4 százalékra, illetve 5,6 százalékra csökkent, tehát összesítve 36-ról 16 százalékra. Ennek oka azonban nem a gyerekek életkörülményeinek robbanásszerű javulása volt, államtitkár úr, hanem mint arra az ezzel foglalkozó kutatók azért föl hívták a figyelmet, az oka nem volt más, mint a besorolási rendszer változása. Tehát a legkevésbé hátrányos helyzetű diákok, gyerekek elvesztették ezt a státuszt, és így a statisztikából kimaradtak, javítva azt, de valódi változás igazandiból ekkora mértékben nem történt a tanulók összetételében.

A felsőoktatásban ezzel szemben csupán 1,4 százalék a hátrányos helyzetűek aránya. Mit is jelent mindez? Roppant nagyon alacsony társadalmi mobilitást, az „ahova születél, ott is maradsz” nagyon kegyetlen elvének az érvényesülését. És hogyha, államtitkár úr - látom, jegyzetel itt a számokkal kapcsolatosan -, egy pirinyó kis változás történt, nyilván az is üdvözlendő, de azért itt, ugye, tetszik érezni az óriási aránytalanságot. Tehát a még mindig tízegynéhány százaléknyi, még a statisztikáim szerint is tizenvalahány százaléknyi a halmozottan, illetve hátrányos helyzetű diák aránya, ezzel szemben a felsőoktatásban az ő részarányuk ennek az egytizede körül mozog, ez irtózatosan kevés.

Mindenképpen azon kellene dolgozni, hogy érdemi előrelépés történhessen. Volt és van is ezzel kapcsolatosan néhány tiszteletteljes javaslatunk. Például nem a harmadik világbeli migráns munkások sokmilliárdos állami támogatásból való csilivili szállásait kellene itt fejleszteni Magyarországon, mint ingyenes munkásszállókat, hanem mondjuk, olyan kollégiumokat, ahol aztán a szegény, de tehetséges és törekvő családok diplomára vágyó gyermekei is olcsó és jó minőségű szálláshoz juthatnának.

Itt akár az elmúlt nap is elhangzottak ezzel kapcsolatosan tényleg fölhaborító és elborzasztó számok, hogy a magyar állam hány milliárd forinttal támogatta

ezeket a migráns munkásszállókat, és nagyon jó lenne, hogyha államtitkár úr ezzel szemben föl tudna villantani olyan számokat, amelyek, mondjuk, a sokszorosát jelentik kollégiumfejlesztés kapcsán.

Szintén a kívánatos társadalmi mobilitást szolgálná, ha a tervezetben megfogalmazott célok megvalósulnának, csak hogy van egy probléma. Mondjuk, akkor a felnőttoktatási tervszámok kapcsán tudjuk, hogy itt az EU sem tudja produkálni azokat az eredeti célkitűzéseket, amelyeket föl vázoltak, de aztán itt Közép-Európa meg a keleti tagállamok ebben még rosszabbul muzsikálnak, sajnos benne van Magyarország is.

Ez hosszabb távra visszafoghatja a fenntartható növekedést, pedig a felnőttoktatás kiterjesztését a technológiai átalakulás és az automatizálás a fenntarthatóság egyik feltételévé teszi. A közép-európai országokban pedig az elmúlt években a munkaerő Nyugatra áramlása, általában kormányparti oldalról ezt kalandvágnak szokták titulálni... - szóval, az ezáltal gerjesztett munkaerőhiány is növelte mindennek a fontosságát.

2020-ban EU-s szinten - mintegy 15 százalékot terveztek - 9,2 volt a megvalósulás, a 25 és 64 év közötti korosztály tekintetében azok aránya, akik ilyesféle oktatásban részt vettek. A svédekénél, a finneknél, tudjuk, ez 30 százalék körüli, de ott a másik véglet, Románia, ahol szinte kimutathatatlantul alacsony, 1 százalékos ez a részarány. Teljesen egyértelmű, hogy Magyarországnak melyik utat kellene e tekintetben választani, és kifelé mely országok felé kellene a versenyképesség erősítése érdekében nekünk haladni.

De nézzünk azért olyan területet is, amit eddig is és ezután is egész biztos, hogy kritikával fog illetni a Jobbik-Konzervatívok frakciója. Önök sikeresnek nevezik a modellváltást, mi ezzel ellentétben viszont azt kérdezzük, ehhez kapcsolódóan nyilván, hogy meddig maradnak bizonytalanságban a magyar egyetemisták és egyetemi oktatók.

Navracsics miniszter úr váltig állítja, hogy lesznek például Erasmus-ösztöndíjak a magyar egyetemistáknak, miközben az EU biztosjelöltje ismételtlen egyértelművé tette, hogy a jelenlegi fideszes kormány térfelén pattog a labda. Mint ismeretes, a Jobbik-Konzervatívok egyértelműen tiltakozott az ellen, hogy az egypárti túlhatalmat kiépítő Fidesz a magyar egyetemi világ mintegy 80 százalékát alapítványiba forgassa át érdemi egyeztetés nélkül, mégpedig olyan formában, hogy hivatalban lévő fideszes miniszterek, államtitkárok és a fideszes holdudvar megmondóemberei kerültek be a testületekbe.

A miniszterek, államtitkárok kikerültek ugyan a testületekből, de az a helyzet továbbra is változatlan, hogy nem az egyetemek szenátusainak kezében vannak azok az alapvető döntések, amelyek az egyetemi polgárok, tehát a hallgatók, az oktatók és a dolgozók mindennapi tevékenységét befolyásolják.

Tehát ismételtlen felhívjuk a figyelmet, hogy minden egyes nappal veszteségeket szenvednek el nemcsak az egyetemisták, hanem magyar oktatók és kutatók is,

hiszen a fontos nemzetközi kutatásokat támogató EU-s Horizont-programból is kiszorulhatnak a Fidesz tudás- és értelmiségellenes politikája miatt, államtitkár úr is utalt erre a nagyon fontos programra.

Nekünk, hazánk felelős konzervatív pártjának érték az egyetemi autonómia. Hadd utaljak arra, hogy Brenner Koloman képviselőtársam jelentéstevőként meg is fogalmazta az Európa Tanács 47 tagállamának szóló, nagy többséggel elfogadott Brenner-jelentésben. A Jobbik-Konzervatívok egy olyan normális országért dolgozik, ahol a tudást megbecsülve egyre több magyar fiatal kerül az egyetemekre, ahol XXI. századi modern tudást kapnak társadalmilag és anyagiilag megbecsült oktatóktól.

Véleményünk szerint azonnal meg kell kezdeni az alapítványi fenntartású intézményekkel a tárgyalásokat arról, hogy minél előbb, különösen a nagy tudományegyetemek visszakerüljenek állami fenntartásba, ahogy az a kontinentális Európában szokásos.

A klebelsbergi konzervatív fordulat keretén belül, amelyben a mi politikai közösségünk hisz, nemcsak a közoktatásra, hanem a felsőoktatásra is kiemelt figyelmet és támogatást kell juttatni a jelenlegi nehéz gazdasági és szociális válságban; pontosan ezért, mert a válságból hitünk szerint így lehet a legjobban kikeveredni. Ez lenne egyébként a valódi konzervatív politikai értékválasztás.

Mit tesznek ezzel szemben? Szerintünk nem az a megoldás, hogy tulajdonképpen fideszes vált fideszest az egyetemi kuratóriumokban. Méltatlan alkudozás és trükközés folyik a magyar egyetemi világ jelentős részét kitevő fideszes alapítványi formában fenntartott intézményekkel.

A mi álláspontunk kezdettől fogva világos volt: ne az egyetemistákat és az oktatókat büntessék a fideszes kormány hibájából, ugyanis minden egyes eltelt hónap hátrányt okoz a magyar egyetemi világnak, különösen a Horizont-program kutatási támogatásai terén, hiszen itt azért mégiscsak ki kell mondani: látjuk, nemzetközi szerződéseket kell kötni több EU-tagállam egyetemének. Tudni való, hogy komoly verseny van ezekért a pénzekért, és kiszerezni olyan egyetemekkel, amelyekről jelenleg senki nem tudja, hogy részesülhetnek-e az EU-támogatásokból. Ez nagyon komoly hátrány mind az egyetemisták, mind az oktatók szempontjából, illetve a kutatói együttműködést is hátráltatja.

Brenner képviselőtársam, aki most sajnos nem lehet jelen, az egyetemi autonómia és az akadémiai szabadság európai tanácsi jelentéstevőjeként nagyon sokszor elmondta, hogy volt egyetemi vezetőként mindvégig felhívta a figyelmet arra is, hogy a fideszes alapítványi forma csorbítja az Európában a középkeresetű igazi konzervatív értékkel kezelt autonómiát.

A XXI. században az egyetemeken olyan tudásközpontok, és olyan formában képezik a tanárokat, hogy aztán a magyar polgárok minél szélesebb köre legyen felvértezve azokkal a tudáshalmazokkal és készségekkel, amelyek egy gyarapodó és kiteljesedett élethez szükségesek, hiszen Széchenyi után mi is valljuk azt,

hogy egy nemzet ereje valóban a kiművelt emberfők sokaságában rejlik. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Ander Balázs képviselő úr. Most megadom a szót Mellár Tamásnak, a Párbeszéd képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

DR. MELLÁR TAMÁS, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Először államtitkár úr bevezetőjéhez szeretnék hozzáfűzni néhány dolgot.

Az első dolog az, hogy államtitkár úr azt állította, hogy az egyetemek sikeresen újultak meg a modellváltás után, és egyre jobb helyeket érnek el a nemzetközi rangsorokban. Én tanácstalanul állok ezzel a megállapítással szemben, ugyanis az elmúlt időszakban én áttekintettem négy-öt ilyen rangsort, és egyikben sem találtam azt, amiről ön beszélt; például az Academic Ranking of World Universities-t, a Times Higher Educationt és a Center for World University Rankings-et. Ezek túlnyomó többségében rosszabb helyet értek el a magyar egyetemek 2019-hez képest 2021-22-23-ban.

(12.30)

Nacsa képviselő úr, aki sajnálatos módon nincs itt, a Times Higher Education rangsorára hivatkozott. Kénytelen vagyok most idézni ebből, csak azért, hogy világos legyen, tulajdonképpen miről is beszélünk. A Debreceni Egyetem 2019-ben a 800-1000. hely körül volt, 2023-ban pedig az 1000-1200. helyen, tehát rontott kétszáz helyet. Az ELTE 2019-ben és 2023-ban is a 600. és 800. hely között volt, tehát ő maradt azon a szinten, ahol volt. A Pécsi Tudományegyetem 2019-ben a 600-800. hely között volt, 2023-ban pedig a 1000-1200. hely közé került, tehát rontott négyszáz pozíciót. A Szegedi Egyetem szintén a 600-800. hely között volt 2019-ben, majd 2023-ban a 1000-1200. hely közé került, tehát ő is rontott négyszáz helyet. A Miskolci Egyetem 2019-ben 1000 pluszos helyen volt, majd 2023-ban 1500 pluszos helyre került, vagyis rontott ötszáz helyet. A Budapesti Műszaki Egyetem 2019-ben a 800-1000. hely között volt, majd 2023-ban az 1200-1500. hely közé került, vagyis rontott négyszáz helyet. A Corvinus Egyetem 1000 plusz volt 2019-ben, 2023-ban pedig a 1200-1500. hely közé került, vagyis rontott kétszáz helyet. Egyetlenegy egyetem van, amit államtitkár úr is említett, a SOTE, amelyik 2019-ben a 400-500. hely között volt, és 2023-ra a 200-250. hely közé került. Ennyi az igazság abból, amit elmondott.

Ráadásul én osztom Hiller képviselőtársam véleményét, hogy két-három év alatt nem lehet csodákat elképzelni. Az oktatás és a felsőoktatás egy hosszabb lefolyású folyamat. Tehát amikor államtitkár úr arról beszél, hogy nőtt a minősített publikációk száma, akkor elfeledkezett arról, hogy az, ami 2022-ben megjelent egy nemzetközi A-kategóriás folyóiratban, azt a

cikket valószínűleg 2019-ben vagy 2020-ban adták le. S az a kutatómunka, amelyik ezt megalapozza, valamikor 2010 vagy 2015 környékén indulhatott el, mert egy igazi kutatásnál az átfutási idő nem egy és nem két év, hanem öt, hat, nyolc, de akár tíz esztendő is, amíg egy kutatócsoport összeáll, amíg ott valódi kutatások elindulnak, mennek, és amíg egy A kategóriás folyóiratban megjelenésre kerül. Persze vannak olyan példajellegű folyóiratok, ahol pénzért nagyon gyorsan meg lehet valamit jelentetni, de azokat nem tekintjük se A-, se B-, se C-kategóriás lapoknak.

Államtitkár úr arról is beszélt - nagyon érdekes volt -, hogy micsoda nagy eredményeket értünk el, hogy a gyártási csúcstechnológiák alkalmazása területén a negyedik helyet értük el. (Dr. Hankó Balázs Zoltán: Az ötödiket!) Az ötödiket? Bocsánat! De mielőtt még nagyon ünnepelelnék, azért valamit vegyünk már figyelembe, azt, hogy itt olyan gyártási technológiákról van szó, amiket külföldi tulajdoni többségű vállalkozások hoztak ide. Ez a gépiparban van. Tetszik tudni, hogy mennyi a gépipari exportunk importtartalma? 65 százalék! Ez azt jelenti, hogy mi továbbra is egy összeszerelő üzem vagyunk. A 2020-as ÁKM-ből számolták ki a Statisztikai Hivatal munkatársai, hogy az export közvetlen és közvetett importtartalma 65 százalék a gépiparban. De általában is az export importtartalma 52 százalék, így az exportunk hozzáadottérték-tartalma 50 százalék alatt van, miközben az Európai Unióban az export hozzáadottérték-tartalmának az átlaga 70-80 százalék körül van. Ez azt jelenti, hogy bizony lenne még nekünk hova tovább fejlődni.

Egyébként én is nagyon örülök neki, hogy van egy olyan célkitűzés, hogy a legjobb száz egyetem között legyen magyar egyetem. De azért azt megjegyzem, hogy a cseheknek már van, a Károly Egyetem valahol a nyolcvanvalahányadik helyen van, és tudomásom szerint a lengyelek is nagyon közel vannak ehhez, ott vannak valahol a századik hely környékén. Ha nekünk ez 2030-ra sikerül - adja isten, hogy sikerüljön -, akkor se mi leszünk itt az úttörők és az elsők ebben a történetben.

Ami magát a törvényjavaslatot illeti: ez egy salátatörvény, ahol 33 törvényt kell módosítani. Én azt gondoltam, amikor a kezembe vettem az anyagot, hogy a kormányzat valószínűleg most fogja majd a nagy adósságát törleszteni, azt az adósságát, amit a korábbiakban követett el. A 2019-es törvényt, amely létrehozta az Eötvös Loránd Kutatóhálózatot, mi annak idején megtámadtuk az Alkotmánybíróságon, és az Alkotmánybíróságnak van egy 2022. december 6-ai határozata, amely határozatban mulasztásból megnyilvánuló alaptörvény-ellenességet állapított meg, és azt szabta feltételként, hogy ezt a mulasztást 2023. június 30-áig teljesíteni kell. Itt ugyanis két dologról van szó: a 2019-es törvény egyfelől a tudományos szabadságot sértette meg, másfelől pedig a Magyar Tudományos Akadémia alkotmányosan védett tulajdonát, amely egy célhoz kötött köztulajdon, és ezt alaptörvény-ellenesen korlátozta. Ezt nem én mondom,

ezt az Alkotmánybíróság határozatából tudhatják önök is; ha akarják, akkor elolvashatják és megnézhetik. Ebben viszont semmit nem láttam, hogy bármi is történhetett volna ebbe az irányba. Viszont hallottunk vagyonátadásról, hogy újabb vagyonokat adnak át ennek a kutatóhálózatnak, de nem lehet látni, hogy tulajdonképpen mi is lesz itt a biztosíték.

Pósán képviselő úr is arról beszélt, hogy a kooperatív doktori képzés mennyire pozitív dolog, de azt is mondta, hogy ez nem egy új dolog. Ez kétségkívül így van. Én emlékszem rá, hogy ez volt a szocializmusban is, amikor a szocialista nagyvállalatok együttműködtek az egyetemekkel, s akkor a nagyvállalatok adtak jó pénzes KK-munkákat, költségvetésen kívüli munkákat az egyetemi oktatóknak, cserébe viszont az egyetem adott doktori rangot nekik. Remélem, hogy nem ez lesz, ezt el fogjuk tudni kerülni, és nem ebbe az irányba fog menni a dolog, mert én nem így képzelem az egyetem és a gazdaság együttműködését. Valószínűleg nagyon nagy szükség lenne arra, hogy ez így legyen.

Még van egy dolog itt, amit Hiller István képviselőtársam is említett már, nevezetesen, ebből az egész előterjesztésből az olvasható ki, hogy ennek az irányító testületnek egyre centralizáltabb jellege lesz, tehát ennek az irányító testületnek a vezetője olyan hatalmat és olyan döntési jogköröket kap, amelyek indokolatlanok, és amelyek tulajdonképpen egy egyszemélyi vezetést, egyszemélyi döntést hoznak létre. Márpedig ez a tudományos életben igazából veszélyes, mert a tudomány arról szól, hogy sokfajta alternatíva van, amiket végig kell járni, amiket meg kell próbálni végigkutatni, míg az ember rátalál valami jó eredményre. S ha valamilyen külső szóval próbálják megszabni, hogy mi is legyen, merre legyen, akkor nagy valószínűséggel el fog veszni a lényeg, és akkor nem találjuk meg a megfelelő megoldást. Tehát nagyon fontos lenne a tudományos szabadság biztosítása úgy, ahogy azt az Alkotmánybíróság is megfogalmazta az előterjesztésében. Erre sem látunk példát ebben a törvénytervezetben.

Én a magam részéről nem tudom támogatni ezt a törvénytervezetet. Köszönöm szépen a figyelmet. (Taps az MSZP, a Párbeszéd, az LMP és a Jobbik soraiban.)

(12.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Mellár Tamás képviselő úr. Most megadom a szót Szabadi István képviselő úrnak, a Mi Hazánk képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

SZABADI ISTVÁN, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A Mi Hazánk álláspontja szerint az egyre gyorsuló változásokkal teli világban a sikerhez és a fenntarthatósághoz tudásra, kreativitásra és innovációra van szükség. Éppen ezért kulcskérdésnek nem a GDP külföldi

működő tőkével való növelését, hanem a valódi hazai fejlődést tekintjük. Álláspontunk szerint hazánk befektetési politikáját nem az olcsó munkaerőre épülő összeszerelő és akkumulátorgyárakra kell alapozni, hanem tudásalapú, önálló nemzetgazdaságot kell építeni. A humán erőforrásra épülő, magas hozzáadott értéket termelő ágazatokat kell fejleszteni, melyek nemcsak a külföldi piacnak hoznak hasznot, hanem a magyar embereknek is. Kiállunk hazánk versenyképességének javítása mellett, ugyanis sajnálatos módon a versenyképesség terén a többi országhoz képest egy év alatt hét helyet csúsztunk vissza. Ez intő jel kell hogy legyen mindnyájunk számára, tisztelt képviselőtársaim.

A felsoroltak miatt egyetértünk a törvényjavaslat azon célkitűzéseivel, hogy 2030-ra ott legyünk Európa legjobb 10, a világ legjobb 25 innovátor országa között. Előremutató intézkedésnek tartjuk az egyetemek, kutatóhelyek és a gazdaság együttműködését, az induló innovatív vállalkozások foglalkoztatottjai részére az értéknövekedés-ösztönzési program bevezetését, a kooperatív doktori képzéseket, a kutatók és a szabadalmak számának növelését. Tehát a célokkal igen, a megvalósítás módjával azonban több ponton nem értünk egyet.

Kifogásoljuk például azt, hogy a tudománypolitikát a kormányzati szereplők írják, ami az elmúlt évig Palkovics László, jelenleg Csák János miniszter úr elképzeléseivel igazodik. Palkovics László a 2018. évi országgyűlési választások után a Magyar Tudományos Akadémia kutatóintézet-hálózatát állami irányítás alá vonta, a 2019 nyarán létrejött Eötvös Loránd Kutatási Hálózat elnökének Maróth Miklóst nevezte ki. Itt azonban én sem mehetek el szó nélkül amellett, hogy aki Wass Albertet bántja, az a magyar lelket és szívet bántja. Aki Wass Albertet idéz, legyen az kutató, tudós vagy gyári alkalmazott, csak jó ember lehet. Ezt muszáj volt megjegyezniem, hogy ezen falak között ez is elhangozzon.

Az átszervezéssel kapcsolatban viszont a következő lenne. Az átszervezés során az MTA köteles volt a kutatóhálózatokhoz kapcsolódó mintegy 220 milliárd forint értékű ingatlan vagyonának és megközelítőleg 80 milliárd forint értékű műszerparkvagyonának használati jogát átadni. Itt azonban van egy kis gond és szeretném a tisztelt államtitkár úr figyelmét erre fel is hívni, egyben kérdés is lenne ezzel kapcsolatban. A vagyoni viszonyok rendezetlensége miatt az Alkotmánybíróság tavaly novemberben mulasztásos alkotmányvétség állapított meg, amit a kormány a mai napig nem rendezett. Kérdésem, hogy ez a vagyoni viszony-rendezés hogy áll, államtitkár úr.

Nem értünk egyet azzal, hogy a törvényjavaslat értelmében a májusban Eötvös Loránd Kutatási Hálózatról Magyar Kutatási Hálózatra átnevezett, közpénzből működő magyar intézménycsoportnak jövő évtől egyáltalán nem lesz magyar neve. Erre is szeretnénk valamiféle magyarázatot kapni.

Nem támogatjuk azt sem, hogy a kutatóhálózat élére májusban kinevezett Gulyás Balázs kezdeményezésére az irányítás egyszerűsítésének és gyorsításának

ürügyén az irányító testület helyett a hatalom nagy része az elnök kezébe kerül, továbbá a csökkentett hatáskörű irányító testületből kizárják a vezetőket. Ezzel a vezetési és irányítási struktúrával, elképzeléssel sem tudunk egyetérteni. Jól érzékelhető, hogy Csák János miniszter úr aktivitása arra irányul, hogy az MTA vagyona elveszítse közpénzjellegét, közvagyonjellegét. Ezt támasztja alá, hogy a törvényjavaslat értelmében a Nobel-díjas Krausz Ferenc által vezetett, a magyar állam tulajdonában lévő kutatóközpontot az alapítványi fenntartású Semmelweis Egyetem kapná meg.

Korábbi felszólalásaimban már többször kifogásoltam, hogy a Covid idején a negyedik Orbán-kormány létfontosságú közfeladatokat és több ezer milliárd forint állami vagyont szervezett ki kormányzati káderekkel feltöltött közérdekű vagyonkezelő alapítványokba. Ezzel azt kockáztatják, hogy amennyiben az Európai Bizottsággal nem sikerül megegyezni, a kutatókat kizárhatják a nemzetközi tudományos együttműködésből, ami a magyar kutatók és hallgatók cserbenhagyását is jelentheti.

A törvényjavaslattal nem csak a SOTE jár jól. A győri Széchenyi István Egyetemet működtető alapítvány, melynek nem mellékesen Palkovics László a kuratóriumi elnöke, megkapja a járműipari teszt pályát működtető ZalaZONE Zrt.-t, de egy egervári ingatlan is ingyen kerül hozzá. A szintén modellváltó Budapesti Gazdasági Egyetemért Alapítvány megkapja magának az egyetemnek az épületét és az ingatlanon folyamatban lévő beruházások során beszerzett ingóságokat. Létrejön a Magyar Kultúráért Alapítvány, amely a Petőfi Irodalmi Ügynökség Nonprofit Kft.-vel együtt vagyonjuttatásként megkapja az Ózdon álló Digitális Erőművet és a Nemzeti Filmtörténeti Élményparkot. De a jogelőd Forum Hungaricum Nonprofit Kft. vagyontárgyai is az alapítvány tulajdonába kerülnek majd.

Szeretném egyértelművé tenni, hogy összességében a Mi Hazánk Mozgalom kiáll Magyarországon versenyképességének növelése és a tudásalapú gazdaság kiépítése mellett, de ezzel a nagyon sajátos NER-es hatalomépítési módszerrel és az állami tulajdon kontroll nélküli privatizációjával nem értünk egyet. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szabadi István képviselő úr. Most megadom a szót Keresztes László Lóránt képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Majdnem mindenki megfogalmazta, államtitkár úr is, a felszólaló képviselők is, hogy mennyire fontos és ebben a témában a legfontosabb cél a tudásalapú társadalom feltételeinek erősítése, az efelé való hatékonyabb elmozdulás is értelemszerű, és azt gondolom, nem vitatja senki, hogy a magyar felsőoktatásnak, a magyar tudományos életnek alapvető szerepe van a

nemzet jövőjének biztosításában, Magyarország fejlődésében.

Azt gondolom, hogy amikor egy ilyen jelentőségű törvényjavaslatot tárgyalunk, ilyen jelentőségű ügyről beszélünk, akkor a vitában el kell hangoznia annak, hogy megköszönjük a munkáját mindenkinek, aki a magyar felsőoktatás területén dolgozik, és aki a magyar tudomány területén dolgozik. Azt gondolom, ezt talán mindannyiunk nevében mondhatjuk. Azt a frakciónévemben teszem hozzá, hogy azok a pozitív eredmények, különböző előrelépések - és lehet vitatkozni azon, hogy azok megvalósultak, nem valósultak meg -, amelyek a magyar tudomány, a magyar felsőoktatás esetében megjelennek, rendkívül örömteliek, de mindenképpen szögezzük le, hogy ezek az eredmények a magyar felsőoktatásban, a magyar tudományos életben áldozatkészen dolgozó emberek eredményei. Az ő hozzáállásukat, az ő elhivatottságukat dicsérik ezek az eredmények, semmiképpen nem a kormány politikáját, nem azt a kormánypolitikát, amely sok-sok éven keresztül gyakorlatilag semmit nem tett a felsőoktatás és a tudomány terén - sok éven keresztül hívtuk fel a kormány figyelmét például arra, hogy milyen megalázó bérek vannak a felsőoktatásban - és semmiképpen nem azt a kormánypárti politikát vagy kormányzati politikát dicsérik, amelynek a döntései nagyon sokszor kifejezetten szembemennek a felsőoktatásban és a tudományos életben dolgozókkal.

Úgy gondolom, rendkívül fontos területről van szó, ezért nem szeretném azt a fajta stílust követni vagy átvenni a vitában, amit egyébként az államtitkár úrtól az expozéjában hallhattunk, ezt a fajta elég offenzív, pártpolitikai jellegű beköszönést. Azt gondolom, felelőségünk van abban, hogy ilyen kérdésekben lehetőleg számúzzuk az ilyen jellegű megfogalmazásokat, az ilyen stílust.

Mindenképpen reagálni kell eleve a modellváltás kapcsán elmondott államtitkári expozéra, kormánypárti hozzászólásokra, ezért ezt röviden szeretném megtenni.

Pontosan tudjuk, erről sokszor beszéltünk, hogy milyen jelentősége van Magyarországnak életében az egyetemeknek. Engedjék meg, hogy vidékiként, pécsiként főleg a nagy vidéki tudományegyetemek szerepéről szóljak itt. Nemcsak nagyon fontos tudományos, felsőoktatási központokról beszélünk, hanem ezek az egyetemek az adott város, az adott megye, sőt az adott régió életében nagyon fontos társadalmi és gazdasági szerepet töltenek be, nemcsak a rendkívül fontos innovációs-tudományos potenciál terén, hanem foglalkoztatáspolitikai, munkaerőpiaci, gazdaságfejlesztési és egyébként innovációs lehetőségként is. Ezért tartjuk súlyos hibának azt a fajta úgynevezett modellváltást, amely gyakorlatilag kiszervezte ezeket az egyetemeket, és néhány kivétellel valamennyi magyar egyetemet ilyen módon egyértelmű politikai irányítás alá helyezte.

(12.50)

Szeretném kétszer aláhúzni az összes olyan felszólalást, amit képviselőtársaim már nagyon helyesen

elmondtak, hogy a versenyképességnek, a hatékonyabb működésnek egyáltalán nem volt feltétele az, hogy állami tulajdonból ilyen alapítványi tulajdonba helyezték ezeket az egyetemeket, minden vagyonukkal, hatalmas ingatlan vagyonukkal együtt, és hozzáteszem, hogy jellemzően a kormányoldalhoz közel álló személyek által vezetett kuratóriumok irányítása alá. Tehát amikor azt állítják, hogy ennek a fajta átszervezésnek volt köszönhető bármiféle hatékonyságnövekedés, az teljes mértékben megalapozatlan állítás.

Hozzáteszem, hogy ez a fajta politikai kiszervezés még annak a célnak is ellentmond, ami önmagában lehet üdvözlendő, hogy a társadalmi és gazdasági kapcsolatait a felsőoktatásnak és a tudományos szférának, a különböző kutatással foglalkozó intézményeknek erősítsük. Ez a fajta politikai irányítás a mi meggyőződésünk szerint nehezíti, aláássa ezt a fajta kapcsolaterősítést, ami egyébként valóban a mai kor kihívásaiban egyre inkább hangsúlyosan megjelenő feladat.

Azt se rejtjük véka alá, hogy milyen károkat okozott egyébként ez a fajta erőltetett kiszervezés, ez a fajta politikai irányítás alá helyezés az egyetemek tekintetében. Ugye, látjuk a különböző nemzetközi pályázati lehetőségekhez való hozzáférés kapcsán a konkrét okozott károkat, kormányzati károkat.

És itt is szeretném ugyanazt elmondani, amit néhány hete, a legutóbbi vitában is elmondtam, hogy mi azzal együtt is, hogy a kormányzat felelőségének tartjuk ezt a kialakult helyzetet, soha nem támogatnánk és nem is támogattunk olyan döntéseket, ami által rossz, megalapozatlan kormányzati döntések miatt magyar egyetemeket vagy magyar felsőoktatási dolgozókat, kutatókat vagy hallgatókat bármilyen hátrány érjen. Ezért ezeket a döntéseket elfogadhatatlannak tartjuk, azzal együtt is, hogy nyilván a kormány felelősége, hogy ezen a helyzeten változtasson.

A Műszaki Egyetem kapcsán is röviden váltottunk gondolatot államtitkár úrral legutóbb. Én itt is szeretnék ráerősíteni - akkor már nem tudtam válaszolni, a zárszóban válaszolt államtitkár úr -, ez nem elfogadható, hogy anyagi kényszerrel gyakorlatilag belezsarolnak egy óriási múltú egyetemet egy olyan tárgyalássorozatba, aminek még ki tudja, mi lesz a vége. De az egyértelmű, hogy azt a fajta kiszámíthatóságot, azt a fajta finanszírozási kötelezettséget, ami egyértelműen megvan az állam részéről, azt teljesíteni kell, és nem lehet ilyen módon belekényszeríteni úgynevezett tárgyalási fokozatba az egyetemet, hogy aztán az egyetem vezetői már azt kell hogy mérlegeljék, melyik szituáció, melyik forgatókönyv a kisebb rossz.

Még néhány dologra reagálnék, részben egyébként arra is, amit államtitkár úr legutóbb elmondott a zárszavában, hiszen maximálisan idetartozik. Én nem gondolom egyébként, hogy államtitkár úrnak szövegértési problémái lennének, inkább azt látom, hogy túlzottan heves önben az a fajta pártpolitikai szempont, ami alapján fogalmazza a gondolatait, és ezért

néhány olyan állítást is tulajdonított nekünk, ami abszolút megalapozatlan volt. Itt már utaltam rá, hogy mi soha nem támogatnánk azt, hogy kár érje a magyar felsőoktatási intézményeket bármiféle kormányzati döntés miatt, hogy lehetőségeket vonjanak meg bármiféle brüsszeli döntés miatt.

De szeretném megerősíteni, hogy rengeteg olyan döntés születik úgymond Brüsszelben, amivel mi sem értünk egyet. Például azt a fajta elvárást, hogy az egyetemeket fenntartó alapítványok kuratóriumába ne kerülhessenek bele a rektorok, én teljesen irracionálisnak tartom. Ugye, itt egyértelműen az volt a kritika egyébként a legtöbb szenátus részéről, hogy az a fajta diktátum, ami által kinevezték a kurátorokat, illetve a visszahívhatatlanság a probléma, nem az, hogy egyetemi vezetők bekerülnek. Hozzáteszem, hogy a pécsi döntés után, az egyetem szenátusának a döntése után és a modellváltás után a Pécsi Egyetem rektora úgy nyilatkozott így hirtelen felindulásában, hogy kicsit heterogénebb összetételű kuratóriumra számított. Ugye, a Pécsi Egyetem rektora nem került be a kuratóriumba, ott is az önök pártcsaládjához közel álló személyekből áll jellemzően a kuratórium. Tehát önmagában nem az a probléma, hogy bekerül az egyetemi vezető vagy nem, mi azt nem tekintjük egy józan elvárásnak.

De még itt utalnék arra, hogy miért is tartjuk rossznak, hogy ilyen szintű politikai irányítás jelenik meg most is, hiszen pontosan a gazdasági szereplőknek, a társadalmi szereplőknek a partneri viszonyát, a megadott bizalmát áthatja alá, hogy ilyen jellegű politikai irányítás érvényesül, és ez a mi meggyőződésünk szerint igenis sérti az egyetemi autonómiát.

Önmagában egyébként arról is lehetne vitatkozni, hogy egy adott ciklusra megválasztott, területileg releváns felelősségvállalással jellemezhető politikai vagy döntéshozó szerepet kaphat-e kuratóriumban. Én meggyőződhetek, hogy igen, adott esetben egy polgármester vagy egy helyben megválasztott képviselő, de az nem elfogadható, hogy visszahívhatatlanul. Tehát attól függetlenül, hogy mondjuk, elveszti a pozícióját, és továbbra is az egyetem kuratóriumában van, az elfogadhatatlan. Önök gyakorlatilag azt vették el a magyar emberektől ezáltal, hogy az állami egyetemeket a teljes vagyonukkal és minden értékükkel együtt kiszervezték alapítványokba, hogy meghatározzák adott esetben ciklusonként a szavazatukkal, hogy ezeket a rendkívül fontos és Magyarország jövője alakításában rendkívül fontos intézményeket fenntartó alapítványok kuratóriuma milyen összetételű legyen.

És még egyszer szeretném idézni, ami Stumpf Istvántól korábban idézett kijelentés, aki egyébként a modellváltásért felelős korábbi kormánybiztos, amit szintén idéztem, csak államtitkár úr nem reagált rá valamiért a zárszavában. Ugye, tudjuk azt, hogy június 5-én adott ki közleményt Stumpf István, hogy távozott a kuratóriumból. Ott az történt, hogy a rektorválasztással kapcsolatban volt vita, és a kuratórium felülírta az egyetem vezetésének a döntését. Akkor

úgy nyilatkozott Stumpf István, hogy „A kuratórium döntését azért is aggályosnak tartom, mert sérti a rektorjelölt választásának jogszabályi rendjét és az egyetemi önállóságot.” Tehát ezt nem ellenzéki politikusok fogalmazták meg, hanem Stumpf István, aki az egész modellváltásért felelős kormánybiztos volt.

Részleteiben, azzal együtt, hogy vannak támogatható elemek ebben a törvényjavaslatban, ezt elmondták képviselőtársaim, én leginkább a Kutatási Hálózattal kapcsolatos döntésekre, a számunkra is elfogadhatatlan döntésekre szeretnék utalni. Erről beszélt Hiller István képviselőtársam is, hogy erre igazán nincs semmiféle elfogadható, racionális magyarázat, hogy ezt a fajta centralizációt, ezt a fajta egyszemélyi vezetési lehetőséget megadják ezen rendkívül fontos pozíció esetében.

Engedjék meg, hogy idézzek a Tudományos Dolgozók Demokratikus Szakszervezetének a leveléből! Ez egy tegnap született levél, megtalálható az interneten, amit a szakszervezet a Magyar Kutatási Hálózat elnökének, ismétlem, a tegnapi napon írt. A szakszervezet jelzi ebben a levélben, hogy szerda reggel - ugye, a múlt heti benyújtás után - értesültek a sajtóból jelen törvényjavaslat benyújtásáról, arról, hogy a Magyar Kutatási Hálózatot érintő érdemi változásokat tartalmaz ez az indítvány. Azt írja a szakszervezet: „A javasolt változások az irányító testület hatáskörének jelentős szűkítését és az elnök egy személyben gyakorolható hatáskörének jelentős szélesítését jelentik, valamint radikális, a vállalatyszerű működés irányába történő átalakítást vetítik előre” - fogalmaz a szakszervezet. A szakszervezet mindkét irányt elfogadhatatlannak tartja, különös tekintettel arra, hogy az intézményhálózat éppen átélt egy jelentős, megszorításokat is tartalmazó válságot. Ezért tisztelettel arra tesznek javaslatot a Kutatási Hálózat elnöke felé, hogy a döntéshozónál kezdeményezze az ő általa indított nyozott átalakítás leállítását, és haladéktalanul egyeztessen a szakszervezettel, a kutatóközpontok és önálló kutatóintézetek vezetőivel, valamint az üzemi tanácsok képviselőivel a kutatóhálózattal kapcsolatos tervekről.

És úgy folytatja a szakszervezet, hogy a szakszervezet szerint a központosítás és a vállalatirányítási rendszer bevezetése helyett olyan, a széles körű tudományos és szervezeti autonómia, valamint az átláthatóság elvei alapján történő rendszert kell bevezetni, amely megteremti a stabil, nyugodt és kreatív munkavégzés lehetőségeit, és ennek részeként megfelelő szintű béreket, kiszámítható életpályákat vetít a kutatók elé.

És még arról is szól a Kutatási Hálózat elnökének írt szakszervezeti levél, hogy a közelmúltban megdöbbenve értesültek arról, hogy a Magyar Kutatási Hálózat irányító testülete több kutatóközpont 2024. évi költségvetési támogatását is jelentősen, 12,5 és 5 százalék közötti mértékben csökkentette. És felhívják a figyelmet, hogy a döntés indokait egyelőre csak a sajtóból ismerik, a kutatók nem kaptak tájékoztatást. És hogy ez a döntés nemcsak hogy felülírja a kiszámíthatóság és a

komplex, a tudományterületek sajátosságait figyelembe vevő értékelés az elnök által is hangsúlyozott szempontjait, hanem szakmailag jól teljesítő kollégák elbocsátását is eredményezheti.

Ezt a levelet talán megkapta államtitkár úr, én ezt mindenképpen a figyelmébe szerettem volna ajánlani. Én azt gondolom, hogy ez egy tanulságos levél olyan szempontból, hogy korábban is egyébként szembesülhetek azzal, hogy a magyar felsőoktatásban dolgozó kutatók, oktatók, munkavállalók és a magyar tudományos élet képviselői, a magyar kutatók szándékaival szemben erővel érvényesíteni döntéseket nem helyes, és az nem a magyar nemzeti érdekeket alámasztó döntéshozatalt vonja maga után.

Ezzel szeretném alátámasztani, hogy elfogadhatatlan számunkra ez a fajta jogalkotás és ez a törvényjavaslat, azzal együtt is, hogy pozitív elemei természetesen vannak.

(13.00)

És akkor engedje meg, Barkóczy képviselő úr, hogy én is utaljak arra, amit Wass Albert kapcsán megfogalmazott. Én azt gondolom, hogy helytelen volt. (*Nacsa Lőrinc közbeszól.*) Sok fontos kritikát megfogalmazott az indítvánnyal kapcsolatban, Wass Albertet helytelen volt ilyen módon illetni, háborús bűnösnek nevezni. Ugye, utalt itt rá, hogy ne a Kuruc.info-ról tájékozódjunk, én egy másik információt próbálok megosztani önnel. Wass Albert fia Wass Huba, az amerikai hadsereg nyugalmazott dandártábornoka, és ő is egyértelművé tette, hogy ő nem lehetett volna dandártábornok az Egyesült Államokban, hogyha megállnának ezek a vádak; és az USA-ban három vizsgálatot folytattak le, mindhárom vizsgálat megalapozatlannak tartotta azokat a Wass Alberttel szemben meghozott vádakokat, amelyeket valóban román kommunista bíróságok hoztak meg. (*Barkóczy Balázs közbeszól.*) Úgyhogy, kérem, olvasson utána, és revidálja az álláspontjait ezzel kapcsolatban. (*Zsigó Róbert: Így van! - Barkóczy Balázs közbeszól.*) Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok és a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Keresztes László Lóránt képviselő úr.

Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most kétperces felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Nyitrai Zsolt képviselő úrnak, Fidesz.

NYITRAI ZSOLT (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm szépen a szót. Ennek a napirendi pontnak a kapcsán is meg kell emlékeznünk a Brüsszelben eluralkodott kettős mércéről. Brüsszel az Erasmus-, illetve a Horizont-programok tekintetében politikai okok miatt a diákokat bünteti, őket akarja elzárni a nemzetközi szakmai lehetőségektől.

Nem titok, Brüsszellel több politikai vitánk van az illegális migráció, a genderpropaganda és a háború

kérdéskörében. Brüsszel a háborút támogatja, mi a békét; Brüsszel meghívót küld az illegális migránsoknak, mi távol tartjuk őket, mert azt mondjuk, hogy az illegális migráció és a terror kéz a kézben jár; Brüsszel erőszakos genderpropagandát terjeszt az óvodákban és az iskolákban, mi megvédjük a gyermekeket. Egyébként pedig más ügyekben nyitottak vagyunk a tárgyalásra, akár kompromisszumokra, sőt mindent teljesítettünk, amit Brüsszel kért tőlünk. Az azonban, hogy a politikai viták miatt Brüsszel a diákokat büntetné, elfogadhatatlan.

A magyar diákok szabad egyetemválasztás miatti diszkriminációja botránysos. Több tízezer diákról van szó Magyarországon. Ebben a kérdésben is úgy járunk el egyébként, ahogy Brüsszel kérte. A Fidesz-KDNP továbbra is kiemelten fontosnak tartja, hogy a magyar diákok külföldön tanulhassanak, kapcsolatot építsenek, szakmai hálózatok tagjai legyenek. Magyarország Kormánya mindent megtesz annak érdekében, hogy a magyar fiatalok továbbra is részt vehessenek a külföldi ösztöndíjakban.

A Jobbik képviselőjének a hozzászólására reagálnék még röviden, ő migránsmunkásokat emlegetett. Ugye, vendégmunkásokról van szó, akik olyan álláshelyeket tölthetnek be, amelyeket magyar munkaerővel nem sikerült korábban. Hamarosan előttünk lesz az idegenrendészeti törvény, amely egyértelműen egy szigorítás, meghatározza azt, hogy ki, milyen okból és meddig tartózkodhat Magyarországon. Egyébként a migránsmunkás fogalmilag is kizárt, tisztelt képviselő úr. Nézze meg Nyugat-Európát, ott egyetlen illegális migráns sem dolgozik! Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Nyitrai Zsolt képviselő úr. Két percre megadom a szót a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőjének, Nacsa Lőrinc úrnak.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Ne menjünk el szó nélkül Barkóczy Balázs hozzászólása mellett! Barkóczy Balázs a Gyurcsány-párt képviselője, aki az árnyékkormány kultúráért is felelős minisztere. Ennek az árnyékkormányának a kultúráért felelős miniszter tagja azt mondta, hogy Wass Albert, a XX. század egyik fontos magyar írója egy háborús bűnös volt. Két entitás mondta ezt ki: a román kommunista népbíróság és a Gyurcsány-párt, a Demokratikus Koalíció.

Szégyen, hogy a magyar parlamentben van olyan politikai formáció és van olyan magyar politikus, aki megengedheti magának ezt a méltatlan hozzászólást, aki így próbálja meghamisítani a történelmet. Tisztelt képviselőtársaim, ez a képviselőtársunk lenne a kultúráért felelős miniszter, hogyha 2022. április 3-án az összbaloldali társaság nyert volna; ő a baloldal kultúráért felelős politikusa; egy korábban egyébként elítélt, jogerősen elítélt képviselő gondolja azt, hogy ő a XX. századi magyar irodalom egyik fontos alakjáról ilyen véleményt mondhat. Szégyenteljesnek tartom.

Ideje lenne, hogyha például Barkóczy Balázs is elolvassa egy Wass Albert-regényt (*Barkóczy Balázs közbeszól.*), akkor rájönne, hogy mekkorát tévedett - sajnos a baloldali képviselők általában nem vetemednek ideig, hogy el is olvassák azt, amiről véleményt mondanak.

Szégyennek tartom, hogy ilyen előfordulhatott a magyar Országgyűlésben, és felszólítom a DK-t, hogy tartózkodjon ettől, és határolódjon el Barkóczy képviselő úrtól, ön pedig kérjen bocsánatot! Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok és a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Két percre megadom a szót Barkóczy Balázs képviselő úrnak, DK.

BARKÓCZI BALÁZS (DK): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Hát, a legrosszabb álmomban sem gondoltam volna, hogy egy nyíltan antiszemita íróat fognak védeni képviselőtársaim itt a magyar parlamentben 2023-ban - de hát madarat tolláról, meg embert ízléséről, úgy látszik. Magyartanárként sajnos olvastam Wass Albert-művet, azóta is a betege vagyok, úgyhogy az előbbi gondolataimat fenntartom.

De tudják, miről beszéljenek? Ahelyett, hogy egy nyíltan zsidó íróat védenek, most itt van a lehetőség, beszéljünk arról például, hogy a felsőfokú végzettséggel rendelkezők arányát tekintve az OECD-országok között hátulról a hatodikak vagyunk! Arról is beszélhetnénk, hogy 2010-ben a 15-19 éveseknek még a 92 százaléka tanult intézményes formában, '15-ben már csak 85 százalékuk, '21-ben pedig 81 százalékuk, és ezzel az adattal az OECD-országok között az utolsó negyedik vagyunk. Vagy beszélhetnénk arról, hogy a felsőoktatás költségvetési támogatását önök csak a modellváltó egyetemekbe belepumpált 1,8 milliárd... ezer milliárd forinttal tudták feltornászni a költségvetés 2 százaléka, ugyanis önöknek annyira fontosak az állami egyetemek és a magyar felsőoktatás, hogy költségvetés-arányosan 1 százalékban támogatják ezeket az egyetemeket. De beszéljünk arról, hogy a diplomások számának növekedése hogy marad el az európai uniós átlagtól! Az EU-ban 39,5 százalék, ugye, a vizsgált 25 és 34 év közötti korosztályban, ez Magyarországon 32,9 százalék, de Csehországban, Szlovákiában és Lengyelországban is bőven előtűnk vannak, sőt Lengyelországban még az EU-s átlag fölött vannak.

A felsőoktatás kapcsán beszéljünk már erről, képviselőtársaim, ahhoz képest, hogy rossz fasisztákat próbálnak meg védeni itt, az ország házában! Köszönöm szépen. (*Zsigó Róbert: Beszélj még! Beszélj még!*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most a további képviselői felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Hörcsik Richárd képviselő úrnak, Fidesz.

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz): Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Szellemi szülőföldem Sárospatak, szellemi apáim a pataki tanárok, testvéreim az osztálytársak nyolc éven át, az élet legszebb reményeket nevelő nyolc esztendejében. Talán többen is elmondhatnák ezt itt, a tisztelt Ház falai között; Fekete Gyula, a múlt évszázad 30-as éveire emlékező író, szociográfus méltón és szépen fogalmazza meg mindazt, amit Sárospatakról, az iskolavárosról vagy a pataki diákként létezésről mondani lehet.

A tisztelt Ház előtt fekvő T/6068. számú törvényjavaslat többek között a felsőoktatás, a szak- és felnőttképzés, valamint az innováció területén tesz javaslatokat, ezek közül csak egyetlen rövid paragrafussal szeretnék foglalkozni. Talán egy sokak számára apróság, de a közel fél évszázados múltra visszatekintő Kárpát-medencei református felsőoktatás számára annál fontosabb, hiszen jelzi azt, hogy egy újabb felsőfokú oktatási intézménye egy közel 30 éves folyamatos és tudatos fejlesztési munkának köszönhetően egyetemi rangot kapott, ezzel is kifejezve azt, ahogy ezek a református intézmények - a törvényjavaslat szavaival megfogalmazva - részei Magyarország tudásgazdagságának.

Tisztelt Képviselőtársaim! A rendszerváltoztatás óta a budapesti Károli Gáspár Református Egyetem és a Debreceni Református Hittudományi Egyetem után szintén a nagy történelmi múltú református kollégiumok alapjain, Sárospatakon is egy újabb intézmény öregbítheti a kálvinista oktatás patináját. Az előtűnk fekvő törvényjavaslat 19. §-a ugyanis a nemzeti felsőoktatásról szóló törvény mellékletét módosítja, mégpedig azon okból, idézem: „A Sárospataki Református Teológiai Akadémia eleget tett az alkalmazott tudományok egyetemévé válás törvényi feltételeinek, így 2024. február 1-jétől Sárospataki Református Hittudományi Egyetem néven működik.”

(13.10)

Úgy hiszem, hogy ez egy történelmi mérföldkő az 1531-ben alapított Sárospataki Református Kollégium fél évezredes, történelmi fordulatokban is gazdag életében. Nem véletlenül érdemelte ki ez a város a „Bodrog-parti Athén”, a „magyar Cambridge” jelzőket, Sárospatakról a magyar oktatás állócsillagaként évszázadokon át Európában is számon tartott professzorok keze alól híres tudósok, tanárok, orvosok, politikusok kerültek ki, akik igenis jelentős szerepet vittek a magyar tudomány, kultúra és politika forogtagában. Zemplén és Abaúj követeként - és hozzáteszem, egykori pataki diákként is - különösen fontos számomra ez a pillanat, ezt az iskolavárosi minőséget erősíthetjük tovább a törvényhozásban.

Tisztelt Képviselőtársaim! Röviden érdemes megemlékezni arról, hogy miképpen alakulhatott ki ez a hagyomány, mondhatni, ez a szellemiség, ami jól jellemzi Sárospatakot, különösen a ma előtérbe került teológiai képzés fényében. Fontos jelezni, hogy már a

XVI. század végén komoly gondot fordítottak a teológia tanítására, a XVII. század első éveiben pedig Bethlen Gábor már egyetemi rangra kívánta fejleszteni az intézményt, és a Rákóczi-családnak köszönhetően egy akkori felső-magyarországi protestáns tudásközpont jöhetett létre, amelyet sajnos négy évtizedre visszavetett az ellenreformáció.

Aztán a XVIII. század elején, 1703-ban újraindult a kollégium, ahol a tantárgyak többségénél bevezetik a magyar oktatási nyelvet, és létrejön a jogi akadémia. Aztán a XIX. században az iskola életét is a nyelvújítási mozgalmak színesítették, amelyben mind a tanárok, mind a diákok részt vettek. Ekkor már az alsó- és középfokú osztályok mellett a teológiai, a bölcsész- és jogi akadémián is folyt oktatás. Kiemelném, hogy a jogi akadémia hallgatója volt Kossuth Lajos, és a múlt század elején is hatással volt az intézmény nagy alakjain keresztül a magyar jogtudományra, elegendő csak Finkei Ferenc egyetemi tanárnak, a büntetőjog nagy alakjának a nevét megemlítenem.

Aztán itt van a XX. század, ami újabb megpróbáltatásokat hozott a trianoni békediktátum következtében, ugyanis a kollégium elvesztette a beiskolázási körzetének a jelentős részét. De a két háború között újra virágzott az intézmény, a meglévő intézmények mellett tanítóképzéssel, tehetséggondozással, népfőiskolával, falukutatással frissült fel egészen 1952-ig, amikor is a kommunista hatalom leszállította és megszüntette az egyházi oktatást Sárospatakon is.

Tisztelt Képviselőtársaim! 1951 után a teológiai akadémia hallgatói Pestre és Debrecenbe iratkoztak át, és a gimnázium is csak állami fenntartásban működhetett tovább. A híres nagy könyvtár a tudományos gyűjtemények keretében azonban megmaradt egyházi kézben, és innen indult el 1986-87-88-89-ben az a pataki öregdiákok által végzett szervezőmunka, amiben magam is részt vállalhattam, és amelynek eredményeképpen mint a poraiból megelevenedő főnixmadár, újra teljessé válhatott az intézmény.

1990. június 1-jén az egyház visszakaphatta az iskola épületének egy részét, és szeptembertől újraindult a kollégium gimnáziuma. Aztán elkezdődött a teológiai akadémia újjászervezése is, egy évvel később, '91. október elején negyvenévi szünet után 49 hallgatóval folytatta a munkát az akadémia, államilag elismert hittudományi főiskolaként.

Ekkor kezdődött az intézmény XX. század végi megújulása. A teológiai akadémia újrainduláskor megfogalmazott küldetése, hogy a Kárpát-medence vonzaskörzetükhöz tartozó részén a hagyományos lakésképzés mellett az egyházi és civil közösségek számára megfelelő minőségű szakembereket képezzenek. Ennek megfelelően egyre több szak indult évről évre az intézményben, amelynek köszönhetően ma már megfelel az egyetemi cím törvényileg megszabott feltételeinek, amely négy alapszakot és két mesterképzési szakot írt elő.

Ahogy már korábban említettem, tisztelt képviselőtársaim, mindez annak a kitartó fejlesztési munkának is köszönhető, amit a Sárospataki Református Teológiai Akadémián oktató és tudományt szervező kollégák évek óta folytattak és ma is folytatnak, jelenleg Enghy Sándor rektor és Rácsok Gabriella oktatási rektorhelyettes vezetésével. Nekik, kollégáinknak és elődeiknek is ezúton szeretném megköszönni a munkájukat, aminek, lám, most beérett a gyümölcse. Ugyanakkor köszönet jár Csák miniszter úrnak és az oktatási kormányzatnak, hogy befogadták és támogatták a patakiakat, illetve a fenntartó egyházkerületi tanács kérését.

Tisztelt Képviselőtársaim! A pataki iskola szerepe sok mindenben kiemelkedő; csak néhány dolgot szeretnék említeni. Itt tevékenykedett Comenius, 1807-től saját nyomda, tipográfia működött, de meg kell említeni egy érdekes dolgot, a 165 éves tornatermet is, amely az országban az első fedett tornacsarnok volt.

Úgy is mondhatnám, hogy mindennek a különleges oktatási térnek pedig egy sajátos gazdasági háttér adott alapot, az iskolának saját földjei, bora volt, vagyis szellemi autonómiáját gazdaságilag igyekezett biztosítani. Az előttünk fekvő törvényjavaslat által Sárospatak azon ritka városok közé fog tartozni, ahol két egyetem is fog működni. A város másik felsőoktatási intézménye, a Tokaj-Hegyalja Egyetem a Comenius Tanítóképző Főiskola szellemi és infrastrukturális örökségére alapozva a borvidék hagyományaira, a turizmusra épít, természetesen a kollégium hagyományai mellett.

Az 1531-ben alapított iskola máig meghatározó a városban az oktatás szellemiségére nézve, és ennek is köszönhető, hogy számos olyan kiművelt emberfővel büszkélkedhetünk, akik pataki diákveiket követően munkájukkal a magyarság közösségét gazdagították a világ bármely területén. Átalluk a hely szelleme, a genius loci a magyarság közösségének egészére képes hatni, így ez az évszázadok óta kitartóan végzett munka méltó lehet az elismerésre.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ismét Fekete Gyula sorait idézem, immár 2007-ből: nincs fontosabb közügy, mint a közösség élete, s ezt csak az foghatja fel, aki nem csupán alanyban, állítmányban, de népben, nemzetben is képes gondolkodni. Úgy hiszem, hogy ez a pataki iskola közel ötszáz éves történetének kvintesszenciája, lényege, leglényege, a közösségben való gondolkodás, a nyitottság, a kitekintés képessége, amely évszázadokon át visszahatva segítette a kollégium, a pataki iskola fennmaradását.

Tisztelt Képviselőtársaim! Most, amikor a teológiai akadémia tekintetében a törvényi követelmények teljesültek, el kell mondanunk, hogy a „magyar Cambridge”, a „Bodrog-parti Athén” öröksége előtt, úgy érzem, tisztelgés e törvény által megítélendő cím. Amennyire méltó a pataki diákok számára is, hogy ebben a szellemiségben folytassák elődeik munkáját, ugyanígy, úgy vélem, kiemelten fontos, hogy ezt a törekvést a törvényhozás is elismerje, a magyarság közösségének egésze nevében figyelmet fordítson arra a

munkára, amelyet Sárospatakon sokan és elhivatottan ma is végeznek. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Hörszik Richárd képviselő úr. A következő képviselői hozzászóló Pósan László, a Fidesz képviselője. Öné a szó, képviselő úr.

DR. PÓSAN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Én csak néhány igen nagy tévedésre vagy szándékos csúsztatásra szeretném felhívni a figyelmet. Egyrészt Barkóczi Balázs beszélt az egyetemek költségvetési támogatásáról.

(13.20)

Csak szeretném megjegyezni, hogy a költségvetési soron valóban százaléktértekben jóval kevesebb szerepel, merthogy a magyar egyetemek kétharmada nem a költségvetés feltüntetett rovatában kell hogy szerepeljen, hiszen ezek alapítványi fenntartású egyetemek, tehát jó, ha ezt tudjuk. Nominális értékben egyébként pedig jelentősen megnőtt az egyetemeknek a finanszírozási támogatottsága.

Ami a szakképzésre vonatkozó észrevételét illeti, azt gondolom, hogy a szakképzésnek a színvonalát jelzi, nagyon jól mutatja az, hogy ma a 8. osztály befejezése után, az általános iskola befejezése után jóval többen jelentkeznek továbbtanulási céllal szakképzésbe, mint gimnáziumba. Korábban más arányok voltak, és a technikus képzés bevezetése a szakképzésben pedig egy kifejezetten jónak bizonyuló megoldásnak tűnik, hiszen ha csak azt nézzük, hogy hol milyen mértékben és hogy foglalkoztatják a szakképzésből kikerült diákokat, akkor azt látjuk, hogy kifejezetten jó a magyarországi szakképzés. Csak szeretném megjegyezni, hogy például Debrecenben a BMW száz olyan diákot képez, akik egyébként a szakképzésben tanulnak, és az üzemből is és az iskolarendszeri oktatásban is részt vesznek, és ott valóban a legmodernebb technológiákkal ismerkednek meg.

Ami pedig ezt a részt illeti, az a tény, hogy ma Magyarországon a különböző ilyen-olyan vállalatok, akik megtelepedtek, és behozták a legmagasabb szintű technológiát, amit ismernek, használnak, kezelnek, ez egy igenis nagyon komoly előrelépés, és az a tény, hogy Magyarország az ötödik helyen áll ezen a területen, az nem megkérdőjelezhető, mert ez tény. Tudom, hogy Mellár Tamásnak ez nem tetszik, és mindenféle erőltetett módon összeszerelő üzemnek akarja ezt bélyegezni, de csak szeretném felhívni a figyelmét, talán még középiskolában ön is tanulta: az ipari forradalomnak több hulláma is volt. Az első ipari forradalom eredményeit átvették különböző országok, továbbfejlesztették, tőlük a továbbfejlesztett verziókat a harmadik hullámban megint csak átvették újabb országok, és ez felgyorsította mindenhol a fejlődést, felgyorsította a gazdasági növekedést. Most is ilyen korszakot élünk, a kész dolgokat átvenni, az egy komoly

innováció, tisztelt képviselő úr. Hogy ebben mi az összeszerelő üzem, őszintén szólva nem értem.

A Magyarországon megtelepedett cégek... - engedjék meg, hogy debreceniként a BMW-re hivatkozzam: megmondta maga a BMW is, hogy teljesen új generációs autókat akar itt előállítani, teljesen új minőséget, ami eddig máshol még nem volt. Hát, ha ön szerint ez összeszerelő üzem, akkor valószínűleg itt nagyon komoly problémával állunk szemben.

A kooperatív doktori képzés semmilyen módon nem összevethető az egykori KK-munkákkal, ez két külön dolog, hát, ne haragudjon, ha ezeket össze akarja tolni, akkor ez majdnem olyan, mintha az almát meg a sárgarépat akarná valamilyen módon egy kalap alá venni. A kooperatív doktori képzésnek a logikája, tartalma kipróbáltatott, ajánlom önnek szíves figyelmébe, ismerje meg, és akkor nem fog ilyen zöldeket mondani.

Az a kérdéskör, hogy sikeres vagy nem sikeres, hozott-e versenyképes fordulatot vagy sem a változtatás, itt, mivel mindenkinek megadatik szíve joga szerint ezt értékelni, én csak szeretném felhívni a figyelmet arra - Hiller képviselő úrnak címezem elsősorban, mert ő nem látja a versenyképes fordulatot, én csak szeretném felhívni a figyelmét arra -, hogy a külföldi hallgatók jóval nagyobb arányú megjelenése a hazai felsőoktatásban az elmúlt néhány esztendőnek a fejleménye. Az, hogy a tudományos teljesítmények nagyobb arányban megjelennek minden kimutatásban, kétségtelen, hogy ennek van egy jóval korábbi felhalmozási vetülete jó néhány területen. Hát, a kutatás az már csak ilyen, én ezt nem akarom vitatni. De az a tény, hogy amikor ezekből a kutatási eredményekből valamit publikálunk, vagy valamit szabadalom formájába öntünk, az már az adott kutatásnak a végterméke, ezt tudja a külvilág megismerni. Ezeknek a közzététele jelenti azt a pontot, amikor az adott intézmények, kutatóhelyek ki lépnek a teljesítményükkel a külvilág felé. Ezeket most látjuk jelentősebb arányban megjeleneni.

Ezzel nem akarom elvitatni sehol azt, hogy ez egy korábbi teljesítmény, egyáltalán nem. De az a tény, hogy ezek most felgyorsultak, kétségkívül összefügg viszont a ténnyel, hogy megjelent a teljesítményelvű bérezés. És a teljesítményelvű bérezés sok esetben - nem akarok ezzel senkit megsérteni, de mégiscsak tény - bizonyos emberi kényelmességeket, hát, hogy is mondjam, inkább háttérbe szorított, és nagyobb munkára sarkallt nagyon sok mindenkit. Nyilván mindannyian ismerünk ilyen kutatókat, kollégákat, akik kényelmesen, nagyon okosan, kényelmesen kutattak, most pedig értelemszerűen ezekkel jóval hamarabb napvilágra is kell jönni; természetesen olyan teljesítményvel, amelyek viszont megállják a helyüket, és a megmérettetésben nem fognak könnyűnek találtatni.

Ha szabad még egy példát említeni, az alapítványi fenntartású egyetemek közül Debrecen többször elmondta, szerintem a többi is ki tudja ezt mutatni: azoknak az együttműködéseknek, gazdasági együttműködéseknek köszönhetően, amelyek ennek során

felgyorsultak, kibővültek, ma ott tartunk, hogy több pénzt fizetnek be a költségvetésbe, mint amennyit a költségvetéstől kapnak, akár direkt, akár indirekt adók és egyéb formában. Ez megint egy tény, számszerűsítve kimutathatók, úgyhogy én azt gondolom, ezekkel érdemes azért kalkulálni, akárhogy nézzük, mert mégiscsak ez a valóság része.

És még egyetlenegy dolgot hadd említsek meg a szakképzésnél, az oklevelestechikus-képzés, hogy ne legyen előzetes hallgatói jogviszonya - ahogy ezt Barkóczi képviselő úr felvetette, hogy ez nem jó megoldás -, én ezzel őszintén szólva nem tudok egyetérteni, már csak azért sem, mert hadd mondjak egy nagyon egyszerű, technikai körülményt, amivel ma számolnunk kell! A technikusképzés, amikor a technikumok létrejöttek, az egy jó ötlet volt, ott lehet érettségizni is, meg egy ötödik évben egy technikusiráképzés is lehet. Ez mindegyik úgy nézett ki, hogy volt az érettségi, majd utána jött egy technikus képzés.

A későbbi változtatás, ami, azt gondolom, hogy még inkább szerencsés volt, a kettőt úgy tolja össze, hogy a technikusképzés eleve öt év. Ebből az következik, hogy a két bizonyítvány együtt történik, amikor kiadják, korábban meg külön volt az érettségi és a technikus igazolvány. Ami külön volt, abból az következett, hogy érettségit követően lehetett felvételizni, jelentkezni felsőoktatásba, hiszen az érettségi előfeltétele, amiből értelemszerűen az következett, hogy ha mellette a technikus képzést is akarta csinálni a diák, akkor, ha bekerült a felsőoktatásba, azonnal két passzív félévvel kezdte az ottani ténykedését.

Miért jó ez? Ez nyilván nem jó, ez nyilván nem jó. Most nyilván már nem két passzív félévvel, de van egy olyan korosztály, amelynek ezt a lehetőséget meg kell adni, azzal, hogy előzetes hallgatói jogviszonyt létesíthet, gyakorlatilag ezt a lehetőséget megadjuk azoknak a hallgatóknak, azoknak a diákoknak, akik arról nyilván nem tehetnek, hogy amikor ők megkezdték az iskolájukat, mi hogy alakult. Nem tudja ezt előre senki kiszámolni, hogy milyen arányú lesz a szakképzésből a felsőoktatásba menők aránya. Hála istennek, azt kell mondani, hogy növekvő aránya van, növekvő aránya van, és én azt gondolom, ez egy jó fejlemény. Ez mutatja azt is, hogy azok az új munkahelyek, amelyek megjelentek Magyarországon, igenis komoly hozzáadott értékű munkahelyek, tudnak támaszkodni a szakképzésre is, de szerencsésebbnek tekintik, ha felsőfokú végzettségük is van, és ezek összeadódnak.

Tehát szerintem az irány jó, én csak azt szeretném kérni, hogy mindazokat a valós, tényszerű dolgokat, amelyek mégiscsak vannak, azokat ne akarjuk letagadni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Pósnán László képviselő úr. További felszólalásra jelentkezett Keresztes László Lóránt, az LMP képviselője.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Éppen szétesett egy picit a

mikrofonom. A mikrofonom nem szeretné, hogy ismét felszólaljak, de azért meg fogom tenni. Megoldjuk így. *(Kezében tartja a mikrofont.)*

Pósnán képviselő úr szavaira szeretnék reagálni, elnézést kérek, hogy így nem tudok hátrafordulni közben. Én azt gondolom, hogy amikor először a modellváltás, a magyar egyetemek kiszervezése fölmerült a kormány céljaként, akkor a kritikáink során egyikünk sem fogalmazott meg az ellenzéki oldalról olyan kijelentést, miszerint ne lenne szükség alapvető változásra a magyar felsőoktatás rendszerében.

(13.30)

Beszéltünk - nagyon sok kritikával illettem én is a kormányt - a rendkívül megalázó bérek szintjéről. Sok-sok éven keresztül a kormány nem nyúlt hozzá a felsőoktatásban dolgozók, oktatók béréhez. Tehát nyilván egy nagyon fontos lépés volt, hogy ez részben legalább megtörtént. Fontos a tisztességes bérezés megvalósítása. Fontos a hatékonyság növelése. Fontos a versenyképesség növelése, és nagyon fontos cél a felsőoktatás, a gazdaság és a társadalom kapcsolatának az erősítése.

De arra nem válaszolnak soha, amikor erről vitatkozunk, hogy ezen fontos elérések tekintetében milyen szerepe volt annak, hogy az állami tulajdonban lévő egyetemeket kiszervezték alapítványi tulajdonba, úgymond alapítványok alá, és mi szerepe volt abban, hogy az alapítványok döntéshozó testületeiben, a kurratóriumokban döntős többségben vannak a Fideszhez valamilyen kapcsolódó döntéshozók. És mi szerepe volt ezen fontos célok elérésében, hogy úgy alkották meg ezeket a jogszabályokat, hogy ezeket a kurrátorokat nem lehet visszahívni? És mi szerepe volt - megint csak kérdezném önöket - ezeknek a fontos céloknak az elérésében, hogy az egyetemek választott vezető testületének ilyen módon az egyetem életére és jövőjére kiható döntéshozatali lehetőségét ilyen módon szűkítették, amire egyébként példaként hoztam Stumpf Istvánnak is a jelzését?

De sorolhatnánk hosszan azokat a jelzéseket, amelyek megmutatják azt, hogy valójában beigazolódtak azok a félelmek, miszerint ilyen módon a kurratóriumok adott esetben felülírják egyébként az egyetemi szenátusok, az egyetemi vezető testületek döntését. Erre soha nem adnak választ, hogy mi értelme volt kiszervezni az egyetemeket ilyen módon politikai irányítás alá. A hatalomtechnikai szándékokat és a hatalomtechnikai célokat természetesen értjük.

Pósnán képviselő úrnak szeretnék reagálni - összeszerelő üzem. Ismerjük azt az iparstratégiát, amit Nagy Márton miniszter úr bemutatott nem oly régen. Látható, hogy alapvetően összeszerelő üzemek, egyébként óriási energiaigényű és óriási környezethasználattal jellemezhető, főleg akkumulátorgyárak betelepítéséről szól. Ez a miniszteri bemutatott stratégia szerint több százezer új munkavállalót igényel majd. Jellemzően egyébként vendégmunkásokból

próbálják kielégíteni ezt a munkaerőigényt, és óriási energiaigénye van ezeknek az ipari üzemeknek.

Tehát úgy fogalmaz ez az iparstratégia, hogy 2030-ig 55 százalékkal megnöveli majd ez az iparstratégia Magyarország villamosenergia-felhasználását, villamosenergia-igényét, miközben már látható, hogy a gazdasági hatékonyság terén óriási lemaradásban vagyunk egyébként, mondjuk, Németországhoz, Ausztriához képest, és ez az irány még mindig csak abban az irányban hat, hogy növelni fogja a lemaradásunkat.

Hol van itt innováció? Ha a megjelenő akkumulátorgyárakat látjuk, itt alapvetően egyébként alacsonyabb hozzáadott értékű munkahelyekről van szó. Innovációt nem igényelnek ezek a gyárak. Gyakorlatilag ezek a jellemzően távol-keleti befektetők behozzák ezeket a hatalmas gyárakat, ahhoz a magyar kormány százmilliárdokból, tehát közpénzszázmilliárdokból támogatást ad, infrastruktúrát épít, biztosítja egyébként a termőföldet, a legtöbb esetben sajnos, és biztosítja az elképesztő mennyiségű vizet ezekhez a gyárakhoz. Na, ez nem a tudásalapú gazdaság felé történő elmozdulást jelzi.

Látható egyébként az is, nyilván erről ma még fogunk vitatkozni, hogy milyen munkakörülmények jellemzők egyébként ezekben a gyárakban. Jellemző ez is, hogy ezek a befektetők elmennek a falig, tehát megnézik, hogy mit enged meg nekik egy jogszabályi környezet, mit enged meg nekik egyébként egy kormány által meghatározott befektetési piac, mert ők így tekintenek Magyarországra, és ők mindent megfognak tenni, amit adott esetben a kormány megtesz nekik.

A másik oldalról, miközben sok ezer vendégmunkást kívánnak ezekbe az akkumulátorgyárakba behívni, egészen elképesztő mértékű - és ez a legsúlyosabb nemzeti tragédia - az elvándorlás, a magyar fiatalok elvándorlása. Amikor erről vitatkozunk itt, most már az elmúlt jó néhány évben, hogy milyen tragédia ez a nemzet számára, akkor ők azzal érvelnek, hogy hát, csak működik a közös európai munkaerőpiac, és hogy ez rendjén van így. Szerintünk pedig nincs rendjén. Szerintünk egy magát nemzetinek mondó kormánynak az lenne a legfontosabb feladata, hogy biztosítsa azt, hogy a magyar fiatalok Magyarországon tudjanak családot alapítani, Magyarországon tudják megtervezni a jövőjüket, itt tudjanak megfelelő karriercélokat kitűzni, és tisztességes bért kapni a becsülettel elvégzett munkájukért.

Most azt látjuk, hogy óriási az elvándorlás. Azzal is érvelnek, hogy más régióbéli országokból is jellemző az elvándorlás. Ugyanakkor azt tegyük hozzá, ha már a felsőoktatásról és a tudományos életéről beszélünk, hogy sajnos Magyarországon kirívóan magas a magasan képzettek elvándorlása. Tehát jellemző, hogy Magyarországról mennek el a legnagyobb arányban a magasan képzettek, a felsőfokú végzettséggel rendelkezők. Ez egyébként sajnos alapvetően csökkenteni fogja Magyarország versenyképességét úgy mond, amellet is nyilván ez a legfontosabb, hogy ez

egy nagyon komoly tragédia a magyar nemzet számára, és ezzel állítsuk szembe azt, hogy külföldi vendégmunkásokat toboroznak ezekbe az akkumulátorgyárakba. Én erre utalok, amikor azzal a kritikával élek, hogy Magyarországon összeszerelő üzemekre építve akar a magyar gazdaságfejlesztésről gondolkodni a kormány. Na ezzel nem értünk egyet.

(A jegyzői székben dr. Tiba Istvánt
Gelencsér Attila váltja fel.)

Mi valóban azt tartjuk fontosnak, hogy a tudásalapú gazdaság ne csak jelmondatokban, ne csak szavakban jelenjen meg a kormány politikájában, hanem ennek megfelelő gazdaságpolitikát is érvényesítsen. Sajnos, ennek egyelőre nem látjuk a nyomait. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Keresztes képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

További felszólalásra senki nem jelentkezett, ezért az általános vitát lezárom. Megadom a szót az előterjesztőnek, Hankó Balázs Zoltán államtitkár úrnak.

DR. HANKÓ BALÁZS ZOLTÁN kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Egyrészt időrendben és sorrendben haladva Pósnán képviselő úr hozzászólása kapcsán kiemelném azt, hogy igen, Debrecen és a Debreceni Egyetem, és ez a működési modell a magyar felsőoktatás megújításában, hiszen tudományegyetemként működik együtt a térséggel, a térség gazdasági szereplőivel, és működik együtt a szakképzési centrum, működik együtt az egyetem képzési struktúrában, megújításban, és jelentős gazdasági szereplőknél folyik a duális képzés, és a jövő diplomásai kapnak diplomát Debrecenben, szolgálva ezzel az oda betelepülő gyáraknak és az ott lévő magyar vállalkozóknak az érdekeit. Néhány héttel ezelőtt volt lehetőségem arra, hogy egy debreceni vállalkozói fórumon erről magam is meggyőződjek. Ahogy képviselő úr említette, a BMW példa arra, hogy a BMW-gyáron belül van a szakképző centrumnak olyan tanegysége, amelyben mind a száz fiatal képződik. *(Sic!)*

Nacsa Lőrinc képviselő úr a rangsorokban történő előrelépést emelte ki. Ennek eredményeképpen a rangsorok nem önmagukért valók, hiszen ezek oktatási, kutatási, innovációs, gazdasági teljesítményt mérnek. Mérik ezt úgy, hogy ez a magyar egyetemünk, a magyar kutatóink eredménye, eredményessége. A modellváltás esetében azok a finanszírozási szerződések, amelyekben a teljesítményt ösztönözzük, jövőre már minden második forint teljesítményösztönző alapján kerül az egyetemekhez, igenis képesek mérni a különbözőséget a természettudományi területek között, a bölcsész társadalomtudományi területek között, mi több, a művészeti egyetemek esetében

is segítik elő a magyar kultúra, a magyar művészet erősödését.

Barkóczy Balázs képviselő úr hozzászólására a következőket mondom. Ön szerint az a szakképzés, amely Európa-bajnok, világbajnoki bronzérmes, a szakmák versenyében kiemelkedőt teljesít az informatika, digitalizáció, webfejlesztés, mechatronika, robotika területén, ne lenne jó? Az a szakképzés, amely szakképzés az elhelyezkedésben az OECD-országoknál a harmadik legjobb eredményt hozza, ne lenne jó? Köszönet a magyar szakképzésben dolgozó oktatóknak és mindazoknak a fiataloknak, akik részt vesznek benne. És igen, nekünk feladatunk és célunk az, hogy a magyar szakképzést a magyar munkaerőpiac érdekében erősítsük.

A Magyar Kutatási Hálózat kapcsán biztos elkerülte képviselő úr figyelmét, hogy a Neumann János-program keretében immáron a Magyar Tudományos Akadémia és a Kulturális és Innovációs Minisztérium közös javaslata fogalmazódik meg az elnökből és az irányító testület mind a nyolc tagjában, amely irányító testület nyolc tagja úgy került kiválasztásra, hogy az a magyar gazdaságkutatás területeit fedje le: három élettudományi területről, kettő műszaki, természettudományi, mérnöki, informatikai területről, kettő a társadalomtudományok, bölcsészettudományok területéről, és piaci szereplőnek is helye van inentől az irányító testületben.

Az autonómiát mutatja az, hogy a kormány azon javaslatot terjeszti a tisztelt Ház elé, amelyet a Magyar Kutatási Hálózat fogalmaz meg önnön működésével kapcsolatban. Amennyiben ezt módosítja a Kutatási Hálózat, akkor a módosítás is beterjesztésre kerül.

(13.40)

Az ösztöndíjak kapcsán: önök tandíjat vezettek volna be. Mi ott tartunk, hogy 2010-ben 10-ből 7 állami ösztöndíjas hallgató volt, most 10-ből 8 állami ösztöndíjas hallgatóként kezdi el a tanulmányait. Kezdi el úgy a tanulmányait, hogy egy átlagos képzési időre 6 millió forint állami támogatást biztosítunk. Ez egyedülálló Európában, ez egyedülálló a világon.

A vagyontutatók kapcsán: a Gazdasági Egyetem, a BGE esetében nem más kerül az egyetem és a diákok tulajdonába, mint a hallgatói központ. Láto-gassa meg Zuglóban ezt a hallgatói központot, igazán impozáns infrastrukturális fejlesztés.

A győri egyetem esetében a ZalaZone autonóm jármű működésének és kutatásának további előrelépését szolgálja a vagyontutató. És igen, az önök ideje alatt PPP-projektek mentek. Ezeknek a PPP-projekteknek a kiváltása, 50 PPP-projekt kiváltása történt meg az elmúlt években 150 milliárd forintért, és ez most már az egyetemekenél, a diákoknál, a kutatóknál lévő vagyonelemként jelenik meg.

Ha az adatokról beszélünk, akkor örömteli az, hogy idén 310 ezren vannak a magyar felsőoktatásban; az elmúlt 10 év legmagasabb adata, amelynek eredményeképpen, mivel csökken a lemorzsolódás, a

diplomásarányban is lépünk előre a fejlett országok esetében, és örömteli az is, hogy 493 izraeli diák van a magyar felsőoktatásban, és számuk folyamatosan növekszik.

Köszönöm szépen Hiller képviselő úr észrevételeit. A modellváltás kezdeményezése az egyetemek, mind a három tudományegyetem esetében az egyetemek szenátusainak egyetértésével valósult meg, és ezt követte aztán utána az a folyamat, amely a modellváltás kapcsán olyan 25 éves stratégiai megállapodást - jelzem Keresztes Lóránt képviselő úrnak is - és hatéves közfeladat-finanszírozási szerződést jelentett, amelynek minden egyes tétele a finanszírozás vonatkozásában, a teljesítmény vonatkozásában, a stratégiai célok vonatkozásában betartásra és betartásra került, lett légyen akármilyen nehéz is a gazdasági helyzet.

Igen, ezen egyetemek esetében, mind a három vidéki tudományegyetem esetében a kuratóriumnak tagja vagy az egyetem rektora, vagy az egyetem prorektora, és minden egyetemen az akadémiai terület további szereplő kuratóriumi tagként képviseli, mi több, mind a három egyetem esetében a felügyelőbizottság elnöke, mint ahogy ezt a sarkalatos törvény biztosítja - kellő garanciát adva - a szenátus által delegált képviselő.

A versenyképességi fordulat vonatkozásában szükséges azt is megjegyezni, hogy az elmúlt években, amelyet látható módon tudományos, oktatási, kutatási előrelépés jelzett, jelenik meg a rankingekben történő előrelépésben, hiszen minden tudományos, oktatási, kutatási paraméterben megyünk előre. (Sic!)

A munka- és tudásgazdaság pedig mind az, ami a magyar gazdaság, egyetemek, szakképzés összeépülését és minél inkább ennek a kiteljesedését kell hogy szolgálja. És a célok 2030-ban egyértelműek, hiszen 2030-ban csak akkor tudunk topegyetemek lenni, csak akkor tudjuk a magyar szakképzést előrébb vinni, ha ehhez megfelelő kompetenciák, készségek minden tekintetben rendelkezésre állnak.

Ander Baláznak jelzem, hogy az előbb említett kiemelt célok elérhetőek, hiszen ha megnézzük, most került az egyik évből előrelépésként a magyar innováció az európai innovációs szintre előrelépésként. Lépünk előre a rangsorokban, növekszik a szakképzésbe bevont diákok száma. Azaz reális cél 2030-ra, hogy legyen top 100 egyetemünk, legyünk Európa top 10 innovátorai, és a lemorzsolódás a szakképzésben is csökken. Az elmúlt évben 8,7 százalék volt az átlagos lemorzsolódás a szakképzésben. Ezzel nem vagyunk elégedettek, de az elmúlt évek során is 1-2 százalékos csökkentést sikerült elérnünk úgy, hogy működik a Műhelyiskola- és Dobbantó-program, és úgy amúgy, hogy az ezen évben több mint 50 százalékkal nőtt a felsőoktatásban a hátrányos vagy a leghátrányosabb helyzetből felvettek száma.

Visszatérve, ha már adat, akkor a kollégium fejlesztése: november 2-án adtuk át a 996 fő kollégiumi elhelyezését szolgáló Márton Áron Szakkollégiumot, ami az ELTE szakkollégiuma, több mint 13 milliárd

forintos fejlesztés keretében történt meg ez a megújítás. A modellváltás sikere és bizonyossága pedig az előbb említett adatok alapján egyértelmű.

Mellár képviselő úr, rangsorok. Ha a rangsorokban tájékozott, akkor biztos tudja képviselő úr, hogy a Debreceni Egyetem idén a Times Higher Education rangsorán a 779. helyen szerepel, azaz előrelépett a Debreceni Egyetem. *(Dr. Mellár Tamás: Nem igaz!)* Legyen kedves, képviselő úr, ellenőrizze!

És ha már közép-európai térben nézzük, akkor álljon itt az adat, hogy a Charles University nem a legjobb száz, hanem a 400. és 500. hely között szerepel, és a Jagelló Egyetem pedig a 600. és 800. egyetem között szerepel. Azaz magyar egyetemeink versenyképesek ezen régióban, és arra törekszünk, hogy európai, sőt világviszonylatban is még versenyképesebbek legyenek.

Ha már cikkírás, ha már kutatás, akkor beszélhetünk D1-es, Q1-es folyóiratokról. A megújított felsőoktatás teljesítményfinanszírozása a D1-es és Q1-es lapokban történő publikációt, azaz az adott szakterület legjobb 10 százalékában, adott szakterület legjobb 25 százalékában történő publikációt ösztönzi, amely igen, az elmúlt évek kutatómunkája, de manapság már egy publikációnak az átfutási ideje néhány hónap, és nem több év. És nem préda-, hanem predátorlapoknak szokták azokat a lapokat nevezni, amelyek bizonyos olyan gyakorlatot folytatnak, amely nem tudományos szempontból kétséget hagyhat maga után.

Szabadi István képviselő úr, zöldenergia, zöldátállítás. A kutatási fókuszterületi stratégiánk egészséges élet, digitalizáció, zöld átállítás. Tehát kutatásainkban a zöldenergiát és a zöldenergia tárolását kell előtérbe helyezni, és a versenyképességi fordulat pont a magyar innovációnak köszönhetően lép előre. Ahogy említettem, a nemzetközi versenyképességi indexben tavaly 34.-ek, idén 33.-ak vagyunk. Itt szeretnénk 2030-ra a legjobb 25 közé jutni azzal együtt, hogy Európa legjobb 10 innovátor országa legyünk. Az MTA ingatlankérdésében pedig az MTA-val tárgyalásban vagyunk.

Szabadi István képviselő úrhoz írtam még fel azon észrevételt, hogy lesz-e vagy nem lesz magyar neve a Magyar Kutatási Hálózatnak. A Magyar Kutatási Hálózat neve Magyar Kutatási Hálózat. A rövidítésben jelenik meg a HUN-REN rövidítés, ami pedig éppen a nemzetközi pozicionálás céljából fontos számukra, hiszen az a nemzetközi tanácsadó testület, amely Gulyás Balázs érkezésének köszönhetően segíti a magyar tudományt és a magyar innovációt, helyezi ezt úgy el a nemzetközi erőterbe, hogy a magyar tudományosság Nobel-díjasainknak is köszönhetően méltó helyre kerülhessen.

Keresztes László Lórántnak jelzem, hogy nem ki-szervezés, hanem közfeladatot ellátó közérdekű vagyongyermelő alapítvány. Ezen közfeladathoz és ezen közérdekhez rendeltlen történt a vagyonszerzés, ezen közfeladathoz és ezen közérdekhez rendeltlen történt meg a 25 éves keretmegállapodás, ahol az állam már

mint megrendelő jelenik meg, és ezen közfeladat-finanszírozási szerződéseknek részét képezi a kapacitás, a tudományos teljesítmény, a gazdasági együttműködés, a térségben tartási erő, amelyen többek között Pécs esetében is sikeres előrelépések valósultak meg.

Pécs vonatkozásában, ahogy már említettem, a kuratóriumban szintén az egyetem prorektora, az egyetem professzora és a felügyelőbizottságban is a szenátus képviselője kap helyet. A múltkor is válaszoltam Tokaj-Hegyalja Egyetem kapcsán a kérdésére, amely válasz így hangzott akkor is, mint hangzik most is, hogy mind a felsőoktatási törvényben, mind az egyetem alapító okiratában foglaltaknak megfelelően történt a Tokaj-Hegyalja Egyetem alapítványának a vonatkozó állítása. Mindezeket összefoglalva tehát megállapíthatjuk, hogy Magyarországon lépünk előre a felsőoktatás, az innováció és a tudomány területén.

A múltkori törvény vitája kapcsán említette Hiller képviselő úr azt, hogy versenyképességi kulcskérdés a felsőoktatás, versenyképességi kulcskérdés a tudomány és innováció kérdése. *(Dr. Hiller István: Így van!)*

(13.50)

És pont az, amit Brüsszel Magyarországgal szemben tesz, és a magyar diákokkal, kutatókkal szemben tesz, az egy tudatos, direkt versenyképességi korlátozás. Ezzel a magyar társadalom, gazdaság szuverenitását kívánják sérteni, úgy, hogy mindez a magyar diákokat, a magyar kutatókat rekeszti ki.

Mivel ez egy autonómiásérelem, mindezt a négy kérdést fogalmazhatjuk meg. Önök egyetértene-e azzal, hogy a kuratóriumokból a legújabb javaslat alapján a rektorokat, a professzorokat zárják ki? Mi ezzel nem értünk egyet. Önök egyetértene-e azzal, hogy az egyetem által választott rektorok véleményét a Bizottság elnöke semmibe vette, mert még válasza sem méltatta a 21 egyetem rektorának a levelet? Mi ezzel nem értünk egyet. Önök egyetértene-e azzal, hogy Brüsszel nem hallgatja meg a magyar diákokat és a magyar kutatókat? Mert mi ezzel nem értünk egyet.

Ugyanakkor javaslataink között szerepel az, hogy az említett összeférhetlenségek megszüntetése a kuratóriumban valósuljon meg, illetőleg, hogy a kuratóriumi tagság kétszer hatéves mandátumra korlátozódjon, úgy, mint ahogy a közfeladat-finanszírozási szerződések ezt teszik.

És azzal sem érthetünk egyet, hogy Brüsszel diszkriminatív döntése hátráltassa a magyar kutatókat, hátráltassa a magyar diákokat, mert mi azon dolgozunk, hogy folyamatos legyen a nemzetközi mobilitás; mi azon dolgozunk, hogy ez az ötezer kutató és oktató olyan nemzetközi tapasztalatot szerezzon, amely a magyar kutatást, gazdaságot és társadalmat előrevisszi; és mi azon dolgozunk, hogy a jövő nyarat követően, ha szükséges, akkor olyan nemzetköziesítési programja legyen Magyarországnak, amely a jelenlegi

tízezres mobilitást évi húszezres mobilitássá tudja erősíteni, ennek legyen kiválósági alapja, ennek legyen a mindennapos mobilitást elősegítő alapja, úgy, hogy a diákok nemzetközi tapasztalattal térjenek vissza.

A kutatás vonatkozásában nemcsak önerőalapot biztosítunk a magyar kutatóknak, hanem olyan kutatási program veszi kezdetét, amelyben nemzetközi kutatókat, nemzetközi kutatócsoportokat hívunk meg Magyarországra együttműködésben úgy kutatni, hogy a számunkra fontos társadalmi-gazdasági kérdésekre találjunk közösen választ, mert hiszünk abban, hogy ez viszi előre a felsőoktatást, ez viszi előre a kutatást, ez a valós és igazi autonómia.

És hogy ne ezzel fejezzem be, örömteli, hogy úgy tudjuk kultúránkat, értékeinket védeni itt Európa szívében, Európa közepén, hogy a Sárospataki Református Hittudományi Egyetem a törvény elfogadásával méltó egyetemi rangra emelkedik. Ezzel is segítjük azt a célkitűzést, hogy 2030-ra legyen top 100-as egyetemünk, 2030-ra legyünk Európa tíz legjobb innovátora között, 2030-ra ne csak Európa-bajnok, hanem világbajnok legyen a szakképzésünk, és legalább 60 százaléka a felnőtteknek folyamatos felnőttképzésben tudjon részt venni. Ez Magyarország, ez kell hogy mindannyiunk érdeke legyen. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hankó Balázs Zoltán államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségünk.

Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt rátérünk a következő napirendi pontra, a technikusok kérésére öt perc technikai, technikus szünetet rendelék el.

(Szünet: 13.54-14.02

Elnök: Lezsák Sándor

Jegyző: Z. Kárpát Dániel)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Köszönjük a technikusok munkáját. Úgy tűnik, hogy működik, ami elromlott.

Soron következik **a fenntartható finanszírozás és az egységes vállalati felelősségvállalás ösztönzését szolgáló környezettudatos, társadalmi és szociális szempontokat is figyelembe vevő, vállalati társadalmi felelősségvállalás szabályairól és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/6070. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak, a Gazdaságfejlesztési Minisztérium államtitkáranak, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. FÓNAGY JÁNOS gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója:

Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A XXI. század társadalmi és gazdasági életében egyre gyakrabban és egyre szélesebb körben találkozhatunk a fenntarthatóság fogalmkörével. Az ESG angol kifejezésekből összeállított mozaikszó egy olyan gazdasági rendszert jelöl, amelynek célja, hogy az egyes gazdálkodó szervezetek tevékenysége fenntarthatósági szempontok alapján is összehasonlíthatóan és objektíven vizsgálható legyen, így a velük üzleti kapcsolatba kerülő fogyasztók és piaci szereplők teljesebb képpel rendelkezzenek a szervezetről és annak tevékenységéről.

Az ESG három fő területet ölel fel: a környezeti hatások vizsgálatát, a társadalmi kérdések kezelését és a vezetői döntéshozatal folyamatát. Az utóbbi években az Európai Unió több olyan jogszabályt is elfogadott, amelyek érvényesíteni és egységesíteni kívánják az ESG-szempontokat: a 2022 decemberében kihirdetett, egyes korábbi irányelveknek a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati beszámolás tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvet. Az irányelv célja a taxonómia-rendelet szerinti beszámolási követelmények és a vállalati fenntarthatósági jelentéstételi követelmények közötti összhang biztosítása.

A szabályok alapján valamennyi nagyvállalatnak, valamint minden, a szabályozott piacon, tőzsdén jegyzett kis- és középvállalkozásnak jelentést kell készítenie olyan fenntarthatósági kérdésekről, mint a környezeti, a társadalmi kérdések, az emberi jogok és az irányítási tényezők.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat célja egyrészt az Európai Unió fenntarthatósággal kapcsolatos uniós jogi aktusainak és iránymutatásainak történő megfelelést szolgáló magyar keretrendszer kialakítása, másrészt lefektetni a nemzeti ESG-keretrendszer kialakításának alapjait. A cél az, hogy mire teljeskörűen alkalmazni kell az EU szintjén a szabályokat, addigra felkészültek legyenek a hazai vállalkozások, és egy hozzáértő, előremutató gondolatokkal segítő tanácsadói hálózat támogassa a munkájukat, a nemzetközi szinten való helytállásukat.

*(Az elnöki széket Dúró Dóra,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

A fenntarthatósági kérdések tekintetében szükséges rendelkezni a felügyeleti hatóság kijelöléséről, amely ez esetben a Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatósága lesz. A hatóság tevékenysége kiterjed többek között a vállalkozások ESG-célú átvilágítási kötelezettségei teljesítésének ellenőrzésére, az ESG-tanúsítók akkreditálására és nyilvántartására, valamint magyar online ESG-menedzsmentplatform és hitelesített támogatásmenedzsment-központ működtetésére.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az ESG-kerettörvény elfogadásának célja egy olyan jogszabályi környezet megteremtése, amelyben a vállalatok információkat

hoznak nyilvánosságra a működésük során felmerülő fenntarthatósági kockázatokról és lehetőségekről, továbbá az emberekre és a környezetre gyakorolt hatásokról, a gazdasági szereplők pedig átfogó információkkal rendelkeznek a fenntarthatóság és az egységes vállalati felelősségvállalás helyzetéről és jövőbeli irányairól.

Ezért kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a T/6070. számú törvényjavaslatot megvitatni és a törvényjavaslatban megfogalmazott szabályozási szándékot pedig támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Bánki Erik képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

BÁNKI ERIK, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat apropóját az uniós kötelezettségeinknek való megfelelés adja, azonban el kell kerülnünk azt a csapdát, hogy az uniós kötelezettségeknek való megfelelés során nem a lehető legönállóbb, a nemzeti sajátosságokra leginkább épülő rendszert építi ki Magyarország. Mivel nincs még rögzült európai gyakorlat ezen a téren, a hazai gyakorlat korai kialakításával egyszerűen megakadályozható, hogy egy képlékeny minősítési rendszer okán a hazai cégek versenyhátrányba kerüljenek.

Hangsúlyozandó, hogy az ESG, azaz a környezeti és társadalmi vállalati felelősségvállalási szempontoknak való megfelelés nem eredményezheti a gazdasági szereplők versenyképességének aránytalan romlását. Jelenleg sem a régióban, sem uniós szinten nincs rögzült tagállami gyakorlat a digitális ESG-szolgáltatás vonatkozásában, így a nemzeti ESG-rendszer kialakításával Magyarország rövid időn belül akár stratégiai előnyre is szert tehet, valamint preventív jelleggel elébe tud menni a hiányzó uniós szintű részletszabályoknak, úgy, hogy ezeket nemzetállami hatáskörben határozza meg.

(14.10)

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az ESG-adatszolgáltatás és -minősítés szabályozásával az Európai Unió új piacsabályozási eszközt kíván bevezetni oly módon, hogy a tagállamok mozgásterét csökkentse az ESG-szabályozás terén. A nemzeti ESG-keretrendszer célja ezért a nemzeti szuverenitás, a magyar vállalatok versenyképességét garantáló válasz az Unió által keltett jogalkotási vákuumban. Az Európai Unió a különféle lobbierdekeknek megfelelően - jó szokása szerint - tovább rontja a nemzetállamok szuverenitását, és veszélyezteti a vállalkozások versenyképességét, a gazdaságok nyitottságát. Magyarországon ezzel szemben hangsúlyos elvárás a szabályozás

tartalmában az Alaptörvényben lefektetett értékeknek való megfelelés, a nemzet, a család és a kultúra támogatása.

A kerettörvény épít a német beszállítóilánc-törvény már elfogadott rendelkezéseire annak érdekében, hogy versenyelőnyt alakítson ki a jog eszközeivel a Németországba szállító magyar vállalatok számára, másrészt előnyt kovácsoljon önmaga számára a jelenleg is formálódó uniós jogi környezetben. Önként, illetve - ahogy említettem - a német beszállítói láncokra vonatkozó törvény miatt ma is számos jelentős nemzeti vállalat tesz eleget különféle ESG-adatszolgáltatásnak. Az uniós irányelvek hatálybalépésével azonban a hazai vállalkozások mindenképpen szembeülni fognak az ESG-vel összefüggő adatszolgáltatással és megfelelési kényszerrel, így szükséges világos, egyszerű szabályokat alkotni és proaktív támogatást nyújtani a hazai vállalatoknak.

Tisztelt Országgyűlés! A szabályozástervezet nem tekinthető szimpla jogharmonizációs feladatnak, hanem egy széles körű és erős eszköztár kiépítése kell hogy legyen, amely előtte jár a közösségi jogalkotásnak. A jogalkotó a nemzeti ESG-keretrendszerrel szóló törvénnyel annak az elköteleződésének teremthet alapot a magyar gazdaság működésében, hogy felelősséget viselünk utódainkért, ezért anyagi, szellemi és természeti erőforrásaink gondos használatával védelmezzük az utánunk jövő nemzedékek életfeltételeit, valamint a család intézményének szentségét. A magyar nemzeti ESG-keretrendszer az európai racionális közösség rokonszenvét élvezheti, mivel a lehetőségekkel élve saját kezébe veszi a nemzeti szinten jelentkező fenntarthatósági és társadalmi kihívások kezelését, ami érték- és mértékalapú talapzaton áll.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy vélem, hogy a törvényjavaslat támogatandó, sőt támogatható rendelkezéseket tartalmaz. A hazai vállalatok számára előnyös ez az új szabályozás, ezért kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan önök is támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Most a DK képviselőcsoportjának vezérszónoka, Arató Gergely képviselő úr következik. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Ennek a törvényjavaslatnak az esetében talán azt kell először elmondanunk, hogy itt alapvetően egy támogatható szabályozási célról, támogatható elképzelésről van szó. Valóban arról van szó, hogy egy európai uniós irányelvet ültet át a magyar parlament, és hát, ezekben az időkben ezért is hálásnak kell lenni, mert végül is kezdeményezhettek volna nemzeti konzultációt, népfelkelést is annak érdekében, hogy Magyarországon ne kelljen alkalmazni ezt a jogszabályt.

Így aztán végül is azt kell mondanom, helyeseljük azt, hogy a kormány ebben az esetben úgy döntött,

hogy végrehajtsa az uniós tagsággal járó kötelezettségeket, és kezdeményezi ennek a jogszabálynak a megalkotását, még akkor is, ha a fideszes vezérszónok, ha jól értettem, közben elmondta, hogy ez is a nemzeti szuverenitás megcsúfolása, hiszen hogy meri az Európai Unió megvédeni a magyar állampolgárokat a magyar cégektől és a magyar kormánytól. Itt alapvetően egy olyan szabályozásról van szó, amelynek a lényege az, hogy a cégeknek átláthatóvá kell tenniük a fenntarthatósági feltételeknek, a szociális és környezeti feltételeknek való megfelelésüket. Ez az uniós jogszabály tehát védi a magyar polgárokat, ezért az átültetését helyeseljük és támogatjuk.

Hozzá kell tennem, hogy mint minden uniós jogszabályt - ezt képviselőtársaim nem szokták itt elmondani -, ezt sem Brüsszel vagy Szent Mihály arkangyal a brüsszeli katedrális tetején hozza, hanem az uniós intézmények hozzák Brüsszelben és Strasbourgban, ahol ott ülnek a magyar kormány képviselői és tagjai a Tanácsban, és ott ülnek a magyar európai parlamenti képviselők, többségükben egyelőre és sajnos fideszesek az Európai Parlamentben. Így aztán azt kell mondanom, hogy ezek olyan jogszabályok, amelyeket közösen hoztunk meg, és ezeknek a betartása nemcsak nemzeti érdekünk, de egyben kötelező vállalásunk, közösen vállalt feltételek teljesítését is jelenti.

A jogszabály tartalmával kapcsolatban az tehető fel inkább kérdésként, hogy mennyire lesz egyértelmű és szigorú ennek a végrehajtása. Hiszen látjuk azt, hogy például a környezeti szabályokat hányféle módon vehetik semmibe a kormány által kedvelt vállalkozások, fideszes milliárdosok cégei vagy éppen a kormány által erre kiszemelt európai és főleg Európán kívüli multik. Látjuk azt, hogy mit érnek ezek a környezetvédelmi szabályok, ezért aztán vannak kétségeink abban, hogy ennek a jogszabálynak a végrehajtása a valóságban mennyire fog megtörténni; de hát reméljük, hogy így lesz. Még egyszer mondom, hogy ez egy előre való lépés, egy kedvező lépés a környezet állapota és a szociális jogok védelme szempontjából.

Azért nagyon kíváncsi vagyok, hogy milyen fenntarthatósági jelentést fog adni, mondjuk, a Ferihegyi repülőtér, majd rövidesen állami vállalat, amelynek most már sem zajvédelmi engedélye, sem környezetvédelmi engedélye nincs, és jól láthatóan sem a repülőtér, sem a kormány semmit nem tesz azért, hogy megvédje a környéken élő jó pár száz család és a Budapest tágabb környezetében, keleti régióiban élő több százezer ember érdekeit, nyugalma, vagy bármit tegyen a reptér zajszennyezése ellen. Kíváncsi vagyok, hogyan fogja teljesíteni ezeket az előírásokat és milyen jelentést fog adni az a kőbánya, amelyet egy kiváló fideszes képviselőtársunk barátja üzemeltet Recskén, és amelyik már többedik alkalommal árasztja el sárlavinával a környező településen élő legszegényebb emberek házeit. Kíváncsi vagyok, hogyan fognak megfelelni ezeknek a fenntarthatósági feltételeknek és milyen jelentést fognak adni azok az akkumulátorgyárak, amelyeknél folyamatosan környezeti

problémák, balesetek, a munkavállalók jogainak semmibevétele történik.

Ezek persze költői kérdések, tisztelt képviselőtársaim, nem fognak rá válaszolni. *(Bánki Erik: Mi köze van ennek a törvényjavaslatához?)* Az a köze van - magyarázom el talán az összefüggéseket kevésbé átlátó képviselőtársamnak - ehhez a jogszabályhoz, hogy az az uniós szabály célja, hogy növekedjen a gazdasági szereplők, a vállalkozások környezeti tudatossága. S amíg az önöknek kedves vállalkozások minden létező szabályt is áthághatnak minden különösebb következmény nélkül, addig félek attól, hogy ez a tudatosság valójában nem fog növekedni.

De mivel ez a szabályozás a környezeti érdekeket és a társadalmi felelősséget szolgálja, olyan értékeket, amelyek a szociáldemokrata árnyékkormányának is fontosak, ezért a Demokratikus Koalíció frakciója támogatni fogja ezt a jogszabályt, és könyörtelenül számon fogja kérni a kormányon ennek a végrehajtatását. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Napjaink felgyorsult, folyamatos technikai, technológiai fejlődése, társadalmi-gazdasági változása óriási kihívások elé állítja a természetes környezet megvédése érdekében tett erőfeszítéseket. Ha szétnézünk a világban, azt láthatjuk, hogy globális szinten a minden korábbinál gyorsabb ütemű iparosodás és a természeti erőforrások kimerülése olyan folyamatokat idéztek elő már eddig is, mint például az elsivatagosodás, az aszályok állandóvá válása, az időjárások szélsőségesessé válása és a migráció. Ezek a folyamatok hosszú távon súlyos gazdasági, társadalmi és természeti problémákat állandósítanak. Éppen ezért a nemzetközi közösségnek szemléletváltásra van szüksége, a fenntartható fejlődés irányába kell határozott lépéseket tennünk. Bele kell építeni a fenntartható fejlődés szempontjait a mindennapi gondolkodásunkba és a mindennapi döntéshozatalunkba.

Magyarország Alaptörvénye kimondja: „A természeti erőforrások, különösen a termőföld, az erdők és a vízkészlet, a biológiai sokféleség, különösen a honos növény- és állatfajok, valamint a kulturális értékek a nemzet közös örökségét képezik, amelynek védelme, fenntartása és a jövő nemzedékek számára való megőrzése az állam és mindenki kötelessége.”

A gazdasági növekedés és a klímavédelmi, energiahatékonysági, fenntarthatósági szempontok Magyarország számára nem jelentenek akadályt.

(14.20)

Magyarország az elmúlt harminc évben úgy volt képes a gazdasági növekedésre, hogy közben a szén-dioxid-kibocsátását csökkentette. Erre a teljesítményre

Magyarország mellett mindössze 19 másik ország volt képes. Magyarországon a szén-dioxid-kibocsátás 32 százalékkal, az energiafelhasználás 15 százalékkal csökkent.

(Gelencsér Attila elfoglalja helyét a jegyzői székben.)

Az Európai Unió bevezeti a gazdaság működésében az úgynevezett ESG - Environmental Social Governance -szempontrendszert, amelynek célja, hogy az egyes gazdálkodó szervezetek tevékenysége a fenntarthatóság és az egységes vállalati felelősségvállalás tekintetében objektíven vizsgálható legyen. Ennek a szempontrendszernek a környezeti pillére többek között a légszennyezésre, az energiafogyasztásra, a hulladékkezelésre, valamint a biodiverzitásra ható tényezőket tartalmazza, míg társadalmi pillére munkavédelmi és egészségügyi előírásokat és átláthatósági feltételeket tartalmaz.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat célja, hogy az EU-s kötelezettségeinknek és a fenntartható fejlődés iránti elkötelezettségünknek eleget téve a magyar Országgyűlés megalkossa a nemzeti ESG-keretrendszerről szóló törvényt. Fontos hangsúlyozni, hogy az uniós kötelezettségnek történő megfelelés során Magyarország a lehető legönállóbb, a nemzeti sajátosságokra leginkább épülő ESG-rendszert alakítja ki. Tekintettel arra, hogy még nincs rögzült európai gyakorlat, a hazai ESG-rendszer korai kialakításával hatékonyan tudjuk érvényesíteni a magyar nemzetgazdaság, különösképpen a hazai vállalkozások érdekeit.

Nekünk, kereszténydemokratáknak a fenntarthatósági szempontok és a teremtésvédelem, az egészséges, természetes környezet megóvása kiemelt prioritás, így támogatjuk az előttünk fekvő törvényjavaslatot, benne a Gazdaságfejlesztési Minisztérium koncepcióját a magyar ESG-rendszer kialakításáról. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Most az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka, Komjáthi Imre képviselő úr következik. Parancsoljon!

KOMJÁTHI IMRE, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Bár ez a javaslat alapvetően EU-s jogharmonizációs célkitűzéseket tartalmaz, melyek alapvetően támogathatók, azonban több tartalmi szabályt is kormányrendeleti szintre delegál, melyek tartalma még egyelőre még ismeretlen. Éppen ezért az MSZP egyelőre azon az állásponton van, hogy tartózkodni fog, de nemcsak emiatt fog tartózkodni. Ezt majd el fogom mondani a későbbi vitákban a munkavédelmi törvénnyel kapcsolatban vagy a vendégmunkásokkal kapcsolatban is, hogy vannak egyébként előremutató és támogatható javaslatai a kormánynak ezekben a törvénymódosításokban, ebben is.

Nekem azzal vannak aggályaim, hogy előszere-ttel szokták sajátos módon értelmezni a nemzeti érdekeket, és itt egy konkrét példát mondom. Néhány nappal ezelőtt volt szerencsém Debrecenben végigülni egy bírósági tárgyalást, ahol helyi civilek akkumulátorgyárral kapcsolatban indítottak pert, és ott azt kellett megélnem, hogy miközben az akkumulátorgyár ügyvédje karba tett kézzel, mosolyogva ült a hátsó sorban és egy szót nem kellett szólnia, a magyar kormány kormánytisztviselői, a kormányhivatal jogtanácsosa, a vármegye jogtanácsosa foggal-körömmel védte a kínai nagytőke érdekeit.

Nekem ezzel vannak fenntartásaim, hogy mennyire fogják önök ezt valóban betartani. Mert minden egyes olyan törvény, ami az átláthatóságot, a nyomonkövethetőséget, a betarthatóságot szorgalmazza, azt mi tudjuk támogatni, csak a végrehajtással van nekünk problémánk. Ezért nagyon remélem, hogy valóban ez a törvényjavaslat és majd ez a törvény, amikor életbe lép, akkor azt fogja szolgálni, hogy védjük együtt közösen a magyar munkahelyeket, védjük a magyar dolgozókat, védjük a teremtett világ csodáit. Éppen ezért, még egyszer hangsúlyozom, a jogharmonizációs rész alapvetően támogatható, viszont az aggályainkat továbbra is fenntartjuk, és nagy eséllyel tartózkodni fogunk. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Amikor elélni kerül egy uniós javaslat átültetése, ami arról szól, hogy fenntarthatósági jelentést kell írni a hazai vállalkozásoknak is, akkor visszagondolhatunk 2020-ra, amikor is először a kormány részéről előkerült az, hogy környezetbarát multinacionális cégek lesznek Magyarországon, hiszen a klímavédelmi akcióterv keretein belül önök majd erre fogják kötelezni az érintett cégeket. Tehát visszaköszönt ez a téma többször is, de attól félttem egyébként nemcsak önöket, hanem az egész magyar Országgyűlést, hogy nehogy a - modern szóval élve - greenwashingba beleszaladjunk.

Tehát ezek a multicégek felismerték azt, hogy bizony a kizöldülésben és a környezeti fenntarthatósági szempontok hangsúlyozásában extrapofit van. Ez egy divatos, trendi dolog, amit a fogyasztók irányába el lehet adni, és ezek a cégek előszere-ttel írnak nagyon szép hangú jelentéseket a saját tevékenységükről. Az is fellelhető, hogy általában nem konkrét vállalásokat tesznek, hanem mondjuk, kidolgoznak valamilyen termékjelölést, és azt mondják, az ő zöld békával ellátott különböző árufeleségeik saját véleményük szerint jobban kímélik a környezetet, megóvják az esőerdőket és amúgy is vigyáznak a vizeinkre. Hát, az a helyzet, hogy a holland versenyhivatalnál és az európai térben máshol nagyon sokszor adódtak fogyasztóvédelmi jellegű viták abból, hogy ezek a cégek kamuznak, nem mondanak igazat. Olyan dolgokat állítanak a saját

fenntarthatóságukról, ami nem találkozik a valósággal.

Nagyon örülök, ha egy uniós irányelv megpróbálja enyhíteni ezt a kérdést, hogy olyan jelentések írására kapacitálja ezeket a cégeket, amelyek segítik az eligazodást. De államtitkár úr, legyünk őszinték egymás között! Mi az, ami segít azon, hogy lássuk, hogy egy nagy cég fenntartható módon működik vagy sem. A transzparencia. Az, ha látjuk az ő adatait. Mondjuk, tudjuk azt, hogy a bevételéhez képest vállalja-e a szükséges mértékű adó megfizetését, vagy éppen azt, hogy kitalicskázza-e a gyarmatként kezelt országból a megszerzett profitját. Ugye, még az autógyárakra is jellemző az, hogy azért nem 15 százalékos adóbefizetést vállalnak, de még 9-et vagy 8-at sem, hanem lényegesen kevesebbet.

Tehát úgy gondolom, ha fenntarthatósági szempontokat akarunk vizsgálni, annak alapja lenne, hogy átláthassuk ezeknek a cégeknek a működését. Nem véletlen egyébként, hogy a Gazdasági Versenyhivatalnak lenne óriási szerepe abban, hogy ezek a környezeti, fenntarthatósági jelentések találkoznak-e a valósággal avagy sem. Tehát nagyon bízom a GVH szakosított tevékenységében ezt illetően.

Egyetlen multicég se hazudhasson a magyar fogyasztóknak! És lehet, persze a környezeti hatásokról, a társadalmi hatásokról nagyon szép vállalati beszámolókat írni, de a kormánynak van mozgástere ebben a kérdésben. Úgy gondolom, sokkal szélesebb, mint implementálni egy irányelvet, és áthozni az európai térből valamit ide, elfogadni, mert ezzel nem mehetünk haza. Ezzel nem tudtuk le a kérdést.

Ez a kormány ugyanis vissza nem térítendő támogatásokat oszt, együttműködési stratégiai megállapodásokat köt. Mondok egy egyszerű példát. Ennek a kormánynak, ugye, stratégiai partnere a Coca-Cola. A Coca-Cola agyonszennyezi a földünket a műanyag palackjaival. Volt-e szó arról a kormány és a Coca-Cola között, vagy akár az európai térből arról, hogy üvegpalackokban árusítsák azt a terméket, amit érhetetlen módon nagyon sokan fogyasztanak, de mégiscsak fogyasztanak? Mert a helyzet különben az, hogy a Coca-Cola írni fog magáról egy gyönyörű szép fenntarthatósági jelentést, ahol 3 pandát örökbe fogadtak, és egyébként nagyon sok szép dolgot csináltak minimálpénzből a teljes bevételhez képest, de hát az a fránya Coca-Cola mégiscsak műanyag palackokban fog megérkezni a fogyasztókhoz változatlanul. És egyébként ha betérünk egy átlagos boltba, akkor nagyon választási lehetőségünk sincs, tehát én ha már levonnám, akkor szeretném üvegből levenni, de általában műanyag palackokat találok.

A helyzet az, hogy egy kormány, amikor stratégiai megállapodást köt egy céggel, vagy éppen vissza nem térítendő támogatást ad neki, akkor egy stratégiai döntést is hoz, egyfajta üzleti stratégiát támogat, vagy nem támogat. Tehát én sokkal nagyobb bátorságra hívnám fel a kormányt, mert egy ilyen egyszerű példa is megvilágítja, hogy igazából egy vakítás áldozatai vagyunk, tehát szép jelentéseket fogunk látni, de ettől

még a műanyag palackok ott fognak rohadni vagy darabolódni a tengerek mélyén és egyébként Magyarországon is.

Szóba került itt az akkumulátorgyárak ügye. Én itt magamnak ígéretet, hogy nem fogom ezt szóba hozni, mert láttam, hogy már-már egy vallásos révületű vita alakult ki az utóbbi hónapokban ekörül. Mind a pró, mind pedig a kontra oldal nagyon erős érzelmi átítatottsággal tudott érvelni erről. Én magam nem vagyok nagy rajongója ennek a műfajnak, de ha egy helyi közösség, mondjuk, népszavazáson úgy dönt, hogy akkumulátorgyárat akar és a megfelelő környezeti előírások betartásával lakott területtől 5 vagy 10 kilométerre tudnának ilyen üzemegységet létesíteni, akkor én azt mondanám, hogy legyen - ma Magyarországon sajnos nem ez a helyzet -, de megint attól félek, hogy azok az akkumulátorgyárak, amelyek bizonyított fogyasztóvédelmi, munkavédelmi és egyéb visszaélésekre ragadtatták magukat, ezért érdemi következmény nem volt, maximum minimális összegű pénzbírság; attól félek, hogy ők is fognak ilyen gyönyörű szép jelentéseket írni.

(14.30)

Ők is örökbe fognak fogadni majd három pandát, ők is támogatni fogják az állatkertet és el fognak ültetni fákat. De attól félek, hogy ettől még a környéken a talajvízből megint ki fognak mutatni olyan anyagokat, amelyeknek ott nem lenne keresnivalójuk, és aztán kiindul egy vita ebből, hogy vajon az akkumulátorgyárnak köszönhetően került oda az az anyag, vagy magától repült oda, a többéves vitát pedig megint csak nem fogja eldönteni senki. Mert én sem vagyok vegyész szakember, nekem sincs keretem arra, hogy több tíz millió forintért helyi vizsgálatokat finanszírozzak, ahogy más sem nagyon tette meg, talán csak egy alkalommal. Tehát megint attól félek, hogy lesz egy létező társadalmi negatív hatás, lesz egy negatív externália, amelynek a költségét nem fogja senki vállalni, csak a társadalom, viszont lesz a cégnek ilyen jelentése, amelyről mi szavazunk, és az szép lesz, színes lesz, szagos lesz, és meggyőző lesz. Azt fogja bizonyítani, hogy annak a cégnek fontos a környezet és fontos a fenntarthatóság.

Tehát összességében ez a javaslat alkalmas arra, hogy néhány szót szóljak ezekről az elképesztő vizsázásokról, és ez a javaslat alkalmas arra is, hogy bízzak a Gazdasági Versenyhivatalban, illetve abban, hogy ezeket a fenntarthatósági jelentéseket meg fogja vizsgálni, a valóságtartalmukkal szembevetni fogja a lehető legszélesebb közvéleményt. Azt látom, hogy különben megszavazhatjuk ezt a javaslatot, én egyébként meg fogom szavazni, és hazamehetünk úgy, mint aki jól végezte dolgát, csak ezek az elképesztően irritáló, idegesítő jelenségek attól még helyben maradnak. Kicsit úgy érzi magát az ember, mint amikor a multicég elmondja, hogy mennyivel járult hozzá a GDP növeléséhez, de elfelejtjük elmondani azt, hogy a kolontári vörösiszap-katasztrófa esetében a házak

összeomlása után az eltakarítási, a tisztítási munkálatok mind-mind nagymértékben növelték a GDP-t. Azt is növeli a GDP-t, ha az egyértelműen káros környezeti hatással járó beruházások után takarítunk, ez mind turbóznia fogja a statisztikai adatokat, növelni fogja őket.

Ugyanakkor nem állíthatjuk azt, hogy ezek a társadalmi jólétünkhöz, jóllétünkhöz hozzájárulnának. Itt is ezt érzem, az örökbe fogadott pandamácikról fognak szólni ezek a jelentések és nem arról, hogy a teremtett örökségünket hogyan óvjuk meg, és hogyan adjuk tovább majd unokáinknak akár gyarapítva őket, pedig erről kellene hogy szóljon egy ilyen törvényjavaslat. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Most az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka, Keresztes László Lóránt képviselő úr következik. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Reagálva képviselő úr felszólalására: én az elmúlt egy évben olyan helyzetet nem láttam Magyarországon, ahol a helyi közösség kikövetelte volna egy akkumulátorgyár megépítését. Én sokkal inkább azt tapasztalom sajnos, hogy a helyben élők tiltakozásukat fejezik ki, amikor egy kormányzati diktátum megszületik, és a kormány teljes mértékben semmibe veszi ezeket a tiltakozásokat. Azt is látjuk sajnos, ez a mai valóság, hogy minden szempontból kedvez ezeknek a már működő, rendkívül veszélyes és környezetszennyező cégeknek, és bizony még azokat a jogszabályi lehetőségeket sem használja fel, amelyek egyébként már most is meglennének ahhoz, hogy meg tudjuk védeni a természeti kincseinket.

Tisztelt Államtitkár Úr! Azzal szeretném kezdeni, hogy egészen egyértelműen és világosan tudom mondani, az LMP frakciója támogatni fogja ezt a javaslatot. Úgy tudom összegezni, hogy ez egy jó irányba tett bátortalan és bizonytalan lépés, de a jó irányba történik, mindenképpen meg kell tenni ezt, ezért támogatni fogjuk. Valóban egy európai uniós irányelv átültetéséről van szó, amely azt célozza, hogy a Magyarországon működő gazdasági szereplők, cégek felelősségvállalását próbáljuk erősíteni a környezeti fenntarthatóság szempontjából, illetve információhoz jussunk hozzá, olyan információkhoz, amelyeket egyébként sok esetben, még mondjuk, konkrét szennyezés gyanúja esetén sem érhetnek el az érintett polgárok ma Magyarországon.

Ugyanakkor mindenképpen reagálnom kell a kormánypárti vezérszónokok által elmondottakra. A Fidesz vezérszónoka, Bánki Erik szuverenitási kérdéseket említett. Azt gondolom, hogy nagyon fontos ezekről a kérdésekről beszélni, és alapvető szuverenitási kérdés, hogy meg tudjuk őrizni a természeti erőforrásainkat, hogy meg tudjuk óvni a vízkincsünket, meg tudjuk óvni a termőföldet, meg tudjuk óvni az egészséges természeti környezetet. Azt gondolom, hogy ezt

nem egyfajta brüsszeli diktátumként kellene felfogni, hanem ez alapvető nemzeti érdek, és ilyen szempontból alapvető nemzeti kötelezettségünk, hogy olyan intézkedéseket hozzunk, amelyek által ezt meg tudjuk tenni, gyermekeink jövőjét ilyen módon is tudjuk biztosítani. Ha látjuk ma Magyarországon a valóságot, azt, hogy milyen kihívásokkal szembesülünk, akkor bizony elmondhatjuk, hogy óriási a baj, és rengeteg tennivalója van alapvetően nyilván a kormánynak, de mindannyiunknak, akik itt az Országgyűlésben tevékenykedünk, hogy fellépjünk a most látható jelenségek ellen.

Mi történik ma Magyarországon? A kormány alapvetően a szavak szintjén beszél a fenntarthatóság fontosságáról, zöldnek állítja be a saját politikáját, a másik oldalon meg egészen elképesztően, mondhatjuk, mérték nélkül hívja be a különböző, jellemzően idegen ipari szereplőket, és nem lép akkor, amikor egyébként sorozatosan ezek a cégek megsértik a magyar jogszabályokat, szennyező módon működnek, robbanásokat, tüzeseteket látunk ezekben az üzemekben, vagy éppen a kormányhivatalok nem követelik meg a legszigorúbb környezetvédelmi szabályok betartását. Lehet-e a magyar kormány zöldelköteleződéséről beszélni, ha ki kell mondanunk, hogy a hatalmas kapacitású gödi akkumulátorgyár már öt éve környezethasználati engedély nélkül működik.

Éppen ennél az akkumulátorgyárnál volt az, hogy helyi civilek kimutattak veszélyes anyagokat a talajvízből, és amikor megpróbálták információhoz jutni, éppen a magyar kormánnyal, a Belügyminisztériummal kellett pereskedniük a helyi érintett civileknek, hogy információt kapjanak arról, hogy milyen szennyezés történt vagy nem történt a gödi akkumulátorgyár környékén. Ez egészen elképesztő, és nyilvánvaló az a szándék és az lenne a megfelelő jogalkotási feladat és cél, hogy fel se merülhessen, hogy ilyen jellegű információkat eltitkol akár a magyar hatóság vagy éppen egy ilyen cég. A gödi gyár esetében pontosan a civilek által indított perből derült ki, hogy mivel nem írta elő a kormányhivatal a környezethasználati engedély megszerzését, ezért nem is vizsgálták a gödi gyár esetében a talajvizet, nem vizsgálták a különböző szennyezések potenciális lehetőségét, sőt évekkal ezelőtt az úgynevezett monitoringkutakat is betemették. Na, ez az, amikor a valóság megmutatja, hogy ugyan azt állítja a kormány, hogy ezek a cégek ma szigorú környezetvédelmi szabályok betartásával működnek, ezek valótlan állítások.

Hasonlóképpen egyébként éppen a napokban kapott engedélyt Ivánca területén egy olyan üzem, amely akkumulátorcellák tesztelésével kíván foglalkozni. Nyilván ennek is megvannak a nagyon egyértelmű környezeti kockázatai, és itt sem írta elő a környezethasználati engedély megszerzését a kormányhivatal.

De hogy ne csak ellenzéki kritikák hangozzanak el az Országgyűlésben, a Magyar Tudományos Akadémia egyik csoportja is kifejezte a kritikáját nagyon kritikus hangvételű közleményében a kormány akkumulátoripari befektetésével kapcsolatos kockázatokról.

De hasonlóképpen a Magyar Mérnöki Kamara is komoly kritikákat fogalmazott meg, amelynek a lényege az volt, hogy gyakorlatilag kaotikus az akkumulátorgyárak engedélyezési eljárása. Egyébként számos szakmai és civil szervezet kifejezte az aggodalmát amiatt, ami történik, és amiatt, amitől tartanunk kell.

Egyértelmű, hogy ezek a távol-keleti befektetők általában olyan rend szerint működnek, hogy megvizsgálják egy adott befektetési környezetben, egy országban, hogy ők mit tehetnek meg. Ők a saját profit-szerzésüket tartják a legfontosabbnak, tehát el fognak menni a falig. Ha azt látják a mai magyar valóságban, hogy ezek a meglévő cégek megsérthetik a jogszabályokat, mert csak jelentéktelen bírságokat kapnak, ha nem követeli meg a kormányhivatal vagy a hatóság a legszigorúbb környezetvédelmi szabályokat, akkor élni fognak úgy mond azokkal a lehetőséggel, és az ő példájuk nyomán az összes többi cég is pontosan így fog eljárni. Ezért mondjuk azt, hogy szükség lenne a már működő cégek esetében is valóban szigorú szabályok érvényesítésére és ezeknek a szigorú szabályoknak a betartatására.

Nacsa képviselő úr szavaira szeretnék még röviden reagálni, de sajnos éppen nincs benn a teremben. Én is hívó keresztény vagyok, hozzám közel áll a teremtésvédelem fogalom használata, a teremtésvédelem mint megfogalmazás. Azt megkérdezném azért Nacsa képviselő úrtól, megint csak megnézve a mai magyar valóságot, hogy az a helyzet, amikor egy magánbefektető cég egy olyan tervet engedélyeztet egyébként múlt évben kétszer Magyarországon, amellyel például az aligai magaspártot részben ledózerolnák azért, hogy nagyobb telkeket tudjanak kialakítani, tehát a profitot még jobban tudják maximalizálni, az megfelele-e a felelős nemzeti és egyébként keresztény elveken működő kormány elveinek. Tehát megtörténhet-e az, hogy egy több millió éves természeti kincset, egy nemzeti szimbólumot megcsonkítsanak azért, hogy magánbefektetőknek több pénz üsse a markát? Azt gondoljuk, hogy nem.

Ezért gondoljuk azt, hogy nagyon súlyos problémák vannak a mai jogszabályi környezetben, és ezért van, hogy valójában szigorítani kéne ezeket a jogszabályokat, hogy ilyen még csak meg se fordulhasson a különböző magánbefektetők fejében. Ezért gondoljuk azt, hogy nem helyes az az iparpolitika, amely idegen befektetők kiszolgálására, ilyen jogszabályi környezetben egészen elképesztő mértékű támogatást ad, és bizony nem kellően következetes, amikor megtörtént a baj.

Összességében viszont azzal szeretném zárni a felszólalásomat, amivel kezdtem is: ez a javaslat amúgy egy jó irányba tett lépés, az LMP országgyűlési frakciója támogatni fogja. Köszönöm szépen.

(14.40)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki nem jelentkezik.)*

Mivel felszólalásra senki nem jelentkezett, ezért az általános vitát lezárom. Megkérdezem az államtitkár urat. *(Dr. Fónagy János jelzésére:)* Jelzi, hogy válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Parancsoljon, öné a szó 30 perces időkeretben.

DR. FÓNAGY JÁNOS gazdaságfejlesztési miniszteriumi államtitkár: Köszönöm, elnök asszony. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Előljáróban engedjék meg, hogy megköszönjem szinte kivétel nélküli támogató véleményüket és felszólalásukat! Nagyon bízom benne, hogy Komjáthi képviselőtársamat is sikerül meggyőzni arról a hátralévő időszakban, hogy ők is támogassák ezt a javaslatot.

Amit az elsősorban ellenzéki hozzászólók mondataiból kiszűrtem, arra nézve engedjék meg, hogy felhívjam a figyelmüket arra, hogy amikor az Országgyűlés Magyarország Alaptörvényét elfogadta, akkor nem csupán Magyarország jogrendjének alapját, de a múlt, a jelen és a jövő magyarjai közötti szövetség kereteit is lefektette, mindezt a nemzeti felelősségvállalással, a generációs felelősségvállalással, a természeti értékeinkkel való gazdálkodás felelőssége vállalásával kapcsolatban mondom.

Az ebben az Alaptörvényben kinyilvánított alkotmányozói akarat meggyőződésünk szerint egy olyan közös értékrendet teremtett az állam, a természetes és a jogi személyek viszonylatában, amelyben értelmezhetővé válnak az olyan elvont fogalmak is, mint a környezeti fenntarthatóság, a társadalmi felelősség vagy az irányítási elhivatottság. Mindezt azért mondom, mert a képviselőtársaim által felhozott, néha adott, néha elég erőltetett példákban gyakorlatilag ezeket a fogalmakat keresték; ezeket a fogalmakat nem az Európai Unió jogrendjének átültetése, hanem a magyar Alaptörvény, Nemzeti hitvallásunk is tartalmazza.

Ami a transzparenciát és annak a garanciáját mutatja, hogy maga a törvényjavaslat is nagyon pregnánsan kimondja, hogy ennek hatálya minden nagyvállalatra kiterjed, ezért nem lehet kibújni a jelentéstételi és adatszolgáltatási kötelezettség alól. Éppen ez a transzparenciális kötelezettség szolgálja a széles körű hatályt, amely által minden érintett cégnek megkülönböztetés nélkül kell ezeket az adatokat szolgáltatni. Azok tehát, amelyek egyes, akár tevékenységük, akár termékeik, akár a telepítési helyük szerinti megkülönböztetésre alapot adnak, ennek a törvénytervezetnek a tekintetében meggyőződésem szerint generális szabályozást jelentenek.

Köszönöm ellenzéki képviselőtársaimnak a támogatást is, és engedelmeikkel külön nem reagálnék azokra a megjegyzésekre, amelyeket a pártállásból eredő, egyébként kötelező vagy akár a kötelezőt meghaladó rosszmájúság generált. Úgyhogy én úgy gondolom, hogy a jelen lévő frakciók képviselői átlátták ennek a javaslatnak a jövőbe mutató szabályozását, átlátták annak a nemzeti jelentőségét, ami ennek a szabálynak az általános és átlátható alkalmazhatósága és ami a szabály kialakításánál a saját nemzeti érdekeink érvényesítésére lehetőséget ad.

Kérem, hogy ez az alapvető szakmai véleményük a végszavazáskor a szavazataikban is nyilvánuljon meg. Köszönöm a türelmüket, elnök asszony, önnek köszönöm a lehetőséget. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Soron következik **a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/6072. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Fónagy János úrnak, a Gazdaságfejlesztési Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány 2010-ben azt a célt tűzte ki, hogy egymillió új munkahely jöjjön létre - ezt sikeresen teljesítettük. Ezzel létrejött a munkaalapú társadalom Magyarországon. A munkahelyek számának növelése mellett a munkavállalók egészségét és biztonságát veszélyeztető kockázatok csökkentése, a munkakörülmények javítása is kiemelt cél. A munkavállalók munkavégző képességének megőrzését, az egészség és a biztonság fenntartását valamennyi munkahelyen biztosítani kell.

Tisztelt Ház! A most tárgyalt, a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény e javaslat szerint több ponton módosulna, amit a jogalkalmazás segítése és egységesítése, valamint az egyes jogszabályok közötti koherencia megteremtése indokol. A javaslat szerint rendeleti szinten lenne meghatározható ezen túl a munkavédelmi képesítések besorolása, megfeleltetése aszerint, hogy az adott végzettség közép- vagy felsőfoknak minősül-e. Ennek megvalósítása régi szakmai és munkáltatói igény, továbbá szükségszerű a munkavédelmi törvény 2026-tól hatályban lévő módosítása kapcsán is. A javaslat emellett egészségügyi szolgáltatók adminisztratív terhei csökkentésének megvalósítását is célozza. Ezen túlmenően a munkavédelmi bírság kiszabására vonatkozó részletes szabályok változnának, aminek alapján a bírságösszeg is kormányrendeleti szinten lenne meghatározható.

Tisztelt Országgyűlés! Bízom benne, hogy egyetértenek a törvénymódosítási javaslattal, hiszen az a munkavállalók érdekeit, egészségük megőrzését szolgálja. Alapvető közös társadalmi és egyéni érdek, hogy a munkavállalók egészséges és biztonságos munkakörülmények között dolgozzanak. Mindennek alapján kérem, hogy a frakciójuk álláspontjának kialakításával, majd szavazatukkal támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm figyelmüket, elnök asszony, köszönöm a lehetőséget. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Szabó Zsolt képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

SZABÓ ZSOLT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előttünk fekvő, a munkavédelemről szóló '93. évi XCIII. törvény módosításáról szóló tervezet már nem az első ilyen tervezet, amellyel foglalkozunk, és most is nagyon aktuális, hogy ismételten foglalkozzunk annak az átalakításával. Elsősorban a más jogszabályokkal való koherencia megteremtését szolgálja, olyan pontosítás, behatárolás, ami segíti a munkáltatókat a napi tevékenységükben, és védi a munkavállalókat, nagyobb biztonságot teremtve. És hogy ez mennyire így van, hiszen a folyamatos foglalkoztatásnövekedés mellett 2022-ben kevesebb munkahelyi baleset történt, hála az égnek, és mintegy 20 százalékkal csökkent a halálos balesetek száma. Nyilvánvalóan azért van ez, mert a munkavédelmi törvény szabályozásai megfelelő paramétert és feltételrendszert teremtenek ennek a közegnek.

2022-ben volt a tisztelt Ház előtt utoljára törvénymódosítás ezzel kapcsolatban. Az azóta eltelt időszakban tapasztalt gyakorlati tapasztalatokat és az EU-s irányelveket kívánjuk átültetni.

(14.50)

Az elmúlt időszakban nagyon sok új technológia került be az országba, új ipari ágak, szakágak keletkeztek, illetve a technológiákon belül is átstrukturálódás történt, hiszen nagyon sok helyen automatizálás, gépesítés, más munkafolyamatok, gyorsabb eljárások kerültek bevezetésre, ezért mindenféleképpen szükséges, hogy újraszabályozzuk ezt a kört.

Van néhány olyan ipari terület, ipari ágazat, ahol kiemelten fontos a munkabiztonság megteremtése. Ilyen konkrétan az építőipar, az élelmiszeripar, de akár mondhatnám a mezőgazdaság területét is. A tapasztalatok szerint ezeken a területeken van a legtöbb munkahelyi baleset.

Van két európai uniós irányelv, az egyik a 2017. évi 2398. EU parlamenti és tanácsi irányelv, a másik pedig a 2022. évi 431. parlamenti és tanácsi irányelv, ezek átültetése és jogszabályi megfeleltetése is megtörténik ebben a törvénymódosító csomagban.

Néhány elemet szeretnék kiemelni én is. Egyrészt miniszteri rendeletben lesz szabályozható a pontos munkavédelmi felsőfokú és középfokú végzettségek meghatározása, amely folyamatosan, aktuálisan a szükséges továbbképzéseknek megfelelően alakítható. A másik nagyon fontos, hogy kormányrendelet tudja szabályozni a bírságok mértékét. Sem a minimum-, sem a maximumösszeg nem változik, de hogy ne legyen két helyen szabályozás, a törvényben is és a kormányrendeletben is, ez külön történik meg.

Államtitkár úr említette, hogy az egészségügyi társaságoknál, egészségügyi cégeknél az adminisztráció csökkentése miatt bizonyos bejelentési formák törlésre kerülnek a szűrő- és vágóeszközök területén. Ez központi nyilvántartásból nyomon követhető, ott már megvannak, ezzel segítjük az ő munkájukat.

Amit még szeretnék kiemelni, és mindenképpen nagyon fontos: egyrészt pontosításra kerül az építőiparon belüli bejelentési kötelezettséggel rendelkezők száma, másrészt balesetek esetében pontosításra kerül az aktuális időpont, amikor ezt meg kell tenni közvetlenül és milyen formában, harmadrészt, amit szeretnék kiemelni, hogy olyan technológiai és munkaeszköz-beszabályozások és -pontosítások meghatározására kerül sor ezen jogszabályok által, amivel az aktuális modern rendszert tudjuk követni.

Az is nagyon fontos, hogy munkabiztonsági szempontból pontosításra kerül a munkaegészségügyi és a munkabiztonsági szakértők köre és feladatrendszere, éppen azért, hogy a munkahelyi balesetek kivizsgálása minél aktuálisabb és minél pontosabb legyen.

Tisztelt Ház! Az itt található jogszabályok és törvények védik a magyar munkavállalókat, támogatják a magyar munkáltatókat. A Fidesz-frakció támogatja a törvényt módosítást. Az a kérésem a tisztelt Házhoz, hogy szintén támogassák szavazatukkal ezen jogszabály-módosítást. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Most az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka, Komjáthi Imre képviselő úr következik. Parancsoljon!

KOMJÁTHI IMRE, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Őszintén örülök neki, hogy ebben a törvényjavaslatban vannak olyan momentumok, amelyekben azt tapasztalom, hogy néha nem feleslegesen koptatom a számat, amikor államtitkár úr is itt van és hallja a javaslataimat, véleményeimet, mert úgy tűnik, hogy néhány visszaköszön belőle. Én ezt külön köszönöm.

Egyébként én azt is el tudnám fogadni, hogy hasonlóan más ellenzéki pártokhoz, akik előszeretettel használják azt, hogy figyelik, a Magyar Szocialista Párt mit mond a munka világával kapcsolatban, bőszen lejegyzetelik, és aztán saját javaslatként elmondják a médiában, ha, mondjuk, a kormánypártok részéről is lenne ilyen. Én örülök neki, mert ez azt jelenti, hogy akkor a magyar munkavállalók javára tudunk tenni. De sajnos nem minden esetben történik ez meg.

A Magyar Szocialista Párt azt szeretné elérni, hogy a munkavállalók egészségét, biztonságát fenyegető körülmények okozta veszély érdemben csökkenjen a munkahelyeken. A rákos megbetegedések minősülnek a munkavállalókat fenyegető egyik legnagyobb egészségügyi kockázatnak az Európai Unióban, ahol a foglalkozással összefüggő halálesetek hátterében az esetek közel felében ezen típusú betegségek állnak.

Rákkeltő anyagok csaknem minden ágazatban előfordulnak, az építőiparban, vegyiparban, bútoriparban, textiliparban, sőt még az élelmiszeriparban is. Az egészségre különösen veszélyes és rákkeltő anyagokkal foglalkozó üzemek és technológiák megkövetelik az ott dolgozók tekintetében a kiemelt odafigyelést. A gyártás során hangsúlyt kell hogy kapjon az ilyen anyagok tárolásával, nyilvántartásával, valamint a szakszerű használattal kapcsolatos előírások betartása és betartatása. Ennek érdekében azt javasoljuk, hogy az Országgyűlés kötelezze a kormányt arra, hogy haladéktalanul vizsgálja felül a már megvalósult, illetve folyamatban lévő azon beruházások, engedélyek megfelelő megvalósítását, illetve jogszerű működését, ahol a termelés az egészségre nézve különösen veszélyes és rákkeltő anyagokkal folyik, kiemelten az akkumulátorgyárakat.

Azonban arról sem lehet megfeledkezni, hogy a munkahelyeken a törvényi előírások betartása és betartatása nem mindig zajlik zökkenőmentesen. Ennek érdekében szükségesnek tartjuk a szakszervezetek, az ágazati párbeszédbizottságok, a munkavállalók érdekképviselői, a munkavédelmi képviselők munkajogi védelmének az érdemi megerősítését. Részükre szélesebb mozgásteret kell biztosítani a súlyos munkaügyi és munkavédelmi szabálytalanságok megelőzésében, feltárásában, valamint azoknak a hatóságok felé történő jelzésében.

A kormányzat a gazdaságfejlesztés egyik meghatározó irányát az akkumulátorgyárak hazánkba való betelepítésében látja. Ebből adódóan azonnal és érdemi lépéseket kell tenni a munkavédelem és a munkabiztonság jelenlegi rendszerének megerősítésére a munkavállalók egészségének védelmében.

Viszonylag rövid időn belül ez már a többedik módosítása a munkavédelemről szóló törvénynek. Ezek a sűrű módosítások csökkentik a jogbiztonságot, növelik a dolgozók kiszolgáltatottságát, illetve azt tükrözik, hogy a kormányzat képtelen összeszedetten, átgondoltan hosszú távú stratégiát megalkotni és megvalósítani. Ez a kormányzati kapkodás a munka világában részt vevők számára, munkavállalók és munkáltatók számára sem teremti meg a kiszámíthatóságot.

A törvényjavaslat tartalmaz olyan elemeket, amelyek a munkavállalók szemszögéből nézve kedvező változásokat hoznak. Úgy tűnik, mint ahogyan említettem, hogy a kormány meghallgatta és elfogadta az MSZP néhány javaslatát.

Ugyanakkor a javaslatnak vannak olyan részei, amelyek csökkentik például a parlament ellenőrző szerepét, illetve egyes részei csökkentik az Országos Munkavédelmi Bizottság jelenlegi működési területeit. A javaslat egyik gyöngyszeme, hogy a 2022 júliusában a Fidesz által megszavazott törvény értelmében, ahol a megyéket átírták vármegyére, még mindig érkezik olyan törvényjavaslat, ahol az átvezetésekkel bajlódunk. Ezek alapján lassan másfél éve nem volt elegendő az idő, hogy mindenhol eltüntessék a „megye” szóhasználatot.

De ettől fontosabb és mindenképpen üdvözlendő, hogy jelenleg veszélyes technológia üzembe helyezése esetén csak munkabiztonsági szakértő járhat el. Ezt egészítik ki a jövőben a munkaegészségügyi szaktevékenységgel. Az építési munkahelyen végzett tevékenységet annak veszélyessége miatt az időben történő hatósági ellenőrzés biztosítása érdekében az építési munkahely szerint illetékes munkavédelmi hatóság részére be kell jelenteni. Ez is természetesen támogatható. Ez a bejelentési kötelezettség bővül két további elemmel: a bejelentő adatszolgáltató nevével, címével, a bejelentő telefonszámával és e-mail-címével.

A hatósági ellenőrzési és tanácsadási tapasztalatok alapján szükséges a munkabalesetek kivizsgálására, bejelentésére vonatkozó rendelkezések pontosítása, szerkezeti módosítása. Ebben történik előrelépés.

A jövőben a munkaképtelenséget nem eredményező munkabaleset körülményeit is tisztázni kell a munkáltatónak - köszönjük. Jelenleg csupán azokat a munkabaleseteket kell bejelenteni, vizsgálni és nyilvántartásba venni, ahol a munkavállaló több mint három munkanapon át nem volt munkaképes, valamint a foglalkozási megbetegedést és a fokozott expozíciós eseteket.

(15.00)

A jövőben a munkavédelmi képviselő-választást a kötelezettség keletkezésének napjától számított hat hónapon belül meg kell tartani. Ahol van választott munkavédelmi képviselő, a munkavédelmi képviselő mandátumának lejártát követő három hónapon belül a munkavédelmi képviselő-választást meg kell tartani. Üdvözlendő. Jelenleg nincs szabályozva, mennyi időn belül kell munkavédelmi képviselőt választani a tevékenység megkezdését követően, így a választás megtartása hosszú ideig elodázható. Ezen a helyzeten változtat a törvénymódosítás ezen része.

Sajnos a javaslat viszont szűkíti az Országos Munkavédelmi Bizottság működési területét. Jelenleg a bizottság az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzésre vonatkozó érdekegyeztető tevékenysége keretében többek között részt vesz a munkavédelem nemzeti politikájának, annak végrehajtását szolgáló éves intézkedési és ütemterveknek a kialakításában, értékelésében és felülvizsgálatában. A jövőben már csak részt vesz a munkavédelem nemzeti politikájának kialakításában és értékelésében.

A munkavédelmi törvényből a bírságösszeg törlése ismét egy olyan kormányzati intézkedés, amely tovább csökkenti a parlament ellenőrző szerepét, illetve tovább erősíti a rendeleti kormányzást, mely jelentős mértékben járul hozzá a jogbiztonság folyamatos csökkenéséhez és a munkavállalók egyre nagyobb mértékű kiszolgáltatottságához.

Tehát, összegezve, alapvetően támogatható a javaslat, de akkor lenne igazán támogatható, ha belekerülnének még az MSZP-nek azok a javaslatai, amelyek

a munkavédelmi és munkaügyi ellenőrzések biztosítását szolgálják. Ilyen többek között a munkavédelmi és biztonsági ellenőrök létszámának növelése, mert azt gondolom, az elég beszédes, hogy 2010-ig több mint ezer munkavédelmi és munkaügyi ellenőr volt, jelen pillanatban az államtitkár úr válasza szerint háromszáz.

Azt gondoljuk, hogy ez nem elégséges a megfelelő szintű, minőségű munkavégzéshez, ahhoz, hogy a munkavállalók tényleg biztonságban legyenek. Ezért kérjük a kormányt, hogy gondolja át a munkavédelmi és munkaügyi ellenőrök számának növelését. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Kanász-Nagy Máté tapsol.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka, Nacsa Lőrinc képviselő úr következik. Parancsoljon, megadom a szót.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoport részéről: Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat a munkavédelemmel kapcsolatos adminisztrációs terhek csökkentését, továbbá a jogalkalmazás segítése és egységesítése miatt az egyes jogszabályok közötti koherencia megteremtését tartalmazza. A szigorú munkavédelmi előírásokat kiemelt prioritásnak tartjuk, ebből nem engedünk, ugyanakkor törekszünk a fölösleges adminisztrációs, bürokratikus terheket a lehető legnagyobb mértékben csökkenteni, tehermentesítve ezáltal a munkavállalókat, a munkaadókat, a hatóságokat a felesleges adminisztrációtól.

Az állampolgárokat és a vállalkozásokat érintő adminisztrációs és bürokratikus terhek csökkentése legalább olyan fontos, mint az adóterhek csökkentése. Minden ez irányban tett lépés javítja hazánk versenyképességét. A mostani javaslattal az egészségügyi szolgáltató mint munkáltató adminisztratív terheinek csökkentése valósul meg. Az egészségügyi szolgáltatás keretében használt éles vagy hegyes munkaeszközökkel kapcsolatban érkezett bejelentés és iratbeküldési kötelezettség a hatályos szabályozás szerint két helyen is szerepel. Két bejelentés között átfedés van, ezért szerintünk indokolt az egyik bejelentési kötelezettséget hatályon kívül helyezni.

A módosítás nem csökkenti a munkavédelmet, ugyanis a munkavédelmi hatóság rendelkezik az előírt szükséges adatokkal. Ez a módosítás tehát csökkenti a munkáltatók és a munkavédelmi hatóság adminisztratív terheit. A javaslat számos további technikai, pontosító és jogalkalmazást segítő rendelkezést is tartalmaz, a KDNP frakciója ezért támogatja a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most Ander Balázs képviselő úr következik, a Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka. Parancsoljon!

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Valóban, az előttünk fekvő törvénytervezet tartalmaz pozitív elemeket, és éppen ezért ezt támogatni tudjuk.

De, államtitkár úr, ön arról is beszélt itt a felvezetőjében, hogy a kormány számára mennyire fontos az, hogy a magyar munkavállalók egészséges és biztonságos körülmények között dolgozhassanak, és egyáltalán, a dolgozóknak a védelme és a munkakörülményeknek a javítása egyfajta kiemelt kormányzati célként is megjelölhető. Ezzel kapcsolatosan azonban lenne néhány észrevételünk, mert ezt egyáltalán nem érezzük, egyáltalán nem így látjuk.

Örvendetes dolog az, hogy valóban egymillió új munkahelyet tudtak teremteni. Emlékezetes az, hogy a rendszerváltás idején, illetve az azt követő zűrzavaros időszakban - a privatizációnak is betudhatóan - másfél millió honfitársunk vesztette el az állását Magyarországon, hogy ez micsoda iszonyatos gazdasági és társadalmi pusztítást vitt végbe hazánkban. Tehát az, hogy ennyien dolgozhatnak most Magyarországon, valóban egy örvendetes dolog. A munka strukturálja a társadalmat, az annak egy alapvető pillére kell hogy legyen minden normális társadalom esetében. Viszont azt a kérdést ilyenkor föl kell tennünk, hogy ez a munka, illetve a munkavállalók mennyire vannak megbecsülve hazánkban.

Ha megnézzük az uniós tagállamokat, akkor azt látjuk, hogy gyakorlatilag csak a bolgár dolgozók azok, akik kevesebbet tudnak költeni a fizetésükből, ha a magyarokhoz viszonyítjuk, még Romániában is többet tud vásárolni egy ottani átlagos dolgozó egy itteninél, ami szégyen és gyalázat, teljes mértékben elfogadhatatlan. Azt hiszem, hogy ezt az országot az adottságai, a tehetséges lakossága nem erre, nem ilyen sorsra predestinálná. Ez elől a bérrabszolgasors elől 700 ezer honfitársunk menekült el. Lehet ezt ugyan kalandvágnak nevezni, de a lábával szavazott több százezer magyar ember, mert azok a feltételek, amelyek itt várták őket, a normális életre egészen egyszerűen nem adtak semmiféle biztosítékot.

Egyébként azzal is teljes mértékben egyet tudunk érteni, hogy a munkavédelmi ellenőrzéseket sűríteni kellene. Komjáthi képviselőtársam ezt nagyon jól mondta, mi is jó néhányszor felhívtuk a figyelmet ennek a fontosságára. A mostani körülmények közepette egyébként talán 18-20 év kellene ahhoz, hogy minden munkavállalóhoz elérjen egy ilyen ellenőrzés. Miért is volna erre óriási szükség? Csak azért, mert a statisztikák azt mutatják egy-egy ilyen kampányellenőrzés után, arról van szó, hogy körülbelül 50 százalékos az az arány, ahol valamiféle problémával találtak ezek az ellenőrök, tehát tenivaló bőven akadna.

Mi elkönnyveljük ezt a törvényjavaslatot egy apró előrelépésnek. Ha egy kicsit gonoszabban akarnék fogalmazni, akkor azt is mondhatnám inkább, hogy ez egy fügefalevél, amivel azért takargatnak olyan csúnyaságokat, amelyeket a közelmúltban is elkövettek.

Sorjázzuk! Nézzük meg, hogy mik voltak ezek! Az, hogy a szakszervezeteket nehéz helyzetbe hozták, mondjuk, a tagdíjak levonásával kapcsolatosan, egyáltalán nem volt egy támogatható dolog a részünkről. Néhány esztendővel ezelőtt, tíz-tizenegynéhány évvel ezelőtt a szakszervezeti lefedettség Magyarországon 20 százalék körül mozgott, jó, ha ez most 8-9 százalék. Azért ez egy önmagáért beszélő adat.

Aztán az, hogy mondjuk, a megváltozott munkaképességű dolgozók gyakorlatilag sokszor úgy érzik, mintha valamiféle eldobható biorobotok lennének, amikor nem tudnak több hasznot kifacsarni belőlük, akkor egészen egyszerűen még a végkielégítéstől is elűtik őket, elzárják előlük ezt a lehetőséget; ez szégyen és gyalázat. Az, hogy milyen tervek forogtak itt azzal kapcsolatosan, illetve valósulnak meg, hogy a munkavédelmi oktatást kivezessék, az is hajmeresztő. Ugyanis nem azt a biztonságot fogja szolgálni, amiről - támogatható módon egyébként - az államtitkár úr beszélt.

Vagy az orvosi vizsgálatoknak, a kötelező orvosi vizsgálatoknak az eltörlése, illetve szűkítése szintén ebbe a sorba sorolandó, ami nem támogatja azokat a fennkölt és támogatható célokat, amelyekről kormányzati oldalon amúgy meg beszélni szoktak, és erre egyébként szeretnék még kitérni.

Vagy mondjuk, a szabadságolásnak a kérdése. A legfrissebb felmérések szerint egy átlagos magyar munkavállaló éves szinten 1856 órát dolgozik. Ezzel EU-s csúcson vagyunk. Mondjuk, egy dán vagy egy francia munkavállaló ezzel ellentétben 250 mínuszt produkál éves szinten. 1600, de, Nacsa képviselőtársam, 1600 óra környékén dolgoznak, a francia munkavállaló meg még annyit sem.

(15.10)

Hát, számoljuk már ki, ez mennyi is! Egy gyors fejszámolást követően nem túl nagy mutatványt igényel mindez, olyan 30 nap, 30 teljes munkanap az, amivel egy átlagos magyar munkavállaló kénytelen többet robotolni éves szinten, mint egy francia, vagy mondjuk, egy dán munkavállaló. Aztán megnézhetjük, hogy ehhez az iszonyatos munkaterheléshez képest milyen megbecsülés, milyen anyagi megbecsülés jár.

És amikor elfogynak ezek a munkavállalók - és önök beszélnek kormányzati oldalról arról, hogy 500 ezer új embert kellene, új dolgozót kellene bevonni a foglalkoztatásbővülés érdekében -, akkor kinyitják a kapukat, zöld jelzést adnak a harmadik világ migránsmunkásainak; akik jönnek, akik itt vannak, akik hogyha nem is veszik el minden esetben a magyarok munkáját, mert ugye, önök arra szoktak hivatkozni - egyébként ilyen is van szép számmal, amikor igenis elveszik a magyarok munkáját, de hogyha nem veszik el a magyarok munkáját -, akkor viszont letörik a béreket. Letörik a béreket, befagyasztják azon a nyomorúságos szinten, ezen a gyalázatos és Európa sereghajtójává degradáló bérszinten azokat a fizetéseket,

amelyekből normális európai módon boldogulni sajnos nem lehet. És ez egy ilyen ördögi kört fog eredményezni, mert egyre többen ragadják meg a vándorbotot, hagyják itt a hazájukat, holott a szülőföldön való boldogulás megilletné minden honfitársunkat, aztán utána majd Fidesz-közeli munkaerő-közvetítő cégek révén jönnek be ezerszám, tízezerszám azok a migráns munkások, akik bizony egy csomó egyéb problémát is okozhatnak.

Önök hivatkoztak oly sokszor állami milliárdokkal finanszírozott plakátkampányok alatt arra, hogy megbontják az ország kulturális egységét. Amikor, mondjuk, egy kisebb városkába, teszem azt, a Somogy vármegyei, 4 ezer lakóval bíró Tabra 700 filippínót odatelepítenek, akkor az egész biztos, hogy problémát fog okozni ott helyben. Hát, ezekre a kérdésekre azért kellene válaszolni, és ha támogatjuk is ezt a törvényjavaslatot, azért ennél sokkal-sokkal nagyobb problémákkal kell hogy szembenézzon ez az ország, illetve minden magyar munkavállaló.

Egyébként az egész problémának a gyökere visszavezethető egy kormányzati és mondjuk úgy, hogy neoliberalis filozófiához. Nem most kezdődött, így volt ez már a rendszerváltástól kezdve Magyarországon, így volt az ezt megelőző nyolc évben is. Tehát, mondjuk, bizonyos baloldali pártok, liberális pártok részéről nem biztos, hogy helyénvaló vagy jogos önök felé a kritika, ezt mi viszont megtehetjük, mert semmiféle ilyen liberális, szélsőliberalis gazdaság- és társadalomfilozófia gyakorlatba való átültetésében nem vettünk részt. Most viszont ez folyik, zökkenőmentesen folyik tovább a korábbi filozófiának a megvalósítása. Orbán Viktor mondta, államtitkár úr, emlékeztet, ugye, Rijádban, talán 2014-ben egy arab befektetőnek tartott konferencián, amikor főlvázolta Magyarország versenyelőnyét. Miniszterelnök úr mondta azt, hogy a minőségéhez képest meglepően olcsó a magyar munkaerő, és hát, mennyire rugalmas, rendkívül rugalmas a munka törvénykönyve. Kérem szépen, ez nem más, mint a gyarmati modellnek a vegytiszta megvalósítása, annak a gyarmati modellnek, ami egy szélsőliberalis gazdaság és társadalmi modellt jelent, amivel nem tudunk egyetérteni.

Valamikor egyes afrikai törzsfők árusíthatták így ki a saját vagy éppen az ellenséges, legyőzött népeket arab vagy éppen fehér rabszolga-kereskedőknek, amikor a vérükkel és verejtékükkel kereskedtek. Ez történik ebben az olvasatban itt, Magyarországon is, és a statisztikai adatok sajnos ezt támasztják alá. Azzal kellene szerintem egy miniszterelnöknek büszkélkednie, hogy itt a minőségéhez képest jól meg vannak fizetve a magyar dolgozók, és a munka törvénykönyve egyáltalán nem rugalmas, hanem a munka törvénykönyve a magyar munkavállalókat védi a tőkével szemben. Csakhogy a tőkeérdekeknek kiszolgáltatják most is meg korábban is a magyar dolgozókat - ami a Jobbik-Konzervatívok számára teljes mértékben elfogadhatatlan -, mert itt már sokszor elhangzott a mai nap folyamán is az akkumulátorgyáraknak az építése, és hogy adott esetben, amikor sok-sok aranykoronás

földeket vonnak ki a mezőgazdasági művelés alól, ahelyett egyébként, hogy barnamezős beruházások keretében valósítanák ezeket meg.

Tehát nemcsak a teremtett természeti környezetet pusztítják adott esetben ezek a globális, nagy multicégek, most éppen akkor a kínaiak, hanem a társadalmi szövetrendszer is az alacsony bérekkel, a pozitívnak nevezett, de egyáltalán nem pozitív dolgot jelentő rugalmas munka törvénykönyvével, ami azt jelenti, hogy a magyar munkavállalóról a hetedik bőrt is lenyúzhatják, aztán hogyha belebetegedett, belerokkant a munkába, akkor úgy eldobhatják, mint egy papírrongyot.

Meg kell nézni azokat a statisztikai adatokat, amelyek azt mutatják, hogy az átlagosan várható, egészségben eltöltött élettartam Magyarországon 61,5 év, államtitkár úr. Ez 11 évvel több férfiak esetében, ez 11 évvel több Svédországban. Meg kell akkor még egyszer nézni azt, hogy mennyit dolgoznak a magyar munkavállalók, és mondjuk, mennyit dolgozik egy finn, mondjuk, egy harmincas éveinek közepén járó férfiember vagy nő, tök mindegy; 11 nappal több, 11 nappal több ez éves szinten. Elborzasztó statisztikák ezek, mint ahogy az is, amikor eléri valaki Magyarországon, férfiember a 60 éves kort, akkor a nagy statisztika szerint 40 százaléka bizony krónikus betegségekkel küszködik.

És ennek ellenére hiába kértük már nem tudom, hányszor, a férfi 40-et, kormányzati oldalon pedig, hogyha van munkavállalói védelem, a dolgozók felé irányuló védelem és biztonságos munkakörülmények, emberséges munkakörülményeknek a megteremtése, akkor az például a férfi 40-nek a bevezetése lenne. Mert Magyarországon a férfi lakosság 38 százaléka el sem jut odáig, hogy élvezni tudjon egy párányit is abból a nyugdíjból, amit - még egyszer szeretném mondani - statisztikai alapon, tehát itt a számokat soroltam előbb is, bőven megérdemelt, mert annyit dolgozott az azt megelőző évtizedekben. De nem, nem adják meg, mert azt mondják, hogy a magyar gazdaság, nem tudom, teljesítőképesége erre nem alkalmas. És akkor itt lehetne egyébként sorolni, hogy mi mindenre alkalmas a magyar gazdaság teljesítőképesége: 27 milliárdos jachtra meg a fene tudja, még mire.

És akkor visszakanyarodva, amiről még szeretnék szólni, ugye, a kötelező orvosi vizsgálatnak az eltörlése, ha már akkor itt munkavállalói biztonságról beszélünk. Ázsiai migráns munkásokra szabták ezt a javaslatot is, mélységesen fölháborító, veszélybe sodornak egyébként ezzel nagyon sok embert, hiszen olyan betegségek is, mondjuk, megjelenhetnek, és felültehetik a fejüket, amelyekkel eddig a magyar társadalom zöme nem nagyon találkozott, legfeljebb valamilyen egzotikus út során, de hát egy átlagos munkavállalónak erre azért nincsen lehetősége. Eltörlik, mondjuk, akkor ezt is, és akkor föl kell tenni a kérdést: ennyi, ennyi orvosi vizsgálaton esik át egy átlagos magyar ember? Nem! Iszonyatosan rosszak a népegészségügyi mutatóink, minél több vizsgálatra és minél

több orvosra lenne szükség, de amikor, mondjuk, nem ezzel a törvényjavaslattal kapcsolatosan, de másik törvényjavaslatban meg azt látjuk, hogy itt a szép szavakkal szemben valami egészen mást valósítanak meg, akkor, államtitkár úr, ne haragudjon, de azt kell mondjam újfent, hogy a tőkeérdekek kiszolgálása folyik Magyarországon; a globális vagy éppen akkor a kínai tőkeérdekeknek a kiszolgálása, mikor melyik tőkeérdek, de az a fontos, nem pedig az átlagos magyar dolgozó munkavállaló.

Holott, ahogy egyébként azok a közgazdászok, akik számára az ember mint olyan, érték, megfogalmazták: az igazi versenyképességet nem az olcsóság jelentené, hanem a nagy tudással rendelkező egészséges és a munkájával, életével elégedett lakosság. Ez lenne szerintem az a cél, amit konzervatív alapon mi is és szerintem még itt az Országgyűlésben azért jó néhányan támogatni tudnának, nem pedig a szélsőliberális gyarmati modell. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Most az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka, Kanász-Nagy Máté képviselő úr következik. Megadom a szót, parancsoljon!

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Valóban elhangzott, hogy ennek a törvény módosításnak vannak apróbb, kisebb, pozitív pontjai. Fel kell tennünk a kérdést, hogy az elegendő-e, nem az a helyzet állt-e elő, mintha eső után akarnánk köpönyeget fölvenni magunkra. Én azt gondolom, hogy érdemes ezeket a módosításokat kontextusában szemlélni, és a Fidesz-féle iparpolitikából kiindulni, innen megérthető, hogy a Fidesz-KDNP-kormány hogyan viszonyul a magyar munkavállalóhoz, hogyan kezeli őket, és hogyan változott az elmúlt bő egy évtizedben a munkavédelem szintje Magyarországon.

(15.20)

Ez a Fidesz-féle iparpolitika arról szól, hogy Magyarország termelő, gyártó tevékenységét gyakorlatilag egy az egyben odaadják, kiszervezik a külföldi, akár a nyugati, akár a keleti, távol-keleti nagytőkének.

Itt arról van szó, hogy Magyarország exporterejét, a gazdasági erejét, a foglalkoztató kapacitását, foglalkoztatást teremtő kapacitását egy az egyben a külföldi multinacionális vállalatoktól várják. Ez a tendencia már a kétezres években elindult az autógyárak idetelepitésével, de a Fidesz az, amely az elmúlt évtizedben ezt csúcsra járatta. Ha megnézzük az elmúlt egy-két esztendő, akkor az akkumulátorgyarmatosítást kell mindenképpen kiemelni. Hogy az akkumulátorgyarmatosítás jelenleg a kormány legfőbb politikája, ebből pedig következik a munkavállalók védelmi szintjének tudatos és szisztematikus leépítése, illetve alacsony tartása, amelyre lehet, hogy most bizonyos pozitív intézkedésekkel akarnak valamiféle

szépségtapaszkodat elhelyezni, de összességében a rendszer lényegén ez nem fog változtatni.

A rendszernek tehát a leglényege a multinacionális vállalatok támogatása és az akkumulátorgyarmatosítás. Ezt szolgálják azok a kormányzati száz és ezer milliárd forintos támogatások, amelyekkel idevonzák, és itt akarják tartani ezeket a nagyüzemeket, ezeket a nagy gyárakat. Ha megnézzük, hogy egy munkahely létesítésére, létrehozására ezek a multik 80, akár 100 millió forintos támogatást is kaphatnak - egy munkahely létrehozására! -, akkor lehet látni, hogy mennyire, de mennyire fontos a kormánynak ez a gyarmatosító politika, hiszen a magyar kkv-szektorban létrejövő munkahelyekre nem lehet lehívni ezeket a támogatási összegeket. A multi megkapja ezt a 80-100 millió forintot egy munkahelyre vetítve, hogy ha az összes támogatást leosztjuk, míg a magyar kkv nem kapja meg.

Ide tartozik, hogy rekordalacsony a társasági adó mértéke, 9 százalékos. Ezek a cégek alig fizetnek be valamennyit az államkasszába. Ez is a Fidesz olvasatában Magyarország versenyképességét szolgálja: jöjjenek ide a gyárak, jöjjenek ide, itt nem kell nekik adózniuk, nem kell nekik annyit adózniuk, mint más országokban.

Ide tartoznak az infrastrukturális beruházások, ezeknek a gyáraknak építik az utakat, nekik építik a vasutakat, hozzák létre a közműveket, vagy éppen az új gázerőműveket is nekik létesítik, hogy majd abból termeljük az energiát és az áramot, amivel ellátjuk a Debrecen, Nyíregyháza környéki akkumulátorgyárakat vagy más nagyüzemeket az országban.

Nem drága a természet kizsákmányolása sem, ugyanis a természeti erőforrásokat, környezeti értékeinket is odaadjuk ezeknek a gyáraknak, akár az ivóvízkészletről, karsztvízkészletről beszélünk, akár a magyar termőföldről, vagy az energia-előállításról. De karsztvízről is szó van, ugyanis vannak olyan térségek, ahol ezt a vizet akarják odaszivattyúzni, odavezetni ezeknek az akkumulátorgyáraknak, ugye, ha éppen Komárom-Esztergom megyéről beszélünk. Ez magával vonta a környezetvédelem teljes leépítését, és ezzel párhuzamosan a munkavédelem leépítése is ide tartozik, ugyanis pont az a logikája ennek a gazdasági működésnek, hogy mind a természeti erőforrásokat, mind az emberi erőforrásokat ki lehet zsákmányolni, és a végletekig lehet használni ezeknek a gyáraknak a profitképzés érdekében.

Ha munkavédelemről beszélünk, az elmúlt bő egy évtizedben láttuk ennek a leépülését. A legelső módosítások már a 2010-es kormányra lépésük után megtörténtek, de vannak nagyon súlyos támpontok ebben a folyamatban. A 2018-as rabszolgatörvény, a túlmunkatörvény volt talán a legsúlyosabb módosításuk, de az elmúlt időszakban is láttuk ezeket a módosításokat. Mind a mai napig tart ennek a védelemnek és ennek a munkaerőpiaci politikának a negatív oldala és leépülése.

Tényleg igaz az az állítás, hogy munka van, mert az tényleg van. Igaz, hogy már annyi munkahely van,

hogy magyar munkaerővel nem lehet azt betölteni, a magyar fiatalok külföldön dolgoznak sok százezren, nem őket akarják hazahozni, nem őket akarják hazavonzani, hazacsábítani, hanem a Távol-Keletről, Kazahsztánból, Kínából, a Fülöp-szigetektől, a Csendes-óceáni térségből érkeznek be a külföldi vendégmunkások, és töltik be ezeket az álláshelyeket; de nem túl nagy ezeknek a munkahelyeknek a védelmi szintje.

Ha megnézzük ezeknek a gyáraknak a működését, két nagyon fontos jellemzőt még meg kell állapítanunk, és most már egyre közeledünk a témánkhoz. Az egyik a profitmaximalizáció, hogy a profitot kiviszik az országból ezek a gyárak, tehát nem itt ruháznak be, nem ide forgatják vissza. Tehát nem arról van szó, hogy abból a száz és ezer milliárd forintos profitból itt a környezetünk védelméért tennének, vagy a munkavállalók egészségét, jóllétét szolgálnák, vagy az ott élők a környező lakosok jóllétét szolgálnák ezek a gyárak. Pont ellenkezőleg, az ő rovásukra tudnak nyereszkedni.

A másik pedig az, hogy ha közgazdaságtani fogalmat használunk, ez a mosolygörbe fogalma. Mi ennek a mosolygörbének a közepén vagyunk ezzel az összeszerelő tevékenységgel. Itt az a jellemző, hogy ennek a mosolygörbének a két szélén termelődik igazából az érték, a hozzáadott érték, ott van a tudás, ott van a nagyobb pénz, amit vissza lehet forgatni az adott országban is. Ez a folyamat kezdete, amikor kitalálják ezt a tevékenységet, ez az innovációnak, a kutatás-fejlesztésnek a szintje, a mérnöki, informatikai IT-tevékenységeknek a szintje, és a végső pont a marketing és a sales tevékenység szintje. Igazából ezek a gyárak ebből tudnak nyereszkedni, ebből képződik a nagyobb profit, és ami történik a folyamat közepén, az pedig pont az, ami Magyarországon zajlik, ez a természet és a munkaerő kizsákmányolása, és igazából a negatív hatások, a negatív externáliák mind-mind ennél a tevékenységnél vagy a folyamat ezen pontján keletkeznek. Ennek a negatív hatását kell nekünk elszenvednünk.

Ha megnézzük, hogy az akkumulátorgyárakban vagy más hasonló üzemekben milyen feltételek, milyen körülmények között dolgoznak a munkavállalók, akkor rögtön ki kell emelni a fizetést. Itt arra szoktak hivatkozni, hogy az átlagbért elérő fizetésekről van szó. Ez nincsen így. Ha az alapbéréket tekintjük, akkor ez a magyar átlagbértől lefelé eltérő fizetéseket jelent. Itt jelentős túlmunkával, hétvégi munkavégzéssel, ünnepnapokon való munkavégzéssel, több műszakos munkavégzéssel lehet elérni a magyar átlagbér szintjét. Ez a pontos definíciója a munkavállaló kizsákmányolásának.

Ha megnézzük a munkavédelmi szempontokat vagy a munka-egészségügyi szempontokat, hát a legkockázatosabb, a leveszélyesebb munkahelyekről van szó. Az akkumulátorgyártás a nehéziparnak, illetve a vegyiparnak a része, káros anyagokkal, veszélyes anyagokkal dolgoznak a munkavállalók. Az elmúlt időszakban is láthattuk, hogy ennek milyen kockázatai vannak, vagy milyen egészségkárosodásokat szenvedtek el nagyon sokan ezekben a gyárakban.

És akkor nem is beszéltünk még arról a bizalmatlanságról, arról a lenézésről, ami megvalósul ezekben a gyárakban a munkavállalók felé, ahogyan kontrollálják őket, ellenőrzik minden egyes mozdulatukat akár a gyár falain belül, akár egyébként azon kívül is. Tehát ez is egyébként visszavezethető a munkavédelemnek és a munkavállalók megbecsülésének az alacsony fokára.

Beszélhetnénk még a kölcsönzött munkaerőről, mint olyanról, hogy a munkaerő-kölcsönzés és a munkaerő védelme milyen összefüggésben áll egymással. Minél több a kölcsönzött munkaerő, annál alacsonyabb a munkavállalók védelme, már csak a jogi formula miatt is.

Látjuk azt is, hogy ezekben a gyárakban hogyan szegik meg a szabályokat, hogyan hagyták figyelmen kívül a törvényeket, a még meglévő alacsony szintű szabályozásokat is. Látjuk azokat a működéseket, hogy használatbavételi engedély nélkül működtek gyárak, illetve üzemek vagy egységek. Láttuk azokat a tragédiákat, amelyek sajnos emberéletet is követeltek akár 2021-ben, akár az elmúlt időszakban Szigetszentmiklóson. Több halálesetről volt sajnos szó. De voltak olyan mérgezéses esetek, amikor több tucat munkavállalót vagy akár a hatóság embereit is egészségügyi ellátásban kellett részesíteni, kórházba kellett vinni különböző mérgezéses tünetek, illetve hatások miatt.

Minden ilyen esetben, ha volt is büntetés, az csak néhány millió forintot ért el. Jelenleg is az van a törvényben, hogy 500 ezer forinttól 10 millió forintig terjedhet ennek a büntetésnek a mértéke. Ez nyilván nagyon-nagyon alacsony szint. Ezeknek a gyáraknak sok száz millió forintos bevételük van egy évben, akár milliárdos bevételük van. Na most, ha ekkora bevétel és ekkora profit mellett néhány millió forintot megbüntetnek, annak milyen elrettentő ereje van? Hát, gyakorlatilag semmilyen!

(15.30)

Ebben a helyzetben mi szolgálná a munkavállalók védelmét? A nulladik lépés az lenne, ha nem az akkumulátorgyárakra alapoznák Magyarország gazdaságát, nem akarnák gyarmatosítani ezt az országot, tehát ezt a folyamatot le kéne állítani, egyszerűen nem bírunk el 20-30 akkumulátorgyárat Magyarországon. Tehát le kell állítani ezt a folyamatot, ez szolgálná leginkább a munkavállalók védelmét.

De ha nem akarják ezt leállítani, akkor viszont olyan munkavédelmi rendszert kéne szabni, ami nemcsak hogy a jogszabályok szintjén jelent előrelépést, hanem az egész ellenőrzés intézményrendszerét, infrastruktúráját tekintve is. Ez a hivatali hatósági szint, több szakemberre lenne szükség, több ellenőrzésre lenne szükség, és a szankciók, a büntetések mértékét is föl kéne emelni, hogy valódi visszatartó ereje legyen ezeknek a büntetéseknek, és elriassza a gyárakat attól, hogy ne tartsák be Magyarországon a szabályokat. Ugyanis tényleg az a helyzet, mintha jobban

megérné ezeknek a gyáraknak, mintha ennek a távolkeleti gyárműködési kultúrának az lenne a része - és ezt Magyarország tárt karokkal várja, és még támogatja is -, hogy inkább nem tartják be a szabályokat, nekik megéri az, hogy néhány millió forintos büntetést kapnak csupán, de tovább történhet az a tevékenység, ami igazából eddig is történt, tehát nincs semmilyen következménye a szabálysértésnek és ezeknek a szankcióknak.

Ha megnézzük ezt a törvényt, akkor tényleg vannak pozitív pontok, de összességében a rendszer lényegén, a rendszer koncepcióján semennyit sem fog változtatni. Ezek legfeljebb apró-cseprő módosítások, lehet, hogy szépségtapasznak beillenek, de még egyszer: a rendszer lényegén nem változtatnak.

Van egy olyan negatív pont, ami viszont, ahogy előttem szóló felszólalók is kiemelték, valódi negatív pont. Ez az a rész, amikor kivesszük a törvényből a büntetés meghatározását, ami jelenleg 500 ezer forinttól 10 millió forintig terjed. Ez is rendkívül alacsony, és ez is kevés, és ez sem elegendő, de ezt valamilyen leendő kormányzati módosításba fogják majd beleírni. Még egyszer: a törvényi szint mégiscsak egy erősebb szint, azt mégiscsak itt meg kell vitatnunk, azt mégse lehet, mondjuk, egy éjszaka alatt átnyomni úgy az országon, hogy egyszer csak megjelenik a Magyar Közlönyben az a rendelet, amire nekünk semmilyen ráhatásunk nincs, amivel kapcsolatban a nyilvánosságnak semmilyen ráhatása nincs. Tehát ez egy egyértelmű visszalépést fog egyébként jelenteni.

Ha megnézzük az egész törvény szellemiségét, mintha azt emelnék ki, hogy egyáltalán az adminisztratív szabályozásoknak és az adminisztratív túlszabályozásoknak van igazán negatív és káros hatása a munkavállalókra nézve, nem pedig a rendszer leglényege az, ami fenyegeti a munkavállalókat, mintha adminisztráció és bürokrácia ellen küzdenének, holott még egyszer, a folyamat leglényege ellen kellene tiltakoznunk, és tiltakoznunk mi is mint zöldpárt, és tesszik meg ezt egyre többen és mások is. Szóval, ez a dolog így igazából eredményeket nem fog elérni.

Tulajdonképpen ez a törvény összefoglalva a status quo törvénye, ez a jelenlegi szabályozás, a jelenlegi koncepció megtartásának a törvénye, amely zöld utat mutat és zöld utat nyit a továbbiakban is a nagytőke számára, a multinacionális vállalatok számára, hogy mind a környezeti, természeti erőforrásainkat, mind pedig a humán erőforrásainkat, a munkaerőt szabadon ki lehessen zsákmányolni annak érdekében, hogy a profitot zsebre tehessék és kivihessék külföldre. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Megadom a szót Varga Ferenc képviselő úrnak.

VARGA FERENC (független): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Az elmúlt időszakban a kormány,

szövetséget kötve a nagyvállalatokkal és a nagytőkével, mindamellelt, hogy a versenyképességünk alapját az olcsó és kiszolgáltatott munkaerőre alapozta, feláldozta a magyar dolgozók biztonságát a munkahelyeken.

Veszélyes üzemeket telepítenek az ország területére úgy, hogy közben nem ellenőrzik kellőképp a munkavégzéshez szükséges előírások és szabályok betartását. Ezt a fajta hozzáállást erősíti tovább az előttünk fekvő törvényjavaslat, amely ismét az éjszaka leple alatt került benyújtásra. Ráadásul, egy munkavállalók millióinak egészségét, testi épségét, életét érintő kérdésben ismét elmaradt a szakmai egyeztetés a szakszervezetekkel. Ezzel önök megint azt üzenik, hogy nem számít, hogy mit gondolnak a szakszervezetek és a munkavédelmi szakértők a munkavállalók biztonságáról, amit a 135 bátor ember ki-gondol, az úgy is lesz, teljesen mindegy, hogy ki mit mond.

Így gyakorlatilag mindenki egy salátatörvénybe bújtatva szembesült azzal a módosítással, amely többek között teljesen levonná a munkavédelmi tájékoztatási felelősséget a munkáltatók válláról. A törvény-módosítás legijesztőbb eleme szerint a munkáltató ugyanis letudhatja egyetlen kézbe adott, vagy e-mailen küldött írásos anyaggal a munkavédelmi tájékoztatást, és az egyénre bízta, hogy olvassa-e vagy megérti-e azt egyáltalán. Dolgozó emberek biztonságáról és életéről van szó, de önöket ez nem érdekli.

A vállalkozások sikeressége érdekében megszüntetik a kötelező orvosi vizsgálatot is. Önök ezt az általánosan kötelező vizsgálatot egy olyan országban tervezik megszüntetni, amely számos betegségcsoportban vezet a statisztikát, csak sajnos nem pozitív, hanem negatív módon. És az önök államtitkára az egyik nap elmondja egy szakmai rendezvényen, hogy milyen nagy szerepet szánunk majd a foglalkozás-egészségügyi szolgálatoknak a jövőben a népegészségügyi megelőző programokban, majd aztán éjszaka benyújtják ezt a törvényjavaslatot, amely nyilvánvalóan a foglalkozás-egészségügyi szolgáltatások felszámolására irányul. Azt gondolom, hogy ez szégyen.

Önök szerint nem baj, ha egy gyári melósról majd a szalag mellett akkor derül ki, hogy valamilyen betegsége volt, ha éppen összeesett. Önök szerint azzal sincsen probléma, hogy ez lehet, hogy megelőzhető lett volna, ha önök nem törlik el a kötelező orvosi vizsgálatot. Remélem, azzal tisztában vannak, hogy ha ezt meglépik, innentől kezdve a munkahelyi egészségkárosodás, ami megelőzhető lett volna, az önök lelkén fog száradni.

2022 első felében csaknem 9776 munkabaleset történt a már feldolgozott munkahelyi jegyzőkönyvek alapján - ez 3,5 százalékkal több, mint az ezt megelőző fél évben történt balesetek -, ebből pedig 38 halálos kimenetelű, és 224 súlyos kimenetelű baleset történt. Ez a szám magában foglalja a csonkolásos kimenetelű baleseteket is.

Az elmúlt években Magyarországon minden évre jutott nagyjából 80 haláleset, amelynek a nagy része

megelőzhető lett volna a megfelelő eszközök beszerzésével és a munkavédelmi utasítások betartásával. 2013 óta a munkahelyi balesetek száma emelkedő tendenciát mutat. Ezek csökkenése előidézhető lenne a megfelelő biztonsági intézkedések bevezetésével, de önök nem ezt teszik, inkább tovább lazítanak a rendszeren, nemhiába, hiszen nagyon jól látjuk, hogy előkészítik a terepet a vendégmunkásoknak.

Tökéletesen illeszkedik ez a javaslat az elmúlt 13 év gazdaságpolitikájába, ami semmi másra nem alapul, csak azon, hogy hogyan tartsák alacsonyan a béreket, hogyan vegyék el az emberektől a biztonságot minden tekintetben, hogy minél kiszolgáltatottabbak legyenek. A fényes jövő: a vendégmunkásoknak nem kell foglalkozás-egészségügy, mert majd visszaküldik őket, ha megbetegednek vagy megsérülnek, ez egy kétségtelenül olcsó megoldás, és bizonyára rendkívül humánus - vagy mégsem. A magyar dolgozó pedig, ha biztonságot és egészséget nem veszélyeztető munkakörülményeket szeretne, akkor majd keres ilyeneket magának külföldön. A méltóságát már korábban önök úgyis elvették a munkavállalói jogok jelentős korlátozásával. Nemhiába keresi több mint 600 ezer honfitársunk külföldön a kenyerét. Ilyen világot teremtett nekünk a Fidesz 13 év korlátlan hatalmú kormányzás után.

A törvényjavaslatot határozottan nem támogatjuk, önök pontosan az ellenkezőjét teszik annak, mint amit egy szociáldemokrata kormány tenne. Ugyanis egy szociáldemokrata kormány elsődleges célja a megelőzés, és az, hogy minden dolgozó ember számára, függetlenül a foglalkoztatás formájától, biztosítható legyen az egészséges, biztonságos munkavégzés feltétele, és a teljes életpálya során biztosítható legyen az egészségük. A mi felfogásunkban az ehhez szükséges feltétel biztosítása a munkáltatók egyetemleges felelőssége. Mi visszaállítanánk az önálló munkaügyi és munkavédelmi ellenőrző hatóságot, ennek kidolgozásában és működtetésében, az ellenőrzésekben jogszabályban foglaltak szerint szerepet kapnának az önök által folyamatosan figyelmen kívül hagyott szakszervezetek is. Megerősítenénk a munkavédelmiszakember- és munkavédelmiképviseelő-képzést, -továbbképzést, valamint jogszabályban foglaltaknak megfelelően működtetnénk a munkavédelmi szakemberek nyilvántartását.

(15.40)

A munkavégzéssel összefüggő balesetek és megbetegedések számának csökkentése érdekében önálló baleset-biztosítási rendszert hoznánk létre. Ugyancsak elengedhetetlen a foglalkozás-egészségügy rendszerének alapvető kialakítása, hogy valódi védelmet adjon az egészséges munkavégzési feltételek biztosításához. Célunk egy új munkavédelmi kultúra kialakítása, amihez a közoktatásban, a szakképzésben és a felsőoktatásban megfelelő ismereteket kell adni. Na, ez az, amitől önök nagyon messze állnak. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalásra van lehetőség. Ander Balázs képviselő úr jelentkezett, a Jobbik frakciójából. Parancsoljon!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök asszony. Mikor beszélhetnék, beszélhetünk a magyar munkavállalók megbecsüléséről és a munkavállalók körülményeinek a javításáról? Államtitkár úr, akkor, ha fölhangynának a neoliberais gazdaságpolitikával, ami bizony a társadalmi szövetrendszert is pusztítja.

És akkor erre egy bizonyíték, mert ezt általában kormánypárti oldalról ki szokták kérni maguknak, és azt mondják, hogy dehogyis vagyunk mi neoliberaisok. Viszont amikor Parragh László, a miniszterelnök tanácsadója azt mondja, hogy versenyképességünket az olcsóságunk jelenti, akkor ez maga a vegytiszta neoliberaisizmus. És akkor Parragh László azt is hozzászólja egyébként, hogy nem szeretné kipróbálni, milyen 300 ezerből megélni, a csuklóján a 11 milliós Rolexével. Azért ez eléggé vérlázító, és nagyon sok magyar dolgozó bizony azt mondja, hogy ebből így nem kér.

Államtitkár úr, egyértelmű lenne a megoldás: olcsó ázsiai migránsmunkások betelepítése helyett normális bért kellene adni a magyar dolgozóknak. Köszönöm. *(Balassa Péter tapsol.)*

ELNÖK: Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Mivel további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Fónagy államtitkár urat. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. *(Dr. Fónagy János: Köszönöm, elnök asszony, igen.)* Öné a szó 30 perces időkeretben. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! 30 éves üzemi munkám után nagyon komoly önfegyelemre van szükségem, hogy megfelelő tömörséggel válaszoljak az itt elhangzottakra. A kormánypárti támogató véleményeket köszönöm, és köszönöm az ellenzék soraiból is azokat a véleményeket, amelyek részben vagy egészben támogatják a törvényjavaslatot.

Elsősorban Ander képviselő úrnál és Kanász-Nagy képviselő úrnál az elsődleges pozitívum, amit szeretnék kiemelni, hogy kitöltötték a hozzászólásra rendelkezésre álló időt. Egy ilyen rövid törvényjavaslat esetében ez nem volt egy rossz teljesítmény. *(Ander Balázs közbeszól.)*

Engedjék meg, hogy ne minden felvetésre, esetenként az előttünk fekvő javaslattól meglehetősen távol eső témákban történt felvetésekre reagáljak, de ami előttünk van, arra - ez több képviselőtársamra vonatkozik -, egyáltalában azokra a véleményekre, amelyek a dolgozók megbecsülése és az ezzel kapcsolatos változások kifogásolása.

Az egyik a munkára való képesség és a munkavédelem megkövetése. A munkavédelemről szóló törvény 49. § (1) bekezdése helyébe a módosítás és az ahhoz kapcsolódó jogszabályok azt a szöveget javasolják, hogy a munkavállaló csak olyan munkára és csak akkor alkalmazható, ha a) annak ellátásához megfelelő élettani adottságokkal rendelkezik; b) foglalkoztatása az egészségét, testi épségét, illetve a fiatalok egészséges fejlődését károsan nem befolyásolja; c) foglalkoztatása nem jelent veszélyt a munkavállaló reprodukciós képességére, - esetleg - magzatára; d) mások egészségét, testi épségét nem veszélyezteti és a munkára külön jogszabályokban meghatározottak szerint - ez a változtatás lényege - alkalmasnak bizonyult. A jogszabályban meghatározott esetekben vagy a munkáltató erre irányuló döntése esetén a munkára való alkalmasságról jogszabályban meghatározott orvosi vizsgálat alapján kell döntenet. Ennyit arról, hogy ez elmarad, megszűnik, felszámoljuk, neoliberális törekvéseink áldozatává válik, és a többi.

A 88. § (3) bekezdése kiegészül a következő d) és e) pontokkal, és ez az a bizonyos jövőbeli rendelkezések, tehát azt hiszem, az éjszaka leple alatt, mondta valaki. Sok tévékrimi tetszik nézni. Azt mondja, hogy felhatalmazást kap a feladatkörében érintett miniszter, hogy az egészségügyért felelős miniszterrel és a foglalkoztatáspolitikáért felelős miniszterrel egyetértésben rendeletben határozza meg azon munkaköröket és foglalkozásokat, melyek esetében a munkára való alkalmasságról jogszabályban meghatározott orvosi vizsgálat alapján kell döntenet. Az e) pontban pedig: irányítása vagy felügyelete alá tartozó szervek tekintetében az egészségügyért felelős miniszterrel és a foglalkoztatáspolitikáért felelős miniszterrel egyetértésben rendeletben határozza meg azon álláshelyeket és feladatköröket, melyek esetében a munkára való alkalmasságról jogszabályban meghatározott orvosi vizsgálat alapján kell döntenet. Zárójel: amely a korábbi évtizedekben mindig alkalmas volt, az a melegüzem vagy a föld alatt végzett munka; most nyilvánvalóan megváltozott az ipar szerkezete, és nyilvánvalóan egy sokkal célhoz orientáltabb vizsgálati rendszert kell bevezetnet.

Képviselőtársaim kifogásolták, hiányolták a munkavédelmi oktatás kérdését. Megjegyzem, hogy a munkavédelmi oktatás kérdését nem a jelenleg önök előtt fekvő és most tárgyalt tervezet tartalmazza, hanem az állam működésének egyszerűsítésével összefüggő rendelkezések, melyek szerint nem szűnik meg a munkavédelmi oktatás, hanem a digitalizáció és az egyszerűsítés szem előtt tartásával az egyre kevésbé veszélyes munkakörökben a foglalkoztatáspolitikáért felelős miniszter által rendeletben meghatározott általános oktatási tematikának és ismeretanyagának a munkavállaló részére történő átadásával is teljesíthető; tehát nem „csak”, hanem „is”. Ez gyakorlatilag lehetőség, és nem kötelezettség, a munkáltató továbbra is megtarthatja a munkavédelmi oktatást kötelező jelenlét melletti oktatásban a helyén.

A hatóságokkal kapcsolatban talán Komjáthi képviselőtársam is említette a hatóság, a munkavédelmi felelősök, a munkavédelmi ellenőrök számát. A hatóság száma valóban kismértékben csökkent, hatékonysága viszont megítélésünk szerint növekszik. A munkavédelmi ellenőrzések elsősorban a kiemelt, veszélyes ágazatok - ilyen az építőipar, a feldolgozóipar, a gépipar, nem utolsósorban a mezőgazdaság - alá tartozó azon munkáltatókra terjed ki, ahol a munkavállalók egészsége gyakoribb, illetve súlyosabb veszélyeztetésnek van kitéve.

A 2023. év első felében, tehát friss adat, az ellenőrzött munkáltatók 70 százalékában ezekben a kiemelt ágazatokban ellenőrzött a munkavédelmi hatóság. A tavalyi év során ez az arány szintén magas, 63 százalék volt, de a növekedés jól mutatja, hogy a veszélyes ágazatok tevékenységének gyakoribb ellenőrzésével a súlyosabb munkabalesetek száma is visszaszorítható volt. Tehát nem csökkent az ellenőrzések száma.

(15-50)

Engedjék meg, hogy a továbbiakban csak néhány kiragadott témára reagáljak, éppen a felvetett problémák szétartása miatt.

A külföldi munkavállalás most egy állandóan a ház előtt szereplő kérdés. Többször elmondtam és engedelmeimmel megismétlem, hogy ma 4,7 millió munkavállaló van, és jelenleg mintegy 100-110 ezer külföldi állampolgár dolgozik Magyarországon. Ezeknek több mint a fele ukrainai, és köztünk legyen szóva, hogy többségükben magyar. 43 ezer olyan munkavállalói engedély van kiadva, amely nem közép-európai, magyarán nem ukrainai menekült, hanem egyéb más, közte néhány ezer valóban keleti országokból van. A 4,7 millióhoz képest 43 ezer! Kérem szépen, ez nem tömeges és nem meghatározó, és meggyőződésünk, hogy ez épp a napokban hozott rendkívül szigorú, talán éppen a mai ülés esti óráiban tárgyalandó szigorú idegenrendészeti szabályok szerint nagyon korlátok közé szorított lehetőség.

Lehet, hogy önök voltak a rijádi konferencián, nem tudom - bevallom, én nem járok oda -, egyet viszont tudok: arra nagy tisztelettel és kellő körültekintéssel szeretném felhívni képviselőtársaim figyelmét, hogy amikor az ellenzéki pozícióból természetes és adott pillanatban önöktől elvárt, általunk meg tisztelettel fogadott kritikai hangvételnek eleget tesznek, ne csúszzanak le a szociális demagógia azon szintjére, amely mondjuk, az elmúlt évszázadban Európában már nagyon keserves következményeket produkált. Nagyon vékony az a mezsgye, ahol adott pillanatban tetszenek járni! Mert az, hogy harminc évvel a rendszerváltás után a tőke és a társadalom viszonyát egy munkavédelmitörvény-előterjesztés kapcsán vizsgálják, ez egy olyan viszony, ami a jelenlegi társadalmi rendszerünk alapját képezi, munkavédelmi szabályok ide vagy oda.

Kanász-Nagy képviselőtársam, meggyőződésem, hogy ön jobb annál, mint amit elmondott. Meggyőződésem, hogy ön nem akar erre a szintre lekerülni, és

valószínűleg Ander képviselőtársamnak sem ez volt a célja, amikor meggyőződésem szerint gyakorlati tapasztalatai alapján fölvetette a problémákat. De vékony ez a mezsgye. Vékony ez a mezsgye, és kérem, hogy a parlamenti demokrácia keretében természetes ellenvetések és kritikai észrevételek mellett ne egy társadalom alapvető működésének az önök által is elfogadott szabályait kritizálják.

S ehhez egy személyes jellegű észrevétel még, és ezt sem először mondom: körülbelül 10-15 évvel ezelőtt - nem tudom, mert nincs pontos nyilvántartásunk - 400-500 ezerre taksáltuk a külföldön munkát vállalók számát. Természetes, én is tudom - negyvenévi ózdi tartózkodás után kérem, higgyék el nekem, hogy tudom -, hogy nagyon sok ember azért ment el külföldre dolgozni, hogy megéljen, mert annak idején, 15-20-25 évvel ezelőtt Magyarországon nem kapott munkát. A rendszerváltás alatt, után megszűnt - nem utolsósorban, már ne haragudjanak, de az önök mellett most éppen nem ülő, de egyébként a parlament azon oldalán helyet foglaló pártok tevékenysége által végrehajtott privatizáció eredményeként - a magyar kohászat, megszűnt a magyar gépipar, megszűnt a magyar élelmiszeripar, nagyon komoly bajban volt az építőipar, és megszűnt a magyar könnyűipar. Erről nem szoktunk beszélni, de kérem, emlékezzenek rá, hogy Magyarországon hány nagy ruhagyár dolgozott, és termelte a nem mindig örömmel vett konfekcióárut, de sok ezer nő munkahelynek adott helyet. Ez megváltozott, és külföldre mentek az emberek.

Ez az elmúlt 10-15 év alatt alapjaiban megváltozott. Nem tudom, mert nincs rá statisztika - gondolom, ezt önök sem tagadják -, de nagyon sokan hazajöttek. Van, aki kint maradt, egzisztenciát alapított, gazdasági sikereket ért el. Nem tudom, de ma körülbelül ennek a fele, 200-250 ezer ember dolgozik kint. Én magam a rendszerváltás egyik legnagyobb eredményének tartom, hogy Magyarországon nem vagyunk bezárva a határok közé, és mehetnek a fiatalok akár szakmai továbbképzésre, tapasztalatszerzésre, urambocsá, egzisztenciális helyzetük vagy anyagi helyzetük megalapozása érdekében külföldre. Én ezt sikernek tartom és nem egy megszüntetendő bajnak. Kérem, gondolják át, amit mondanak! Ha azt mondanánk, hogy nem lehet külföldre menni, az egy nagyon komoly ellenhatást váltana ki. Ezért kérem, hogy amikor ezek más kapcsán felmerülnek, ezt vegyék figyelembe.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Mindezek alapján köszönöm a támogató javaslatokat, és kérem, hogy ezeket szíveskedjenek a szavazataik során is érvényesíteni. Köszönöm a türelmét, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Köszöntöm képviselőtársaimat, és tájékoztatom is

önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **kiégett üzemanyag és a radioaktív hulladék kezelésének nemzeti politikájáról szóló 21/2015. (V. 4.) OGY határozat módosításáról** szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés H/6078. számon a ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Steiner Attila úrnak, az Energiaügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

STEINER ATTILA energiaügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A radioaktív hulladékok felelősségteljes és biztonságos kezelését szolgáló Euratom tanácsi irányelv átfogóan szabályozza a kiégett fűtőelemek és a radioaktív hulladékok kezelését. Ez az irányelv előírja az erre vonatkozó tagállami nemzeti politika, nemzeti program, vagyis a nemzeti keretrendszer létrehozását és annak rendszeres felülvizsgálatát.

A nemzeti politikák kapcsán szükségesnek tartom felhívni a figyelmet arra, hogy az atomerőművek az Európai Unió által is elismerten tiszta energiát termelnek, így működésük nélkülözhetetlen a klímavédelmi célok teljesüléséhez. A nukleáris kapacitások által biztosított megbízható rendelkezésre állás jelenti az ellátásbiztonságunk egyik alapkövét, a szén-dioxid-kibocsátás nélküli áramtermelésük pedig hazánk emissziócsökkentési céljainak elérését szolgálja.

Magyarország villamosenergia-termelésének közel felét jelenleg a karbonsemleges nukleáris energia adja. A Paksi Atomerőmű immáron 40 éve látja el Magyarország lakossági és ipari fogyasztóit biztonságos, olcsó és egyben környezetbarát villamos energiával, illetve lehetővé teszi a rezsicsökkentés hosszú távú fenntartását is. Paks évente önmagában 14 millió tonna szén-dioxid-kibocsátástól mentesít, és ez jelentősen hozzájárul a zöldátálláshoz, illetve klímapolitikai céljaink, így a hazánk által is vállalt karbonsemlegesség 2050-re kitűzött eléréséhez.

Összehasonlításképpen azt is szeretném megjegyezni, hogy a teljes magyar közlekedési szektor egy év alatt 12 millió tonna szén-dioxidot bocsát ki, maga Paks pedig 14 millió tonna szén-dioxid-kibocsátástól mentesíti az országot. Ezenfelül pedig, ha Paks II. is megépül, akkor az új reaktorok további 17 millió tonna szén-dioxid-kibocsátástól fogják mentesíteni hazánkat, és így az atomenergiának köszönhetően éves szinten összesen 4,5 milliárd köbméter földgáz energetikai célú elégetését tudjuk majd megspórolni.

(16.00)

A Nemzetközi Energia Ügynökség is rávilágít arra, hogy a dekarbonizációs célok megvalósítása érdekében - a hatékonyság javítása és a megújuló energiával

kapcsolatos beruházások jelentős növelése mellett - szükség van az atomenergia alkalmazására is.

Az atomenergiáról szóló törvény 5/B. §-a előírja, hogy a nemzeti politikát ötévente felül kell vizsgálni, és a nemzeti politika első felülvizsgálata 2020-ban le is zajlott. A következő felülvizsgálat 2025-ben lenne esedékes, azonban álláspontunk szerint indokolt a nemzeti politika soron kívüli felülvizsgálata a következő okokból.

Elsőként szeretném felhívni arra a figyelmet, hogy az Országgyűlés tavaly év végén nagy többséggel hozott döntésében elfogadta a Paksi Atomerőmű további üzemidő-hosszabbításával kapcsolatos határozatot, amely az ország energiaszuverenitási, klímavédelmi és egyben ellátásbiztonsági céljait is szolgálja. A további üzemidő-hosszabbítás előkészítése, illetve az egyes létesítmények üzemidő-hosszabbítása hatással van a létesítmény üzemeltetési időtávlátára, ezért szükséges, hogy azt beépítsük a nemzeti politikába is.

További fontos fejlemény, hogy az Országos Atomenergia Hivatal engedélyt adott a Paks II. Atomerőmű részére a paksi telephelyen létesítendő atomerőművi blokkok létesítésére; illetve át kell vezetni a nemzeti politikában azt is, hogy az Országos Atomenergia Hivatal 2022. év elejétől egy önálló szabályozó szerv, kiegészítve a jogállására vonatkozó rendelkezésekkel, valamint a jogalkotási feladataival.

Szeretném továbbá önöket arról is tájékoztatni, hogy 2022 tavaszán egy nemzetközi szakértői csoport látogatott Magyarországra, és megvizsgálta hazánk hulladékkezelési gyakorlatát. A közel kéthetes, úgynevezett ARTEMIS nemzetközi szakértői felülvizsgálat megállapította, hogy Magyarország átfogó, kiterjedt és jól működő rendszert dolgozott ki és működtet jelenleg is a kiegészítő fűtőelemek és a radioaktív hulladékok biztonságos és hatékony kezelésének fenntartása és annak továbbfejlesztése érdekében. A szakértői csoport külön jó gyakorlatként azonosította a kis és közepes aktivitású hulladékok végleges elhelyezésére szolgáló tároló biztonságának növelése terén mutatott magyar teljesítményt.

Kiemelten fontosnak tartjuk továbbá a helyben élő lakosság tájékoztatása mellett a létesítmények közvetlen környezetén túlmutató regionális és országos programokat is, amelyek hozzájárulnak az atomenergia társadalmi elfogadottságának növeléséhez, illetve az átláthatóság további biztosításához. Ezért is javasoljuk ezzel kiegészíteni a nemzeti politika egyik alfejezetét.

A tartalmi javaslatok közül szeretném még kiemelni, hogy átvezetésre kerültek az Atomenergia Hivatal már említett jogállásváltozása miatt szükséges módosítások; továbbá kiegészül a javaslat a nagyon kis aktivitású radioaktív hulladékok elhelyezésére szolgáló tárolói létesítéssel kapcsolatos feladatokkal.

Emellett pedig a finanszírozás és a források területén a javaslat feladatul szabja a nemzeti politikában, hogy a Paksi Atomerőmű üzemidő-hosszabbítására tekintettel értelemszerűen felül kell vizsgálni a Központi Nukleáris Pénzügyi Alapba történő befizetési

kötelezettségre vonatkozó időszakot is, és ezzel összhangban aktualizálni kell a közép- és hosszú távú tervekben meghatározott hosszú távú feladatok ütemezését is. Kiegészül továbbá azzal is a nemzeti politika, hogy az atomerőmű Központi Nukleáris Pénzügyi Alapba történő befizetésére vonatkozó számítási módszertant is felül kell vizsgálni, és azt be kell építeni a nemzeti programba; illetve a tisztelt Ház előtt folyamatban lévő atomtörvény-módosítással összhangban bevezeti a Központi Nukleáris Pénzügyi Alapba történő eseti befizetés jogintézményét is.

A politika ezen túl feladatul szabja, hogy a Paksi Atomerőmű üzemidő-hosszabbítása miatt keletkező többlet kiégett üzemanyag mennyiségéhez igazítsuk a kiégett kazetták átmeneti tárolójának bővítési koncepcióját is; illetve „A radioaktív hulladék elhelyezésének politikája” alfejezetben indokolt a nagyon kis aktivitású hulladékok szeparált elhelyezéséről gondoskodni és az erre alkalmas tároló létesítésével kapcsolatos feladatokat rendezni.

A nukleáris létesítmények üzemeltetésének időtávlata kapcsán a javaslat kiemeli, hogy a Paksi Atomerőmű üzemidő-hosszabbítását figyelembe kell venni, illetve hogy az oktatóreaktor 2027-ben időszakos biztonsági felülvizsgálatra készül, az üzemeltetésével viszont 2037-ig számolunk; illetve a kutatóreaktor üzemidő-hosszabbítása is folyamatban van, és az üzemidő-hosszabbítás esetén a leszereléssel a 2030-as évtized első felében számolni kell.

Emellett pedig, ahogy említettem, a nyilvánosság biztosítása nagyon fontos feladat, így az információs technológiák széles körű elterjedése okán a létesítmények közvetlen környezetén túlmutató programok fontosságát is javasoljuk beemelni a politikába.

Mindezek tekintetében kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a határozati javaslatot szakmai javaslataikkal, illetve majd a szavazatukkal is támogassák, annak érdekében, hogy hozzájáruljunk az atomenergia biztonságos, hosszú távú alkalmazásához, amely lehetővé teszi azt, hogy hazánkban a villamosenergia-termelés továbbra is biztos, olcsó és fenntartható módon biztosított legyen. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Bánki Erik tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki fel szólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Bánki Erik képviselő úr. Parancsoljon! Öné a szó.

BÁNKI ERIK, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A radioaktív hulladékok felelősségteljes és biztonságos kezelését szolgáló közösségi keret létrehozásáról szóló 2011/70/Euratom tanácsi irányelv előírta a tagállamok számára a kiégett üzemanyag és a radioaktív hulladék kezelésére vonatkozó nemzeti politika és nemzeti program, valamint az ezekkel kapcsolatos követelményrendszer létrehozását.

Magyarország az irányelvben foglalt kötelezettségének eleget téve, első alkalommal 2015-ben fogadta el a kiégett üzemanyag és a radioaktív hulladék kezelésére vonatkozó nemzeti politikát, amely a szakpolitika alapidokumentuma. A nemzeti politika kiterjed a radioaktív anyagok felhasználására, az atomenergia magyarországi alkalmazására, megfogalmazza az atomenergia biztonságos alkalmazásával összefüggő alapelveket, valamint az irányelvből adódó kötelezettségeket is.

A tisztelt Ház asztalán fekvő, a kiégett üzemanyag és a radioaktív hulladék kezelésének nemzeti politikájáról szóló 21/2015-ös országgyűlési határozat módosításáról szóló, H/6078. számot viselő országgyűlési határozati javaslat az említett nemzeti politika felülvizsgálatára tesz javaslatot. A felülvizsgálatot az indokolja, hogy az Országgyűlés 2022 decemberében nagy többséggel elfogadta a Paksi Atomerőmű további üzemidő-hosszabbítását megerősítő határozatát, amely az ország energiaszuverenitási, klímavédelmi és ellátásbiztonsági céljait egyaránt kitűnően szolgálja.

A további üzemidő-hosszabbítás előkészítése hatással van a létesítmény üzemeltetési időtartamára, ezért szükséges azokat a nemzeti politikába is beépíteni. Kiemelendő, hogy 2022-ben uniós jogi kötelezettségünk alapján a Nemzetközi Atomenergia Ügynökség szakértői csoportja vizsgálta hazánk radioaktív hulladék-kezelési, illetve a kiégett fűtőelem-kezelési gyakorlatát, és a szakértői vizsgálat megállapította, hogy Magyarország átfogó, kiterjedt és jól működő rendszert dolgozott ki és működtet a kiégett fűtőelemek, illetve a radioaktív hulladékok biztonságos és hatékony kezelésének fenntartása, illetve annak továbbfejlesztése területén.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt években két súlyos krízissel és az ezekhez kapcsolódó válsághelyzetekkel kellett szembenéznünk. Habár a koronavírus-járvány utáni válságot gyorsan maga mögött hagyta az ország a 2010 óta tartó gazdaságépítésnek köszönhetően, de az utána következő orosz-ukrán háború igen súlyos gazdasági károkkal járt, jár a mai napig, így veszélybe került az energiaellátás biztonsága is. Ezzel egy időben számolni kell a világ geopolitikai átrendeződésével, a nagyhatalmi versengés új korszakával, valamint az éghajlatváltozás hatásaival is.

(16.10)

A kormány - nagyon helyesen - ebben a helyzetben is kitart a gazdaság fejlődését, a munkahelyteremtést és a családokat támogató politikája mellett, ennek érdekében pedig a hangsúlyt az ellátásbiztonságra, a megfizethető energiaárakra és a rezsicsökkentésre helyezi. Ahogy államtitkár úr is kiemelte ex-ponéjában, a javaslat lényegében legfontosabb eleme az, hogy továbbra is az energiaellátás biztonsága érvényesüljön Magyarországon, és a lehető legkedvezőbb feltételekkel juthassanak hozzá a háztartások, valamint az ipar a szükséges energiához.

A családok számára továbbra is biztosítva vannak a rezsicsökkentett árak Magyarországon, ennek köszönhetően Európában ma is Magyarországon a legolcsóbb a háztartások számára a földgáz, valamint a villanyáram ára. Fontos megjegyezni, hogy a Fidesz-frakció minden támogatást megad a kormány azon törekvéseihez, amelyekkel az energiapolitikán keresztül is támogatja a gazdaság fejlődését, a munkahelyteremtést, illetve a magyar családokat.

Tisztelt Országgyűlés! A versenyképesség javításának és a környezet védelmének kéz a kézben kell járnia egymással, mivel ezen egyensúly megbontása - bármilyen irányba is történik - több kárt okoz, mint amennyi hasznot eredményez. A nemzeti energia- és klímaterv alapján az üvegházhatású gázok kibocsátásának 2030-ig legalább 50 százalékkal kell csökkennie az 1990-es adatokhoz képest. Ennek mértéke jelenleg már 32 százalék, miközben évről évre hatalmas gazdasági rekordokat sikerül megdöntnünk. Mindössze húsz olyan ország van a világon, tisztelt képviselőtársaim, amely képes volt úgy növelni a GDP-jét, hogy közben csökkentette a károsanyag-kibocsátását. Magyarország ilyen ország, erre mindannyian büszkék lehetünk.

Magyarországon ma a villamosenergia-előállítás 65 százaléka már karbonsemleges, ami 80 százalékban az atomenergiának köszönhető. A paksi blokkok 90-91 százalékos kihasználtsággal működnek; a fűtőanyag szállítása folyamatos; az időjárásfüggő megújulóenergia-termelési módok pedig csak minimális részét tudják kielégíteni a keresletnek a fogyasztási csúcson idején. Az atomerőművek teljes életciklusra vetített környezeti lábnyoma nem nagyobb a többi karbonsemleges technológiáénál, ráadásul a nukleáris reaktorok a legjobb eredményeket hozzák azon a téren is, hogy mennyi termőföldet kell feláldozni egy megawattnyi energia előállításához. Itt fontos megjegyezni, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy menetrend szerint halad a Paksi Atomerőmű bővítése, ami nemcsak versenyképesebbé fogja tenni a magyar gazdaságot és garantálni fogja az ellátásbiztonságot, hanem a környezetvédelemhez is nagyban hozzá fog járulni. A Paks II. erőművi blokkok megépítését Magyarországon a magyar kormány támogatja, sőt a magyar Országgyűlés is elsőpró többséggel szavazta meg annak idején a bővítési folyamat megkezdését. Ahogy mondtam, Magyarország energiabiztonsága szuverenitásának érvényesüléséhez elengedhetetlen Paks II. megvalósulása.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Sajnos még mindig hatalmas politikai és ideológiai viták övezik a nukleárisenergia-termelést, miközben fontos lenne, hogy végre a szakmai alapú megközelítés kerüljön előtérbe. Nem véletlen az, hogy a mostani válság idején maga az Európai Bizottság is kimondta az atomenergiára, hogy azt megújuló, zöldenergiának kell tekinteni. Nyilvánvalóan önök is tudják, hogy ahhoz, hogy a klímacélokat teljesítsük, nem tudunk csak szél- és naperőműveket telepíteni, ahhoz kell egy olyan energiatermelő bázis, mint amilyen Paks I. élettartam-hosszabbítása, illetve

Paks II. megvalósulása esetén lehetséges, amely folyamatosan tud nagy mennyiségben zsinóráramot termelni.

Ahogy említettem, a klímasemlegesség terén kitűzött céljaink elérése nem lehetséges a nukleárisenergia-termelés felpörgetése, a kapacitások növelése nélkül. Ráadásul ezzel a nukleárisenergia-termeléssel jóval olcsóbban jóval több energiát tudunk termelni sokkal biztonságosabban, ezáltal a károsanyag-kibocsátás is csökkenthető, amit jól példáz az, hogy a világon működő körülbelül 440 atomreaktornak köszönhetően nagyjából 180 milliárd köbméternyi földgáz kiváltására került sor az elmúlt időszakban.

Amennyiben komolyan gondoljuk azt, hogy 2050-re karbonsemlegességet akarunk elérni, akkor legalább a kétszeresére kell növelnünk az energiatermelési kapacitásokat. Az Európai Unió enélkül nem lenne képes javítani a versenyképességét és nem tudja tartani a korábban meghatározott klímacélokat. Be kell fejezni tehát végre a nukleárisenergia-felhasználás körüli ideológiai és politikai vitákat, le kell állítani az atomenergiát érő ideológiai, illetve politikai támadásokat. Magyarország a paksi bővítéssel, mely a nukleáris kapacitást tekintve 2400 megawattos többletenergia-termelésre képes, évente 17 millió tonna szén-dioxid kibocsátását tudja elkerülni.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindezek ismeretében úgy vélem, hogy az előttünk fekvő határozati javaslat támogatandó, sőt támogatható elemeket tartalmaz, ezért kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan önök is támogassák majd e határozati javaslat elfogadását. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Balassa Péter képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

BALASSA PÉTER, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Államtitkár Úr! Az előttünk fekvő előterjesztést, a 21/2015. számú országgyűlési határozat módosításával kapcsolatos előterjesztést támogathatónak tartjuk, és néhány észrevételt szeretnék ezzel kapcsolatosan tenni.

A nukleáris energia villamoserőművi alkalmazása során műszaki, gazdasági szempontból legfontosabb a biztonság. A biztonság kérdését természetesen a teljes életciklusra kell vizsgálni, beleértve a kiegészítő üzemanyag és a radioaktív hulladék problémáját is. Az Országgyűlés, mint már önök is mondták, 2015-ben fogadta el a kiegészítő üzemanyag és a radioaktív hulladék kezelésének nemzeti politikáját. Ez a politika természetesen összhangban áll a vonatkozó Euratom tanácsi irányelvvel is. Ennek a politikának felel meg a radioaktív hulladék és a kiegészítő fűtőelem hazai kezelési gyakorlata, amit az illetékes nemzetközi szakértői csoport átfogónak és jól működőnek minősített.

Az atomenergiáról szóló törvény értelmében az Országgyűlés a kormány előterjesztésére 5 évente felülvizsgálja hatályos politikáját. Ez 2025-ben lenne esedékes; a nemzeti politika jelenlegi módosítását működtetési, illetve adminisztratív okok indokolják.

Az előbbihez tartozik, hogy a Paksi Atomerőmű meglévő blokkjainak üzemidő-hosszabbítása során új, alternatív, a korábitól eltérő gyártótól származó üzemanyag-felhasználásra is sor kerülhet. Az adminisztratív okot az Országos Atomenergia Hivatal lényegesen megváltozott jogi státusza jelenti, amit át kell vezetni a nemzeti politika dokumentumán.

A Jobbik a Paksi Atomerőművet mind az ország energiabiztonsága, mind a klímavédelem-vállalások teljesítése szempontjából kiválthatatlannak tartja. Elkötelezettek vagyunk a megújuló energiafajták alkalmazása iránt. Ugyanakkor azzal is tisztában vagyunk, hogy a villamosenergia-ellátás biztonsága nemzetstratégiai kérdés, a fogyasztói ár alacsonyan tartása pedig lakossági és gazdasági érdek is egyaránt. Ezeket a szempontokat csak akkor tudjuk érvényesíteni, ha az ország nukleáris alaperőművi kapacitását fenntartjuk - ez nagyon fontos.

És tegyünk hozzá még egy fontos tény: a széndioxid-kibocsátás, vagyis a klímavédelem szempontjából a nukleáris energia tiszta energiának minősül. A most tárgyalt határozati javaslat elfogadását támogatjuk, ahogy a felvezetésben ezt elmondtam. A nukleáris energia felhasználásának támogatásától vagy elutasításától függetlenül a paksi erőmű léte, működése ténykérdés, a kiegészítő üzemanyag és a radioaktív hulladék biztonságos kezelése pedig mindnyájunk és a magyar társadalom érdeke. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Vejkey Imre képviselő úr. Megvárom, míg képviselő úr felteszi a mikrofont. *(Megtörténik.)* Köszönöm szépen. Képviselő úr, öné a szó.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország tisztaenergia-ellátása szempontjából óriási dolog, hogy a paksi bővítés már nem a papírmunkáról, hanem a valódi építkezéssel szól, melynek megfelelően a felek aláírták a következő évekre vonatkozó ütemtervet is.

(16.20)

Mindezek alapján biztonsággal állítható, hogy a 2030-as évek elejére már megkezdhetik a termelést az új paksi blokkok.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Megkezdődött tehát az új reaktorok építése Pakson, és ez a bővítés ma a legnagyobb nukleáris projekt a kontinensen, ráadásul igazi nemzetközi együttműködésről van szó, hiszen az orosz fővállalkozó mellett több amerikai,

német, francia, svéd, osztrák, illetve már 94 magyar céget is bevontak. Mindkét tervezett blokk alatt megtörtént 5 méteres mélységig a talajkiemelés, innentől a következő cél a 23 méteres mélység elérése. Emellett jól haladnak a résfalazási munkák is, jelenleg 77 százaléknál tart az ezen dolgozó német-amerikai vállalat. Továbbá megkezdődött a talajszilárdítási munka is, és a következő fél évben 60 épületet is felhúznak.

A paksi beruházás nyomán hazánk továbbra is a világ azon 20 országa között tud majd maradni, amelyek a károsanyag-kibocsátásuk csökkentésével párhuzamosan növelik a gazdasági teljesítményüket, az új blokkokkal ugyanis évi 17 millió tonna szén-dioxid kibocsátását váltják ki, ami háromszorosa annak, mint amit a magyarországi erdők el tudnak nyelni évente.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az európai energiaellátás utóbbi évekbeli válságának egyik fő oka az, hogy Brüsszelben az ügyet súlyosan átpolitikálták és átideologizálták, miközben itt a fizikai valóság kérdéséről van szó. Számunkra az energiaellátás kérdése sem nem politikai, sem nem ideológiai ügy, s főként azért nem, mert sem politikai nyilatkozatokkal, sem pedig ideológiákkal nem lehet fűteni, nem lehet a gazdaságot működtetni.

A Fidesz-KDNP-kormány úgy gondolja, hogy kötelezettsége az ország energiaellátásának biztosítása. Ezért fontos, hogy növelni tudjuk függetlenségünket, azaz csökkenteni tudjuk kiszolgáltatottságunkat a nemzetközi energiapiacoktól, hogy meg tudjuk védeni a rezsiszűkítés eredményeit és a környezetünket. Ne feledjék, ma még mindig az atomenergia az egyetlen módja annak, hogy nagy mennyiségben, biztonságosan, olcsón és fenntartható módon termeljünk áramot.

Magyarország ellátásbiztonsága nemzeti érdek, és a nemzeti érdek azt diktálja, hogy növelnünk kell a nukleáris energiabeli kapacitásainkat, ez pedig csak úgy lehetséges, hogyha új atomerőművi blokkokat építünk.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tényként kell megállapítani, hogy az Országgyűlés 2022 decemberében nagy többséggel elfogadta a Paksi Atomerőmű meglévő blokkjai üzemidejének további meghosszabbításáról szóló 56/2022. számú OGY határozatot.

Továbbá tényként kell azt is megállapítani, hogy a 2022. évben az uniós jogi kötelezettség alapján a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség szakértői csoportja vizsgálta hazánk radioaktív hulladék-kezelési és kiegészítő fűtőelem-kezelési gyakorlatát. A szakértői vizsgálat megállapította, hogy Magyarország átfogó, kiterjedt és jól működő rendszert dolgozott ki és működtet a kiegészítő fűtőelemek és a radioaktív hulladékok biztonságos és hatékony kezelésének fenntartására és annak továbbfejlesztésére.

Tényként kell megállapítani azt is, hogy a Szabályozási és intézményi keretek alfejezet módosítása szükséges az OAH-jogállás változása miatt.

Végül a kiegészítő üzemanyag forrása, kezelése, a nukleárisüzemanyag-ciklus zárószakaszára vonatkozó

politikai meghatározása alfejezet feladatul szabja, hogy a Paksi Atomerőmű további üzemidő-hosszabbítása miatt keletkező többlet kiegészítő üzemanyag-mennyiséghez igazodóan a kiegészítő kazetták átmeneti tárolójának bővítési koncepcióját ki kell dolgozni. A H/6078. számú országgyűlési határozati javaslat nem tesz egyebet, mint a fenti tényekhez igazodóan a nemzeti politika felülvizsgálatára tesz javaslatot.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az elhangzottakra tekintettel kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák a kiegészítő üzemanyag és radioaktív hulladék kezelésének nemzeti politikájáról szóló országgyűlési határozat módosításáról szóló 6078. számú országgyűlési határozati javaslatot. A KDNP frakciócsoportja támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. *(A képviselői helyére igyekvő Tordai Bencének:)* Megvárom, hogy Tordai Bence képviselő úr beüljön a helyére, mert ön következik felszólalásra, képviselő úr. *(Tordai Bence: Tudom! Jó napot!)*

A Párbeszéd képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló ismerteti a frakciójuk álláspontját. Elsőnek megadom a szót Tordai Bence képviselő úrnak. Parancsoljon!

TORDAI BENCE, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr, és mielőtt a magam felszólalását elmondanám, engedjék meg, hogy megosszam önökkel a téma legfelkészültebb és leghitelesebb szakértőjének a friss bejegyzését az önök határozati javaslatával kapcsolatban! Jávor Benedek, a Párbeszéd-Zöldek európai parlamenti listavezetője a következőket írta egy-két órával ezelőtt:

A magyar kormány káosz-kommunikációjának vége, jogszabályba foglalják a Paksi Atomerőmű orosz fűtőelemeinek lecserélését, ezzel pedig a Paks II.-nek is befellegzik. A kormány - végre belátva, hogy az orosz nukleáris együttműködés napjai meg vannak számlálva - végül csak elszánta magát a paksi orosz fűtőelemek más forrásból származó üzemanyaggal való helyettesítésére. Amit néhány hónapja még hol kommunikáltak, hol letagadták, az most jogszabályi formát öltött a radioaktív hulladék kezelésének nemzeti politikájáról szóló parlamenti határozati javaslatban, amelyet ma tárgyal az Országgyűlés.

A szöveg szerint, idézem: „Új körülmény, hogy az atomerőműben további, különösen a meghosszabbított üzemideje alatt új, alternatív, korábbtól eltérő gyártótól származó üzemanyag felhasználására is sor kerülhet. Mindezekre tekintettel a nemzeti politikát soron kívül felül kell vizsgálni.” A kormány ezzel beismeri, hogy kénytelen megtenni azt, amit már 2022. február 24-ét, Oroszország teljes körű ukrajnai agresszióját követően meg kellett volna lépni, és amit a Párbeszéd-Zöldek a kezdetektől követelt, azaz a magyar nukleárisenergia-termelés függetlenítését a háborús agresszortól.

Bár a javaslat óvatosan úgy fogalmaz, idézem: „különösen a meghosszabbított üzemideje alatt”, a valóságban ez csak porhintés. A „soron kívül felül kell vizsgálni” kitétel egyértelművé teszi, hogy nem a 2030-as évek második felére kell alternatív üzemanyagforrást találni, hanem amint lehetséges. Ugyanis a kormány is tudja, hogy más, orosz atomtechnológiát alkalmazó EU-s tagállamok előrehaladott fázisban vannak a Roszatom fűtőelemeinek kiváltásában, és amint ez bekövetkezik, a cég és az egész orosz nukleáris ipar gyorsan az EU-s szankciók célkeresztjébe kerül majd, azaz Magyarország sem tudja majd fenntartani az együttműködést, és ha nem akarják, hogy a paksi villamosenergia-termelés leálljon, más partnereket kell találni. Egy füst alatt azonban ezzel elismerik a Paks II. projekt végét is. A szankció alá kerülő orosz nukleáris ipar ugyanis nemcsak fűtőelemet nem tud majd hazánkba szállítani, de atomerőművet sem fog tudni építeni.

Bár a határozati javaslat többször is említi Paks II.-t, de valójában többet foglalkozik a létező blokkok élettartam-hosszabbításának kérdésével, mint az új orosz atomerőművel. Pedig az utóbbi a hivatalos kommunikáció szerint jóval hamarabb kezd el üzemelni, már 2030-ban, mint hogy sor kerülne a meglévő blokkok élettartamának újabb megnövelésére 2032-37 között.

A Párbeszéd-Zöldek üdvözli a kormány döntését az orosz függőségről való leválásra, nem értjük ugyanakkor, hogy mi szükség volt az elmúlt közel másfél évtized zsákutcás, elhibázott, katasztrofális eredményű energetikai ámokfutására. Ennek felfoghatatlan költségeit és kárait a magyar társadalom kell hogy viselje, ezért világos beszédet várunk a kormánytól.

1. Ismerjék be eddigi energiapolitikájuk teljes kudarcát!

2. Az orosz függőségről való elkerülhetetlen leválást az atomenergia mellett terjesszék ki a fosszilis energiahordozókra is!

3. Az ellenzék, szakmai és civil szervezetek, valamint szakértők bevonásával helyezték teljesen új alapokra a magyar energiapolitikát a hatályos magyar energiastratégia felülvizsgálatával!

4. Nyissanak utat a megújuló energiaforrások terjedésének a szélenergia több mint tíz éve hatályban lévő tilalmának a feloldásával, a napenergia-hasznosítás útjában álló akadályok lebontásával, megfelelő pénzügyi ösztönzőrendszer kialakításával!

5. A zöldátállás igazságossá tételére indítsanak kiterjedt, a hátrányos szociális helyzetben lévőket célzó épületfelújítási programokat!

6. Az uniós forrásokat koncentrálják a fenti célok megvalósítására!

(16.30)

Én magam pedig a következőket terveztem elmondani önöknek, nyilván nem teljesen függetlenül Jávor Benedek gondolataitól.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kedves Polgártársak! Már a kormány sem számol komolyan Paks II. felépítésével. Paks I. a jelenleg tervezettnél húsz évvel tovább fog működni, de nem orosz, hanem nyugati fűtőanyaggal. A kiégett fűtőelemek átmeneti tárolóját bővíteni kell, de nem Paks II., hanem a meghosszabbított üzemidejű Paks I. miatt. A nagyon kis aktivitású sugárzó hulladéknak új tárolót építenek, a nagy aktivitású hulladék sorsa a következő évtizedekben is megoldatlan marad. A pécsieket pedig - nyilván a szuverenitás és a szubszidiaritás jegyében - kizárja a kormány annak eldöntéséből, hogy szeretnének-e a jövőben sugárzó atomszemét szomszédságában élni. Ezek a legfontosabb új elemek a kormány által a parlament elé terjesztett határozatmódosító javaslatban, és egyik sem utal arra, amit a kormányzati kommunikáció folyamatosan állít, hogy az atomenergia lenne a megbízható, kiszámítható és olcsó energiaellátás garanciája.

Az oroszokról történő leválás lopakodó stratégiáját tekinthetjük akár az eddigi valóságtagadás óvatos korrekciójának is. Amikor Oroszország 2022. február 23-án megtámadta Ukrajnát, minden józanul gondolkodó ember számára világossá vált, hogy Európában a következő évtizedekben nem lesz semmilyen orosz részvételű nukleáris beruházás. Nem lesz, mert nem lehet. Képtelenség, hogy miközben a Roszatom ukrán atomerőműveket kerít a hatalmába a nukleáris biztonság elemi szabályaira fittyet hányva és veszélyeztetve egész Európát, miközben Putyin a Roszatom által gyártott atomtöltetekkel fenyegeti az EU-t és az egész nyugati világot, a magyar adófizetők pénzéből ugyanaz a cég Magyarországon atomerőművet építsen, mintha mi sem történt volna. Ez elképzelhetetlen.

Az Elbától keletre mindenki levonta az egyetlen levonható következtetést, a Roszatomtól korábban a Paks II.-höz hasonló atomerőművet rendelő Finnország is, egyedül az Orbán-kormány lovagol tovább a döglött lovon. A moszkvai magyar nagykövet nemrég még lelkenedezve tett hűségesküvet, azt erősítgetve, hogy szó sem lehet másmilyen, azaz nem orosz fűtőanyag használatáról Pakson. Azóta viszont bekopogtatott a valóság.

Előttünk egy határozati javaslat, amely szerint alternatív fűtőanyag beszerzésére készülünk, még hozzá kifejezetten Paks I., vagyis a meglévő atomerőmű ellátása céljából. A javaslatból ugyanis feketén-fehéren kiderül, a kormány az orosz nukleáris fűtőelemek európai behozatalát korlátozó szankciókra számít. Ha pedig az EU a fűtőanyagot szankcionálni fogja, akkor kevésbé valószínű, hogy a Roszatom európai beruházásait kihagyná a szórásból. Egyszóval, Paks II. valószínűsége látványosan csökken, ettől azonban a Magyarországon képződő nukleáris hulladék sorsáról gondoskodni kell.

A javaslat nemcsak azt mutatja meg, hogy immár a kutató reaktorok hulladékának feldolgozásában nem számítunk a megbízhatatlan és felelőtlen orosz partnerre, hanem azt is, hogy a Pakson képződő és

egyre növekvő hulladékhegy eltakarítására rövid távon nincs esély. Jelenleg negyedszázadnyi fűtőelemtermés halmozódik az atomerőmű udvarán lévő átmeneti tárolóban, és az üzemidő-hosszabbítás esetén még legalább ugyanennyi kerül oda, ami miatt a tárolót is bővíteni kell. Ez azonban csak tüneti kezelés, a hosszú távú megoldás a véglegesnek mondott tároló lenne.

A kormány a mostani javaslatban nemcsak azt árulta el, hogy még évtizedekig tart a megfelelő helyszín megtalálása valahol Baranyában, Boda közelében, hanem azt is, hogy az érintett települések legnagyobbikát, Pécsét és az ott élőket továbbra sem akarják megkérdezni a projektről. Azaz addig trükköznének a beruházás hatásterületével, amíg meg nem tudnak rajzolni egy olyan vonalat, ami Pécsét elkerüli. Mintha elképzelhető lenne, hogy a nagy aktivitású sugárzó hulladékkal kapcsolatos bármely, például a kiégett fűtőelemek beszállítása kapcsán előforduló hávária hatása megállna Pécs határainál.

A Párbeszéd-Zöldek az elemi tisztesség és a józan ész nevében benyújt egy módosító javaslatot, amely a hatásterületet kiterjesztené Pécs közigazgatási területére is. Ez a minimum, amivel a pécsieknek tartozik a fideszes többség, ha már úgy akarnak dönteni, hogy a végleges tárolást Pécs mellett kell megoldani.

Es még valamivel tartoznának: tiszta beszéddel azzal kapcsolatban, hogy az elmúlt 13 év energiapolitikája és azon belül is Paks II. erőtletése, illetve a megújulókat háttérbe szorítása - például a szélerőmű-tilalom és a napelemadó - olyan stratégiai hiba volt, amelyet sürgősen korrigálni kell. Mert tény ugyan, hogy a részleges korrekció fű alatt már zajlik, de egyrészt a megújuló energiára vonatkozó érthetetlen korlátozások továbbra is érvényben vannak, másrészt pedig talán az adófizetőkre és a választókra is tartozna annak beismerése, hogy a kormány tévedett, zsákutcába navigálva az egész országot.

Az Európa-rekorder inflációknak például egyharmadával is kisebb lehetett volna, ha nem vagyunk ennyire egyoldalúan kiszolgáltatva az orosz energiának, és ha a kormány nem azzal tölti az elmúlt éveket, hogy minden erővel megakadályozza a lakások energiahatékonysági korszerűsítésére adott EU-támogatások célzott felhasználását, az újabb szélerőművek építését meg a lakossági napenergia-beruházásokat.

Önök hibáztak, és ennek mindannyian fizetjük az árát. Ezt kellene nyíltan elmondani, nem ilyen sunyi módon belerejtve egy határozati javaslat módosításába. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Keresztes László Lóránt képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! E határozati javaslat kapcsán és a vitában is

messze országos jelentőségű ügyekről beszélünk, de ami közvetlenül a határozati javaslat témája, a kiégett nagy aktivitású nukleáris hulladékok végleges elhelyezésének a programja, az szűkebb hazámat, Pécsét és Baranyát érinti, így amellett, hogy nyilván az országos ügyekben is ki fogom fejteni a véleményemet, illetve frakcióm véleményét, én alapvetően Pécs és Baranya érdekeinek megfelelően fogok szólni.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ismét láthatjuk, hogy egy fontos előterjesztésnél nincs itt a miniszter úr. Azt respektálnom, hogy ön itt van, viszont szeretném a vita ezen szakaszában leszögezni, hogy nagyon világos válaszokat, világos beszédet várok a kormánytól. Pécs és Baranya lakossága követi ezt a vitát, és én azt gondolom, hogy joguk van az ott élő embereknek ahhoz, hogy tisztességes, vagyis világos, egyenes válaszokat kapjon a minisztériumtól.

Tisztelt Ellenzéki Képviselőtársak! Az nem lep meg, hogy a Fidesz és a KDNP képviselői semmibe veszik egy térségnek, egy magyar térségnek, a szívemhez legközelebb álló térségnek az érdekeit, az már önmagában egy kicsit megdöbben, hogy Bánki Erik baranyai képviselőként lelkesen és vidáman támogatja azt, hogy egy ilyen atomtemető épüljön a Dunántúl legnagyobb városának a szomszédságában. Az pláne meglep, hogy a Jobbik is lelkesen támogatja ezt a javaslatot, főleg azért, hiszen tudjuk - ez 2013 óta futó projekt -, hogy semmibe veszik Pécs és térsége érdekeit. A mi indítványunkra Pécs város kifejezte, hogy nem tudja elfogadni a nyugat-baranyai térségben, Boda térségében egy atomtemető létrehozását, és ezt akkor még a szebb napokat látott Jobbik is támogatta. Most megdöbbenéssel látom, képviselő úr, hogy a Jobbik meg fogja szavazni ezt az indítványt. Nem tudom, hogy létezik-e még Pécsen a Jobbik, és ott mit szólnak hozzá.

Tisztelt Tordai Képviselő Úr! A Párbeszéd indítványát is vissza kell hogy utasítsam, tehát ha arra nyújtanak be módosító javaslatot, hogy úgymond az adminisztratív hatásterületet terjesszék ki Pécsre, ha már oda akarnak építeni atomtemetőt, ezt vissza kell hogy utasítsam a Pécsen és Baranyában élő emberek nevében. Pécs soha nem fogja ezt elfogadni, és hozzáteszem egyébként, hogy a kutatásban részt vevő cég munkatársai és az úgynevezett tájékoztatási társulás települései is pontosan tudják azt, hogy ez elfogadhatatlan.

Tisztelt Képviselőtársaim! Egy olyan ügyről beszélünk, aminek megoldása sehol a világon nem született még meg. Tehát sehol a világon nem nyílt még olyan végleges, a nagy aktivitású radioaktív hulladékok tárolására szolgáló tároló - mondjuk úgy, hogy atomtemető -, amely minden paraméternek, minden feltételnek, minden biztonsági szempontnak megfelelne. De azt is el kell mondanunk, hogy sehol nincs arra példa a világon, hogy egy ilyen nagyvárosi agglomerációhoz ennyire közel akarnának egy ilyen atomtemetőt megépíteni. Ez elfogadhatatlan számunkra, és ezt már, ismétlem, kimondta Pécs városa hivatalosan is.

Ennek az indítványnak az egyik módosítása azt tartalmazza - eddig szerepelt benne, hogy az érintett lakosság támogatja ezt a programot, az kikerült belőle, hogy támogatja, hiszen ez nincs így, nem támogatja. Pécs és térsége nem támogatja, hogy ott, egy ilyen sűrűn lakott agglomeráció közelében egy ilyen megvalósítanak, tisztelt államtitkár úr.

(16.40)

És akkor nézzük a részleteket! Én úgy érzem egyébként az eddigi felszólalások alapján, hogy szükség van mindenkinek arra - nemcsak a kormánypárti képviselőtársaimnak, hanem az ellenzéki képviselőtársaimnak is -, hogy tájékozódjanak ez ügyben, hogy mi történik pontosan.

Ugye, 2013 környékén futott fel a nagy aktivitású hulladékok kezelésének a projektje, miután megépült Bataapátiban a kis és közepes aktivitású tároló, és ugyanakkor az LHK nevű cég kapacitásai úgymond átvonultak erre a bodai kutatási területre.

Társadalmi egyeztetés. Akkor néhány településre kiterjedően létrehoztak egy tájékoztatási társulást. Rendszeresen, éves szinten jelentős összegekkel támogatják ezeket a településeket, az ott lévő önkormányzatok munkáját, hogy úgymond elfogadják ezt a kutatást, de azt helyesen mondta Tordai képviselő úr, hogy a Dunántúl legnagyobb városát, Pécs városát, amelynek a nyugati határaitól mindössze néhány kilométerre található ennek a kutatási területnek a központja, kihagyták. És hozzáteszem, kihagyták Szentlőrinc városát is, kihagyták Bicsérd települést, kihagyták Zók települést, Szabadszentkirály települést, és még sorolhatnám. Esze ágában sem volt az akkori, még fideszes városvezetésnek, hogy megküzdjön Pécs érdekeinek érvényesítéséért, ezért mi magunk követeltük ki és szerveztük meg, hogy az LHK Kft., amely ezt a kutatást végzi, végre tartson tájékoztató fórumot Pécsen, hogy mégis mire készülnek. Ezek voltak azok a pillanatok, amikor először legalább Pécs tájékoztatást kaphatott. De ezek alapján, amikor a város információt szerzett arról, hogy mire készül a kormány, világosan állást foglalt, hogy nem kér ebből a projektből.

2015-ben Orbán Viktor miniszterelnök úr, amikor személyesen Pécsen járt, tett egy világos vállalást. Azt vállalta, hogy egy ilyen nukleáris objektum megépítése nem történhet meg a pécsiek és a térségben élők hozzájárulása nélkül. 2015-ben ezt mondta miniszterelnök úr, majd a város akkori fideszes polgármestere megerősítette, hogy 2018-ban lezárul egy kutatási fázis, és eljön az a pillanat, amikor dönteni kell erről a projektről, és akkor majd lesz lehetőségük a pécsieknek, hogy miniszterelnök úr személyesen megtett ígéretet alapján elmondják a véleményüket. Na, ehhez képest erre nem került sor. Azóta senki, államtitkár úr, senki nem kérdezte meg a térség lakosságát. Semmibe vették a pécsiek és a baranyaiak véleményét, nem teljesítették a miniszterelnök által személyesen tett ígéretet.

2019-ben volt egy közmeghallgatás Bodán, itt erre felhívtam a figyelmet, hogy az Országos Atomenergia Hivatal akkori főigazgatója, Fichtinger Gyula el is ismerte azt, hogy látható itt a világos társadalmi probléma: egyszerűen a térség lakossága nem fogadja el ezt a nukleáris létesítményt. És akkor úgy fogalmazott a főigazgató úr, hogy a döntéshozók felé továbbítja ezt a jelzést. Hát, ki a döntéshozó egy ilyen engedélyezési eljárásban? Vagy ki volt akkor, ha nem a hatóság vezetője? Ezt azóta sem tudtam kideríteni, mindenestre ezen ismert tények fényében is megadták az úgynevezett telephelykutatási engedélyt 2019-ben, és azóta is különböző kutatási projektekkal, kisebb-nagyobb intenzitással öntik a milliárdokat erre a telephelykutatásra, miközben önök pontosan tudják, hogy ez elfogadhatatlan, egy ilyen nagyvárosi agglomerációban nem lehet egy ilyen objektumot megvalósítani.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ki vállalja azért a felelősséget, hogy önök költik a pénzt, költik, költik vagy töltilik az időt mint erőforrást, miközben pontosan tudják, hogy a térségben élők szavának kell döntenie ebben az ügyben? Tehát azt egyértelmű, hogy nemzetközi kötelezettség, és ebben nincs semmi ideológia, tisztelt képviselőtársaim, nemzetközi kötelezettség, hogy kezelni kell a nukleáris fűtőanyagokat, és majd a leszerelés után a más jellegű nagy aktivitású nukleáris hulladékot. De ez a kutatási projekt, hogy úgy mondjam, zsákutcás.

Tisztelt Képviselőtársaim! Talán azt sem tudják önök - ezért igyekszem tájékoztatni önöket -, hogy műszaki, geológiai szempontból rengeteg térség lenne Magyarországon, ami alkalmas egy végleges nukleáris hulladéktároló, egy ilyen mélygeológiai tároló megépítésére. Csak amikor úgymond rangsorolták ezeket a helyszíneket, akkor nem vették figyelembe a társadalmi adottságokat. Nem vették figyelembe a térség lakosságának az érdekeit, a véleményét, és nem vették figyelembe az, hogy ez milyen sűrűn lakott térség; ugye, itt egy nagyvárosi agglomerációról beszélünk.

Tehát az egyetlen értelmezhető és felelős megoldás amellel, hogy természetesen szükség van egy ilyen programra, az, hogy a társadalmi adottságokat figyelembe véve - hozzáteszem, a nemzetközi tapasztalatokra is hallgatva - újraértékeljék a kutatási helyszíneket, és megadják a politikai utasítást, megadják a vezetői utasítást a kutatást végző szervezetnek, hogy alternatív helyszíneken is kezdjen kutatni. De ez nem történt meg, és ez a legsúlyosabb állítás ebben az előttünk fekvő javaslatban, hogy ez is rögzíti gyakorlatilag a nyugat-mecseki térséget.

Amikor azt mondják egyébként helyben fideszes politikusok, hogy ugyan már, erről nem született döntés, hát, éppen arról beszélünk, a korábban már megszületett döntésnek a felülvizsgálatáról beszélünk, de a döntésben szerepel, hogy lesz még mélygeológiai tároló, és az is szerepel, hogy a nyugat-mecseki térségben, a Bodai Agyagkő Formációban folyik a kutatás; sehol máshol. Tehát ez bizony egy döntés, hogy ebbe a térségbe akarják hozni az atomtemetőt, és ez teljes mértékben elfogadhatatlan.

Most tehát mi nem fogadunk el olyan módosítókat, amelyek azt feltételezik, hogy Pécs és Baranya ezt elfogadja. Nem fogadja el ezt a projektet, nem fogadjuk el azt, amire egyébként sehol a világon nincs példa. Mi azt várjuk el, hogy a kormány értékelje újra ezt a projektet, keressen alternatív kutatási helyszíneket. Hozzáteszem egyébként, hogy az évekkal ezelőtt tartott fórumokon már a szakemberek is - nyilván a nevüket nem vállalva - elmondták, hogy ők utasítást hajtanak végre. Tehát ők ott kutatnak, ahol úgymond a kormány erre utasítást ad. Tehát eleve alapvető kormányzati felelősség, hogy utasítást adjanak alternatív kutatási területek kijelölésére.

És akkor engedjék meg, hogy nagyon röviden még utaljak arra, ami itt a vitában elhangzott. Kicsit meglepő volt számomra, hogy kevéssé a nagy aktivitású nukleáris hulladékok elhelyezéséről, sokkal inkább az atomenergia használatáról folyt vita. Jellemzően elvi kinyilatkoztatásokat hallottam a nukleáris energia használatáról, annak a vélt vagy valós előnyéről, és kevéssé esett szó erről a konkrét indítványról.

De azért, ha már elhangoztak ezek a döntések, akkor hadd utaljak rá és hadd tegyek föl kérdéseket, tisztelt államtitkár úr! Bánki Erik képviselő úr, aki, ismétlem, baranyaiként támogatja a baranyai atomtemetőt - ez megdöbbenő, én azt gondolom, de nyilván ez egy fontos információ a helyben élőknek is, hogy a kormánypárt miképpen vélekedik erről -, nos, ő úgy beszélt, hogy menetrend szerint halad Paks II. Vejkey képviselő úr úgy fogalmazott, hogy végre nemcsak a papírmunkáról szól a Paks II., hanem az építés fázisába lépett.

Kérdésem, tisztelt államtitkár úr, ami kérdést föl tettem egyébként Sziijártó Péter miniszter úrnak is - ugye, érdekes helyzet van, ez megint csak nemzetközi elvárás, hogy a nukleáris biztonsági kérdés nem tartozhat ugyanahhoz a minisztériumhoz, amihez egyébként egy új atomtemető megépítésének a projektje -, hogy hogy lehet azt állítani, hogy a megépítés szakaszába lépett a Paks II., amikor nincs még meg az építési engedélynek a legfontosabb eleme. Tehát az előzetes biztonsági jelentést visszatartotta az Országos Atomenergia Hivatal, és ez nyilván nem véletlen. Majdnem pontosan egy éve, most már egy éve és egy hete adta be az engedélyes Paks II. Zrt. az igényt erre a frissített biztonsági jelentésre, és ezt a mai napig nem adta ki az Atomenergia Hivatal. És nyilván nagyon jó oka van a hatóságnak, az engedélyező hatóságnak, hogy ezt nem adta ki. De mik ezek az okok, tisztelt államtitkár úr? Van-e ennek köze ahhoz, hogy mint tudjuk, Paks II. telephelye alatt egy aktív törésvonal található. Tehát ez szempont-e abban a kérdésben, hogy nem adta ki még az Országos Atomenergia Hivatal az engedélyt?

És szeretnék arra rákérdezni, amire utalt Tordai képviselő úr is, hogy nem is csak ez alapján az indítvány alapján, hanem egy előterjesztett kormányrendelet alapján is fölmerült az alternatív forrásból beszerzett üzemanyag, hogy erről mit lehet tudni a Paks I.-et érintően. Bár azért gyorsan hozzáteszem,

hogy a nagy aktivitású nukleáris hulladékok végleges elhelyezésének kérdését ez nem érinti, hiszen már az elmúlt évtizedek nyomán keletkezett rengeteg nagy aktivitású nukleáris hulladék, és keletkezni fog az atomerőművek lebontása terén is, de nyilván ez egy nagyon-nagyon fontos társadalmi kérdés, hogy valójában mit lehet erről tudni.

Az üzemidő-hosszabbítás kérdésére is szeretnék rákérdezni, tisztelt államtitkár úr. Ugye, tudjuk azt, hogy az elmúlt öt évben 36 olyan esemény volt a jelenlegi atomerőmű kapcsán, ami előre nem tervezett különböző leállás volt. Ennek kapcsán mit lehet tudni? Hogyan értékeli, vagy egyáltalán van-e rálátása a kormánynak a bővítés vagy az újabb üzemidő-hosszabbítás folyamatában, hogy mennyire reális, mennyire racionális, hogy ez meg fog-e valósulni?

Mindezek fényében - Paks II.-nek a mai napig nincs meg az alapvető engedélye, és mondjuk, hogy kérdések vannak az üzemidő-hosszabbítással - mennyire tekinthető felelősnek az a kormányzati politika, az a kormányzati iparpolitika, amely olyan intenzív iparosítást tűz ki célul, ami 2030-ra egy energiaválság mellett 55 százalékkal növelné Magyarország villamosenergia-felhasználását? És most itt természetesen nem fogom kinyitni az akkumulátorgyárakkal kapcsolatos kérdéseket, mert ez önmagában egy megválaszolendő kérdés, hogy lesz-e realitása annak az iparstratégiának, ami ilyen mértékben egy energiaválság mellett megvalósítaná Magyarország energiabiztonságát.

(16.50)

Az utolsó kérdésem, amely megint csak közvetlenül érinti az én városomat és azt a térséget, ahol élek, a nukleáris technológia használatának másik piszkos végéhez kapcsolódik. Mondhatjuk, hogy Pécs és Baranyát érinti a nukleáris technológia két piszkos vége, az atomtemető, a nukleáris hulladékok végleges elhelyezése, a másik pedig az uránbányászat kérdése. Tudjuk, hogy korábban Pécs, Kővágószőlős térségében volt uránbányászat, és aki járt ott, ismeri, hogy ennek milyen környezeti hatásai voltak, az nem mond olyanokat, hogy az atomenergia zöld lenne. Pontosán tudjuk, hogy milyen elképesztő környezetpusztítást okozott ez és milyen súlyos rekultivációs kötelezettségek vannak még a mai napig az egykori uránbánya terén.

Viszont 2022 végén a miniszterelnök úr egy Kormányinfón úgy fogalmazott, hogy vannak uránkészleteink, amelyek alkalmasak arra, hogy cserébe üzemanyagért azt felajánljuk. Én azóta nyomonköv minden irányba, hogy mire gondolt a miniszterelnök úr. Az ország legfontosabb döntéshozója arról beszél, hogy uránkészleteket fel lehetne ajánlani nukleáris üzemanyagért cserébe. Ez mit jelent? Van-e szándéka a kormánynak, hogy ezen a területen újra uránbányászati tevékenységet támogasson? Megpróbáltam egyébként bő egy hete Sziijártó miniszter urat is erről megkérdezni. Ő a legjobb szándékkal válaszolta, hogy

nem tudja. Viszont az ön minisztériuma felelős ezért a kérdésért, ezért Pécs és Baranya lakói számára egy világos és egyenes választ szeretnék, tisztelt államtitkár úr, arra a kérdésre, hogy van-e olyan szándéka a kormánynak, hogy ismét uránbányát nyisson Pécs térségében. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy ki kíván felszólalni a vitában. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Steiner Attila: Igen.)* Köszönöm szépen. Akkor megadom a szót államtitkár úrnak. Parancsoljon!

STEINER ATTILA energiaügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr, és köszönöm szépen kiemelten a támogató hozzászólásokat. Engedjék meg, hogy a felmerült szempontokra reagáljak!

Bánki képviselő úr említette, hogy milyen célokat fogalmaztunk meg a nemzeti energia- és klímatervben. Szeretném felhívni a figyelmet arra, egyben Tordai képviselő úr zöldenergiával kapcsolatos felvetésére is reagálva, hogy alapvetően most már több mint ezer olyan negyedóra volt Magyarországon, amikor nukleáris energia és megújuló energia száz százalékban el tudta látni hazánkat. Azt gondolom, ez óriási eredmény. Amúgy 2021-ben még csak huszonvalahány ilyen negyedóra volt, és ez most már felment ezer ilyen negyedórára. Azt gondolom, hogy energiaszuverenitási szempontból ez egy nagyon-nagyon jó hír és alapvetően a megújulóenergia-termelés területén, kiemelten a napenergia hasznosításában, a villamosenergia-mixben az első háromban vagyunk Európában. Nagyon nagy fejlődés van mögöttünk és ezen a pályán szeretnénk továbbhaladni. Már majdnem három paksi atomerőműnyi napelemmel rendelkezik Magyarország és ezek a napelemek már termelnek a hálózatra. Úgyhogy azt állítani, hogy nem teszünk semmit a zöldenergia hasznosítása érdekében, azt gondolom, hogy nem igaz.

Tordai képviselő úr azt kérte, hogy hagyjuk abba a politikánkat. Ez azt jelenti, hogy álljunk le a rezsisökkentéssel, az ellátásbiztonsági intézkedéseinkkel *(Tordai Bence: Nem ezt mondtam!)*, és ha mindazt megvalósítanánk, amit a képviselő úr kér, az azt jelenti, hogy holnap nem lenne áram Magyarországon. Mi ezt nem szeretnénk, képviselő úr, és mindent megteszünk annak érdekében, hogy ez ne következzen be, ezért egy nagyon alapos és nagyon átgondolt energiapolitikát folytat a magyar kormány.

A kettős felszólalása kapcsán engedje meg, hogy a Jávor Benedek-féle felvetésekre is reagáljak. Semiféle titokra nem derül fény ebben a javaslatban, ugyanis, ahogy azt lehetett a sajtóban már korábban is olvasni, tárgyalások folynak bizonyos másik gyártókkal, például a Framatome-mal kötöttünk is pár hónapja egy ilyen megállapodást, nem véletlenül.

Az egyedüli probléma, hogy az volt eddig a helyzet, hogy nem volt gyártó, aki ebbe a reaktorba tud fűtőelemet gyártani. Addig nehéz bármilyen diverzifikációról is beszélni, amíg nincs olyan fűtőelem, amelyet be lehet tenni ebbe a reaktorba. Még jelenleg is ez a helyzet. Alapvetően az, hogy diverzifikációról gondolkodunk, egy európai uniós irány, amely számunkra is természetesen követendő. Úgyhogy semmi új bejelentés nincs ebben a javaslatban. *(Tordai Bence közbeszól.)*

A szankciók jelenleg nem terjednek ki a nukleáris energiára és nagyon reméljük, hogy ez így is marad. Ez egész Európa, amúgy az egész világ érdeke is, ugyanis abban az esetben, ha a nukleáris energiára kiterjednének az oroszországi szankciók, akkor az egész világon leállna a nukleárisenergia-termelés, mert az egyéb értéklánci elemekben Oroszországnak nagyon-nagyon komoly részesedése van. Amerika is vásárol orosz eredetű uránt, amivel a saját atomerőműveit üzemelteti. Óriási probléma lenne, ha ezek az atomerőművek is leállnának, így elfelejthetnénk teljesen a klímavédelmi és ellátásbiztonsági megfontolásokat.

Miért van sokkal több szó ebben a nemzeti politikában az üzemidő-hosszabbításról? Azért, mert tízéves előkészítési munkát igényel az, hogy majd 2032-ben meg tudjuk hosszabbítani a meglévő blokkok üzemidejét. Ez a munka elkezdődött. Ez nem tíz év múlva fog elkezdődni.

Keresztes képviselő urat is szeretném tájékoztatni, hogy alapvetően a jelenlegi elérhető adatok alapján úgy látjuk, hogy akár húszéves plusz üzemidő is benne van a Paksi Atomerőműben, de természetesen ezt a legnagyobb alaposítással meg kell vizsgálni. Meg kell vizsgálni műszaki szempontból, nukleáris biztonsági, illetve gazdaságossági szempontból, és ha ezek az adatok majd rendelkezésre állnak, akkor lehet a végleges döntést meghozni, hogy milyen kérelemmel fog az Országos Atomenergia Hivatal elé bemenni a Paksi Atomerőmű. De mi a jelenlegi adatok alapján úgy látjuk, hogy akár még a plusz húsz év is benne van a Paksi Atomerőműben.

A további felvetések kapcsán szeretném még kiemelni, hogy a Paks II. projekt tekintetében nagyon fontosnak gondolom, tekintettel az általános elektrifikációs trendekre, illetve a növekvő villamosenergia-igényekre, ami nemcsak nálunk jellemző, hanem az egész régiót jellemzi, hogy legyen továbbra is a klímavédelem, a megfizethetőség és az ellátásbiztonság szempontjából is megbízható, Magyarországon lévő erőmű. Azt gondoljuk, hogy a Paksi Atomerőmű mellett plusz nukleáris blokkokra szüksége van Magyarországnak. Mi azt szeretnénk, és Magyarország teljesen következetesen képviselte ezt a politikáját, hogy ez az új erőmű száz százalékban magyar tulajdon legyen és száz százalékban magyar üzemeltetésű legyen. Voltak egyéb működési formák, például Finnországban, de mi soha nem azt képviseltük, hogy az építető tulajdonosa vagy üzemeltetője is legyen ennek az erőműnek. Ezt annyira fontos stratégiai eszköznek tekintjük, hogy

százszázalékos magyar tulajdont és üzemeltetést szeretnénk volna már a kezdetektől a Paks II. kapcsán.

A mélygeológiai tárolás kapcsán először is szeretném megnyugtatni Keresztes képviselő urat, egyben szeretném kiemelni önöknek, ha már a pontos tájékoztatásról beszélünk, hogy Magyarországon egyelőre nem született olyan döntés, hogy létesítsünk mélygeológiai tárolót. Amiről egyelőre beszéltünk, az annyi, hogy kutatásokat végzünk, hol lehet majd megkutatni normálisan a mélygeológiai tárolókat, olyan döntés azonban nem született, hogy létesülni is fog ez a mélygeológiai tároló, olyan döntés meg pláne nem született, hogy ez Bodán fog létesülni. Csak, ha már a pontos tájékoztatás területén vagyunk, azt is szeretném kiemelni, ahogy képviselő úr is említette, hogy ez egy uniós kötelezettségünk amúgy, hogy megvizsgáljuk, keressünk egy erre alkalmas területet, de a létesítésre semmilyen konkrét engedély nem született Magyarországon.

Emellett pedig említette a képviselő úr, hogy még sehol a világon nem léteznek ilyen mélygeológiai tárolók, viszont azt is fontos akkor már a teljesség kedvéért hangsúlyozni, hogy több országban a mélygeológiai tárolók kiépítése nagyon közel van már ahhoz, hogy legyen végleges megoldás az atomerőművi hulladékok mélygeológiai tárolására. Svédországban, illetve Finnországban már épülnek ezek a mélygeológiai tárolók, illetve vannak olyan innovatív technológiák is, amelyek jelentősen le tudják csökkenteni a kiégett fűtőelemek felezési idejét, ami szintén abba az irányba mutat, hogy kezelhetők ezek a nukleáris hulladékok.

(17.00)

Paks II. kapcsán, hogy miért és milyen engedélyt adott ki az Országos Atomenergia Hivatal; tekintettel arra, hogy teljesen független szervről beszélünk, nem szeretném kommentálni, hogy mi lehetett mögötte. De azt sem szeretném szó nélkül hagyni, hogy törésvonalokról beszélünk. Törésvonal nem fekszik Paks alatt, egy vetőről beszélünk, és a vető és a törésvonal között elég nagy különbség van. Úgyhogy javaslok ennek a pontosítását majd képviselő úr további felhívásaiban.

Az üzemidő-hosszabbítás kapcsán a képviselő úr említette a 36 eseményt. Én azt gondolom, nézzük a másik oldalról: több mint 90 százalékos kihasználtsága van a Paksi Atomerőműnek, ezzel nemzetközi viszonylatban az élvonalban van a Paksi Atomerőmű. És ez is azt mutatja, hogy igenis odafigyelnek az üzemeltetők, odafigyel a cég arra, hogy megbízhatóan és biztonságosan üzemeljen ez az erőmű. És folyamatosan vannak nemzetközi ellenőrzések is a Paksi Atomerőműben. Amikor a fukusimai incidens történt, akkor utána egy nagyon komoly ellenőrzést, egy stressztesztet végeztek el az erőműben, ennek hatására további kisebb módosítások is történtek az erőműben, hogy még biztonságosabb legyen. Én azt gondolom, hogy Európa egyik legbiztonságosabb atomerőművéről beszélünk.

Uránbányászat kapcsán szeretném ismét kiemelni képviselő úrnak, hogy nincs olyan döntés, hogy uránt bányásszunk a Mecsekben. Úgyhogy nem született ilyen döntés, ezt, ahogyan korábban elmondtam, most is szeretném hangsúlyozni.

Röviden kitért a kormányzati iparpolitikára, illetve a villamosenergia-igények növekedésére. Én azt gondolom, hogy az ország szuverenitása szempontjából az egy jó dolog, ha alapvetően a fosszilis fűtőanyagok fogyasztásától a villamos energia irányába tereljük Magyarország fogyasztását. Így csökkenthető az ország kitettsége, ugyanis villamos energiát jó részben itthon állítunk elő, és nem több ezer kilométerről kell importálnunk a tüzelőanyagokat.

Emellett pedig ahhoz, hogy a zöldenergia még nagyobb mértékben el tudjon terjedni Magyarországon, zöldtechnológiákra is szükség van, és a zöldtechnológiák teljesen új ipari lehetőségeket is rejtenek magukban. És azt gondolom, hogy ez nagyon prudens magatartás Magyarország számára, hogy ebben az értékláncban, már az új, kialakuló értékláncban és ökoszisztémában komoly pozíciót szeretne betölteni. Úgyhogy igenis örülnünk kell annak, hogy ilyen beruházások létesülnek Magyarországon, és arra kell törekednünk, hogy tiszta, megfizethető és biztonságos forrásból elő tudjuk állítani ezt a villamos energiát. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormányártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tájékoztatom a tisztelt képviselőtársaimat és Ballassa Péter képviselő urat, ő jelezte, hogy hozzá akart volna még szólni, jelzem, és ellenőriztettem az informaticán: nem történt bejelentkezés. *(Ballassa Péter: Jó.)* Úgyhogy vagy csak egy nyomás történt, és a jóváhagyó gombot nem nyomta meg képviselő úr *(Ballassa Péter: Semmi gond, köszönöm.)*, de sem nálam, sem az ellenőrzésre szolgáló monitorokon ez a jel nem jelent meg. Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a helyi önkormányzatok adósságrendezési eljárásával összefüggő törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/6077. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Bejelentem, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Most megadom a szót Dukai Miklós államtitkár úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, öné a szó.

DR. DUKAI MIKLÓS belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A helyi önkormányzatok adósságrendezési eljárásával összefüggő törvények módosítását tárgyalja a tisztelt Ház. A törvényjavaslat a helyi önkormányzatok adósságrendezési eljárását érintő, valamint az azzal

összefüggő módosító rendelkezéseket tartalmaz a helyi önkormányzatok gazdasági, pénzügyi stabilitásának az elősegítése érdekében.

Tisztelt Országgyűlés! Mindannyiunk számára ismert, hogy az adósságrendezési eljárás alá került önkormányzatok súlyos pénzügyi, gazdasági nehézségekkel küzdenek. A törvénymódosítással a kormány kiemelt célja, hogy egyrészt az adósságrendezési eljárás megindítását megelőzően, másrészt az eljárás megindítását követően az önkormányzatok működésének a fenntartását elősegítő a kötelező önkormányzati feladatellátást biztosító intézkedéseket vezessen be.

Ezen intézkedések részeként a törvényjavaslat korlátozza az adósságrendezési eljárás megindításának lehetőségét. Ezt oly módon teszi, hogy a települési önkormányzatok esetében meghatároz egy minimum értékhatárt, amelyet meghaladó összegű vagy mértékű tartozás esetén indíthatja meg az önkormányzat maga ellen az adósságrendezési eljárást. A jogalkotó ezzel is azt kívánja megakadályozni, hogy csekély tartozások esetén ne kerülhessen sor az eljárás megindítására. Ugyanis ilyen esetben az eljárás jelentős mértékben korlátozná a helyi önkormányzatok önállóságát, továbbá az adóssággal szemben aránytalan többlettel járna ez a helyzet.

Az önkormányzati gazdálkodás stabilitását szolgálja a törvényjavaslat hitelezői igények érvényesítését korlátozó intézkedése is. A javaslat alapján, ha az adósságrendezési eljárás megindult, és folyamatban van, abban az esetben fő szabály szerint a hitelezői igények kielégítésére kizárólag az adósságrendezési eljárásban kerülhet sor. Figyelemmel arra, hogy a hitelezői érdekek képviselője és biztosítása is kiemelt jelentőséggel bír az eljárás során, erre tekintettel a törvényjavaslat számos, a hitelezők védelmét szolgáló, továbbá a hitelezői és önkormányzati érdekek kiegyensúlyozására törekvő garanciális szabályt is tartalmaz.

Tisztelt Ház! A gyakorlati tapasztalatok alapján adósságrendezési eljárás alá kerülő önkormányzat gazdasági, pénzügyi stabilitásának megteremtéséhez legalább két évre szükség van. A jelen törvénymódosítás az adósságrendezési eljárás befejezését követő két évben az önkormányzatok gazdasági, pénzügyi helyzetének megszilárdítását szolgáló intézkedésként bevezeti a kötelező kincstári számlavezetést. A javaslat előírja költségvetési biztos kijelölését, továbbá a vis maior támogatások kivételével korlátozza az érintett önkormányzat önerő biztosítását igénylő fejlesztési pályázaton történő részvételét.

A törvényjavaslat az említetteken kívül további előírásokat is tartalmaz az önkormányzati vagyonnal való felelős gazdálkodással összefüggésben. Az adósságrendezési eljárás lefolytatásában a pénzügyi gondoknak kiemelkedő szerepe van, ezért a törvényjavaslat az eddigi terminológiával szemben bevezeti az önkormányzati csődbiztos megnevezést. Az önkormányzati csődbiztos feladatkörét is tovább bővíti, ezzel is nyomatékosítva az önkormányzat gazdálkodására gyakorolt jelentőségét.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A kormány elkötelezett a társadalmilag hátrányos helyzetben lévő települések felzárkóztatása iránt. Ezzel összefüggésben a törvénymódosítás figyelemmel van arra, hogy a halmozottan hátrányos települések esetében kiemelten fontos a mélyreható helyismeret. Ennek biztosítása az adósságrendezési eljárás során is prioritást kell hogy élvezzen. A törvényjavaslat ezt az elvet fenntartva lehetőséget biztosít - meghatározott feltételek mentén - az eljárásban történő közreműködésre azon civil szervezetek részére, amelyek a társadalmi felzárkóztatást segítő programok keretében tevékenykednek az adott településen.

A javaslat továbbá hozzájárul a hátrányos helyzetben lévő helyi önkormányzatok gazdálkodási szempontú mozgásterének bővítéséhez. Ezen szervezetek helyi tevékenysége többek között az adósságrendezés esetleges elkerülését is elősegítheti, ezzel is támogatva a társadalmi, gazdasági szempontból komplex problémákkal, esély- és versenyhátrányokkal küzdő településeket.

Végezetül a törvénymódosítás a helyi önkormányzatok adósságrendezési eljárására vonatkozó szabályokat az átalakult nemzeti önkormányzatokra is kiterjeszti.

Összességében a törvényjavaslattal bevezetni kívánt intézkedések a helyi önkormányzatok gazdasági, pénzügyi helyzetének a javításához, az önkormányzati vagyonnal való felelős gazdálkodáshoz járulnak hozzá.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Úgy vélem, hogy a bemutatott törvényjavaslat a garanciális szabályokkal jó megoldást nyújt a helyi önkormányzatok adósságrendezési eljárása során a gazdasági, pénzügyi helyzet rendezésére. A kormány nevében kérem, hogy támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

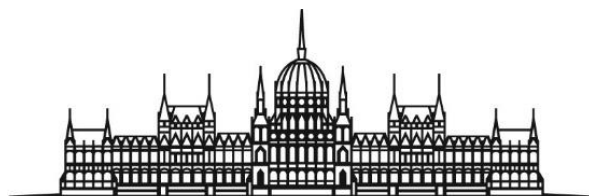
(17.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Szabó Zsolt képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

(Folytatás 91/2-ben!)

Országgyűlési Napló

SZABÓ ZSOLT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Az előttünk található jogszabálycsomag, törvénymódosítási javaslat egy olyan zárt egységet képez egy adósságrendezési eljárás első pontjától az utolsóig, ami biztosítja azt, hogy az önkormányzat ezt követően pénzügyileg, gazdaságilag, vagyoniilag tudja folytatni a tevékenységét, és egy rendezett viszony tud kialakulni, rendbe téve a teljes, komplett gazdálkodását.

A számviteliileg, gazdaságilag, szociálisan, társadalmilag zárt folyamat lehetővé teszi azt, hogy az önkormányzati csődbiztosok közreműködésével, határozott, egyenes irányítással, a forgalomképes üzleti vagyongörbe átsorolt eszközök értékesítésével egy valós és megbízható képet lássunk az önkormányzati tevékenységről, ami, valljuk be, hogy gyakran nem így van.

A törvényjavaslat korlátozza az adósságrendezési eljárás megindításának a lehetőségét. Mint ahogy államtitkár úr is mondta, kis értékű adósság esetében a minimál-értékhatár alatt nem engedélyezi, hogy ez megszűnjön vagy elinduljon. Ezzel az önkormányzatok önállóságát és a társadalmi egységét szeretnénk megerősíteni. A jogszabály azt tartalmazza, hogy ne egyéni érdekek determinálják, befolyásolják ezt a tevékenységet, hanem a közösség, a többségnek az érdekei legyenek mindenképpen fontosak ezen területen is.

Az adósságrendezési eljárásban kerülhet sor teljes egészében a hitelezői igények kielégítésére. Ez azt a célt szolgálja, hogy hosszú távon ne lehetetlenítsük el az önkormányzatok működését, hogy akik túl vannak egy adósságrendezési eljáráson, utána hosszú ideig még ne tudjanak kilábalni a tartozások rendezése szempontjából, és védi a hitelezők igényeit, biztosítja annak a teljes megtérülését, akár a vagyomból mindenképpen. Ez a kiegyensúlyozás, ez a szabályozás az önkormányzati érdekek, a közösségi érdekek és a hitelezői érdekek mérlegben, egyensúlyban tartását biztosítja.

Kimondottan a hátrányos településekre jellemző, hogy olyan civil szervezetek működnek, vesznek részt a szociális feladatellátásban, fejlesztésekben, oktatási feladatellátásban, társadalmi rendszerek kialakításában, amelyek teljes mértékben és tisztán rálátanak a települések működésére. Erre a tisztánlátásra szükség van, a helyismeretre nagyon nagy szükség van, úgyhogy örömmel látjuk és örömmel vesszük, hogy ezen civil szervezetek felelősséggel és tartalommal bevonhatók a tevékenységbe, sőt lehetőséget kapnak arra, hogy tanácsaikkal javaslatot tegyenek a tartozásállomány minél nagyobb mértékű csökkentésére és a folyamatok gyors lerövidítésére.

Az is látszik, hogy ezen önkormányzatok közvetlenül az adósságrendezési eljárás végén továbbra sem tudják teljes mértékben irányítani a saját gazdálkodásukat, mindenképpen szükség van arra, hogy felügyelettel, tanácsokkal, segítséggel segítsük a teljes helyreállítást. Erre költségvetési biztos kinevezésére van

lehetőség, amit a törvény megenged, a kötelező kincstári számlavezetés, ami nagyon fontos, és tulajdonképpen a vis maior támogatások kivételével korlátozza a különböző fejlesztési támogatásokon való részvételt, elindulást, felügyeli a fejlesztési támogatásoknak a végrehajtását. Nyilván a törvény nem zárja ki a folyamatból, de mindenképpen elősegíti azt, hogy felügyelet mellett történjenek ezek a fejlesztések.

Fontosnak tartom kiemelni a személyi juttatásoknak a beszabályozását. Az önkormányzatok esetében nem lesznek jogosultak tiszteletdíj felvételére azon képviselő-testületi tagok, akik részt vettek az adósság keletkezésében, továbbá azon alpolgármesterek, akik nem főállású alpolgármesterek. Nincs mód arra, hogy utólag főállású alpolgármesterek legyenek kinevezve, ez biztosítja azt, hogy felelős gazdálkodást várunk el a képviselő-testületekben a döntéshozó, irányító személyek körében, és felelősséggel tartoznak azért, hogy egy településen milyen feladatot töltenek be és milyen feladatot látnak el, az ő felelősségük kiemelten helyt kell hogy álljon ezen a területen.

Nagyon fontos, hogy vannak olyan szabályok, amelyek beemelésre kerülnek, például a helyi közösségi közlekedés, ahol van ilyen, nevesítésre kerül a jogszabálycsomagban. Fontos, hogy ez 2010 után teljes mértékben átalakult az állami és az önkormányzati feladatokat illetően. Tekintettel arra, hogy hiánypótló ez a módosítás, nagyon örülünk az előterjesztésnek.

A Fidesz-frakció teljes mértékben támogatja az előterjesztést. Az a kérésem tisztelt képviselőtársaimhoz, hogy ők is támogassák ezt az előterjesztést, és fogadjuk el szavazatunkkal. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

GY. NÉMETH ERZSÉBET, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! A Fidesz vezérszónokával ellentétben, azt gondolom, nem lesz meglepő, hogy a Demokratikus Koalíció frakciója nem fogja támogatni ezt a törvényjavaslatot, és engedjék meg, hogy néhány általános és aztán konkrét felvetés során ezt be is mutassam önöknek.

A Demokratikus Koalíció véleménye szerint ez egy újabb szög az önkormányzatok koporsójába, mégpedig azért, mert az a 13 éves forráskivonás, illetve az önkormányzatok kivéreztetése, ami a Fidesz-kormányzatot, illetve a fideszes kétharmados parlamenti többséget jelenti, azt gondolom, most az utolsó, egyik nagyon fontos állomásához ért.

Azokban az esetekben, amiket egyrészt az államtitkár úr, illetve a Fidesz vezérszónoka felsorolt, ezektől az önkormányzatoktól végleg elveszik az önkormányzás lehetőségét, és azok a szabályok, amiket ez a törvényjavaslat tartalmaz, egészen egyszerűen lehetlenné teszik; egy önkormányzatnál, amelyiknél ilyen adósságrendezési eljárásra kerül sor, ezen szabályok

alapján, amiket önök most majd itt el akarnak fogadtatni az Országgyűléssel, egészen egyszerűen nem lehetséges.

A forráskivonás, az államosítás, a központosítás és az egyre szűkebb állami finanszírozás a helyben maradó, kötelezően ellátandó feladatokra, az önkormányzatok hatás- és jogkörének a csökkentése egészen egyszerűen végleg elveszi az önkormányzatok mozgásterét. Itt ez a törvényjavaslat a mi véleményünk szerint nem más, mint az adósságba csúszó önkormányzatok hitelezőinek érdekeit szolgáló törvényjavaslat.

Az, hogy a magyarországi önkormányzatok 2010 után nagyon nagy mértékben kerültek vagy csúsztak le ezen az adósságcúszdán, mutatja azt, hogy a Fidesznek egészen egyszerűen nem fontos az, hogy az önkormányzatok hogyan és miként gazdálkodnak. Pedig teljesen egyértelmű, hogy azok a feladatok, amiket az önkormányzatok helyben, a településen élő emberek, polgárok érdekében ellátnak, sokkal jobb színvonalúak, mint azok az állami feladatellátások, amiket a kormány, illetve az államosítás után különböző intézmények végeznek.

Úgynevezett személyre szabott jogalkotásnak is mondhatnám ezt a törvényt, hiszen a kormány a neki tetsző - értsük jól: a fideszes - önkormányzatokat, azoknak a tisztségviselőit mentesítheti a személyes konzekvenciák alól, például az alól, amiről Szabó képviselő úr beszélt, hogy azokban az önkormányzatokban akár tiszteletdíj-megvonásban is részesülhet a nem főállású alpolgármesterek kivételével az összes többi önkormányzati képviselő, tanácsnok, bizottsági elnök és mindenki, akit a törvényjavaslat felsorol. De lesznek megint kivételek, akiket az ügyért felelős miniszter mentesíthet ezen konzekvenciák alól.

Az számomra különlegesen érdekes, hogy pont egy olyan párt képviselője és pont egy olyan párt kormányának államtitkára beszél a civil szervezetekről, kvázi pozitív példaként felhozva őket, hogy ha a halmozottan hátrányos településeken van olyan civil szervezet, amelyiknek ott nagy helyismerete van, majd akkor őt csődbiztosnak lehet kinevezni. Ez, azt gondolom, azt mutatja, tisztelt képviselőtársaim, tisztelt Ház, hogy önöket egészen egyszerűen nem érdekli az, hogy ez a gyakorlatban hogyan valósul meg.

Kérdezem én, ha az adósságrendezési eljárás - márpedig remélem, hogy így van - egy nagyon komoly jogi és pénzügyi eljárás, akkor egy mégoly jól dolgozó civil szervezetben, legyen szó akár szociális területen működő, akár egészségügyi területen vagy bármilyen más területen működő civil szervezetről, honnét lesz meg az a szakértelem, ami egyébként nem volt meg annál az adott önkormányzatnál, amikor az adósságszpirálba vagy az adósság csapdájába beleesett.

(17.20)

Hiszen egy testület mellett nyilván működik egy jegyző, és nyilván van valamiféle pénzügyi szakértelem is. Önök úgy gondolják tényleg komolyan, hogy

ezt majd például akár a hajléktalanellátásban vagy akár a gyermekek tanulását segítő civil szervezet egy ilyen önkormányzati szakértő nélkül jobban el fogja tudni látni?

És akkor most egy kicsit részletesebben mindarról, amiről eddig beszéltem. Gyakorlatilag egy olyan szabályozást kívánnak önök életbe léptetni, mintha az önkormányzatok nem lennének mások, mint vállalkozások, mintha cégekről beszélnének, és az önkormányzati csődbiztos pedig egy gazdasági vállalkozás esetében, értsd az önkormányzatnál, felméri majd, hogy milyen vagyonelemei vannak a településnek, amelyek alkalmasak lesznek az adósság törlesztésére vagy a visszafizetésére. Értem, hogy ezek közül azokat akarja majd a csődbiztos az önök törvénye alapján és felhatalmazásai alapján figyelembe venni, ami a kötelezően ellátandó feladatokhoz nem szükséges, de hát ismerjük az ingatlanokhoz való, illetve az egyéb vagyontárgyakhoz való különös vonzódását mind a Fidesznek, mind a kormányzat különböző szereplőinek.

A települések adóssága a mi véleményünk szerint ugyanakkor állami adósság, és a mostani változással vagy változtatással az állam azt szeretné elérni, hogy ne neki kelljen helytállni az önkormányzatok adósságáért vagy akár a hitelekért. A nagyvárosok esetében talán ez a veszély nem fenyeget annyira, mert ugyan van hitelük, de nem érinti őket annyira az adósságkezelés, még a legnagyobb vagy a legnagyobb létszámú önkormányzati szervezet, a TÖOSZ szerint is csak néhány önkormányzatot érintene, ám jövőre 30-40 olyan település is akadhat, amely mellé majd csődbiztos kell kinevezni, ugyanis a magas infláció miatt is elképesztően alulfinanszírozott az önkormányzati rendszer.

A települések nagy részének nincs vagy kifejezetten elenyésző a saját bevétele, így állami támogatásból kellene megoldaniuk a kötelező feladatokat, mint például a gyermekétkeztetés. Csak éppen az önkormányzati szférát az elmúlt két évben nagyjából 60 százalékos infláció sújtotta, év közben ezt lehetetlen kompenzálni, önök kísérletet sem tesznek erre, hiszen akkor minden egyes alkalommal módosítania kellene az Országgyűlésnek a költségvetési törvényt, így ezek a települések, köztük a legkisebb és legnehezebb helyzetben lévő települések is meghitelezik az állam helyett ezt a különbözetet, amelyet majd reményeik szerint a következő költségvetésből tudnak kompenzálni. Tehát itt is egy utófinanszírozó rendszerről beszélhetünk. Csak éppen az önkormányzatok nagy részének nincs ilyen saját bevétele és nincs ilyen saját forrása, és ezért rendkívüli önkormányzati támogatásra jelen pillanatban, ha jól tudom a számot, 1700 település pályázott.

Mindezt az egyik legnagyobb önkormányzati szervezet úgy foglalta össze, hogy az önkormányzatok most is csak kormányzati engedéllyel juthatnak hitelhez, most viszont pontosítanák, hogy mit tehet meg a hitelező, és mi az önkormányzati biztos feladata. Olyan lenne ez a szabályozás, mintha az önkormányzat egy

cég volna, ahol a csődbiztos, ahogy már említettem, felméri, hogy milyen olyan vagyonelemek vannak, amelyeket az adósságrendezésbe be lehet vonni.

Az Orbán-kormány az elmúlt 13 évben szisztematikusan leépítette az önkormányzatiságot, és gyakorlatilag ellehetetlenítette az önkormányzatok forrás-szerzését. Az energiaárak emelkedése, a brutális ingadozásnak kitett piaci viszonyoknak az önkormányzatokra, az intézményeikre és a cégeikre hirtelen való rászabadítása a jelenlegi önkormányzati finanszírozási rendszerben megoldhatatlan feladatok elé állítja az önkormányzatokat.

A jelenlegi intézmények fenntartása a 25 megyei jogú városnak több mint 135 milliárd forintos pluszkiszáradást jelentett, míg összességében a 2021-ben még összesen 64 milliárd forintos energiaköltség a '22. és '23. években 600-700 milliárd forintra ugrott országos szinten. Természetesen volt néhány olyan önkormányzat, amelyik kedves a Fidesznek, kedves a kormánynak, kapott erre valamiféle kompenzációt, de hogy egy példát mondjak, a Fővárosi Önkormányzat cége a Fővárosi Vízművek egyetlenegy fillér kompenzációt nem kapott az energiaárak emelkedése kapcsán.

Az önkormányzatok pozíciója mindenekelőtt saját adó- és egyéb bevételeik, valamint növekvő kiadási kötelezettségeik miatt romlik. Az államháztartáson belülről kapott támogatások szerény emelkedése messze nem tudja ellensúlyozni az önkormányzatoktól elvont adóbevételeket, a helyi vállalkozók és a lakosság csökkenő befizetésekben és növekvő támogatási igényben megmutatkozó romló pozícióját. A kormány amellett, hogy elvonja a gépjárműadókból származó bevételt, illetve kifejezetten magas és egyes önkormányzatokat nagyon sújtó szolidaritási hozzájárulási adó befizetésére kötelezi az önkormányzatokat a központi költségvetés javára, emellett úgy segítette a nehéz helyzetbe került önkormányzatokat, hogy lehetővé tette számukra az eladósodást.

Ezt a helyzetet a kormányzat az önkormányzatok kiszolgáltatottságának további növelésére, zsarolására használta fel, tovább erősítve a központosítást, hiszen a 2022. október 5-én megjelent 1473/2022. kormányhatározat szerint a kormány egyedileg kívánt egyeztetni az önkormányzatokkal. Előtte úgynevezett menedzsmentterveket kért be a településektől, ahol azoknak számba kellett venni a megtakarítási lehetőségeket, a tartalékok felhasználását és a meglévő vagyon értékesítésének lehetőségeit. Majd a menedzsmentterveket a minisztériumokból álló képviselők munkacsoportja értékelte, magyarul: kiskorúsították megint az önkormányzatokat, hiszen a kormányzat akarta eldönteni, hogy kinek milyen intézkedése elfogadható, ki érdemel többletforrást és ki nem.

Raadásul ez a megoldás körülményes és egyben időigényes, márpedig az időhúzás most napról napra rontja az önkormányzatok helyzetét. Most, hogy ezzel a kormánynak tetsző önkormányzatokat úgy-ahogy konszolidálták, a többiekre pedig ráeresztik a csődbiztos, illetve pénzügyi gyámság alá helyezik őket a biztos révén, aki két évig semmit nem enged majd az

önkormányzatnak, nem nehéz fellelni némi szándékoskosságot a közelgő önkormányzati választásokkal összefüggésben.

Az meg külön hab a tortán, ahogy már itt utaltam rá, hogy még tiszteletdíj-megvonással is fenyegeti ez a törvény azokat a képviselőket, nem főállású alpolgármestereket, akik, mondjuk, a döntésekben részt vettek. Kérdezem én, hogy mi különbség van egy polgármester vagy pedig egy főállású alpolgármester és az összes többi képviselő és társadalmi státusú alpolgármester szavazata között, hiszen ugyanúgy egy-egy szavazata van mindegyiküknek a testületi ülésen, az egyiktől meg lehet vonni a tiszteletdíjat, a másiktól nem lehet. Félreértés ne essék, nem arról beszélek, hogy vonják meg a polgármesterektől is meg a főállású alpolgármesterektől is a tiszteletdíjat, inkább azt javaslom a tisztelt Háznak, hogy ne fogadjon el olyan törvényt, ami tisztességesen, választáson megválasztott tisztségviselőket, településvezetőket bármilyen formában fenyeget.

A DK álláspontja szerint ez a javaslat sérti az önkormányzati autonómiát, az önkormányzatok gazdálkodásának szabadságát, veszélyezteti az önkormányzatok kötelező feladatellátását, ezért szerintünk alaptörvény-ellenes. Nem csődbiztosokat kell a kormánynak ráküldeni az önkormányzatra, a kormány rossz gazdaságpolitikája miatt eladósodott önkormányzatokra, és nem a még meglévő vagyontárgyaikat kellene elvenni, hanem teljes körű, azonnali szektorsemleges... - értsd: nem fideszes és Fidesz-barát önkormányzatok közötti különbségtétel azonnali megszüntetését, ez alapon normatív megoldást kell találni. Nem engedhető meg ugyanis, hogy egy-egy városban teljesen ellehetetlenülnek az alapvető szolgáltatások, kulturális, sportlehetőségek és egyéb szolgáltatások.

A fentiek miatt a DK ezt a törvényjavaslatot nem fogja támogatni. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Vejkey Imre képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A T/6077-es számú törvényjavaslat a helyi önkormányzatok adósságrendezési eljárását érintő, valamint azzal összefüggő módosító rendelkezéseket tartalmaz a helyi önkormányzatok gazdasági, pénzügyi stabilitásának az elősegítése érdekében.

(17.30)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mielőtt folytatnám tervezett felszólalásomat, kénytelen vagyok reagálni Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony felszólalására. Képviselő asszony ugyanis azt mondta, hogy a kormány kezdetektől az önkormányzatok kivéreztetésére törekedett. De, kedves képviselő asszony, nem az Orbán-kormány mentesítette az önkormányzatokat

2010-ben éppen a Gyurcsány-kormány elhibázott önkormányzati politikája következtében felhalmozott adósságállománytól, mely lényegében agyonnyomta azokat? Akkor felteszem a költői kérdést: ki hazudik?

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvényjavaslat bevezeti az önkormányzati csődbiztos kifejezést, nyomatékositva ezzel az önkormányzati gazdálkodás jelentőségét. Ennek keretében az önkormányzati csődbiztos az önkormányzat vagyonelemeinek áttekintését követően kezdeményezheti a feladat ellátásához ténylegesen nem szükséges vagyontárgyak forgalomképes üzleti vagyonkörébe történő átminősítését.

A törvényjavaslat korlátozza az adósságrendezési eljárás megindításának lehetőségét, ezzel is megakadályozva azt, hogy csekély tartozások esetén sor kerülhessen az eljárás megindítására.

Az önkormányzati gazdálkodás stabilitását szolgálja a törvényjavaslat hitelezői igények érvényesítését korlátozó intézkedése is akként, hogy főszabályként a hitelezői igények kielégítésére kizárólag adósságrendezési eljárás keretében kerülhet sor.

A törvényt módosítás figyelemmel van arra is, hogy a halmozottan hátrányos települések esetén lehetőséget biztosítson az eljárásban történő közreműködésre azon civil szervezetek részére, amelyek a társadalmi felzárkóztatást segítő program keretében tevékenykednek az adott településen.

A törvényt módosítás az adósságrendezési eljárás befejezését követő két évben az önkormányzatok gazdasági-pénzügyi helyzetének megszilárdítását szolgáló intézkedésként bevezeti a kötelező kincstári számlavezetést, előírva költségvetési biztos kijelölését, továbbá korlátozva az önkormányzat fejlesztési pályázaton történő részvételét.

A törvényt módosítás bizonyos személyi juttatások megvonását is megköveteli, így azok, akik az önkormányzat felelős gazdálkodásában jelentős szerepet játszottak, nem lesznek jogosultak tiszteletdíjra, valamint egyéb személyi jellegű juttatásra sem az adósságrendezési eljárás alatt és az azt követő két éven belül.

A törvényt módosítás a helyi önkormányzatok adósságrendezési eljárásra vonatkozó szabályait a nemzeti önkormányzatokra is kiterjeszti.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az elhangzottakra tekintettel kérem, hogy támogassák az önkormányzati adósságrendezési eljárással összefüggő törvények módosításáról szóló T/6077. számú törvényjavaslatot. A KDNP parlamenti frakciója támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Komjáthi Imre képviselő úr. Megadom a szót, képviselő úr, parancsoljon!

KOMJÁTHI IMRE, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tulajdonképpen most olyan szabályozás lép életbe, mintha az önkormányzat egy normál gazdasági vállalkozás volna,

ahogy azt Schmidt Jenő, a Települési Önkormányzatok Országos Szövetségének elnöke, a somogyi Tab polgármestere mondta.

A pénzügyi gondnok, mint egy gazdasági vállalkozás esetében felméri, milyen olyan vagyonelemei vannak a településnek, amelyek alkalmasak az adósságtörlesztésre vagy annak visszafizetésére. A települések adóssága tulajdonképpen állami adósság, a mostani változással viszont az állam azt szeretné elérni, hogy ne neki kelljen helytállni az önkormányzati hitelekért.

A Fidesz az elmúlt évek során folyamatosan számolja fel az önkormányzatiságot. Először elvette az iskolákat, amivel csak annyit ért el, hogy romokba döntötte a közoktatást, folyamatos a tanárihiány, a szaktanárok egyre több iskolából, már budai intézményekből is hiányoznak, nemhogy hátrányos helyzetű térségekből. Elvették tőlük a gépjárműadót, hogy a saját útjaik felújítására, újak építésére se legyen pénzük. Közűadót vetettek ki a vízcsövekre és a távhőcsövekre. Ezzel mit értek el? Hogy állandósult az ivóvíz-probléma egyre több városban, a 30-40-50 éves hálózat egyre nagyobb része azonnali cserére szorul. Bevezették az önkormányzati sarcadót, vagyis a szolidaritási hozzájárulást; százmilliárdokat vesznek el a jómódú településektől, hogy azt papíron a szegényebbeknek adják, de valójában egy polgármester sem volt, aki azt mondhatta volna, hogy ezekből a pénzekből jelentős mennyiséget kapott volna a faluja vagy a városa. Most pedig lehetővé tennék, hogy egy település vagyont csak úgy átjuttassák a hitelezőknek, akár ingatlanokat is.

Ennek tükrében a Magyar Szocialista Párt nem tudja támogatni a javaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Dudás Róbert képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DUDÁS RÓBERT, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Nagyon sok minden elhangzott, pró és kontra érvek. Én is az ezekre való reakcióval kezdeném. Vejkey képviselőtársam az előtte felszólalóra reagált, én pedig - bár nem ön volt közvetlenül előttem - az ön által külön közbeszúrt részre szeretnék reagálni, vagyis az adósságrendezésre. Azt gondolom, hogy ezt a törvényjavaslatot valahonnan onnan kell kezdenünk megvizsgálni, de legalábbis fontos annak körülményeit is megvizsgálunk és látnunk. Ez alapján, az onnan eltelt időszak alapján fogjuk látni, hogyan is jutottunk el oda, hogy bár a törvényjavaslatban az van, hogy 300 halmozottan hátrányos helyzetű települést érint vagy érinthet ez az intézkedés, de hogy mennyi hátrányos van, azt nem tartalmazza; nyilvánvalóan más kategóriát képvisel. Azt viszont kijelenthetjük, hogy a 3200 településből 300 halmozottan hátrányos helyzetű, de több

száz, sok száz van, amely napi, mindennapi problémákkal küzd.

2010-ben a kormány adósságrendezést hajtott végre az önkormányzatoknál. Ezt rengetegszer hallottuk már, dicshimnuszok zengtek ezt körbe, és szeretném megjegyezni, hogy ez egy tényleg fontos lépés volt. Ugyanakkor viszont azt mindig elfelejtik megemlíteni, hogy ennek az adósságrendezésnek a körülményei hogyan zajlottak, azon túl, hogy volt önhibájából és önhibáján kívül adósságot felhalmozó önkormányzat, de ennek a részleteibe most nem mennék bele. Viszont az adósságrendezés után mindjárt elvették a gépjárműadó 60 százalékát az önkormányzatoktól.

Csak hogy ezt az egy adónemet említsem - erről ritkán esik szó, nagyjából soha -, az adósságrendezést követően elvették a gépjárműadó 60 százalékát, majd azóta már a másik 40-et is. Abból a 60 százalékból elég sok mindent tudtak az önkormányzatok helyben csinálni. Elsősorban útfelújításra és a gépjárművek által használt részek karbantartására, felújítására kellene vagy kellett volna ezeket használni. Azt gondolom, hogy főleg a kistelepülések esetében ez erre a célra kevés volt, ugyanakkor viszont mint önkormányzati bevétel igen komoly tételt jelentett a különböző feladatok ellátásában. Bár erről most nem tudok kimutatást az önkormányzatok irányába prezentálni, de a gépjárműadó 60 százalékanak az elvételével rövid időn belül, pár éven belül a 2010-es adósságrendezési terhet a kormány visszavette. És akkor még csak a gépjárműadóról beszéltem.

2010 után megváltoztatták az addigi úgynevezett önhikirendszert. Ha valaki volt településvezető vagy részt vett az önkormányzat munkájában - főleg, ha településvezető is volt -, az tudja azt, hogy az önhiki hogyan is működött. Azokra a költségekre tudott pályázni egy önkormányzat, amiket a normatívából nem tudott fedezni. Időről időre jelezte ezt a minisztérium irányába a megfelelő fórumokon, megfelelő formában, természetesen minden dokumentummal alátámasztva, és nem másra, pusztán a normatívából nem fedezhető költségekre tudott pályázni. Ezt is megváltoztatták, és a jelenlegi REKI-rendszerbe, ha az ismereteim nem csalnak, csak három hónapnál nem régebbi közüzemi számlák tehetőek be.

Nagyon sok ilyen részt, nagyon sok ilyen területet lehetne még említeni. 2010-től indultam, az adósságrendezésüktől kezdtem ennek a törvényjavaslatnak a megvilágítását, megértését.

(17.40)

Rengeteg ilyen aprólékos lépés vezetett el oda, hogy jelen állás szerint rendkívül kilátástalan helyzetben van számos önkormányzat. Arra viszont, azt gondolom, nem az a megoldás, hogy csődbiztos jelöl ki a kormányzat. Nem akarom elvinni más területek irányába, de amikor arról írnak a 10. § kapcsán, hogy a helyi önkormányzat összes vagyonelemének az önkormányzati csődbiztos javaslata alapján történő felülvizsgálata kötelezővé válik, itt óhatatlanul eszébe

jut az embernek, mondjuk, a víziközművek einstandolása vagy államosítása kapcsán, hogy egyébként nem minden önkormányzat adta oda, dolgoznak rajta, hogy lehetőség szerint mindegyik odaadja, és akár ez a paragrafus is esetleg nem ezt a célt szolgálná-e.

És hogy ne mondják azt, hogy csak pusztán bírálom a javaslatot, az, hogy a helyi önkormányzat adósságrendezésbe bevonható vagyonaát főszabály szerint becsérték alatt ne lehessen értékesíteni, ez egyébként fontos, csak nem kellene oda eljutnunk, hogy egyáltalán az önkormányzatok bárminemű vagyontárgyát értékesíteni kelljen.

Az önkormányzatokat segíteni kell, nem ellehetetleníteni, hanem segíteni. Aki az önkormányzatokat segíti, az a lakosságot segíti. Tudom, hogy sokan voltak önkormányzati tisztviselők. Az önkormányzatok vannak az emberekhez legközelebb. A legnagyobb jó szándékkal sem lehet az Országgyűlésből látni a vidéki falvak, városok helyzetét, az emberek mindennapos problémáit. Ezt ők tudják, és próbálják is orvosolni. Folyamatos elvonásoknak vannak kitéve, pedig nem elvonni, hanem segíteni kellene őket minden lehetséges eszközzel.

Azt gondolom, egy normálisan működő országban, demokratikus országban mindent meg is tesznek - mindent meg is tesznek! - ennek érdekében. Azt gondolom, hogy jelen törvényjavaslattal gyámság alá helyezik az önkormányzatokat, és valójában elveszik az önkormányzás lehetőségét. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Mi Hazánk képviselőcsoportjának vezérszónoka Dócs Dávid képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, ön a szó.

DÓCS DÁVID, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Azt gondolom, hogy bár egy nagyon kis települést vezetem, azért jó pár év alatt volt szerencsém belelátni az önkormányzati munkába és annak rejtelseibe. Sajnos, én azt tudom közvetíteni önkormányzat felé, hogy az elmúlt 30 évnek - hiába, hogy akkor jött létre maga az önkormányzatiság - inkább a vesztesei voltak az önkormányzatok, mint a nyertesei, hiszen a baloldali kormányok alatt az eladósodás volt rájuk jellemző, most pedig a Fidesz-kormány alatt úgy néz ki, hogy a gyámok és a gondnokoskodás az, ami jellemző az önkormányzatokra; egyik sem túl szerencsés.

Én magam igazság szerint ennek a hányatott sorsú nógrádi kistelepülésnek a vezetőjeként azt látam, hogy szinte egy bűvésztükrrel felérő varázslat az, hogy ha év végén az ember szeretett volna teljesen egy nullás költségvetésre kijönni, és ezt a zárszámadásnál aztán valahogy alá is támasztani, hiszen egész egyszerűen nincsenek források az önkormányzatok kezében. Azok a pántlikázott pénzek, amelyek az állami normatíva alapján érkeznek, fenntartásra sem elegendők. Éppen ezért azt gondolom, hogy nem gyám kéne az önkormányzatok fölé, hanem tisztességes finanszírozást kéne nekik adni.

Mindenekelőtt a felszólalásomat azzal szeretném kezdeni, hogy rávilágítsak arra, hogy miért is került a Ház elé ez a törvényjavaslat. Az önkormányzatok rettenetes pénzügyi állapotban vannak. Az elmúlt évek során számtalan alkalommal kellett forrásmegvonásokkal, támogatáskiesésekkel szembenézniük. Gondoljunk itt arra, amit az előttem szóló képviselők is forszíroztak, miszerint a gépjárműadónak először a 60, aztán a maradék 40 százalékát is elvonták az önkormányzatoktól. Vagy gondoljunk arra, amikor a Covid-mizéria alatt egy elfogadott költségvetés után adtak olyan többletkiadásokat az önkormányzatoknak, amelyekre egyébként nem volt forrásuk, és vettek el olyan forrásokat tőlük, amelyek a költségvetésbe be voltak tervezve.

Tehát menet közben módosították önök a játékszabályokat, ami egész egyszerűen olyan helyzetet idézett elő, miszerint nem lehetett tartani ezeket a költségvetéseket. Ezeknek a káros és negatív hatásait látjuk ma az önkormányzatoknál sok esetben. Hiszen nem arról van szó az önök törvényjavaslatában, hogy azokat az önkormányzatokat szeretnék valamilyen kontroll alá hajtani, akik mondjuk, irreálisan nagy jutalmakat osztogatnak szét, elsőként saját maguknak, hanem kollektíven szeretnék az önkormányzatokat gondnokság alá vonni, ami, azt gondolom, nem túl szerencsés, és mindjárt azt is ki fogom fejteni, hogy miért.

Itt van példának okáért a magas infláció, ami érinti a közétkeztetést, vagy akár a bentlakásos intézményeket is, de az önkormányzatok futnak az infláció után, hiszen egészen egyszerűen a normatívák nem követték az infláció mértékét. Éppen ezért az alulfianszázottság évről évre csak egyre súlyosabbá vált.

Ahogy említettem, a koronavírus alatt forráselvonások nehezítették az önkormányzati gazdálkodást, így egészen pontosan 150 milliárd forintról beszélünk, amit önök elvontak ezektől az önkormányzatoktól, és pont a legkisebb és a közepes méretű önkormányzatoknak okozták a legnagyobb problémát, így ők voltak a leginkább az elszenvedői ennek a döntésnek.

Önök most azért szeretnének hozzányúlni a helyi önkormányzatok adósságrendezési eljárásával kapcsolatos törvényekhez, mert tisztában vannak vele, hogy az ilyen eljárások a jövőben meg fognak szaporodni, az önkormányzatok forráshiányára és a kényszeredettségre való figyelemmel és tekintettel, hiszen azokat a vagyontárgyakat, amelyek most forgalomképtelen vagyontárgyként szerepelnek az önkormányzat vagyonaiban, át lehet csoportosítani forgalomképessé. Ez azt jelenti, hogy a kinnal-keservvel összerakott önkormányzati vagyon felszámolásáról van most szó, hiszen nem luxuseddigokat szokott általában egy önkormányzat felhalmozni, hanem a fejlődéséhez, a túléléséhez, a községben vagy a településen élők boldogulásához és a komfortérzetének a javításához szükséges eszközöket, ingatlanokat és javakat. Önök most ezt számolnák fel.

Orbán Viktor elhíresült kijelentése nyomán fontos hangsúlyoznom, hogy mi nem azt nézzük, amit

önök tesznek, hanem inkább azt, amit önök mondanak, hiszen egész egyszerűen a mondatok és a cselekedetek ellentétesek egymással. Az ellenzéki vezetésű településeknek, különösen a kisebb falvak önkormányzatainak vért kell izzadniuk minden támogatási fillérért.

A törvényjavaslatot vizsgálva az az érzés támadhat bennünk tapasztalati úton, hogy az ellenzéki vezetésű települések esetében igyekeznek a kormány egyfajta totális kontroll lehetőségének a kiépítését megteremteni, hogy a csődbiztos kijelölésének jogát a társadalmi felzárkóztatásért felelős miniszter kezébe helyezi. Erre utal az is, hogy az adósságrendező eljárás alatt és azt követően a miniszter adhat felmentést a tiszteletdíjak és a jutalmak kifizetésének megszüntetése alól. Tehát a miniszter majd eldönti, hogy ki kaphat, és ki nem tiszteletdíjat a munkájáért. Ez pedig egy kicsit hasonlít a kommunista szombat tempójára és módszerére, hiszen egész egyszerűen ez az önkéntes munka, nagyon úgy néz ki, hogy kötelező jelleggel lesz elvégezve.

Ha igazán segíteni szeretnének az önkormányzatoknak, akkor, azt gondolom, hogy csődbiztos vagy inkább felszámolóbiztos helyett megfelelő állami normatívát adhatnának az önkormányzatoknak, például az adóerő-képességükhöz mérten, hiszen ez jól kifejezi az önkormányzat gazdálkodásra alkalmas pénzeszközét vagy lehetőségeit. Ezen lehetne államilag segíteni. Természetesen nem azokat az önkormányzatokat kell támogatni, amelyek egyébként is jó gazdasági helyzetben vannak, hanem azokat, akik a túlélésért játszanak.

Vagy például hogy az önkormányzatoknak kötelezően a Magyar Államkincstárnál vezetett számlát kell nyitni, ehelyett inkább kötelezhetnék a Magyar Államkincstárt, hogy fizesse ki az önkormányzatoknak azokat a pályázati forrásokat, amelyek évek óta be vannak ragadva, és sokszor felborítják az önkormányzatok költségvetését, illetve a maguk előtt göngyölt adósságot sok esetben ezek okozzák.

Míg a kormány forrásokat és jogokat vonna meg az önkormányzatoktól, addig a Mi Hazánk fontosnak tartja a szubszidiaritás elvét. Hiszünk abban, hogy az önkormányzatokat megerősíteni kellene, ez lehet az alapja a vidék népességmegtartó erejének és egy fejlődő és lélekszámban is gyarapodó Magyarországnak. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a Mi Hazánk soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi képviselő felszólalása következik. Megadom a szót Ritter Imre német nemzetiségi képviselő úrnak, aki nemzetiségi nyelven ismerteti felszólalásának első mondatait, majd magyarra fordítva azokat folytatja a felszólalását. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

RITTER IMRE nemzetiségi képviselő: Erlauben Sie mir bitte, dass ich im Namen und im Auftrag des

Ausschusses der in Ungarn lebenden Nationalitäten unseren Standpunkt bezüglich des Gesetzentwurfs Nr. T/6077 über „Zur Änderung von Gesetzen im Zusammenhang mit dem Schuldenregulierungsverfahren der Kommunalverwaltungen“ hinsichtlich seiner Nationalitätsaspekte erörtere.

(17.50)

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy kifejtsem bizottságunk véleményét a helyi önkormányzatok adósságrendezési eljárásával összefüggő törvények módosításáról szóló, T/6077. számon benyújtott törvényjavaslattal, annak nemzeti-ségi vonatkozásaival kapcsolatban.

A törvényjavaslat nemzeti-ségi napirendi pontként történő tárgyalását bizottságunk kezdeményezte, így a 2023. november 20-ai ülésén a Magyarországi Nemzeti-ségek Bizottsága a határozati házsza-bály 32. § (2) bekezdése, valamint a 36. § (5) bekez-dése alapján kialakította véleményét a most már nem-zeti-ségi napirendi pontként jelölt törvényjavaslattal kapcsolatban.

A törvényjavaslat több helyen nevesítve is foglal-kozik a helyi nemzeti-ségi önkormányzatokkal, egé-szen pontosan az átalakult nemzeti-ségi önkormány-zattal. Így többek között kimondja a nemzeti-ségek jo-gairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény 153. § (1) be-kezdését is, miszerint az eddigi, idézem: „ahol e tör-vény eltérően nem rendelkezik, a nemzeti-ségi önkor-mányzatokra, és az átalakult nemzeti-ségi önkormány-zatokra alkalmazni kell a helyi önkormányzatokra vo-natkozó jogszabályokat, az adósságrendezésre vonat-kozó rendelkezések kivételével” szövegrész helyébe az alábbi szöveget javasolja: „ahol e törvény eltérően nem rendelkezik, a nemzeti-ségi önkormányzatokra és az átalakult nemzeti-ségi önkormányzatokra alkal-mazni kell a helyi önkormányzatokra vonatkozó jog-szabályokat azzal, hogy a helyi önkormányzatok adós-ságrendezésére vonatkozó rendelkezések kizárólag az átalakult nemzeti-ségi önkormányzatok esetében alkal-mazhatók”. Ez a jogszabály-pontosítás előremu-tató az átalakult nemzeti-ségi önkormányzatokra vo-natkozóan, mivel mind a jogalkotó szervek, mind pe-dig az átalakult nemzeti-ségi önkormányzat munkáját megkönnyíti, hiszen egyértelműen fogalmaz.

Érdemes felidézni az átalakult nemzeti-ségi ön-kormányzat fogalmát. Átalakult nemzeti-ségi önkor-mányzattá nyilváníthatja magát az általános vagy időközi választást követő alakuló ülésen a települési önkormányzat, ha a választás napján a településen választójoggal rendelkező polgárok névjegyzékében szereplő polgárok több mint fele az adott nemzeti-ség választói névjegyzékében szerepel, és a megválasz-tott képviselők több mint fele az adott nemzeti-ség je-löltjeként indult a települési önkormányzati válas-ztáson.

Szíves tájékoztatásul jelzem, hogy jelenleg egyet-lenegy ilyen település van Magyarországon, ez a Bor-sod-Abauj-Zemplén vármegyei Rátka, ahol átalakult

német nemzeti-ségi önkormányzat van, a 13 nemzeti-ségből egyetlenegy.

Ugyanakkor engedjék meg, képviselőtársaim, hogy felhívjam a figyelmüket az úgymond sima helyi nemzeti-ségi önkormányzatokra, a nemzeti-ségi közne-velési és/vagy nemzeti-ségi kulturális intézményt fenntartó nemzeti-ségi önkormányzatokra, valamint az or-szágos nemzeti-ségi önkormányzatok helyzetére.

A magyar állam az adott tárgyévi központi költség-vetésben támogatást nyújt az alábbiak szerint. A nem-zeti-ségi önkormányzatok részére a nemzeti-ségi köz-feladatok ellátásához, feladatfinanszírozási rendszer keretében a nemzeti-ségek oktatási és kulturális ön-igazgatása, a nemzeti-ségi kulturális autonómia köré-ben megvalósuló tevékenységekhez, projektekhez; végül az államháztartáson belüli nemzeti-ségi szerve-zetek részére, a nemzeti-ségek kulturális autonómiá-jának fejlesztéséhez.

2023. január 1-jén a KSH nyilvántartása szerint 2122 települési nemzeti-ségi önkormányzat volt a 13 magyarországi őshonos nemzeti-ség tekintetében. Ezek közül 1139 volt roma. Ezen nemzeti-ségi önkor-mányzatok a törvényi szabályozásnak megfelelően évente 520 ezer vagy 1 millió 40 ezer forint működési támogatást, illetve eltérő összegű, maximum 2 millió 370 ezer forint összegű feladatalapú támogatást kap-hatnak. A helyi nemzeti-ségi önkormányzatok jellem-zően vagyonnal, tulajdonnal, említésre méltó saját bevétellel nem rendelkeznek. A nemzeti-ségi önkor-mányzat gazdálkodásának biztonságáért a nemzeti-ségi képviselő-testület vagy az országos nemzeti-ségi önkormányzat esetében annak közgyűlése, a szabályszerúségéért pedig az elnökök felelnek. Az esetleges veszteséges gazdálkodás következményeiért a köz-ponti költségvetés nem tartozik semmilyen felelős-séggel.

A települési nemzeti-ségi önkormányzatok tevé-kenységével kapcsolatos pénzügyi-számviteli felada-tokat az Njtv. által kötelezően előírt módon a telepü-lési önkormányzatok hivatalai látják el. Értsd: a hi-vatal jegyzi ellen a nemzeti-ségi önkormányzat meg-rendeléseit, szerződéseit, végzi a számlák érvényesi-tését, ellenőrzi a kapcsolódó bizonylatok teljeskörű-ségét, szabályszerúségét, végzi az utalások ellenjegyzését, valamennyi dokumentum könyvelését, a kap-csolódó bevallásokat, adatszolgáltatásokat, irattáro-zást, és a többi. Vagyis a befogadott bizonylatok sza-bályszerúségéért, teljeskörűségéért, a könyvelésért és a bevallásokért, adatszolgáltatásért a hivatalnak kellene felelnie, mégis, ha egy utólagos hatósági el-lenőrzés hiányosságot, ne adj' isten, szabálytalansá-got tár fel, akkor azért jogilag és pénzügyileg is mégis a települési nemzeti-ségi önkormányzatnak kell helyt-állnia.

(Az elnöki széket dr. Oláh Lajos,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Régóta mondjuk, hogy ez egy jogilag ellentmon-dásos helyzet, ami már eddig is sok esetben okozott

kisebb-nagyobb nehézségeket, az önkormányzati hivatalok és a nemzetiségi önkormányzatok közötti ellentéteket. Széles körű, nagyobb fajsúlyú problémát eddig azért nem okozott, mert az elmondottnak megfelelően a helyi nemzetiségi önkormányzatok döntő többsége valóban minimális összegekből gazdálkodhatott, melyekből az önkormányzati szektorhoz képest említést érdemlő adósság, tartozás, bírság nem is keletkezhetett.

Ugyanakkor a 2013-2014. évi nagyon jelentős, az őshonos nemzetiségekre nézve kedvező törvénymódosítások, mint például a helyi nemzetiségi önkormányzatok intézményátvételi lehetőségének biztosítása, a nemzetiségek parlamenti képviselőjének a rendezése, mindezek eredményeként a nemzetiségi támogatások erőteljes emelkedése, az oktatási és kulturális autonómia megerősítése szerencsére egy pozitív új helyzetet teremtett. Ma már az országos nemzetiségi önkormányzatok mellett már több mint 50 helyi nemzetiségi önkormányzat, több mint 100 nemzetiségi köznevelési intézmény fenntartója, és az épület-, építményállomány tulajdonosa is, valamint több tucatnyi kulturális intézmény fenntartója egy részükben a tulajdonosa is.

Az intézményi felújításokhoz, bővítésekhez esetenként már jelentős, több tíz-, akár százmilliós, néhány kiemelt esetben pályázatok és állami támogatások formájában milliárdos felújítások, beruházások is folytak, folynak az érintett települési nemzetiségi önkormányzatok bonyolításában. Ezekben az esetekben elvileg bármikor előfordulhat, hogy a legelkiismeretesebb és legjobb szakmai munka mellett is elakadhat egy beruházás, adóssághelyzetbe kerülhet egy nemzetiségi önkormányzat. Már volt néhány eset, ahol komoly nehézségek merültek fel, de ez idáig ezeket szerencsére meg tudtuk oldani, és időben rendezni tudtuk. De a komolyabb problémák későbbi megelőzése érdekében minél előbb szükséges az országos nemzetiségi önkormányzatokra és legalább az intézményfenntartó helyi nemzetiségi önkormányzatokra vonatkozó pénzügyi-számviteli pályázati és a többi szabályozások teljes körű áttekintése. Ezt egyébként korábbi parlamenti jelentésében, több száz helyi nemzetiségi önkormányzat átvizsgálását követően az Állami Számvevőszék is egyértelműen javasolta.

(18.00)

Fontosnak tartom, hogy mind a nemzetiségi vezetők és a Magyarországi Nemzetiségek Bizottságának tagjai, mind pedig a jogalkotó - hangsúlyozom, hogy közösen - végiggondoljuk, és szükség esetén közigazgatási, oktatásszervezési, kormányzati és természetesen nemzetiségi szakemberek bevonásával megvizsgáljuk a nemzetiségi köznevelési és/vagy nemzetiségi kulturális intézményt fenntartó helyi nemzetiségi önkormányzatok, valamint az országos nemzetiségi önkormányzatok esetlegesen felmerülő adósságrendezésére vonatkozó szabályokat is.

És ha már a nemzetiségi önkormányzati rendszerről beszélünk, akkor engedjék meg, hogy tájékoztassam önöket: az idén 30 éves a nemzeti és etnikai kisebbségek jogairól szóló 1993. évi LXXVII. törvény, amelynek alapján 1994-ben megtörténtek az első nemzetiségi önkormányzati választások. A 30 évre történő megemlékezésre 2023. december 1-jén a Bolgár Művelődési Házban kerül majd sor a törvény előkészítését végző nemzetiségi kerekasztal emlékülésével és egy gálaprogrammal.

Vitán felül áll, hogy a nemzetiségi önkormányzati rendszer kialakítása óriási előrelépést jelentett a 13 magyarországi őshonos nemzetiség érdekvédelmében és érdekképviseletében. Ugyanakkor 30 éve hordozzuk magunkkal azt a szabályozásbeli ellentmondást, hogy bár a nemzetiségi önkormányzatok tevékenysége jelentősen eltér, sok szempontból nem is összehasonlítható a települési önkormányzatok lehetőségeivel, hatásköreivel, tevékenységével, mégis megpróbálja a jogalkotó az önkormányzati szabályozást ráhúzni a nemzetiségi önkormányzatokra.

Mindvégig kísért bennünket az a kettősség, hogy sok esetben, amikor valamely törvény, rendelet vagy akár pályázati kiírás számunkra, nemzetiségi önkormányzatok számára kedvező lenne, akkor a jogalkalmazó és a jogalkotó azt mondja, hogy de ti nem önkormányzatok, hanem nemzetiségi önkormányzatok vagytok, ez rátok nem terjed ki. A másik oldalról pedig az esetleg ránk hátrányos helyzetekben azt mondják, hogy nem lehet a nemzetiségi önkormányzatokra külön, eltérő szabályozást alkotni, hiszen a nemzetiségi önkormányzatok is az önkormányzati rendszer részei.

2023. november 14-én, elmúlt kedden tartottuk a Magyarországi Nemzetiségek Bizottságánál dr. Pintér Sándor belügyminiszter úr éves meghallgatását, ahol ezt a problémakört is felvetettük. A miniszter tőlem azt kértem, hogy a közeljövőben ülünk le, és gondoljuk végig ezt a szabályozási kört, hogy konkrétan a szükséges törvénymódosításokat a szaktárcákkal egyetértésben kidolgozzuk és összerakjuk.

Őszintén bízom benne, hogy ezekben a kérdésekben 2024-ben érdemi, konkrét előrelépéseket tudunk elérni, ezzel megelőzhetünk esetleges komolyabb jogi, pénzügyi problémákat; javíthatjuk az önkormányzatok és a helyi nemzetiségi önkormányzatok együttműködését; jobb és biztonságosabb működési lehetőséget tudunk biztosítani majd a nemzetiségi önkormányzatoknak és a nemzetiségi intézményeknek.

Mindezek ismeretében és tudatában a Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága törvénymódosító javaslatot most várhatóan nem fog benyújtani, az előttünk lévő törvényjavaslat elfogadását viszont támogatjuk. Köszönöm, hogy meghallgattak. Danke für Ihre Aufmerksamkeiten! (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelettel köszönök mindenkit! Most kétperces hozzászólások jönnek. Megadom a szót Gy. Németh Erzsébetnek a DK képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Vejkey képviselő úrnak mondom, az, hogy valaki nem tud régi dolgokról, az nem indokolja azt, hogy ilyen durva megfogalmazásokat használjon. Tudja, képviselő úr, nem árt néha tájékozódni, mielőtt itt, az Országgyűlésben - akár költői kérdés-ként is - felteszünk olyat, hogy ki hazudik.

2010 előtt az önkormányzatoknak egy jó része úgynevezett devizakötvényt bocsátott ki - ugye, akkor a forintárfolyam ezt eléggé lehetővé tette -, és ma is itt ül az Országgyűlésben, nem ma itt, a teremben, hanem ma is országgyűlési képviselő az a volt megyei közgyűlési elnök, aki az általam akkor vezetett önkormányzati bizottságban nagy hangon mondta, hogy milyen jól jár az ő megyei önkormányzata, mert devizakötvényt bocsátottak ki, és az most mennyi fejlesztési és egyéb lehetőséget fog az ő megyéjének jelenteni vagy nyújtani. Aztán eljött a 2010-es kormányváltás. Most, ma is itt ül, ebben a teremben 6 óra néhány perckor az az egyik képviselő, aki bedöntötte a forintot - ugye, nyilván mindenki emlékszik erre (*Rétvári Bence: Itt van Gyurcsány Ferenc? Nem láttam!*) -, és, hopp, ezek a devizakötvények máris nem jelentettek olyan jó üzletet az önkormányzatoknak. Úgyhogy, tisztelt képviselő úr, nem volt az véletlen, hogy jó néhány olyan önkormányzat volt, amelyet aztán 2010 után az Orbán-kormánynak egyébként muszáj volt konszolidálnia.

Szeretném mondani képviselőtársaimnak és a kormánynak, hogy nem a DK-frakció vagy nem az ellenzéki képviselők állítják azt, hogy nagyon sok önkormányzatot fog esetleg érinteni majd ez az adósságrendezési eljárás, hanem - úgy, ahogy itt Komjáthi képviselő úr szájából elhangzott - a TÖOSZ elnökétől származik itt néhány mondat, a TÖOSZ elnökét pedig Schmidt Jenőnek hívják, aki Tab fideszes polgármestere, tehát azt gondolom, hogy ebből a szempontból szinte mindegy is, hogy fideszes önkormányzatról van szó, vagy pedig nem.

Nem akarok még egyszer szót kérni, és nem akarok az elnök úr türelmével visszaélni, azt szeretném kérni az államtitkár úrtól, hogy tegye már meg, hogy a válaszában azokra a felvetésekre, amelyeket felvettem, egy tisztességes, szakmai választ ad, hiszen ön nem fideszes parlamenti államtitkár, úgyhogy bízom, hogy esetleg szakmai választ is kaphatok. Köszönöm szépen. (*Taps a függetlenek soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Kovács Zoltánnak a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. KOVÁCS ZOLTÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Hát akkor tegyünk rendet! - elsősorban a képviselő asszony felé címzem. 1368 milliárd volt, ami az önkormányzati adósságállomány volt 2010 előtt. Jelenleg ez nem éri el a 200 milliárd forintot pont azért, mert rendszeres szabályok alapján lehet hitelt felvenni egyébként az önkormányzatoknak, nem nyakló nélkül. És nem megyei önkormányzat vezette ezt az adósságlistát, tisztelt

képviselő asszony, hanem a főváros, annak volt a legtöbb adóssága. Ezeket mentette ki a Fidesz-kormány.

Ráadásul én emlékszem arra, hiszen együtt ültünk a bizottságban, hogy megegyeztek Csabainé képviselőtársunkkal, egykori képviselőtársunkkal és önnel a fizetésemelésről, az alapilletmény-emelésről, csak éppen a fedezetet nem biztosították hozzá.

Azt pedig Dócs képviselő úrnak mondanám, hogy ön a Bokros-csomag idején nem volt polgármester, legalábbis úgy gondolom, és akkor ehhez képest kutya világ volt, hogy így mondjam. Akkor tehát voltak intézményei az önkormányzatoknak, amiket az állam átvett, és működteti, amelynek kórháza volt akkor, az rettenetes nehéz helyzetben volt. Ma ezek nem nyomják az önkormányzati világot, néhány intézménnyel rendelkeznek.

És az önkormányzati önállóságnak az elvételéről beszélt a képviselő asszony és még itt néhányan. Hát nincs önállóságuk. Hát nincsenek beszállítók. Hát csődben vannak. Semmit nem tudnak csinálni. Egyszerűen nem tudják kifizetni a számlájukat. Ez nem cégszerű működés, hanem egyszerűen működésképtelenség, megszűnt az önállóságuk. Nincs már vagyonuk, mert azt már régen eladták ezek az önkormányzatok. Tehát a csődbiztos van a legrosszabb helyzetben, mert szinte nincs mit csinálnia, egyszerűen csak a maradék gazdálkodási elveket kell átnézni, és egy kicsit rendbe rakni.

Én emlékszem arra, a '90-es évek elején volt olyan önkormányzat - talán ez volt az első csőd Magyarországon -, mintha Bakonszegnek hívták volna, amely sörfőzdét épített, aztán csődbe ment. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót kétperces hozzászólásra Keresztes László Lórántnak az LMP képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Csak egy nagyon rövid kérdésem lenne. Amikor néhány évvel ezelőtt, a Covid-válság idején itt vitatkoztunk az igen jelentős önkormányzati elvonásokról, megszorításokról, emlékszem, az önkormányzati szövetségek akkor is felhívták a figyelmet arra, hogy ennek milyen következménye lesz a legkisebb településekre nézve, és Orbán Balázs akkor még a Miniszterelnökség államtitkáráként azt mondta, hogy a kormány figyeli az önkormányzatok, a kistelepülések helyzetét, és ha indokolt, akkor alapvetően átgondolják az önkormányzati feladatok finanszírozását, a normatív támogatásokat. Nem érzi-e a kormány úgy, hogy eljött az ideje, hogy ezt megváltoztassák, és hogy megadják az önkormányzatoknak azokat a központi forrásokat, amelyekre szükségük van a működőképesség megőrzéséhez? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Áttérnénk újból a normál hozzászólásokra. Megadom a szót Kósa Lajosnak a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

(18.10)

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Néhány gondolattal szeretném a vitát előrébb vinni. Lenne egy-két általános megjegyzésem. Az egyik: nagyon régóta küszködik az önkormányzati rendszer azzal, hogy a fővárostól Simáig terjed a spektrum. Tehát egy 1,7 milliós nagyváros óriási iparűzésiadó-bevétellel, több száz milliárd forintos vagyonnal éppúgy ugyanannak a regulációnak a részese, mint Sima, ahol négyen élnek, ebből hárman nem a településen.

Teljesen nyilvánvaló, hogy ha szabályt próbálnánk farigcsálni az óvodától az egyetemig az összes tanulóra, akkor néhány általánosításon túl teljesen értelmetlenné válna a szabályozási rendszer, mert mindenki számára nyilvánvaló, hogy egy 7 éves drámaian különbözik egy 22 éves felnőtt embertől.

Amióta van önkormányzati rendszer... - ja, és akkor még nem beszélve a kistelepülési önkormányzatok, külön speciális önkormányzatiság, ahogy ezt Ritter képviselő úr is kifejtette. De amióta ez az önkormányzati rendszer fennáll a maga háromezer-kétszázegynéhány önkormányzatával, azóta nem sikerült egyébként azt a problémát megoldani, pedig most már harmincvalahány éve ennek, hogy egyszer vegyünk egy nagy levegőt, és tényleg különböző normákat, szabályrendszert fogalmazzunk meg az önkormányzati működés kapcsán, mert teljesen nyilvánvaló, hogy egy néhány száz fős település soha nem fog ellátni közlekedési feladatokat, megjegyzem, nincs is erre igény adott esetben a településen, míg a BKV meg néhány száz millió utast szállít el évente.

Ezért mindig figyelni kell azt, hogy ha egy ilyen törvényt megfogalmazzunk, akkor próbáljuk meg értelmezni ezt a helyzetet, hiszen hiába jelentette be a sajtóban Kiss Ambrus, illetőleg később maga a főpolgármester úr, hogy a főváros technikai csődben van, mert negatívban van a számlája, senki sem gondolta azt, hogy bármifajta csődgondnokot kellene a fővároshoz kijelölni, mert egyébként a főváros ezt meg tudja oldani magától, nagyon helyesen, ez elvárható egy ilyen helyzetben lévő várostól, egy olyan várostól, ahol a GDP 40 százalékát termeljük meg.

Ezért az az általános megjegyzés, hogy itt majd valami gondokságot jelölünk ki az önkormányzatok feje fölé, csak annyira okos dolog, mintha valaki meglátja azt a jogszabályt, ami a fogászati ellátást szabályozza, ebből arra a következtetésre jut, hogy egyébként ezután minden este jön hozzá a fogorvos. Ez nem lesz így.

Az önkormányzati rendszer 1 százalékát sem érinti egyébként ez a törvény, viszont vannak, akik mindenképpen... Mindenki látott már kistelepülést, Magyar-mecske, csak hogy egyet mondjak, ahol egyébként semmifajta forrás nincs, nem laknak százan, nincs piacépes vagy forgalomképes vagyona az önkormányzatnak, nem lehet vele mit csinálni. Ott valóban valamilyen eljárást csak kell csinálni, mert egyébként egy önkormányzati választást sem tudnak megszervezni.

Most méltatlan bárkit is kiemelni, Magyar-mecskét éppen azért mondtam, mert nem ilyen helyzetben van.

Sajnos ez a törvény is, ahogy az összes önkormányzati törvény, magán viseli ezt a felemasságot. Ha egyszer odajutunk, akkor tényleg lehetne... - mondjuk, a fővárosra már van egyébként speciális szabályokat megfogalmazó önálló fővárosi törvény, hála a Jóistennek, egyéb városokra nem nagyon van, meg talán csak választási eljárásban van külön szabályozás - nagylistas, kislistas, tízezer fő a választóhatár -, de igazából érdemben nincs, holott egyébként tényleg ég és föld. Ez lenne az első előzetes megjegyzésem.

A másik, hogy bárki bármi számot von most itt a vitában, ott azt tudni kell, hogy azt csak úgy kell értelmezni, ez most csak ténymegállapítás, hogy 2010 óta az önkormányzatok feladatrendszere drámaian átalakult, iskola, egészségügyi ellátás, városüzemeltetési feladatok, közlekedés, óriási átalakulás volt, és értelem-szerűen teljesen más egy költségvetés, ha egy önkormányzatnak, mondjuk, mint Debrecen esetében egy olyan iskolarendszert kell finanszírozni, ahova 70 ezer gyerek jár, meg hogy nem kell ilyet finanszírozni. És egyébként persze a nagyvárosoknak nem tetszett, de ezt pontosan azon települések kedvéért fogalmazta meg így a Fidesz, mert teljesen nyilvánvaló, hogy egy olyan önkormányzat, amelynek százmilliárdos költségvetése van, 20 milliárdon fölüli a csak helyiiparűzésiadó-bevétel, 500 milliárdos vagyon, teljesen máshogy tud egyébként egy iskolarendszert fenntartani, mint az a falu, amely megkapja az állami normatívákat, egy az egyben áttolja az iskolához, és kész, ennyi az egész, mert nincs mozgástér. Tehát ez a kicsiket segítette, szemben az önök megfogalmazásával.

De hozzáteszem, hogy ha vesszük a fáradságot - nem könnyű egyébként -, és sztenderdizáljuk a jelenlegi feladatrendszert a 2010-es állapotra, tehát elveszünk az önkormányzatok költségvetéséből azoknak a feladatoknak a finanszírozását, amelyek akkor feladatok voltak, de már nem, akkor azt az egyszerű következtetést vonhatjuk le, hogy sztenderdizálva a 2010-es forrásokhoz képest az önkormányzati rendszer durván megduplázza a finanszírozását, tehát a kormány a 13 év alatt megduplázza a finanszírozását. Ez persze egyébként talán érthető is, hiszen volt infláció, meg nagyon sok minden közrejátzott.

Úgyhogy legfeljebb azt lehet mondani, hogy más költségvetési célokhoz vagy alrendszerekhez képest az önkormányzati rendszer finanszírozása kevésbé nőtt. Mondok rá egy példát: mondjuk, a családtámogatási rendszerben elköltött pénzek 2010-ben a mostanihoz képest egy óriási növekedés. Mondjuk, könnyű volt, mert önök eltörölték lényegében az összes családtámogatási rendszert, tehát a nulláról kellett indulni.

De ha mást mondunk, akkor nyugodtan mondhatjuk, hogy kétségtelenül a minimálbér jobban nőtt, mint az önkormányzatok támogatása. De ez sem volt nehéz, mert annyira alacsonyan volt a minimálbér, hogy onnan felfelé növekedni nem volt nehéz. De az, hogy itt valami kivézetetésről lenne szó, a számok nyelvén nem támasztható alá.

Azt is nagyon óvatosan kezelném, amit képviselőtársam mondott, Kovács Zoltán. 2010-ben úgy fordultunk, hogy 1368 milliárd forint volt az önkormányzati rendszer adóssága, ebből a legnagyobb tényleg több mint 500 milliárddal a főváros volt. Nem baj, jól tettük (*Gy. Németh Erzsébet Kettőt mondott!*), jól tettük, hogy az egészet konszolidáltuk, én magam is mellszélességgel támogattam. De ezt összevetni a 200 milliárddal azért nehéz, mert egyébként az adósság mögötti vagyont közben át kellett értékelni, és egyébként nagyon jelentős mértékben felértékelődött a vagyon.

Csak Debrecen példáját hadd mondjam: '98-ban, amikor polgármester lettem, 28 milliárd volt a város vagyona; amikor leköszöntem a polgármesterségből, akkor több mint 300 milliárd. De ez nem önmagában azért volt, mert ilyen mértékben nőtt egyébként ugyanaz a vagyon, hanem azért, mert Lamperth Mónika belügyministersége idején, ha még valaki emlékszik rá, akkor egy teljesen új vagyonértékelési metódust kellett lefolytatni az önkormányzatoknak. Tehát ezért önmagában megváltozott a vagyon, de növekedett, az önkormányzatok vagyona nagyon jelentős mértékben növekedett. Nem csoda, hiszen az önkormányzatok nagyon nagy mennyiségű európai uniós pénzből valósítottak meg fejlesztést, beruházást, amit mind aztán aktiválni kellett a vagyonukban. Tehát az önkormányzati rendszer vagyona nőtt a legnagyobb mértékben egyébként az államháztartás alrendszerei között, amit azért szeretnék hangsúlyozni, mert ne felejtjük el, hogy egy rendszer állapotát néhány mutatóval lehet jellemezni, de ebben a vagyon mindenképpen számít.

Itt senki nem beszél az önkormányzatok vagyonáról. Óriási vagyonuk van. Érthető egyébként, nem teljesen mindegy, hogy Bill Gates tartozik 1 millió forinttal, mert ennyi a kávépénz egy napra, vagy Simán tartozik az önkormányzat 1 millió forinttal, nulla pénzük van.

Tehát amikor az önkormányzatok sanyargatásáról, helyzetéről beszélünk, akkor csak azt szeretném hangsúlyozni, hogy mindenképpen vegyük észre, hogy az önkormányzatoknak óriási vagyona van, és ez a vagyonnövekmény az elmúlt időszakban tényleg növekmény volt. Hozzáteve egyébként csak a korrektség kedvéért, hogy a vagyonnövekmény nem mindig áldás, mert a vagyont fenn kell tartani, és az önkormányzatok vagyona jelentős mértékben nem forgalomképes. Nem tudom, mennyivel van beütve a Lánchíd a főváros vagyonába, biztos valahogy aktiválták a beruházást, de biztos, hogy jövedelem abból nincs, az csak viszi a pénzt. Tehát az önkormányzati vagyon jelentős része viszi a pénzt.

(18.20)

Mondjuk, a vállalati vagyon nem, mert az hozza - ingatlanok, üzlethelyiségek, s a többi -, ez viszont jellemzően a nagyvárosoknál van. Megint viszont átérek arra, hogy ugye, az a probléma, hogy minden

megyei jogú városnál, fővárosnál, kerületeknél komoly, üzleti értelemben is értelmezhető vagyon van, 300 fő alatti településen nagyon ritka, ha egyáltalán, de inkább nem.

Összességében ez a törvény - hogy a törvényre térjek rá - néhány önkormányzatot fog érinteni. Ha jól emlékszem, Gyurcsánynál még Bajnai Gordon volt az önkormányzati miniszter, meg ilyen fejlesztési, és akkor 300 önkormányzatnál folyt valamilyen eljárás; gazdálkodási nehézség, önhiki, csődhelyzet - ezt tehát ilyen kiterjesztően értelmezték. Most Gy. Németh Erzsébet képviselőtársam is 30-40 önkormányzatról beszélt: ez 1 százalék alatt van egyébként az egész rendszert tekintve. Tehát nem mindenkire vonatkozik azért az, hogy kormányzati gondnokság alá vennie az önkormányzati rendszert a kormány, ez így egyszerűen értelmezhetetlen.

Én egyvalamire szeretném az államtitkár úr figyelmét felhívni. A törvénynek azt a részét, ahol a csődeljárás alá vont önkormányzatok vezető tisztségviselőinek a jövedelemmegvonása van, én ezt kicsit újragondolnám, még akkor is egyébként, ha érzem a veszélyeket. Mert aki tönkretette az önkormányzatot, azt miért fizessük? Hát nem? Most mindegy, hogy egyébként főállású, külsős, szavazott, nem szavazott; egy önkormányzatnál aztán végképp együtt sírunk, együtt nevetünk. Csak egészen kivételesen félresikerült önkormányzati képviselők örülnek annak, ha a településük tönkremegy. Van ilyenre példa, én is tudok ilyenről mondani, de általában ennek nem szoktak örülni a képviselők, és itt van valamifajta közösségtudat, sokkal nagyobb, mint a parlamentben vagy akár csak egy megyei közgyűlésen. Tehát ezt én kicsit újragondolnám, csak lehet, hogy akkor az önkormányzati törvénybe is bele kellene nyúlni, mert ott van szabályozva a javadalmazás egy része. De módosító indítvánnyal szerintem lehet kezelni a kérdést, vagy később visszahozzuk, hogy ne legyen jogi érvénytelensége az eljárásnak.

Én mindenesetre ezt az eljárást szükségesnek tartom, mert egész egyszerűen a mostani szabályok alapján még egy rendes csődeljárást sem lehet lefolytatni az önkormányzatok ellen, ami nem jó, de mondom még egyszer, együtt sírunk, együtt nevetünk. Az oké, hogy önhibáján kívül vagy sem; ez nem ilyen céges viselkedés, ez normál szolidaritás. Azt ne fizessük, aki csődbe vitte az önkormányzatot! Köszönöm szépen a figyelmet. (*Szórványos taps a kormánypárti padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Dócs Dávidnak, a Mi Hazánk képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

DÓCS DÁVID (Mi Hazánk): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Csak röviden szeretnék hozzászólni, hiszen Kósa képviselőtársam is arra ihletett, hogy osszam meg önökkel magvas gondolataimat. Hiszen valóban, még a Bokros-csomag idején én nem voltam polgármester, sőt még talán a csattogós

lepkét tologattam, ám ha visszanezünk az időben, akkor az elmondható, hogy az önkormányzatiságra nem az volt jellemző az elmúlt három évtizedben, hogy a jobbnál jobb időszakok váltották egymást, hanem a rosszabb és a kevésbé rossz időszakok kora volt ez.

Kósa képviselő úrral abban teljesen egyet tudok érteni, hogy nem lehet minden önkormányzatot egy kalap alá venni, hiszen teljesen más a vagyoni helyzetük, teljesen más az eladósodás mértéke, teljesen más okból adósodtak el ezek az önkormányzatok. Éppen ezért ezekben különbséget kell tudni tenni, és ugyanúgy, ahogy mondjuk, a tiszteletdíjak és a javadalmasítások is egy sávós rendszerben vannak megszabva az önkormányzatoknál, ugyanúgy fontos megszabni, mondjuk, azt is, hogy valamilyen szinten fontos a kistélepléseknek növelni a forrásait és a normatíváját, hiszen egészen egyszerűen az elmúlt években tapasztalható áremelkedések és kiadások mértékét nem követte le ez az állami normatíva. Ezért egész egyszerűen a legtöbb kis és közepes nagyságú önkormányzat a működésképtelenség felé táncol. Na, nem jószántukból, hanem azért, mert egész egyszerűen a lehetőségek sajnos efelé kényszerítik őket.

Azt gondolom, ezt a kormányoknak felül kellene vizsgálnia, szükséges lenne ez a felülvizsgálat, hiszen el kell dönteni, hogy a jövőben meghagyjuk az önkormányzatok önállóságát - amiről kellene hogy szóljon ez a műfaj -, avagy megpróbáljuk központosítani őket, vagy tényleg egy gyám alá helyezni őket, hiszen ez a probléma nem az önkormányzatok 1 százalékát érinti, hanem igen nagy százalékát érinti. Majd ennek az évnek a végén fog kiderülni, hogy egészen pontosan hány százalékát, hiszen most az év végéhez közeledvén elég sok önkormányzat vakarja a fejét, ugyanis egészen egyszerűen az az adósságsapda, amit említettem a felszólalásomban, egyre csak nő, és egyre csak görgeti maga előtt a legtöbb önkormányzat. Erre kell valamilyen megoldást találni; én javasolom, hogy talán egy újabb adósságrendezéssel, ugyanakkor, amikor annak a szabályát is lefektetik, hogy hogyan kell a jó gazda gondosságával és módján egy önkormányzatot vezetni.

A túlkapasoktól tehát értelemeszerűen meg kell tisztítani az önkormányzatiságot, de a működésképtességüket fent kell tartani, úgy gondolom, minden körülmények között, teljesen függetlenül attól, hogy hány fős egy önkormányzat, hiszen az ott élőknek ez az önkormányzat adja az első fokú támaszt, éppen ezért a működésükre kiemelten nagy figyelmet kell fordítani. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a Mi Hazánk soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Keresztes László Lórántnak, az LMP képviselőcsoportjából.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Csak a jegyzőkönyv kedvéért szeretném tisztázni, hogy a baranyai Magyarmecskén közel háromszázan laknak, nem százan. *(Kósa Lajos: Csak azt mondtam... Jó, igen.)* Ez ott a térségben egy

közepes településnek számít. Csak a magyarmecskeiek önérzete miatt szeretném jelezni. Egy gyönyörű kis település egyébként Magyartelek mellett, érdemes oda ellátogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm képviselő úrnak, hogy az önérzetre figyel. Megadom a szót kétperces hozzászólásra Gy. Németh Erzsébetnek. Parancsoljon!

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Kovács képviselőtársamnak szeretném mondani, hogy ön mint régi rutinos polgármester biztosan különbséget tud tenni a fejlesztési hitelek, illetve a működési hitelek között; illetve azt is pontosan tudja, hogy amikor egy önkormányzatnak működési eredménye van, no, abból lehet ezeket a fejlesztési hiteleket teljesen szabályosan visszafizetni. És ez volt a helyzet 2010-ig a Fővárosi Önkormányzat esetében, amiről ön beszélt. Itt tehát semmiféle felelőtlen gazdálkodás nem volt, egészen egyszerűen a város működési eredményéből finanszíroztuk akkor ezeket a fejlesztési hiteleket, és fejlődött is a város. Pontosán azok a fejlesztések valósultak meg, amelyek a városlakók mindennapjaihoz voltak szükségesek, nem pedig stadion- és egyéb beruházások valósultak meg.

Még egyet szeretnék mondani. Valahogy úgy fogalmazott, hogy ezeknek a kisebb településeknek, kis önkormányzatoknak már nincs vagyonuk, és hogy igazán már semmilyen bevételük nincs. Akkor kérdezem én, hogy mit fog tenni a csődbiztos. Az állami normatívát fogja majd másképp elosztani, és majd az ő személyes döntése lesz, hogy mire költsön az az önkormányzat? Ebben azért nekem megint csak vannak kételyeim.

És nagyon gyorsan szeretném Kósa képviselő úrnak mondani, hogy hát, képviselő úr, önök pont ezt tették. 7-22 éves korig államosították a közoktatást, és pontosan hogy egyformára akarták szabni a kistéleplési általános iskola első négy osztályát is, meg mondjuk, a fővárosban a gimnáziumot, ahol az első évben nyelvet tanulhatnak a gyerekek. Ha tehát önnek az az igénye, hogy ebben legyen valamilyen különbség, akkor azt gondolom, ugyanezt el lehetne várni akár az oktatásban, akár más egyéb, önök által államosított területen.

Most 1700 önkormányzat van jelen pillanatban, képviselő úr, amelyik rendkívüli központi költségvetési támogatást szeretne. Úgyhogy én azt hiszem, jóval több lesz, mint 30-40 az az önkormányzat, amelyet ez a csődbiztos vagy csődgondnokság fenyeget. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Megadom kétperces hozzászólásra a szót Kósa Lajos képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportjából.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Köszönöm a szót. 2010-ben volt a fővárosnak működési hitele egyébként. *(Gy. Németh Erzsébet: Nem volt, képviselő úr! Nem volt! Nem volt!)* Viszont a helyzet az, hogy 2010-ben

az önkormányzati rendszer feladatellátása úgy nézett ki, hogy az előző nyolc év állapotához képest közel 300 teljesen új feladat jött az önkormányzati rendszerbe, amit el kellett volna látni, anélkül, hogy egy fillér pluszfinanszírozást erre kaptunk volna a kormánytól. Az volt az ellenkező véglet, tehát csak jöttek-jöttek a feladatok, hatáskörök - egyszerűen nem lehetett ellátni.

A helyzet az, hogy nem is vádolnám a fővárost azal, hogy bármifajta sportlétesítményt fejlesztett, főleg stadiont, mert máshogy látjuk ezeket a kérdéseket, hogy mi szükséges, mi nem. Csak egy dolgot szeretnék megjegyezni: még látszólag teljesen reménytelen helyzetben is, Debrecenben úgy valósítottuk meg a stadionfejlesztést, hogy az akkor is működési nullszaldós a működési bevételei kapcsán, hogyha egyébként egy darab focimeccset nem rendezünk benne.

(18.30)

Tehát egyébként úgy is lehet fejlesztést csinálni, hogy végiggondolja az ember, hogy milyen bevételek kalkulálhatók a működésből, hogy legalább a működési bevételek fedezzék a működési kiadásokat, ez egy felelős magatartásnak tűnik. Viszont az a helyzet, hogy eddig még a Fidesz-kormány az önkormányzati rendszert soha nem hagyta magára, mindig találtunk valamit, ilyen volt az adósságrendezés. Ha azt következetesen végigvisszük, akkor a főváros vagyona element volna, amit én nem támogattam egyébként, függetlenül attól, hogy most mit gondolok a főváros vezetéséről, és egyébként ezért kellett konszolidálni a fővárost is. Örömmel támogattam *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)*, de egy biztos: konszolidáltuk az önkormányzati rendszert. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót normál hozzászólásra Kovács Zoltánnak, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. KOVÁCS ZOLTÁN (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Ha már megszólítottam, valóban különbséget kell tenni az intézményi vagy egyáltalán a fejlesztési hitelek és a működtetési hitelek között.

Sajnos az olló úgy nyílt szét a 2000-es évek vége felé, hogy jelentőssé vált a működtetési hitelek felvétele, és egyre kevesebben jutottak hozzá ahhoz, hogy fejlesztési hiteleket vegyenek fel, tekintettel arra, hogy ebben több dolog játszott közre. Az egyik, hogy volt illetményalap-emelés, amit végre kellett hajtani. Ehhez nem kapott fedezetet az önkormányzati rendszer a szocialista kormányok alatt. Volt egy másik: az intézményi normatív támogatás, amely sok esetben - akkor még jó néhány intézmény az önkormányzatoknál volt - azt jelentette, hogy 30, 40, van, amikor 100 százalékot kellett hozzátenni, mert annyira alulfinanszírozott volt az intézményrendszer, és ebből adódóan a bevételeket - ez általában a városokra volt

jellemző - át kellett konvertálni működtetésre, és nem a fejlesztés világában jelentek meg. És ha fejleszteni akartak, akkor hitelt kellett hogy felvegyenek, mert a működés elvitte a normál bevételeket.

Tisztelt Képviselőtársak! Ebből az következett, amiről beszéltem: 1368 milliárd forint. Persze, nőtt a vagyon, Kósa Lajos beszélt róla, de ennek jelentős része nem forgalomképes vagyon volt, mert utak épültek, parkok épültek, az intézmények fejlesztése történt meg jó néhány esetben, és akkor uniós forrásokról még nem is beszéltem, ami azért 2004 után megnyílt. Ha jól emlékszem, talán Dobrev Klára vezette azt a fejlesztési ügynökséget, amelyik egyébként ezeket a pénzeket elosztotta; akkor, annak idején az önkormányzati világban is voltak regionális fejlesztési ügynökségek, és azok fölött volt egy csúcyszerv, amelyik gyakorlatilag irányító hatósággá működött.

Ebből következik az, hogy 2010 után szükség volt ezektől az önkormányzati terhektől megszabadítani az önkormányzatokat, mert lassan működésképtelenné vált a rendszer. Ez egy jelentős teherlevétel volt a vállalkozókról, gyakorlatilag rendbe tette a gazdasági önállóságukat.

Emellett volt a második lépés, hogy egyszerűen olyan különbségek voltak az országban, amiket addig nem kezelte a rendszer, hogy voltak intézmények, iskolák kistelepüléseken, amiket alig tudtak fenntartani; voltak közepes településeken is intézmények, amiket alig tudtak fenntartani, tekintettel arra, hogy a korfa is úgy alakult, hogy a gyermekszületési kedv által egyszerűen csökkent a gyermekek létszáma és a normatív finanszírozás alapján a fejkvóta - mindenki így hívta, így kapták a finanszírozást. És ahol kevés gyermek volt, ott kevésbé kaptak hozzá pénzt. Ilyenkor kellett az önkormányzatnak, adott esetben a fejlesztési pénzek terhére, intézményi működtetésbe beforgatni a bevételeket.

A kistelepüléseknél pedig valóban nagyon kevés vagyon volt, hiszen emlékezzünk talán a Tocsik-perre: az önkormányzati törvény 1990-ben úgy adta meg a belterületi föld utáni részvények értékét, hogy ha az önkormányzatok összefogtak volna, akkor 25 százaléknyi részvényt kaptunk volna, amikkel a cégeknek a háromnegyedes döntésekbe beleszólhattak volna. De a Bokros-csomag idején mindenki eladta, mert ebből finanszíroztak különböző ügyeket. És ez odavezetett, hogy ez a fejlesztésekre fordítható bevételi oldal - néhány önkormányzatot kivéve - gyakorlatilag elszállt, és innentől kezdve lejtmenet volt.

És azért egy dolgot ismerjünk el: Dócs képviselő úr mondta, hogy mindig rosszabb, még rosszabb, még rosszabb volt. Én 90-ben kezdtem a polgármesterséget, én azt tudom mondani, hogy az MDF-kormány alatt egészen jó volt az önkormányzati finanszírozottság. Akkor nem voltak extra pénzek fejlesztési oldalról, mert volt címzett és céltámogatás, amelyek évi 50 milliárd forint nagyságrendet képviseltek, többet nem. Ennél ma jóval több fejlesztési lehetőség van, ha önmagában csak azt nézzük, hogy a „Magyar falu” program 2019-22 között, a falusi CSOK-ot is idevéve

ezermilliárd forintot adott a kistelepülések számára. És emellett volt még a belügyminisztériumi támogatási rendszer, emellett volt az agrár- és vidékfejlesztési támogatási rendszer, tehát fejlesztési oldalról volt lehetőség. Én egyetértek abban, hogy a működtetés nagyon csekély, és ez a kicsiknek okoz igazából nehézséget.

És ha csőd van, jelenleg egyébként négy településen zajlik csődeljárás - *(Kézzel mutatja:)* négy -, ennél jóval több volt 2010 előtt. Tehát nem egy hatalmas nagy rendszert szabályozunk, hanem ez a törvény a technikai részeket kívánja szabályozni, újragondolni, hiszen ez az egész törvény szinte csak erről szól. Tehát jó néhány pontban fel volt sorolva, és valójában nem az önkormányzati önállóság csorbítását szeretné, hanem ezeknek az ügyeknek valamilyen formában történő megoldását. Mindenhol van egyébként a csődbiztosnak lehetősége - remélem, jól mondom az új terminus technicust -, mert például vannak csődben lévő önkormányzatok, ahol még mindig fizetnek tiszteletdíjat.

Ez nem egy nagy mozgástér! Vagy át lehet nézni adott esetben a szociális támogatási rendszert; át lehet nézni más olyan alapokat, amiket létrehozunk, még a kicsik is, különböző helyi társadalmi csoportok segítésére. Nyilván, ha ezt visszavágják, akkor adott esetben elnehezül ez a társadalmi réteg is, amelyiknél visszavágják a szabályozás alapján a támogatási lehetőségeket - de hogy jutottak oda? Annak van, kell hogy legyen felelőse.

És Kósa Lajos ezért utalt arra, hogy gondoljuk végig, hogy miért finanszírozzuk még azokat, akik egyébként csődbe vitték a települést, lehet, hogy önhibájukon kívül, azért ezt nehezen gondolnám 20 év polgármesterség után, mert ebben mindig benne van valakinek a keze, aki csődbe viszi a helyi települést. Azért mondtam ezt az extrém példát a kétperces hozzászólásomban, Bakonszeget, mert sörfőzdét építettek, hogy majd az hozza a pénzt, és arra költötték az összes felesleges pénzüket.

Volt olyan önkormányzat is, az Állami Számvevőszék vizsgálatakor derült ki, hogy gyémántokat vásároltak, és a tartalék pénz az önkormányzat hivatalában trezorban, gyémántban tárolták, csak éppen az volt a probléma, hogy lement a világpiaci ára, és buktak rajta akkorát, mint Rottenbiller Csepelen - ez a helyzet.

De visszatérve a törvényre, és nem is húznám az időt, és nem akarom itt végigmondani, hogy kinek a hibája, mikor mi volt, mert mindannyian benne élünk, tudjuk, Gy. Németh Erzsébet is, jómagam is, Kósa Lajos is, és nem ebbe az irányba vinném ezt el, hanem inkább azzal fejezném be a mondandómat, hogy szerintem ez a törvény jó néhány olyan technikait megoldást tartalmaz, ami segíti az önkormányzatot ennek a megoldásában, ha valamelyikük idejut. És ebben vállal részt bizonyos tekintetben maga az állam, és ebben kell hogy részt vállaljon maga az önkormányzat is, akkor jutunk ezzel előbbre.

Azt gondolom, ezért mindenképpen támogatandó ez a törvény; lehet cizellálni, lehet rajta javítani,

megvan rá a lehetőségünk. Majd az elnök úr megmondja, hogy meddig lehet módosító javaslatokat benyújtani, és akkor ennek alapján szerintem egy jó törvényt lehet hozni, hiszen gondoljunk bele, csaknem három évtizede hoztuk meg az alaptörvényt ebben a vonatkozásban, mármint a kérdés alapját szabályozó törvényt, és ehhez érdemben valójában nem nyúltunk hozzá. Itt a lehetőség, nyúljunk hozzá, támogassuk! *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Gy. Németh Erzsébetnek, a DK képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

(18.40)

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Ha jó hívó lélek lennék, akkor még akár Kovács Zoltán képviselő úr mondandójában találnék is elhihető dolgokat, csak akkor viszont, képviselő úr, rossz a megoldás, amit választanak. Tehát azt mondja ön, hogy a szociális támogatások rendszerét majd átnézi az önkormányzati csődbiztos?! Tehát tényleg azt gondolja a kormányzat, azt gondolják a fideszes országgyűlési képviselők, hogy ebben a szociális válságban, amelyben például egy kistelepülésen élnek az emberek, ott majd a csődbiztos azt mondja, hogy akkor megvonom a rendszeres szociális támogatást vagy bármilyen más támogatást az ott élő emberektől?!

Tehát, ha az a cél, hogy ezeken a nagyon kicsi, nulla vagyonnal, nulla bevételi lehetőséggel rendelkező önkormányzatokon segítsünk, akkor nehogy már az legyen a segítségnyújtás formája, hogy majd elveszünk az emberektől a szociális támogatást meg az összes többi! Egyszerűen akkor ez nem jó módszer. *(Dr. Kovács Zoltán: Nincs ilyen a törvényben.)* Akkor sokkal inkább azt kellene tenni, hogy ezeknek az önkormányzatoknak a helyzetét megnézni, és például belenyúlhatna a kormány az országos költségvetésbe, a zsebébe, és valamilyen támogatást adhatna ezeknek az önkormányzatoknak.

Azt mondta még a képviselő úr, hogy az iskolákat sem tudták fenntartani ezek az önkormányzatok, elsősorban a kistelepülési önkormányzatok. De akkor ennél is az a megoldás, hogy fogom, és az összes többi, egyébként meg kiváló intézményfenntartó önkormányzattól is elveszünk az iskolákat? És kérdezhetném Kósa Lajostól - egy másik államtitkárt idézve -: és sikerült? Tényleg jobb minőségű lett az oktatás, vagy jobb minőségű lett az az összes közszolgáltatás, amit az önkormányzatoktól az elmúlt tizen-egynéhány évben elvettek?

Nem hiszem, hogy volt önkormányzati vezetőként... *(Kósa Lajos közbeszól.)* Ne kiabáljon, polgármester úr, én is iszonyú nehezen, de kibírtam, hogy nem kiabáltam be az önébe. Szóval, én azt gondolom, hogy ön polgármesterként vagy volt polgármesterként nem mondhatja azt, hogy a közoktatás, például akár az általános iskolák vagy középiskolák helyzete

és az ott folyó oktatás sokkal jobb most, hogy államosításra került a sor, mert én azt gondolom, hogy nem így van.

Azt mondja Kósa képviselő úr, hogy itt, Budapesten nem építettek stadionokat és különböző egyéb sportlétesítményeket, bezzeg Debrecenben kiválóan, pozitív szaldóval tudják működtetni ezeket. Én azt kérném akkor képviselő úrtól, hogy tegye már meg, hogy a XVII. kerületi fideszes polgármester úrnak, Horváth Tamásnak ad bölcs tanácsokat, hogy a sportcsarnokot, amit körülbelül egy-másfél éve adtak át a XVII. kerületben - most egyébként az egyik kereskedelmi csatorna Sztárbox című meccsét vagy műsorát nézhetjük ott minden vasárnap -, adjon már Horváth polgármester úrnak néhány tanácsot, hogy hogyan lehet azt pozitív szaldóval működtetni, mert ha jól emlékszem a számra, jelen pillanatban évi 400 millió forintot költenek ennek a sportcsarnoknak az üzemeltetésére, és ez egészen egyszerűen felháborító, mert a budapestieknek és a XVII. kerületieknek nem erre lett volna szüksége. Csendesen jegyzem meg, indult a beruházás 2 milliárdról, a vége, azt hiszem, 14 milliárd környékén lett többéves csúszás után, és ezt a pénzt sokkal jobb dolgokra is el lehetett volna akár a XVII. kerületben is költeni.

De továbbmegyek, az a több száz milliárd forint, amiből például a Várban tényleg egy elképesztő, beépített operettdíszleteket - vagy nem is tudom, mihez hasonlíthatom - húznak ott fel, ahelyett azt a pénzt lehetett volna akár további metrófejlesztésekre, vonalhosszabbításokra vagy bármilyen más közösségi közlekedés fejlesztésére használni a városban.

Abban van közöttünk különbség, Kósa képviselő úr, hogy mi erre a városra - most Budapestről beszéllek - másképp tekintünk. Nekünk az az 1 millió 700 ezer ember fontos, aki itt él ebben a városban, vagy az a naponta több százezer ember, aki kénytelen ingázni a városba akár munkahelyre, akár oktatási vagy bármilyen más intézménybe, és egészen egyszerűen az alap-infrastruktúra nincs például kiépítve az agglomerációs településeken, és így naponta 300 ezer autó jön be ebbe a városba. Tehát ezek azok a problémák, amik mondjuk, az ország fővárosának önkormányzata előtt vannak, és ezekre lehetne és kellene költeni abból a több száz milliárdból, amit önök itt a nagyvárosi hóbortjukban a városban elköltenek, de nem a városra vagy a város lakóira költik.

Egyet hadd mondjak még önnek! Ön felsorolta azt, hogy Debrecennek milyen támogatások mentek. Az a baj, tudja, képviselő úr, hogy amikor még fideszes főpolgármestere volt ennek a városnak - és nyilván emlékszik arra, hogy Tarlós főpolgármester akkor mennyit csatázott és harcolt a saját kormányával és annak egyes minisztereivel -, szóval, önök akkor sem nézték azt, hogy ha már ugyanolyan színű a kormány, ugyanolyan színű a főpolgármester, ugyanolyan színű a Fővárosi Közgyűlés többsége, magyarul, mindenki fideszes, akkor ennek a városnak legalább annyi pénzt adtak volna arányait tekintve, a lakosság

arányait tekintve, mint amennyit például az ön városa kapott. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces hozzászólásokra térnénk át, és Rétvári Bence képviselő úr nem a piros fotelból, hanem a zöld sorokból kíván hozzászólni. Parancsoljon, képviselő úr!

RÉTVÁRI BENCE (KDNP): Köszönöm szépen. Nem terveztem, hogy ehhez a napirendi ponthoz hozzászóljak, tisztelt képviselőtársaim, lesz majd lehetőség a következőnél, de azért Gy. Németh Erzsébet képviselőtársunk két felszólalása mindenképpen gombnyomásra sarkallt. *(Gy. Németh Erzsébet: Helyes!)* Tehát azért szeretném kifejezni, hogy teljesen más-ként gondolkodunk bizonyos dolgokról, mint Gy. Németh Erzsébet.

Azt mondani a budai Vár második világháborúban lerombolt történelmi épületeinek újjáépítéséről, hogy az egy operettdíszletnek a felállítása, azt mondani, hogy az nagyvárosi hóbort, akkor, amikor valaki elmegy, s megnézi a Hradzsin Prágában, azt mondja, hogy milyen gyönyörű, a Louvre-ról, a Tower-ról, az Escorialról olvasunk a történelemkönyvekben, mindenki szívesen elmenne a Wawelbe, hogy megnézze tényleg a lengyel történelmiségnek az épített örökségi részeit, és ehhez képest, amikor a saját történelmünkben, amit egy világháborúban idejövő birodalmi bombázók leromboltak, és nem tudtak a második világháború után helyreállítani, mert nagyon szegény volt az ország, mert nyilván egy háború után minden ország szegény, aztán pedig a kommunisták elvi okokból sem akarták ezt megtenni, és végre igyekeztünk történelmileg is helyreállítani, hogy ami épületek ott álltak, azok újra ott álljanak, és erről úgy beszél, nem úgy, mint a nemzet egy fontos színtere, a történelmi kontinuitás, annak a lenyomata, annak a jelképe, hogy mi egy 1100 éves nemzet vagyunk, és tényleg gyönyörű, gazdagon díszített, egy közép-európai 10 milliós országnak és 15 milliós nemzetnek méltó vára legyen Magyarországnak, és amit nem tudtak megtenni a szüleink, nagyszüleink időszakában, mert nem volt rá lehetőségük, de végre eljött Magyarországon egy olyan évtized - míg be nem köszöntött a járvány -, amelyben végre lett Magyarországnak lehetősége arra, hogy amit az elődeink tényleg a magyarok méltóságának, a magyarok dicsőségének megfelelően felépítettek a budai Várban, azt pótoljuk, visszaépítsük, mint ahogy mindenhol máshol a világban is ezt hasonlóképpen megtették, akkor erre azt mondani, a mi történelmünknek egy gyönyörű lenyomatára, amire minden magyar büszke lehet, hogy operettdíszlet, ezt teljes mértékben vissza kell utasítanom. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Legyünk erre büszkék! Akik idejönnek, tátott szájjal nézik a Parlamentet, nézzék ilyen tátott szájjal a Várat is, és legyünk büszkék arra, hogy magyarok vagyunk, mert akkor ők is jobban fognak tisztelni minket. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem Kósa képviselő úrtól, hogy ügyrendire jelentkezett? *(Jelzésre:)* Akkor parancsoljon, képviselő úr!

KÓSA LAJOS (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Ez az önkormányzatok adósságrendezési eljárása. Átme gyünk egy önkormányzatitörvény-vitába, megfejlve Budapesttel. Kérem önt is meg a képviselőtársakat is, aki az adósságrendezési eljárással kapcsolatban akar hozzászólni, én természetesen visszafogom magam, egy csomó mindent tudnék Gy. Németh Erzsébet képviselő asszonynak mondani a fővárossal kapcsolatban, de nem teszem, hanem legyen ez az adósságrendezési törvény, mert sose megyünk haza.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Úgy érzem, hogy ebbe mindkét sarokban ugyanolyan lelkesedéssel vetették bele magukat az emberek, tehát ikszre ítélem meg ezt a meccset. De van egy jó hírem önnek, Kósa képviselő úr, további hozzászólásra nem jelentkezett senki.

Kérdezem, kíván-e még valaki jelentkezni hozzászólásra, avagy Kósa képviselő úr intelmeit meghallgatva, nem kívánnak hozzászólni. Ezennel akkor további felszólalásra senki nem jelentkezett, és az általános vitát lezárom. Kérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, megadom a szót.

DR. DUKAI MIKLÓS belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen mindenkinek a hozzászólásokat meg a javaslatokat. Én szeretnék onnan indulni, hogy ez a törvényjavaslat, amelynek a módosítását tárgyaljuk, vagy maga a törvény, az '96-ban készült, '96-ban fogadta el a parlament. Ha jól emlékszem, akkor MSZP-s többsége volt a parlamentnek, és a túloldal kormányzott, tehát önök fogadták el ezt a törvényt. Ilyenkor van annak valami diszkrét bája, amikor azt mondja az ellenzék, hogy ennek a törvénynek a módosításait és az időhöz való igazítását nem támogatja; ez számomra bizonyos kérdéseket fölvet.

(18.50)

De hogy konkrétumokra térjek át, merthogy Gy. Németh képviselő asszony azt kérte tőlem, hogy próbáljak meg én konkrét válaszokat adni, akkor igyekszem ennek a kíváncsúnak megfelelni.

Tehát amióta ez a törvény hatályba lépett, azóta összességében az idei négygel együtt, ami folyamatban van, 96 darab ilyen eljárást folytattunk le, és valóban arról szól ez az eljárás, hogy az önkormányzatoknak azt a fajta működőképességét állítsuk helyre, amivel ők a kötelező feladataikat el tudják látni.

Ugyanis arról van szó, tisztelt képviselő hölgyek és urak, hogy azért kell az önkormányzatoknál egy ilyen adósságrendezési eljárást megindítani, mert valamelyik hitelező vagy valamelyik beszállító, aki az

önkormányzatnak valamit szolgáltat, éppen valamilyen élelmiszert vagy bármit, amit ad, olyan számlával rendelkezik, amit mondjuk, az önkormányzat neki bizonyos időn túl már nem fizetett ki. Ezt a helyzetet fogjuk helyreállítani vagy ezt a helyzetet fogja helyreállítani ez az eljárás, amit ennek a törvénynek a keretében folytatunk le, és ennek a törvénynek látjuk most előttünk, ebben a módosításban a pontosításait.

És akkor kezdjük is azzal, amik itt konkrétan elhangzottak: véglegesen elveszünk az önkormányzatok működőképességét, kivézetjük őket, meg hogy az utolsó szöveget ütjük az önkormányzatok koporsóján.

Akkor induljunk onnan, hogy 2010-ben, amikor ez a kormány átvette az ország irányítását, azzal találta magát szembe az önkormányzati világban, hogy a 2002-2010 közötti időszakban 1400 milliárd forintnyi vagyont, finanszírozást vontak ki ebből a szektorból. Ennek lett a következménye az, hogy ezt az 1368 milliárd forintnyi adósságot át kellett vállalni az önkormányzatoktól.

Az meg egyszerűen szerintem az ócska vád kategóriájába tartozik, amikor azt mondja bárki a túloldaltól, hogy nem figyeltünk az önkormányzatokra, mert nemcsak adósságkonsolidáció volt, kérem tisztelettel, hanem azoktól az önkormányzatoktól, akiktől nem kellett adósságot átvállalni, azoknak már akkor, a 10-es évek elején indított a kormány egy fejlesztési támogatást, egy fejlesztési lehetőséget. És három év alatt ennek a durván 1300 önkormányzatnak - mert nagyságrendileg ennyi volt, akitől nem kellett adósságot átvállalni - nagyságrendileg 50 milliárd forintnyi fejlesztési támogatást adtunk akkor arra, hogy a saját közszolgáltatásaihoz szükséges vagyonelemeket fejlessze.

De a másik nagy kérdés, amit állandóan a fejünkhöz vágunk a kedves baloldali képviselők, hogy mi elveszünk az önkormányzatok önállóságát, meg minden feladatot elszedünk az önkormányzatoktól.

Ugye, a két legnagyobb terület, ami elment az önkormányzatoktól, az egyik az egészségügy volt, a másik pedig az oktatás. 2010-re azzal a helyzettel szembesültünk, hogy mindenféle szocialista ígéret ellenére ebből a két szektorból vonták ki a legtöbb forrást. Ezért kellett az államnak ezt a szektort átvenni az önkormányzatoktól, és új alapokra helyezni a teljes finanszírozását. És ma egyébként az én meggyőződésem szerint és a kormány meggyőződése szerint ez a két szektor biztosan stabilan és jól működik, és ugyanazt a szolgáltatást nyújtja a legkisebbtől a legnagyobb településekig.

De hogy továbbmenjek, ugye, azt is a szemünkre vetik, hogy különböző további feladatokat elvettünk az önkormányzatoktól. A feladatoknak egy jelentős része nem is önkormányzati feladat volt. Meg kell tehát nézni, hogy amik ma a kormányhivatalok, járási hivatalok útján ellátott feladatokat jelentik, azok döntő része jegyzői hatáskörben lévő államigazgatási feladat volt. Ez sosem volt önkormányzati feladat. Ahhoz egy polgármesternek vagy egy képviselő-testületnek semmilyen köze nem volt, azok államigazgatási feladatok voltak.

Aztán az is elhangzott, hogy a hitelezők érdekeit szolgálja ez a törvényjavaslat. Pont azt próbáltam hangsúlyozni, hogy az olyan fékek beletételével, hogy bizonyos összeg alatt nem is indíthat saját maga ellen az önkormányzat ilyen adósságrendezési eljárást, az azt a helyzetet védi vagy azt a helyzetet idézi elő, hogy nehogy már valakit megijesszen egy hitelező, egy egyszerűbb, falusibb, vidéki képviselőt vagy egy polgármestert, és minden kis összeg mellett elindítsa saját maga ellen az eljárást.

A másik részéről ugyanakkor ma mégiscsak olyan garanciális elemekre is szükség van egy ilyen jogszabályban, hogy a hitelező érdekeit is bizonyos értelemben meg kell védeni, hiszen ő is jogosan várja el azt, hogy ha ő valamilyen szolgáltatást nyújtott az önkormányzatnak, vitt neki valamilyen árut, egyebet, akkor előbb-utóbb annak az ellentételéhez is hozzájusson.

Aztán elhangzott az a megjegyzés szintén, hogy mihez ért a civil szervezet ezeken a településeken. Hát, kérem tisztelettel, itt, ugye arról a 300 településről beszélünk összességében, amiket gazdasági és társadalmi értelemben is a kormány leginkább föl szeretne zárkozni. És ott tevékenykednek helyben olyan civil szervezetek, akiknek a tevékenysége az élet minden területére kiterjed, és az a kormányzat álláspontja és meggyőződése, hogy ha ezeket a szakemberek mellett - mert ugye, nem ők egyedül fogják végezni ezt az eljárást, hanem a szakemberek mellett - bevonjuk ezekben az eljárásokba, akkor olyan helyi finomságoknak is érvényt lehet szerezni, ami az összes, például szociális és egyéb szempontokra is tekintettel lesz.

Aztán az a vád is elhangzott, hogy csődbiztos majd gazdasági társaságként kezeli ezeket a településeket. Én ezt a megjegyzést is vissza kell hogy utasítsam, merthogy nincs így; tehát az, aki csődbiztosként majd tevékenykedik ezeken a településeken, mindig azt a fajta filozófiát kell hogy a szeme előtt tartsa, hogy ezeken a településeken is a kötelező feladatokat el kell látni és működtetni kell.

Aztán az a vád is elhangzott, hogy a rezsihelyzet miatt nem voltunk kellően tekintettel az önkormányzatokra. És maga Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony vetette föl azt, hogy mi nem folytattunk talán kellő körültekintéssel egyeztetéseket az önkormányzatokkal.

Pont az ön által említett kormányhatározat mondta meg azt, hogy a 25 ezer fő fölötti települések vezetőivel egyedi tárgyalásokat kell ebben a helyzetben lefolytatni a kormánynak. És azért folytattuk le tavaly pont ilyenkor október-november hónap folyamán, hogy az év vége előtt - mert a döntés még valamikor karácsonykor megszületett -, hogy az év vége előtt megszülethesen az a döntés, amivel rezsitámogatásként többletet biztosítottunk az önkormányzatok számára, a 25 ezer fő alatti önkormányzatok számára pedig automatikusan biztosítottuk ugyanezt a támogatást.

Ez nagyságrendileg egyébként 77 milliárd a teljes idei évet tekintve, és a kormányzat azt az álláspontot vette föl, hogy vannak olyan közszolgáltatások - az óvodai, a bölcsődei, a közvilágítás, a közétkeztetés és a szakosított szociális ellátást nyújtó intézményeknek

a működtetése -, amelyekhez kiemelkedő társadalmi igény fűződik, és kifejezetten ezeknek az intézményeknek, ezeknek a feladatoknak az ellátásához adtuk a rezsitámogatásban a többletet.

Egyébként a tisztelt Ház által nyáron elfogadott jövő évi költségvetésben külön soron van az önkormányzatoknak egy 83 milliárd forintos, a Rezsivédelmi Alapban lévő többlettámogatást biztosító sora is benne. Még egyszer mondom, ez 83 milliárd forintot tartalmaz, aminek a felosztása szintén ezeket a feladatokat segítheti a jövő év tekintetében.

Aztán még Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony azt is megfogalmazta főleg a főváros kapcsán, hogy romlik a helyzetük, mert - úgy fogalmazott - kevesebb adóbevétel érkezik be, kevesebbet fizetnek be a cégek is meg az állampolgárok is.

De az önkormányzati beszámolókból viszont az látszik, a fővárosi beszámolóból is az látszik, hogy például a főváros tekintetében évről évre növekszik az iparüzési adó. Ez az önkormányzatok főpolgármestere által vezetett számokból tűnik így ki. Ezzel senki nem vitatkozik, ez a Kincstár által validált adat. *(Gy. Németh Erzsébet: Nem ezt mondtam.)* Ezek a tények, képviselő asszony, ezt mondta, hogy kevesebb érkezik be, és ezzel szemben pedig a fővárosnak évről évre növekszik az iparüzésiadó-bevétele. *(Gy. Németh Erzsébet: Nem a fővárosra mondtam, hanem általában az önkormányzatokra. Oda kéne egy picit figyelni.)*

Elnök úr, bocsánat, én végighallgattam mindent *(Gy. Németh Erzsébet: Ez így igaz.)*, én nagy tisztelettel szeretném arra megkérni, hogy...

ELNÖK: Így megteszi, hogy nem kéri meg az elnököt arra, hogy utasítsa rendre. Oda-vissza mentek ezek az üzenetek. Államtitkár úr, ön a szó. Szerintem remek gyakorlattal rendelkezik, hogy ne vegye észre ezt a hozzászólást.

DR. DUKAI MIKLÓS belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Folytatom, rendben, köszönöm. Így lesz. Azt mondta még Gy. Németh Erzsébet asszony, hogy szerinte alaptörvény-ellenes ez a törvényjavaslat. Mi ezt megnéztük, és mindenféle szempontból úgy ítéljük meg, hogy ez nem lehet alaptörvény-ellenes, hiszen már - mondom még egyszer - '96 óta létezik ez a törvény, és most ezzel tulajdonképpen pontosítások és a mai korhoz való igazítása történik meg ennek a törvénynek.

És akkor ugye, hogy azokra a személyi kérdésekre is kitérjek, amiket itt többen, akár a Fidesz képviselői közül is említettek: még egyszer hangsúlyozom, hogy egy adósságrendezési eljárás alá kerülő önkormányzat esetében a kötelező feladatokra és a kötelező kifizetendőkre kell koncentrálni, hogy azokat tudja a település teljesíteni.

(19.00)

Míg egy önkormányzat esetében a polgármester kötelezően megválasztott, hiszen közvetlenül választják

az emberek, tehát az egy kötelező feladat, így csúnyán fogalmazva, ezenkívül egy alpolgármestert kötelező választani mindenkinek, így az ő tiszteletdíjait, juttatásait nem is érinti ez a javaslat, viszont az, hogy a képviselő-testületek tagjai kapjanak tiszteletdíjat, már a nem kötelező kategóriában van. Erre tesz javaslatot ez a törvénymódosítás, hogy ezek az emberek, akik számára nem kötelező ezt a juttatást kifizetni, ezen eljárás ideje alatt és utána két évig ezt a juttatást ne kaphassák meg.

Komjáthi Imre az MSZP-ből azt mondta, hogy felszámoljuk az önkormányzatokat, elvettük a gépjárműadó, szolidaritási adót vetettünk ki, és még azt a vádat is megfogalmazta, hogy majd az ingatlanokat átjuttatjuk vagy átjuttatja a csődbiztos különböző magánszemélyeknek. Szerintem egy félreértés van ezzel kapcsolatosan, mert ennek az önkormányzati csődbiztosnak az a feladata, hogy amikor folytatja az eljárást, vegye számba A-tól Z-ig az adott önkormányzat összes vagyonelemét, amellyel rendelkezik, függetlenül attól, hogy az most forgalomképtelen vagy forgalomképes vagyon. Látunk jó pár olyan kistéleplést, ahol évek óta üresen állnak ma még a vagyonrendeletükben forgalomképtelennek minősített vagyonelemek, amelyekről azt gondolja a jogalkotó, hogy ha ezt ott helyben megvizsgálják, dönthetnek úgy, hogy az bevonható az adósságrendezési eljárásba, vagyis legyen jogosítványa a csődbiztosnak javaslatot tenni a testületnek arra, hogy módosítsa a helyi rendeletét, vegye ki esetlegesen a forgalomképtelen vagyoni körből, lehessen bevonni az adósságrendezési eljárásba, az ez alapján befolyó forrásból pedig lehessen rendezni az adósságokat. Ennek a módosítási javaslatunknak ez a mögöttes tartalma. Remélem, ezzel adtam tulajdonképpen egy szakmai választ erre a felvetésre.

Valóban a gépjárműadó rendszere az elmúlt évek során változott, ezt nem tagadom, ez így van. A kormány a Covidra tekintettel kérte, és ez minden önkormányzatot érintett, hogy a gépjárműadó utolsó része hadd folyhasson be mint központi adó. Hangsúlyozni kell, hogy a gépjárműadó soha nem volt helyi adó, mindig központi adónak számított, csak bizonyos mértékig voltak átengedett részei. Miután a gépjárműadó teljes egészében a központi költségvetést illeti meg, az adóbeszedéssel kapcsolatos adóhatósági teendők is átkerültek az állam oldalára, így ezzel kapcsolatban az önkormányzatoknak feladata nem maradt.

Dudás Róbert, a Jobbik képviselője azt mondta, hogy szerinte több száz olyan önkormányzat van, amely problémákkal küzd, és azt mondta még, hogy az önhiki rendszerét megváltoztattuk, most már REKI van. Itt viszont arra kell visszautalni, hogy annak idején, amikor a stabilitási törvényben a kormány megváltoztatta a hitelfelvétel szabályait, azt írtuk elő az adósságkonszolidációval együtt, hogy az önkormányzatoknak működésre csak éven belüli hitelek lehetnek, amelyeket év végével vissza kell törleszteni, a fejlesztéseikhez pedig kormányzati engedéllyel vehetnek fel hitelt. Más szabályban pedig azt mondtuk ki,

hogy működési hiánnyal nem tervezhető egy önkormányzati költségvetési rendelet. Ez arra is jó és egyébként arra is tekintettel van, itt jön be az a főszabály, hogy minden önkormányzatnak úgy kell terveznie a költségvetési rendeletét, hogy először a kötelező feladatait kell finanszírozni, és miután marad még másra forrása, marad még a kötelezőkön felül forrása, akkor vállalhat nem kötelező feladatot.

Erre az alapszabályra van tekintettel a teljes önkormányzati világ, és erre vagyunk tekintettel akkor, amikor a rendkívüli működési támogatásos pályázatunkban azt mondjuk az önkormányzatoknak, hogy olyan rendkívüli helyzeteket akarunk azzal kezelni, hogy három hónapja lejárt számlákat fogadunk be a REKI rendszerébe, mert azt szeretnénk elérni az önkormányzatoknál, hogy ők helyben úgy tudjanak megfelelően gazdálkodni, hogy ne kerüljenek a működés tekintetében lehetetlen helyzetbe.

A vagyonos kérdésre megválaszoltam az előbb.

Azt mondta a képviselő úr, hogy segíteni kellene és nem gyámság alá helyezni az önkormányzatokat. Én nem érzem úgy, hogy ezzel a törvénymódosítással gyámság alá helyezné bárki is az önkormányzatokat.

Dócs Dávid úgy fogalmazott, hogy az elmúlt 30 év vesztesei az önkormányzatok, mert a baloldal eladósította őket, a Fidesz pedig gyámság alá helyezné őket. Azt gondolom, hogy ha csak arra gondol valaki, hogy a „Magyar falu” programban az ötezer fő alatti települések az elmúlt öt-hat évben mennyi fejlesztési forrást kaptak, aztán a „Modern városok” program keretében a nagy településeink mennyi fejlesztési forrást kaptak, és a kormány jóvoltából rengeteg olyan fejlesztés megvalósult a fővárosban is, aminek most már látjuk az eredményét, akkor szerintem nem lehet azt mondani, hogy az elmúlt 30 évnek és különösen ennek a mögöttünk lévő 13 évnek a vesztesei lennének az önkormányzatok.

Ritter képviselő úr említette az átalakult nemzetiségi önkormányzatokra vonatkozó szabályokat. Valóban, ezt azért kellett betenni és ez a módosítás azért van, mert lehet olyan, amikor egy nemzetiségi önkormányzat alakul egy településen, de normál önkormányzattá alakul, így ebben az esetben kiesik, egy ilyen van, viszont ezzel a módosítással ezek is bekerülnek.

Még egyszer szeretném megköszönni mindenkinek a jó szándékot, a hozzászólást. Köszönöm szépen a lehetőséget, és mindenkinek jó munkát kívánok. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön, 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **harmadik országbeli állampolgárok beutazására és tartózkodására vonatkozó általános szabályokról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés a T/6079. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Rétvári Bence úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének, aki a pulpitusról kívánja elmondani az expozeját. Parancsoljon, államtitkár úr!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat az idegenrendészeti szabályozás átfogó szigorítására tesz javaslatot. A külföldiek magyarországi tartózkodása egyetlen magyar állampolgárt sem hozhat kedvezőtlen helyzetbe. A törvény egyértelműen fogalmaz: a magyarországi tartózkodás idegen állam polgára számára nem alapjog.

Ez ma Brüsszelben egy botrányos mondat, de nekünk a biztonság megőrzése szempontjából alapvető. A magyarok biztonságát senki sem veszélyeztetheti, a magyarok munkahelyét senki sem veheti el. Senki magyarországi tartózkodása nem lehet határozatlan idejű, és senki tartózkodását nem lehet automatikusan meghosszabbítani. Országos és egyéni szinten is korlátozzuk a vendégmunkások alkalmazását. Országosan nem lehet több munkavállalási engedély, mint ahány üres álláshely van, és csak az után vehető fel külföldi egy álláshelyre, ha azt az álláshelyet magyar munkavállalóval nem lehetett betölteni. Az összes magyar munkahely a magyar embereket illeti meg. Nincs többé vendégmunkástörvény, csak egységes idegenrendészeti törvény van. Magyarország soha nem lesz bevándorlóország, Magyarország a magyaroké, itt nem lesznek sem migránsgettók, sem migránsmunkások.

2015 óta egész Európában megváltoztatta az életet a migráció. Sajnos ki kell jelentenünk, hogy a veszélyek korát éljük. A növekvő migráció magával hozta a növekvő társadalmi különbségeket, a növekvő antiszemitizmust, a növekvő terrorveszélyt. Mi, magyarok már 2015-ben figyelmeztettük Brüsszelt: ha nem állítják meg a migrációt, annak beláthatatlan következményei lesznek. Sajnos Budapest és Brüsszel ellentétes úton indult el a migráció kezelésében, de ma már egyértelműen látszik, hogy ki választotta a biztonságos és ki a veszélyes utat. Nekik talán már késő, de nekünk kötelességünk megvédeni az országunkat. Azt látjuk, hogy a fokozódó nyomás miatt az elmúlt hónapokban 21 belső határon vezettek be újra határellenőrzést az Európai Unióban.

(19.10)

Nyugat-Európa nagyvárosaiban 2015 óta több mint 2 ezer ember lett áldozata a terrornak, a legfiatalabb áldozat fél éves volt, a legidősebb pedig 97 éves. Aggódva figyeljük azt is, hogy az illegális migráció szervezését a tálibok vették át, és velük együtt megjelentek az automatafegyverek, a gépfegyverek és a gránátok is a határon. Az elmúlt nyolc évben 1 millió illegális határátlépést akadályoztak meg a rendőrök és határőrszolgák a déli határon, csak ebben az évben már több mint 173 ezret.

A migrációs veszélyt hazánkban csak a jobboldal ismerte fel, ha a baloldalon múlt volna, ma már szinte nem lenne olyan település Magyarországon, ahova ne jutna illegális migráns. Azonban mi következetes bevándorlásellenes politikát folytatva megépítettük azonnal a határkerítést - hiába támadták belülről és kívülről egyaránt -, szolgálatba állítottuk a határőrszolgákat, és az EU támogatása nélkül is folyamatosan fenntartjuk a határvédelmet. A magyarok 2016-ban is egyértelműen véleményt nyilvánítottak. Miközben a Gyurcsány Ferenc vezette baloldal a kvóták mellett gyűjtött aláírásokat, addig a népszavazáson több mint 3 millió ember mondott nemet a betelepítési kvótákra. Brüsszel pedig mindezek ellenére lopkodva, a magyar és lengyel ellenkezést megkerülve áterőszkolta a migrációs paktumot, amely újabb migránsmagnesként fog egyre több migránstömegeket Európa irányába vonzani.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az imént ismertett növekvő migrációs nyomás miatt idegenrendészeti szigorításra van szükség. Ezzel az új jogi szabályozással bezárjuk a kiskapukat és betömjük a joghézagokat. A törvényjavaslat preambuluma egyértelműen fogalmaz: Magyarország a magyaroké és a magyar munkahelyek is első helyen a magyarokat illetik meg. Világosan kell szabályozni, hogy ki és mennyi ideig tartózkodhat Magyarország területén. Magyarország szuverén állam, maga határozza meg, hogy kit enged a területére, és mindenkitől elvárjuk, hogy a magyar törvényeket és az együttélés magyar normáit tartsa be. Aki a magyar törvényeket és a magyar szabályokat nem tiszteli, annak azonnal el kell hagynia Magyarország területét. Ha Magyarország területét nem hagyja el önként, akkor törvényesen, de határozottan el kell távolítani.

A magyarországi munkavállalás szigorításával újabb jogi védelmet alkotunk azért, hogy Magyarországot megvédjük a tömeges bevándorlástól. Külföldi csak akkor végezhet munkát Magyarországon, ha annak elvégzésére magyar munkavállaló nem vállalkozik, ezért minden egyes álláshely esetében először meg kell vizsgálni, hogy van-e magyar munkavállaló. Ha van, őt kell alkalmazni, ha nincs, akkor lehet vendégmunkást foglalkoztatni. Csak annyi vendégmunkás jöhet Magyarországra, amennyi betöltetlen álláshely van. Külföldi kizárólag a magyar állam által elfogadott célból, jogcímen, ideig és feltételek teljesítése esetén tartózkodhat Magyarországon. Harmadik országbeli állam állampolgára tartósan Magyarország területén a magyar állam engedélyével tartózkodhat vagy vállalhat munkát, kizárólag akkor, ha a harmadik országbeli állampolgár magyarországi tartózkodása a magyar társadalom érdekeit szolgálja, és magyarországi munkavállalása egyetlen magyar állampolgárt sem hoz kedvezőtlen helyzetbe.

A harmadik országbeli állampolgárok beutazására és tartózkodására vonatkozó általános szabályokról szóló törvényjavaslat legfontosabb célja az, hogy egyértelművé tegye a harmadik országbeli állampolgárok magyarországi tartózkodásának és magyarországi

munkavégzésének a jogcímeit, feltételeit, korlátait. A hatályos törvényt az Országgyűlés 2006. december 18-ai ülésnapján fogadta el, tehát 17 évvel ezelőtt, egy olyan korszakban, amikor a folyamatosan erősödő migrációs hullám még ismeretlen fogalom volt. Természetesen a hatályos törvény módosítására annak elfogadása óta számos alkalommal sor került, amelyek az elmúlt nyolc évben a migrációs hullámok és a hatóságok tapasztalatai alapján egyrészt a szabályozás folyamatos szigorítását valósították meg annak érdekében, hogy a Magyarországon élő polgárok biztonságát és nyugalma továbbra is garantálja az állam, másrészt voltak jogharmonizációs célú módosítások. Mindez azonban mára oda vezetett, hogy a hatályos törvény tagolása, szerkezete, az egyes tartózkodási célok és a hozzájuk kapcsolódó jogok, illetve kötelezettségek megismerése rendkívül nehéz, nehezen áttekinthetővé vált, valamint a szabályozás értelmezését tovább nehezítette az időközben egyre tipikusabbá váló munkaerőkölcsönzés megjelenése ezen a területen.

A mai kor társadalmi, gazdasági és politikai kihívásai egyértelművé tették, hogy a magyar emberek biztonsága és érdekeinek érvényesítése érdekében teljeskörűen felül kell vizsgálni a jelenlegi szabályozást. Az önök előtt fekvő törvényjavaslat a fenti kiemelten fontos célok megvalósításához szükséges módosításokra tesz javaslatot.

A módosítások közül a legjelentősebb szigorításokat, korlátozásokat is ismertetném. A törvényjavaslat világossá teszi, hogy a harmadik országbeli állampolgár Magyarországon kizárólag határozott ideig tartózkodhat. Ennek alapján határozza meg a törvény a rövid, a tartós és a huzamos tartózkodási időket. A korábbi szabályozással ellentétben a mostani tervezet egyértelműen felsorolja azokat a jogcímeket, amelyek alapján külföldi állampolgár Magyarország területén tartózkodhat. Tartósan kizárólag önfoglalkoztatási, munkavégzési, továbbá a törvényben pontosan körülhatárolt célból tartózkodhat. Egy idegen állampolgár egyidejűleg csak egy jogcímen tartózkodhat Magyarországon, ha menet közben újat szerez, az előző automatikusan megszűnik. Itt jelentős szigorítás, hogy a jogalkotó a felsorolás végén megszüntette a korábban egyébként jelölt törvényi tartalom nélküli jogcímet. Nincs tehát mostantól a törvény elfogadása után egyéb jogcím a Magyarországon való tartózkodásra.

A munkavállalók védelme érdekében rögzíti a tervezet, hogy a szezonális vendégmunkás, valamint a klasszikus vendégmunkás esetében külön eljárást folytat le a kormányhivatal abból a célból, hogy megvizsgálja, az adott álláshely betölthető-e magyar munkavállalóval. Így tartózkodási engedélyt csak abban az esetben kaphat a vendégmunkás, ha a foglalkoztatónak az adott álláshelyet magyar munkavállalóval nem sikerült betölteni, és csak olyan foglalkoztatásban, amely a negatív foglalkoztatási listán nem szerepel. További fontos szigorítás, hogy a törvény kivezeti a letelepedett fogalmat, mint jogi státuszt. A törvény hatálybalépése után letelepedési engedélyt nem lehet szerezni.

Fontos kitérni a vendégmunkásokra speciálisan vonatkozó szigorításokra. A szezonális vendégmunkásokra már az előbbieken kitértem. A beruházás megvalósítása érdekében történő foglalkoztatás alapja az, hogy a foglalkoztató a magyar állammal megállapodik a beruházásról. Ezt követően a külgazdasági és külügyminiszter előzetes csoportos munkavállalási jóváhagyást állít ki a foglalkoztató kérelmére, amely a beruházással kapcsolatos minden szükséges adatot és korlátozást tartalmaz. A beruházásra érkező harmadik országbeli állampolgár részére kiadott tartózkodási engedély így az előzetes csoportos munkavállalási jóváhagyásban meghatározott időtartamig terjedhet, de legfeljebb három évre adható ki.

A foglalkoztatási célú tartózkodási engedély a klasszikus magyarországi munkavállalási célú tartózkodást jelenti, azonban a törvényjavaslat szerint ez a tartózkodási cél sem lehet parttalan. Ez azt jelenti, hogy ebből a célból csak olyan foglalkoztatásban állítható ki tartózkodási engedély, amelyet a gazdaságfejlesztési miniszter nem zár ki, tehát a negatív listás foglalkoztatások esetében kizárt a tartózkodási engedély megadása, ilyen foglalkoztatási körre Magyarországra tartózkodási engedély semmilyen esetben nem adható. Ezért fontos a negatív lista bevezetése.

A vendégmunkás-tartózkodási engedélyt azok a vendégmunkások kaphatják meg, akik minősített kölcsönbe adón vagy kedvezményes foglalkoztatón keresztül érkeznek Magyarországra munkavégzés céljából. Szigorítást jelent azonban az, hogy a minősített kölcsönbe adók, valamint a kedvezményes foglalkoztatók csak akkor foglalkoztathatnak vendégmunkást Magyarországon, ha egyrészt egy ebből a célból létrehozott nyilvántartásban szerepelnek, másrészt a nyilvántartásba vételkor regisztrációs díjat, ezt követően pedig foglalkoztatási díjat fizetnek, amelynek mértékét a kormány rendeletben állapítja meg. Mivel ilyen kötelezettség a magyar munkavállalók esetében nincs, ezért ez is előny a magyar dolgozók számára.

A törvényjavaslat a foglalkoztató felelősségét szigorítja annak előírásával, hogy a foglalkoztató köteles gondoskodni arról, hogy a tartózkodási engedéllyel rendelkező vendégmunkás a munkaviszonya megszűnése vagy megszüntetése esetén Magyarország területét a munkaviszony megszűnését követő legkésőbbi hatodik napon elhagyja. A foglalkoztatótól az ebben a körben általában elvárható magatartást várja el a törvényjavaslat, így például azt, hogy az alkalmazottja részére a szükséges felvilágosítást adja meg, illetve készítse elő a kiutazását.

(19.20)

Fontos szigorítás továbbá az is, hogy a foglalkoztatási célú tartózkodási engedélyek és a vendégmunkás-tartózkodási engedélyek évente kiadható legmagasabb számát fogja a jövőben meghatározni a gazdaságfejlesztési miniszter, ami átláthatóbbá teszi a jelenleg létszámkorlátozással kapcsolatos szabályozást. Ezzel kapcsolatban a létszámkorlát azt is jelenti, hogy

ebben a tartózkodásiengedély-körben az azonos állampolgárságú külföldiek száma nem haladhatja meg a 25 százalékot. Ennek a szabálynak az a célja, hogy ne alakuljanak ki aránytalanságok az egyes állampolgársági kategóriák viszonylatában.

A beruházásra érkezett vendégmunkások esetében a beruházás megvalósítása céljából kiállított munkavállalási célú tartózkodási engedély kiadása vagy hosszabbítása megtagadható akkor is, ha a vendégmunkás magyarországi szálláshelyét a foglalkoztató nem a beruházáshoz kapcsolódó helyszínen, nem a helyi lakosoktól elkülönített területen biztosítja.

További szigorítás a hatályos szabályozáshoz képest, hogy a vendégmunkás mind a négy kategóriája esetén kizárt a családtag csatlakozásának a lehetősége, továbbá nemzeti tartózkodási kártyára sem lehetnek jogosultak. Ez teljesen ellentétes a nyugat-európai szabályozással, ahol a családdegyesítést engedik, Magyarország ezekben az esetekben a családdegyesítést nem engedi.

Végezetül pedig, amire kitérnék, az a vendégbefektetői jogcím szabályozása, mivel ezzel kapcsolatban az elmúlt napokban a nyilvánosságban többféle vélemény is megjelent. Tájékoztatom önöket, hogy vendégbefektetői jogcímen Magyarországon tartózkodásra a jelenlegi jogszabályok alapján is van lehetőség. Az új, szigorított, átfogó idegenrendészeti törvényjavaslat az eddigi szabályozást egyértelműen szigorítja és a feltételeit még inkább részletezi. A javaslat egyértelműen kimondja, hogy állandó itt-tartózkodásra nincs lehetősége a befektetőnek.

A törvényjavaslat Magyarország nemzetgazdasági érdekére figyelemmel teszi lehetővé vendégbefektetői határozott idejű magyarországi tartózkodását. Ez olyan jogcím, amit az Európai Unió számos tagállama alkalmaz. Ennek keretében jogszabályban meghatározott befektetői programok megvalósítása esetén tartózkodást, más országokban letelepedést biztosítanak a befektetőnek. Ilyen programot 12 európai uniós tagállam működtet, köztük Olaszország, Franciaország, Spanyolország, Portugália, Ausztria, Hollandia, Luxemburg, Lettország, Görögország és Írország. A befektetések célja jellemzően ingatlan vásárlása vagy pénzügyi eszközökbe történő befektetés, továbbá közcélú támogatásra is van példa. A minimális befektetési szintek változóak, 60 ezer eurótól 1 millió 250 ezer euróig terjednek.

A vendégbefektetőkre vonatkozó javaslat ennek az uniós mintának megfelelő szabályokat állapít meg. Az európai szabályozást követve a tervezet többszöri nemzetbiztonsági ellenőrzés és nemzetgazdasági értékelés, valamint folyamatos hatósági kontroll mellett teszi lehetővé a vendégbefektetői magyarországi tartózkodását. Külön hangsúlyozandó, hogy ez a jogcím letelepedésre nem jogosít, tehát határozatlan idejűvé így nem is alakulhat át.

Tisztelt Ház! Az új idegenrendészeti törvény tehát időbeli és létszámkorlátokkal, pontos célok, jogcímek és feltételek rögzítésével védi a magyar emberek érdekeit. Migránsok nem léphetnek Magyarország területére, vendégmunkások pedig csakis határozott

időre, a legszigorúbb szabályok mellett. A törvényjavaslatban foglalt intézkedések, rendelkezések célja a polgárok biztonságának további erősítése, a tartózkodási engedélyek rendszerének áttekinthetővé tétele.

Meggyőződésem, hogy az új idegenrendészeti törvényjavaslat megfelelően szolgálja a magyar emberek érdekeit. Aki meg akarja védeni a magyar emberek biztonságát az illegális migrációtól, aki meg akarja védeni a magyar emberek munkahelyét, annak ezt a törvényjavaslatot támogatnia kell. Minderre tekintettel kérem tehát önöket, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Kósa Lajosnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

KÓSA LAJOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az idegenrendészeti törvény módosítása előtt engedjék meg, hogy néhány értelmező megjegyzést tegyek.

Migránsoknak nevezzük azokat az embereket, akik döntő többségükben - ez 99,9 százalék - hivatalos okiratok nélkül, illegálisan, döntően embercsempészek szervezésében, jogosulatlanul lépnek be az adott területre, most jelen esetben az Európai Unió területére. Ezeket hívjuk migránsoknak. A migránsok jellemzője az, hogy integrációjuk lényegében megoldatlan, sem rövid, sem közép-, sem hosszú távon nem tudnak beilleszkedni, nem dolgoznak, alapvetően az adott terület jóléti ellátására támaszkodva látják el magukat, ami egyébként sokszorosan meghaladja az otthoni ellátásokat, tehát ilyen értelemben nem nagyon keresik a munkát. Németországban hatalmas diadallal jelentették be legutóbb, hogy az ott tartózkodó migránsoknak az 5 százaléka dolgozik már valamilyen módon.

Alapvetően nemcsak hogy nem tudnak beilleszkedni, hanem elutasítják az adott ország társadalmi berendezkedését, kultúráját, civilizációs szokásait, és alapvetően olyan gettókat hoznak létre, ahol leginkább a hasonló emberekkel élnek együtt.

Nagyon komoly problémát jelentenek terrorveszély kapcsán, közbiztonsági területen.

Zömmel nem szakképzettek, olyan mértékben, hogy az egyötödük analfabéta a saját nyelvén is, és nem rendelkeznek olyan skillekkel, olyan tudással, olyan gyakorlattal, ami a beilleszkedésüket - jelen esetben az európai gazdaságba - lehetővé tenné. Tehát hosszasan kell őket előtte iskoláztatni - ha egyáltalán -, szakképezni. Tehát egy hosszú folyamat végén lehet egyáltalán arról szó, hogy valamilyen módon foglalkoztatást kapjanak. Tehát ezeket hívják migránsoknak.

A vendégmunkás az egy másik intézmény. A vendégmunkások azok az emberek, akiket az adott területre más országokból hívnak oda dolgozni fizetésért. Fel sem merül az, hogy nem dolgoznak, mert eleve

azért mennek oda, hogy dolgozzanak, egyébként nem tudnak belépni az adott ország területére. Jellemzően eleve rendelkeznek azokkal a képességekkel és képzettségekkel, ami az ő foglalkoztatásukat lehetővé teszi. Jellemző mértékben igyekeznek beilleszkedni az adott társadalomba és területre. Döntő többségükben egyébként - ez főleg a gazdag Öböl-menti olajsejtségekre vonatkozik - fel sem merül, hogy ott maradjanak, hanem hazaköltöznek. Ugye, leginkább az európai országokban merül fel az, hogy adott esetben a vendégmunkások ott ragadnak. Németországban korábban a törökökre volt ez jellemző, illetőleg a délszláv országokból érkezőkre, szerbek, horvátok milliós nagyságrendben maradtak Németországban, és ott építettek egzisztenciát.

Tehát két teljesen különböző csoportról van szó. Ezért a migránsmunkás kifejezés, amit az ellenzéki tisztelt politikustársaim előszeretettel emlegetnek (*Dr. Lukács László György: Csak én szoktam!*), ez körülbelül a kóser szalonna fogalomzavarával egyenlő. (*Dr. Apáti István: Veszélyes vizekre evezünk!*) Ugye, aki egy kicsit is érti az életet, az pontosan tudja, hogy kóser szalonna nincs, ezért pontosan ezen az alapon migránsmunkás sincs, ez egy marhaság. (*Dr. Lukács László György: Kevered a fogalmakat! - Dr. Apáti István: Javul a hangulat!*) Két teljesen különböző fogalom összekeveredésével nem szükségszerűen jön létre új minőség. Ezt csak azért bocsátom előre, mert jelentős fogalomzavart érzek itt a parlamenti szóhasználatban is.

Másrészt ne felejtjük el, hogy a 2007 óta ebben a formában létező idegenrendészeti törvényt eredetileg az Európai Unió határozott kérésére kellett felpuhítani és megváltoztatnunk 2015-ben, amikor elindult ez a migránsáradat, első formájában albán vendégmunkásokkal. Úgy jöttek a számok sorban, hogy míg 2013-ban olyan 2 ezer illegális határátlépő volt évente, és ez hosszú ideje tartotta magát, aztán először felment 14 ezerre '14-ben, 45 ezerre '15-ben, és utána több százezres tömeg jött, ekkor volt az európai elhíresült migránsválság.

Eközben az Európai Unió megszüntette Magyarországgal az idegenrendészeti őrizetbe vétel intézményét, tehát azt, hogy zárt táborban lehet őket addig tartani, amíg az ő státuszuk pontosan nem vizsgálódik.

(19.30)

De hozzáteszem, hogy ebben az időben az, hogy ők dolgozzanak, fel sem merült, tehát egyszerűen nem volt ilyen elképzelés. Ugyanakkor az idegenrendészeti törvényünket jelentős mértékben hazavágták - időzjelbe téve -, az eredeti konstrukciót szerteszéjjel szedte és tönkretette az Európai Uniónak az követelése, ami ekkor Magyarországra vonatkozott, és ezt végre is hajtottuk.

Időközben napnál világosabbá vált, nagyon sok víz lefolyt a Dunán, és megint kiderült az, hogy a miniszterelnökünknek nem igaza volt, hanem igaza lesz.

Ebben a kérdésben is pontosan az következett be ebben az ügyben, amit megjósolt, ami azért problémás (*Dr. Apáti István: Amit el akart kerülni eredetileg, most az fog bekövetkezni.*), mert a migránsok tömeges megjelenésével jó néhány olyan intézmény is tönkrement egyébként vagy nagyon jelentős mértékben kicsorbult, ami egyébként jól működtette az élet természetes része is lehetne.

Ilyen volt egyébként az a jogszabálygyűttes, ami a harmadik országbeli emberek magyarországi tartózkodását rendezte. Ebben beletartoznak a vendégmunkások, a külföldi diákok, azok az emberek, akik harmadik országbeli vállalatok alkalmazottai, de onnan befektetőként jöttek az Egyesült Államoktól, Dél-Koreán át Japánig bezárólag. Beletartoznak azok a tudósok, akiket mi hívtunk ide az egyetemreinkre, hogy az egyetemi oktatás színvonalát erősítsék; beletartoztak azok a művészek, akik egyébként tartósan vendég szerepeltek Magyarországon egy produkcióra, aztán itt maradtak; beletartoznak sportolók; beletartoznak olyan speciális tudással rendelkező emberek, akik a kultúrában, a műszaki tudományokban, de akár az informatikában vagy az egészségügyben hasznos és értelmes munkát végeznek a magyar gazdaság javára. Ebben nagyon sok mindenki beletartozik.

Tehát az, hogy ez a kátyvasz, főleg ezzel a migránsproblémával leöntve, hogy ez új jogszabályalkotásért kiált, az a napnál világosabb. Tehát önmagában az a tény, hogy ezt betervezzük, hallatlanul fontos. Ha egy szót nem szólnánk a vendégmunkásokról mint jelenségről vagy mint intézményről, akkor is nagyon fontos ez a jogszabály, mert ez alapján tudjuk rendezni azokat az elmaradásainkat, amelyek egyébként ebben a tárgykörben fennállnak, hiszen tudjuk, hogy a külföldiek Magyarországon tartózkodására vonatkozóan számos európai irányelv is iránymutatást ad.

Ezek azok a szabályok, amelyeket közvetlenül kell alkalmazni, csak hát nem illeszthetők be a jogrendünkbe, ilyen az EU-s kék kártya intézménye és az ezzel rendelkezőknek a magyarországi tartózkodása, ilyen a vállalaton belüli áthelyezés intézménye, ami szintén európai kötelezettség, a kutatói státusz rendezése, ez egy kibővítetten értelmezendő fogalom. Tehát ezeket mindenképpen rendezni kellett.

Úgyhogy összességében azt szeretném mondani, hogy ez a törvény nagyon jó, nagyon-nagyon fontos, és szabályozatlan területet rendez. Hallatlanul fontos!

A második rész, a vendégmunkások státuszának a rendezése, látjuk, hogy szintén jogszabályt követel, mert egész egyszerűen a gazdasági szereplők már csak olyanok, hogy állami szabályozás nélkül mindig a létező legolcsóbb megoldást keresik, akkor is, ha adott esetben egy országnak ez nemzetgazdaságilag nem érdeke. De ezért nem lehet megróni a munkaadókat, tudok magyar vállalatot Szabolcs-Szatmár-Bereg vármegyében, aki állatgondozási céllal hoz be egyébként vendégmunkásokat külföldről különböző okokból. Én ezt ellenzem.

Azt gondolom, hogy ezek a jelenségek azok, amelyek szabályozásért kiáltanak, mert teljesen igaz a

kormányának és a Fidesznek az az alapállítása, hogy Magyarország a magyaroké, a munkahelyteremtési programunk elsősorban a magyaroknak szól, és csak olyan esetben lehet megengedni vendégmunkások Magyarországra jövetelét meghatározott céllal, rendkívül szigorú szabályok között, korlátozott tartózkodási engedéllyel, ha az adott munkára magyar munkavállalót igazoltan nem lehet kapni. Ennek a rendszernek a kialakítása, ennek a szigorítása, ennek a következtetése kulcskérdés, ha ilyen értelemben a képviselőtársaimnak lenne módosító javaslata, hogy még szigorúbbá tegyük a rendszert, az szerintem fölöttébb kívánatos, nyitottak vagyunk rá.

Ugyanakkor világos, hogy egy adott országban előfordulhat az a gazdasági helyzet, amikor vendégmunkások behozatalára egyszerűen szükség van. Csak egy példát mondok a szűkebb hazából: ma Debrecenben olyan mértékű beruházások és fejlesztések zajlanak (*Dr. Lukács László György: Ami mágnesként vonzza...*), amelyeknek a megvalósítására a teljes magyar magasépítő kapacitás sem elég. Tehát ha nem engedünk be migráns... (*Moraj és derűltég a Jobbik és a Mi Hazánk soraiban: Na! Na!*) ezeket a vendégmunkásokat, akkor egész egyszerűen nem tudjuk felépíteni a BMW-gyárat.

Az teljesen világos, hogy van egy beruházási bumm, ilyenkor szívóhatás van, kapacitásnövelésre van igény, de arra nem tudunk berendezkedni, hogy ezentúl Debrecenben minden második évben egy BMW-gyár épül fel. Tehát ez nyilvánvalóan nem igaz. Tehát nem szabad ilyenkor ezeket a kapacitásokat felnövelni, mert utána az egészet le kell építeni két-három év múlva, ha befejeződik a beruházás, hazamennek a vendégmunkások. A magyar magasépítő-ipar vagy mélyépítőipar kapacitását egy normál szinten kell tartani, és ilyenkor van az, hogy szerte a világon egyébként vendégmunkásokat használnak mint intézményt. Van ilyen státusz is ebben a törvényben.

De most nem akarom további példákkal untatni önöket, csak egyszerűen azt akarom mondani, hogy aki a teljes vendégmunkásrendszert elutasítja, az árt a magyar gazdaságnak, és ezen keresztül árt a magyar embereknek.

A harmadik rész: a törvény megoldásai. A törvény számos esetben új intézményeket vezet be, ez elég jól körül van írva, de jó néhány esetben az a helyzet, hogy az élet sokszínű, benne van egy csomó találgatásos magyar ember. Lehet látni, hogy adott esetben lehetnek olyan kiskapuk, amit érdemes megfontolni, hogy benne maradjon-e. Szerintem ne. Mondok mindjárt egy példát.

A kereskedelmi lánc árufeltöltésre keres munkatársat. Abban a formában, ahogy kiír, nem talál, de ettől még, ha nem munkaadói, munkavállalói kapcsolatrendszerben akarja ezt elintézni, hanem adott esetben vállalkozói szerződés formájában, akkor talál rá magyar vállalkozót. Ilyen van, hiszen Magyarországon 200 ezer felsőoktatásban tanuló diák dolgozik diákszövetkezeti foglalkoztatásban, és most már 150 ezer nyugdíjas dolgozik nyugdíjasszövetkezeti formában.

Tehát van rá kapacitás, sőt, a kutatásaink azt mutatják - itt az Országos Szövetkezeti Tanács szövetkezeti kutatója által végzett felmérésekre utalok -, hogy legalább részlegesen, önkéntesen 800 ezer olyan, már időskorú nyugdíjba vonult van, aki szívesen visszajárna egy-két napra, egy-két órára valamilyen munkát végezni, de már nem alkalmazotti viszonyban, hanem szövetkezeti foglalkoztatási viszonyban.

Ezért itt érzek egy kicsit lyukat, mert oké, kiírja a munkaadó a munkahelyre a pályázatot, lejelenti a munkaügyi központoknál, egyébként olyan durván 80 ezer körül szokott mozogni a betöltetlen álláshe-lyek száma Magyarországon, tehát ennél (*Az elnök megkocogtatja a csengőt.*) fogalmilag sem jöhetne több vendégmunkás. Vizsgáljuk meg annak a lehetőségét, hogy ezeket a lyukakat betömjük, például azzal, amire utaltam.

Összességében, kedves képviselőtársak, jó vitát kívánok, várjuk a módosító indítványait, és kérem a támogatásukat. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

(19.40)

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Komjáthi Imrének, az MSZP vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

KOMJÁTHI IMRE, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Kósa képviselő úr említette, hogy van az a helyzet egy ország életében, amikor vendégmunkásokra van szükség, de azt elfelejtette mondani, hogy ezt a helyzetet önök állították elő. Én kettéválasztanám a beszédemet: egyrészt arról szeretnék beszélni, hogy mi az, amit jelen pillanatban meg lehet tenni és meg kellene tenni azért, hogy a magyar munkavállalókat megvédjük, és mi az, amit önök tehetnének meg azonnal, és mi az, amit majd mi fogunk megtenni, mert önök erre láthatóan nem hajlandóak.

Nem jó, hogy vendégmunkások jönnek Magyarországra. Több okból sem jó, de az egyik legfőbb ok az, hogy akkor versenyztetni fogják a magyar munkavállalókat a vendégmunkásokkal, és egy példát mondanék, amiben már most versenyben állnak. Egy magyar munkavállalónak, mivel itt él, itt van családja, itt vannak gyerekei, ezért olyan problémái vannak, hogy bizony az a gyerek belázasodik, beteg lesz, a munkavállaló kiesik a munkából. Egy vendégmunkásnál ilyen probléma nincs. De versenyeznek abban is, az államtitkár úr említette, hogy nem lehet, csak határozott idejű szerződéssel felvenni vendégmunkást; igen, de mi van az elbocsátásoknál? Az elbocsátásoknál az van, hogy mivel egy határozatlan idejű magyar dolgozót olcsóbban lehet kirúgni, mint egy vendégmunkást, ezért ezt a munkáltatók meg is fogják tenni. És versenyeznek még sok más egyében is, de ennek lenne megoldása.

Az MSZP azt javasolta már többször, hogy Magyarországon vendégmunkást csak úgy lehessen foglalkoztatni, ha kollektív szerződés hatálya alá esik.

Ennek több előnye is van: egyrészt a kollektív szerződést csak szakszervezetek köthetik, innentől kezdve azon a munkahelyen van szakszervezet, amely felügyel más egyéb dolgokat is, mondjuk, a munkabéren kívül, például a munkakörülményeket, például a munkavédelmi előírásokat; másrészt nem állhat fenn az a veszély, hogy különböző bérekért, különböző munkakörülmények között lehet foglalkoztatni magyar munkavállalókat.

És azért szeretném azt kiemelni, hogy nekünk elsősorban azzal kell foglalkoznunk, hogy ezt a helyzetet hogy oldjuk meg, mert ezek a vendégmunkások itt lesznek, ahogy ön is említette, ezt a helyzetet önök előállították, sajnos nem is tesznek lépéseket arra, hogy ezt a jövőben megoldják, itt fognak maradni ezek a vendégmunkások; arról természetesen majd esetleg gondoskodni fognak, hogy lecserélődjenek, de hosszú távon én nem látom azokat a javaslatokat, azokat az intézkedéseket, amelyek arra szolgálnának, hogy ne kelljen majd a jövőben vendégmunkás. És akkor mondom, hogy miért.

Aki azt mondja, ha holnap kormányváltás lenne, ő hazaküldené a vendégmunkásokat, az nincs tisztában a jelenlegi helyzettel. Ha ez történné, akkor komplett gyártósorokat kellene leállítani és magyar munkahelyek kerülnének veszélybe. Ez azért van így, mert önök előállították azt a helyzetet, hogy a munkaerő-tartalékokat rövid távon sajnos nem lehet munkába állítani, és aki ismeri a magyar munka világát, aki ismeri a szakszervezetek világát, az tudja, hogy ez így van.

A Nemzeti Foglalkoztatási Szolgálat regiszterében van jelen pillanatban az októberi gyorsjelentés szerint 226 ezer munkanélküli. 40 százalékuknak csak általános iskolai végzettsége van. A 226 ezer emberből 12 ezer pályakezdő munkanélküli. 40 százalékuknak csak általános iskolai végzettsége van. Aki tisztában van a magyar munka világával, az tudja, hogy ennek a munkaerő-tartaléknak jelentős része jelen pillanatban sem fizikálisan, sem mentálisan nem alkalmas arra, hogy máról holnapra munkába állítsuk őket. Ha önök most meghoznák azokat az intézkedéseket, hogy holnaptól megháromszorozzák azoknak a szociális segítő munkásoknak a számát, akik segítenek ezeket az embereket munkába állítani úgy, hogy szinte naponta 24 órában mentorálják őket, ha gyökeresen átalakítanánk a felnőttképzést, a szakképzést, ha csinálnának egy olyan országos kompetenciamérést, amelyből látják azt, hogy tömegével kerülnek gyerekek a szakképzésbe úgy, hogy funkcionális alfabeták, és azt döntenék, hogy akkor holnaptól elkezdenek egy egy-, de lehet, hogy kétéves felzárkóztatási programot indítani, akkor körülbelül ez a munkaerő-tartalék, amiről beszéltem, munkába állítható lenne.

Nem látom, hogy önöknek van erre terve vagy egyáltalán szándéka. Azt látom, hogy önöknek az a terve, hogy ez a munkaerő-tartalék majd valahogy eltengeti az életét, közmunkában vagy feketén vagy ki tudja, hogy hogy, de ezeken az embereken önök nem akarnak segíteni; és ezzel a magyar dolgozókon sem akarnak segíteni, mert ez azt eredményezi, hogy mivel

ez a munkaerő-tartalék nem lesz munkába állítva, itt fognak maradni a vendégmunkások. Ezért mi azt javasoltuk már többször, hogy most kössenek stratégiai partneri szerződést a magyar munkavállalókkal, a szakszervezetekkel, tényleg üljenek már le velük, és kérdezzék már meg őket, hogy az ő véleményük mi erről! Tudom, hogy az önök számára ez nem fontos, mert sokak szemében a szakszervezetek ilyen kommunista csökevények, de nem így van. Uraim, a szakszervezetek a munka világának az immunrendszere, ők jelzik azt, hogyha ott gond és probléma van. És nem ellességek. Partnerei lehetnének önöknek, ha önök azt szeretnék, hogy valóban segítsenek a magyar munkavállalókon, és ne az ázsiai nagytőkét szolgálják ki.

Még van időm, ezért foglalkozom ezzel a törvényjavaslattal is, mert többet lehetne foglalkozni azzal, hogy mi mindent lehetne itt tenni, csak önökben erre láthatóan nincs szándék.

A kormányzat azt ígéri, hogy az új szabályok elfogadásával vendégmunkásokat Magyarországon csak a legszigorúbb szabályok mellett lehet alkalmazni, és külföldi csak akkor végezhet Magyarországon munkát, ha annak elvégzésére a magyarok nem vállalkoznak. Azonban ha tüzetesebben áttekintik a törvényjavaslatot, akkor megállapítható, hogy jóval bővebb, azonban érdemben csupán néhány pontban különbözik a Fidesz által tavasszal beadott és októberben, még a hatálybalépése előtt visszavont, illetve a jelenleg érvényben lévő szabályozástól. A törvényjavaslat benyújtásának inkább politikai célja lehet, mint szakmai.

A korábbi és időközben hatályon kívül helyezett törvény a munkaerő-kölcsönzők tevékenységét szabályozta volna. A jelenlegi törvényjavaslat egy jóval általánosabb szabályozást tartalmaz, a korábbi szabályozáshoz képest két komoly változás is észrevehető: egyrészt a kormány határozza meg, hogy hány vendégmunkás jöhet évente Magyarországra, sőt azt is megmondják, hogy egy-egy országból nem jöhetnek többen, mint a teljes szám negyede; másrészt a munkaadónak gondoskodnia kell a törvénytervezet alapján arról, hogy a vendégmunkás el is hagyja Magyarországot, amikor megszűnik a munkaviszonya.

Abból a szabályból, hogy melyik országból hány fő vendégmunkás érkezhessen Magyarországra, még komoly gondok adódnak, hiszen így baj lesz abból, hogy jelenleg Vietnámból és a Fülöp-szigetéről érkeztek a legtöbben, az ő arányuk szinte biztosan magasabb az országban dolgozó összes vendégmunkáshoz képest, mint 25 százalék. Szakmai szempontok alapján a munkaerő-közvetítéssel foglalkozó cégek nem látják indokoltnak az ilyen jellegű szabályozást.

A javaslat alapján az sem világos, hogyan tudna azért érdemben tenni a munkáltató, hogy az általa alkalmazott vendégmunkás valóban el is hagyja az országot, amikor megszűnik a törvény által meghatározott idő, amit Magyarországon tölthet. A munkaadónak erre eddig csupán fel kellett hívniük a munkavállalók figyelmét, valamint bejelentési kötelezettségük volt az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság felé,

az viszont nem világos, hogy most ki kell-e őket kísérniük például a repülőtérre, vagy meg kell-e győződniük arról, hogy megvették a hazafelé tartó repülőgépre a jegyüket; vagy ha ezt meg kell tenniük, akkor azt milyen joggal tennék meg.

A korábbi szabályozásokhoz képest újdonság, hogy a munkaerő-kölcsönzéssel foglalkozó cégeknek egy úgynevezett foglalkoztatási díjat kell fizetniük az állam felé. A javaslat szövegéből nem derül ki, mekkora összegről is van szó. Ha jelentős összegről lesz szó, akkor az meg fogja emelni a kölcsönzői szolgáltatási díjakat, a foglalkoztatási díj összegét a cégek pedig be fogják építeni az áraikba - magyarán drágább lesz a vendégmunkások alkalmazása, mint eddig volt, és ezt a magyar emberek fogják majd megfizetni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szólhattak volna szakmai érvek a tavasszal elfogadott törvény visszavonása mellett, valójában viszont sokkal valószínűbb, hogy a kormány politikai okokból döntött úgy, hogy szövegében durvítja, de tartalmában csak minimálisan szigorítja a törvényt.

(19.50)

A legfontosabb különbség a tavaszi és a jelenlegi törvényjavaslat között nem annak szigorában, hanem jellegében van. Míg a tavaszi törvény alapvetően a vendégmunkásokra és a vendégmunkaerő kölcsönzésére koncentrál, addig a jelenlegi javaslat egy jóval átfogóbb tervezet, egy az egyben szabályozza újra azt, ahogyan Magyarország a jövőben a harmadik országból érkezőkhöz viszonyulni fog. Ebben sincs radikális szigor, csak a felütés durva.

A kormányzat a jogszabályok előzetes társadalmi egyeztetésre való bocsátását jelen törvényjavaslat tekintetében is sajátosan értelmezte. A társadalmi egyeztetést nem a törvényjavaslat benyújtása előtt bonyolította le a Belügyminisztérium, hanem arra a parlament elé történő betérjesztésével egy időben biztosít lehetőséget. A törvényjavaslat parlament elé történő benyújtásának, így a társadalmi egyeztetésnek a kezdő időpontja 2023. november 14-e. A minisztérium a társadalmi vitára november 22-éig adott határidőt, azaz kilenc nap áll rendelkezésre, hogy például a szakmai szervezetek elmondhassák előzetes véleményüket, miközben zajlik a törvényjavaslat parlamenti vitája, miközben a magyar társadalom még mindig nem kapott egyértelmű választ az alábbi fontos kérdésekre.

Milyen új feladatokra számíthatnak a munkaügyi és munkavédelmi ellenőrzést végző hatóságok a kormányzati bejelentés szerinti 300 ezer hazai vendégmunkás megjelenésével? Milyen intézkedéseket tervez a munkaügyi és munkavédelmi kihívások kezelésére? Milyen új feladatokra számít a hazai üzemelegységügyi ellátás területén a kormányzati bejelentés szerinti több százezer főt jelentő hazai vendégmunkás megjelenésével? Miként tervezi megoldani annak a 300 ezer vendégmunkásnak a lakhatását, akik a kormányzati bejelentés szerint Magyarországon fognak

munkába állni? Hogyan kívánnak véget vetni annak a gyakorlatnak, hogy a társasház nyugalalmát megzavarva, jóval többen zsúfolódnak össze egy-egy lakásban, mint amennyit annak mérete indokol?

Mit tervez a több százezer hazai vendégmunkás megjelenése során elszaporodó munkásszállók és tömegszállások számának drasztikus növekedése kapcsán? Hogyan készíti fel a kormány a hazai egészségügyi és szociális ellátórendszert az érkező vendégmunkások egyre emelkedő számának kezelésére? Ezek azok a kérdések, amelyek jelen pillanatban feszítik a társadalmat, feszítenek minket, mert nem kapunk rá válaszokat.

Önmagában ez a törvényjavaslat nem megoldás. A megoldásokra tettünk javaslatokat, amiket önök rendszeresen lesöpörnek az asztalról, ezért újra és újra elő fogunk jönni ezekkel a javaslatokkal, mert látjuk, hogy ez a vendégmunkáskérdés az önök jóvoltából még sok-sok éven keresztül itt marad velünk. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Vejkey Imrének, a KDNP vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Veszélyek korába léptünk, világjárvány, migráció, terror, háború, szankciók és az ezeket követő gazdasági nehézségek sújtják Európát.

A brüsszeli vezetés pedig láthatóan nem tudja megoldani ezeket a problémákat, sőt tovább erőlteti a háborúpárti, a szankciópárti és a migrációpárti politikáját. Brüsszel bele akar rángatni minket a háborúba, kötelező migránskvótákat és migránsgettókat akar ránk erőltetni, továbbá azt is akarja, hogy eltöröljünk a rezsicsökkentést, a kamatstopot, az extraprofitadót, Brüsszelben pedig megint nem más történik, mint hogy az emberek feje fölött akarnak dönteni az emberek mindennapjait meghatározó kérdésekben.

Magyarország azonban továbbra is fenntartja azt az álláspontját, hogy a magyarok - a magyarok - a maguk álláspontját képviselhesék, és ezáltal fenntartjuk azt az álláspontot is, hogy csak a magyarok mondhatják meg, hogy kikkel és hogyan akarnak élni Magyarországon, kikkel, hogyan akarnak tartózkodni Magyarországon területén.

Nyugat-európai országok vezetői abban gondolkodnak, hogy ahogyan szekularizálták a hagyományos európai keresztény közösségeket, majd ugyanúgy szekularizálni tudják a más vallási bázison élőket is. De azok egyáltalán nem akarnak szekularizálódni, másfajta életfilozófiában érzik otthon magukat, melyet ráadásul magasabb rendűnek is látnak az európai életnél. Ezért a valós integráció lehetősége rendkívül csekély, erre építeni bevándorláspolitikát, hát, istenkísértés.

Átlátható, világos, tiszta, kikényszeríthető rendszert kell alkotni, mert különben a BSS-tengely - a

Brüsszel-Strasbourg-Soros-tengely - elsöpör bennünket.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Magyarország az Unió legcsaládbarátabb országa, mert a kormány központi feladatának tekinti a magyar családok támogatását úgy, hogy közben békét és biztonságot teremtsen ahhoz, hogy az emberek ápolni tudják kötődéseiket, és hagyja az állampolgárokat, hogy saját szándékaik szerint gondoskodjanak magukról és szeretteikről. Ezért döntött úgy 2010-ben a kormány, hogy a források központosítása helyett minél több pénzt ad az embereknek, meghagyva nekik a döntés szabadságát, hogy mire költik azt el. A kormány családfogalma nemcsak a gyerekek, az anya és az apa, ami beleszámít, hanem a nagyszülők is. Programjaink ezért minden generációt megcéloznak, a családokon keresztül mi az egész nemzetre gondolunk, így a családok támogatásán keresztül a magyar nemzet még erősebbé válik.

A 2010-es családbarát fordulat óta olyan rendszert dolgoztunk ki, amely a teljes életutat lefedi, és így igyekszik az élet valamennyi felmerülő problémájára megoldást kínálni. A legfontosabb célkitűzés, hogy a vágyott gyermekek megszülessenek, a nemzet ugyanis akkor tud megmaradni, ha az Úr által elszóltott honfitársaink helye nem marad betöltetlen. Számos európai országban azonban nem születik elég gyermek, a népességfogyás megállítására pedig különböző válaszokat adnak az országok. Európa kormányainak jelentős része a migrációban látja a választ annak ellenére, hogy a bevándorlók első generációjának integrálása sem volt sikeres.

Mi, magyarok viszont a demográfiai problémát önerőből akarjuk megoldani, ennek érdekében állítottuk helyre a családok társadalmi megbecsülését is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A migrációs modellel szemben nekünk, magyaroknak van egy saját nemzeti-keresztény modellünk, ez a zéró migrációt, a munkaalapú gazdaságot, a teljes foglalkoztatottságot, az erős családokat, az alacsony adókat és az észszerű zöldátalakulást jelenti. A magyar modell látható, hiszen Brüsszeltől folyamatosan támadják, de ezáltal egyre kedveltebb a nyugati választópolgárok körében. Ezzel a törvényjavaslattal is ezt a magyar modellt erősítjük. Erősítjük a záró migrációt, vagyis azt, hogy hozzánk csak az jöhet be, akit mi beengedünk (*Dr. Lukács László György: Vagy aki kifizeti.*), és csak az tartózkodhat, akinek erre jogot adunk.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Számunkra elsődleges cél volt annak egzakt meghatározása, hogy harmadik országbeli állampolgárok közül ki milyen célból, mennyi ideig és milyen feltételekkel tartózkodhat hazánk területén. A korábbi szabályozással ellentétben ez a törvényjavaslat világossá teszi, hogy harmadik országbeli állampolgár Magyarországon tartósan kizárólag vállalkozási, befektetési célból vagy munkavégzési célból, vagy a tervezetben meghatározott

egyéb célból - mint például tanulmányi, képzési, hivatalos ok - tartózkodhat. A tartózkodás tehát minden esetben célhoz kötött és engedélyköteles.

(20.00)

A tervezet a fenti célcsoportokon belül összesen 24-féle önálló tartózkodási jogcímet határoz meg. Ez azt jelenti, hogy a tervezetben meghatározott jogcímen állíthat ki az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság tartózkodási engedélyt a beutazáshoz és tartózkodáshoz szükséges vízum lejártát követően.

A törvényjavaslat szabályozása a jelenlegihez képest több esetben is szigorítja, különösen az egyes tartózkodási engedélyek érvényességi idejének megrövidítésével, továbbá tartózkodási és munkavégzési feltételek előírásával, valamint azzal, hogy a legtöbb tartózkodási jogcím esetében kizárt annak lehetőség, hogy a harmadik országbeli állampolgár tartózkodásának időtartama alatt más jogcímet válthasson.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A jogalkotó változatlanul rögzíti azokat az általános feltételeket, amelyek teljesülése esetén a harmadik országbeli állampolgár Magyarország területére beutazhat és itt tartózkodhat. Ilyennek minősül például az érvényes úti okmányok megléte, a lakhatás, továbbá a megélhetés biztosítása.

Harmadik országbeli állampolgár Magyarországon csak határozott ideig tartózkodhat. Ennek megfelelően a törvényjavaslat a tartózkodás időtartamát háromféleképpen határozza meg: rövid, határozott idejű, legfeljebb 90 nap; tartós, határozott idejű, 90 napot meghaladó; és a harmadik a huzamos, az a határozatlan idejű.

A törvény kivezeti a „letelepedett” fogalmat mint jogi státuszt, és helyette az úgynevezett huzamos tartózkodási jogcímet vezeti be. A tervezet a foglalkoztató felelősségét szigorítja annak előírásával, hogy a foglalkoztató köteles gondoskodni arról, hogy a tartózkodási engedéllyel rendelkező vendégmunkás a munkaviszonya megszűnése vagy megszüntetése esetén Magyarország területét a munkaviszony megszűnését követő legkésőbb hatodik napon elhagyja.

Ha a foglalkoztató a fentiekben meghatározott kötelezettségének nem tenne eleget, akkor az Idegenrendészeti Hatóság a foglalkoztatót a jogszabályban meghatározott mértékű eljárási bírsággal sújtja. A foglalkoztató csak akkor mentesül az eljárási bírság megfizetése alól, ha bizonyítja, hogy kötelezettsége teljesítése során úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

A szabályozás kialakítása során a jogalkotó abból az alapelvből indult ki, mely szerint külföldi csak akkor végezhet Magyarországon munkát, ha annak elvégzésére magyar munkavállaló nem vállalkozik. Ezért tartózkodási engedélyt csak abban az esetben kaphat vendégmunkás, ha a foglalkoztatónak az adott álláshelyet magyar munkavállalóval nem sikerült betöltenie, és csak olyan foglalkoztatásban, amely a negatív foglalkoztatási listán nem szerepel.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Úgy gondolom, hogy ezek adekvát válaszok azokra a kérdésekre, amelyek itt felmerültek az eddigi vitában. Az elhangzottakra tekintettel kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák a törvényjavaslatot. A KDNP parlamenti frakciója támogatni fogja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportja jelezte, hogy álláspontjukat két felszólalójuk ismerteti. Elsőnek megadom a szót Lukács László György frakcióvezető úrnak. Parancsoljon, öné a szó.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem kell szerintem finomkodni, nevezük nevén nyugodtan a jelenséget, igenis migránsmunkásokról van szó! Képviselőtársam, örömmel hallgattam az ön fejtegetését, hogy próbálja bebizonyítani, hogy ezek az ideérkező idegen dolgozók olcsó ázsiai munkások, miért vendégmunkások, akiket a szó értelme szerint ezek szerint vendégként kellene kezelni. Hát, képviselő úr, mi nem hívtuk őket. Szerintem a magyar emberek többsége nem hívta, nem akarja őket itt vendégül látni, nem akarja, hogy elvegyék a munkáját, nem akar alacsony bérekért dolgozni, mert ezt hozzák ezek az emberek.

Másrészről ezeket azért kell migránsmunkásoknak nevezni, mert szó szerint más országokból, olyan kulturális közegekből érkeznek, amihez nekünk semmi közünk. Tehát aki Ázsiából, Mongóliából, például Kínából vagy Vietnámból érkezik, nehéz azt mondani, hogy valamilyen kulturális azonosságot tartalmaz velünk.

Ezek az emberek szimplán csak azért jönnek, hogy a jobb élet reményében idejöjjenek, dolgozzanak azért a pénzért, ha tehetik, le is telepedjenek, és itt legyenek utána nálunk. Tehát nyugodtan nevén nevezhetjük, és örülök neki, hogy ön mondta, hogy ezt kifejezetten használjuk. Én őszintén mondom, én büszke vagyok arra, hogy kimondjuk ebben az igazságot, mert ezek migránsmunkások, tehát nyugodtan nevezhetjük ezt a törvényjavaslatot is nemzeti migránsmunkáskódexnek, merthogy erről szól ez az egész.

Ez egy régi szabályozás egyberakása. Sok minden nem változtattak. Fogták, és új neveket adtak bizonyos jogintézményeknek, de a lényegét ugyanúgy benne hagyták, és benne hagyták azokat a kiskapukat is, amelyekről beszélnünk kell, merthogy benne vannak bőséggel azok, amelyek lehetővé teszik, hogy tömegesen lehessen behozni Magyarországra migránsmunkásokat Ázsiából, sőt akár Afrikából is, ahogy most már Szombathelyen is megtapasztalják.

Az egyik ilyen kiskapu, és bárhogya is nevezik ezeket a foglalkoztatási típusokat, az az eset, amikor önökkel, a magyar kormánnyal ezek a külföldi vállalkozások külön szerződést kötnek, külön megállapodást kötnek, hogy akár a beruházáshoz vagy a későbbi

munkához mindenfajta kvóta nélkül idehozzák ezeket a migránsmunkásokat. Egy nyitott számat adnak nekik, hogy feltöltsék ezt a keretet. Egy nyitott meghívó, amit valószínűleg a miniszterelnök úr is megmondott Kínában. Valószínűleg ezért volt kint, hogy meghívót adjon ahhoz, hogy Magyarországra érkezzenek például azokba a migránsmágnésnek, és nyugodtan mondhatjuk migránsmunkásmágnésnek tekinthető akkugyárakba *(Rétvári Bence: Biztos sokat gondolkodott, hogy kisüsse ezt a kifejezést!)*, amelyekről büszkén jelentették be, hogy Debrecenben a másodikat létesítik. Ezek az emberek ide fognak érkezni.

Mikepércsen már megtapasztalták, hogy milyen az élet. Kósa Lajos képviselőtársam, Debrecenben is meg fogják tapasztalni, és ez önnek személyesen sem lesz rossz. Tehát hogyha más nem, legalább a személyes politikai ambíciói vezessék már abba az irányba, hogy ne fogadják el ezt a törvényjavaslatot így, ahogy van, hanem szigorúbbat kell alkotni, mert az önk megítélése is ezen fog múlni, vagy azoknak, akik a keleti országokban ezzel a problémával néznek szembe. Tehát látjuk, hogy temérdek kiskaput hagytak, sőt hagytak egy nagyon kedves nagykaput is.

Ismerjük önöknek a migrációs folyamatnál az egyik legjobb trükkjét, a letelepedésikötvény-programot. Megcsinálták ennek a 2.0-ás változatát. Ugye, isten tudja, hogy ott milyen cégekhez kerültek pénzek, és a letelepedésikötvény-bizniszben érdekelt cégek kihez tartoztak. Érdekes, hogy feltörték az irodákat, eltűntek az iratok, persze senki nem találta meg, és nem tudja azóta sem felderíteni, hogy mi történik, de most lehetőséget adnak, hogy ezek a gazdag idegenek Magyarországon ingatlanalapokban vásároljanak letelepedést, tehát részesedést és ezáltal letelepedést és bevándorlási lehetőséget Magyarországra.

Ezek az ingatlanalapok az önk gazdasági érdekköréhez tartoznak. És mit ad isten, pont a miniszterelnök veje az egyik legnagyobb tulajdonosa. Magyarul, úgy néz ki a recept, és ezt világosan lássák, hogy jön valaki, akiről isten tudja, hogy mit akar Európában, Magyarországon, idead egy rahedli pénzt, 250 ezer eurót jellemzően, vásárol ezekben az ingatlanalapokban részesedést, azaz odaadja Tiborc Istvánnak, hangozzon el a neve, akire tekintettel a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal, vagy akárhogy is fogják nevezni a jogutód szervezetet, megadja neki a lehetőséget, hogy letelepedjen. De ha fizet 500 ezer eurót, ha fizet 1 millió eurót, akkor is megadják a lehetőséget neki. Ez az önk új 2.0-ás kötvényprogramja. Ez életveszélyes, tisztelt képviselőtársaim!

Világosan lászik, és mi be is nyújtjuk azt a módosító javaslatot, hogy legyen lehetőség arra, hogy nemcsak vizsgálja és véleményt kérnek a nemzetbiztonsági szolgálattól, hogy kik ezek az emberek, milyen pénzüik van itt, mi a szándékuk, hanem legyen kötelező a nemzetbiztonsági szervezetek átvilágítása után a véleményüket nem kikérni, hanem kötelezően megfogadni. Azt látjuk, hogy boldog-boldogtalan, akinek pénze van, szerezze akár terrorizmusból, embercsempészetből, bármiből, ami illegális, be tudja ide hozni

ezt a vagyont, legalizálja a tartózkodását, és csak egy véleménykérés lesz a nemzetbiztonsági szolgálatoktól. Ezt a veszélyt úgy lehet elhárítani, hogy ezt a szigorítást elfogadják.

De szigorítani kell abban a vonatkozásban is, hogy mikor lép ez hatályba. Ha önök tényleg azt gondolják, hogy ez egy olyan szigorítás, amely megakadályoz sok káros folyamatot, akkor miért kell 2024. szeptember 1-jéig várni?

(20.10)

Miért nem lehet az év elejétől hatályba léptetni ezt a rendelkezést? Miért kell nekünk arra várni, hogy addig is tízezerszám érkezzenek a jelenlegi, teljesen megengedő szabályok alapján a migránsmunkások Magyarországra? Semmi oka nincs annak, hogy ne január 1-jével lépjen hatályba ez a törvény, hacsak nem az, hogy nem tudják önök elvégezni most már ennyi idő alatt az átállást. De Magyarország biztonsága érdekében elsődleges feladata lenne a BM-nek, a hozzá tartozó szervezetnek, az ő irányítása és felügyelete alatt álló szervezetnek, hogy felkészüljenek a törvényi változásra, és a lehető leghamarabb a lehető legszigorúbb rezsimit alkalmazzák.

Azt pedig végképp szomorú látni, és szerintem ez összegzésként fontos is elhangozzon, hogy akkor, amikor Magyarországon a munkavállalók érdekvédelmi képviselőit évekkal ezelőtt lényegében felszántották, Magyarországon a munkavállalók nem tudnak tisztességesen az érdekeikért kiállni, akkor a munkavédelmi előírásokat fellazították, és most már ott tartunk, hogy egyenesen az egészségügyi foglalkoztatási és egészségügyi munkafeltételeknek a teljes eltörlését, azt, hogy vizsgálják, hogy valaki egészséges-e a munkavégzésre, azt is eltörlik. Teljes egészében abba az irányba mennek, hogy a lehető legkiszolgáltatottabb munkaerőt teremtsék meg Magyarországon, hogy ezektől a dolgozóktól, akik egyébként is alacsony fizetésért dolgoznak, a legkönnyebben vehessék el a munkát azok az idegen migránsmunkások, akik ideérkeznek Magyarországra.

Az egy bűn a nemzet ellen, hogy kiszolgáltatják a magyar munkavállalót, és még lehetőséget is adnak a vetélytársak idehozatalára, sőt sok esetben még ösztönzik is ezt. Ezt kell megakadályozni. A mi részünkről több törvénymódosító javaslat is lesz, ezt fontolják meg. Mindegyik azért van, hogy a magyar dolgozók biztonságban legyenek, hogy Magyarország biztonságban legyen, mert a nyakló nélküli - ahogy ön tervezi és önök tervezik - migránsmunkás-behozatal egy dolgot fog eredményezni: a magyar dolgozóktól el fogják venni a munkájukat, a béreket hosszú távon alacsonyan fogják tartani, és ezek az emberek bizony meg fogják találni az utat és lehetőséget, hogy letelepedjenek, és veszélyeztetni fogják a magyar kultúrát. Ezt nem szabad hagyni, ez veszélyes. Köszönöm szépen. (Z. Kárpát Dániel *tap-sol.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoklatát Z. Kárpát Dániel képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője folytatja. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Frakcióvezetőnk fellebbentette a fátylat arról, hogy milyen veszélyek leselkedhetnek a jövőben Magyarországra. Én most egy olyanról szeretnék beszélni, ami már itt van. Nagyon sokszor mondják a kormánypártiak, hogy miért is lennének együttélési problémák az Ázsiából érkező migránsmunkások és a magyar munkavállalók között, hiszen akkora tömegben vannak itt a magyarok többen a magyar munkaerőpiacon, hogy ez elképzelhetetlen. De van egy terület, ahol ez már velünk van, ez pedig a lakhatás területe.

Azért fordulok a területhez kiválóan értő szakemberhez, mert látni kell, hogy önök több mint 24 milliárd forintot költöttek 61 munkásszálló építésére, bővítésére, korszerűsítésére. Közös ezekben, hogy magyar munkavállalók érdekében kezdték el ezeket 2017-ben programszerűen építeni, és a másik közös jelenség, hogy ahogy tartunk egy sajtótájékoztatót ezeknél az intézményeknél, egyre nagyobb hányadban ázsiai migránsmunkások foglalják el a férőhelyeket, és egyre kisebb arányban azok a magyar munkavállalók, akiknek az érdekében a magyar adófizetők pénzéből különítették el ezt a 24 milliárd forintot.

Adódik a kérdés, hogy még ha az önök ígéretei szerint mind a 200 ezer magyar munkakeresőt sikerülne valamilyen álláshoz juttatni, és „csak 300 ezer migránsmunkást hoznának még ide, mert 500 ezer új munkáskézre van szükségük, hogyan oldanák meg az ő lakhatásukat. A magyar adófizetők pénzéből képezlik el újabb munkásszállótelepek építését? Mi lesz a magyar munkavállalókkal?

Egy óriási ellentmondás, egy tarthatatlan helyzet alakult ki, ami már most feszültséget okoz. Ezek a multicégek jellemzően fizetik a szállókon az ázsiai migránsmunkások lakhatását, fizetik az ő ételmeztésüket, vagy megoldják az ellátásukat közvetlenül, s ugyanabban a munkakörben a magyar munkavállaló pedig kap egy viszonylag mérsékelt fizetést, de nem kap a lakhatásához és nem kap az ételmeztéséhez érdemi vagy ehhez mérhető támogatást. Megint oda kanyarodunk vissza, hogy magyar adófizetők pénzéből támogatják önök ezeket a cégeket, és itt jutunk el a Jobbik-Konzervatívok „Magyar kvóta” című javaslatáig, hiszen elképesztően irritálóan tartjuk azt, hogy a magyar adófizetők pénzéből mennek a vissza nem térítendő támogatások a multicégeknek, viszont ezek közül számosan nemcsak az adófizetésben nem jeleskednek, hanem bizony egyre nagyobb számban vendégmunkásokat alkalmaznak.

Éppen ezért a magyar kvóta értelmében azt javasoljuk, hogy csak olyan cég kaphasson a magyar nemzetgazdaságban vissza nem térítendő támogatást, amely vállalja, hogy legalább 90 százalékban EGT-n belüli, tipikusan magyar munkavállalókat foglalkoztat.

Azért is fordulok kormánypárti képviselőtársaimhoz, mert önök nagyon sokszor beszélnek arról, hogy elsősorban a magyar munkaerőre kívánnak építeni, és elsősorban a magyarokat kívánják pozícióhoz juttatni, és csak akkor kutakodnak a harmadik világban és Ázsiában, ha a magyarok nem tudják betölteni a munkahelyeket. Kérdezem én, államtitkár úr, bármelyikük, meg tudják-e mutatni nekünk a tömeges átképzési programokról szóló indítványait. Néhány ezer emberről fognak tudni mutatni, és ezt ne vitassuk el, de 200 ezer olyan magyar álláskeresőről beszélünk, akik Európa legszűkmarkúbb álláskeresési rendszerében három hónap után lényegi segítséget nem kapnak, de ingyenes átképzési programokat tömegesen kaphatnának.

Államtitkár Úr! 200 ezer embernél kéne ezt megpróbálni. Ne legyünk inkorrektek, nem fog mindenkinél sikerülni. Legyünk ebben őszinték! De hogy önök meg sem próbálják, s ennek a hiányában áramvonasítják az ázsiai migránsmunkások behozatalának a lehetőségét, az valami egészen elképesztő, de egészen biztos, hogy nem a nemzeti érdekekkel találkozik.

Azt is látjuk, hogy ennek a végeredménye az, hogy magyarok százezrével mentek el Magyarországról. Ma egyébként kormánypárti képviselőtárs helyesen és korrekt módon ismerte el, hogy legalább 400-500 ezer magyar ember kint keresi külföldön a kenyerét, a boldogulását, és ezzel szemben az ő helyükre százezrével jönnek be a harmadik világ munkásai, akik a szülőföldön való boldogulás jegyében boldogulhatnának otthon is szerencsés esetben.

Azt látjuk, hogy bár a fővárosból is próbáltunk reakciót kicsikarni, mondjuk, a buszvezetők, a sofőrök tekintetében, ahol azt mondta a főváros, hogy elképezhetetlen, hogy majd a harmadik világ migránsmunkásait alkalmazzzák, de amikor az Arriva céget vagy éppen a toborzócéget kérdezik meg, akkor már olyan válaszok jönnek, hogy vizsgáljuk a lehetőségét a külföldi munkaerő alkalmazásának. Egészen elképesztő, hogy ellentétes irányú közlekedéssel megáldott országokból egy-két hónapos gyorstalpalók után adott esetben még a közösségi közlekedésbe is beengedhetik majd azokat a sofőröket, akik helyett magyar emberek, munkakeresők ingyenes átképzéssel kenyeret, lehetőséget kaphatnának a saját szülőföldjükön, de ők nem kapják.

Államtitkár úr, válaszolja meg, hogy miért nincsen legalább több tíz milliárd forint elkülönítve a költségvetésből arra, hogy mind a 200 ezer magyar álláskeresőt megpróbálják átkepezni. Amíg erre nem találunk választ, addig ennek a törvényjavaslatnak a létjogosultságát meg kell hogy kérdőjelezzem, hiszen Magyarország, igen, a magyaroké kell hogy legyen, a szülőföldön való boldogulás jegyében először a magyar embereknek kellene lehetőséget kapniuk.

Egészen elképesztőnek tartom kormánypárti képviselőtársam kiszólását, miszerint zéró migráció lenne szerintük - szerintem is ez lenne egyébként a helyes út. De akkor miért nem ezt csinálják, miért szervezik a migrációt azzal, hogy a munkaerőt úgy

hozzák be tömegesen, hogy a hazai munkaerő-tartalékokat nem próbálják meg kiaknázni?

Magyarázzák meg nekem, hogy Tabon, vagy mondjuk, egy 4 ezer fős településen miért hoznak oda 400 vendégmunkást a harmadik világból, amikor a környező zsákfalvakban ezrével van ott az inaktív magyar munkaerő. Nem mondom azt, hogy mindenkit mobilizálni lehet, mert ne legyünk álszentek ebben a kérdésben. De azt mondom, hogy legalább meg kellene próbálni, mert a szülőföldön való boldogulás lehetősége mindenkinek jár.

Kósa alelnök úrhoz fordulok. Én nagyon örülök, hogy Debrecen és környéke fejlesztésekhez, beruházásokhoz jut, az egész ország erre lenne rászorulva. De miért nem gondolkodunk a beruházások diverzifikálása során abban, amit maga a miniszterelnök mondott ki, hogy igen, Dél-Magyarországra kellene jobban koncentrálni? Egyébként szerintem Nógrád megyére is jobban lehetne koncentrálni. Tudnánk sorolni azokat az elmaradott térségeket, ahova viszont nem jut tőkeerős beruházás. Sokszor azt érezzük, hogy egy-egy megyeszékhely környékén ezek koncentrálnak, de mintha a magyar vidék további részei teljesen el lennének felejtve, és kimaradnának ebből. Nem sajnálom senkitől az értéktelentő beruházást, de az egészen biztos, hogy a magyar munkaerőpiacon egyszerre van jelen a munkanélküliség, és egyszerre van jelen a munkaerőhiány. És ezt a két folyamatot egyszerre kellene kezelni. Biztos, hogy nem az a legjobb kezelési módszer, hogy a multicégek bemondására szolid és visszafogott kontrollmechanizmusok mellett engedik a harmadik világ migránsmunkásait százezrével bejönni úgy, hogy közben meg sem próbálják helyzetbe hozni az álláskereső magyarokat.

Még egyszer, várom tehát a választ arra, hogy hol vannak tízmilliárdokból meghirdetve az ingyenes átképzési programok azon magyar honfitársaink számára, akik közül lesz, aki 12 órás műszakban a sor mellett találja meg a számítását, mert annak a munkának ugyanúgy megvan a becsülete, de van, aki mondjuk, a mesterséges intelligencia korában, ingyenes átképzéssel, egészen más szakágakban találhatná meg a számítását. Magyarországon a szülőföldön való boldogulás igenis járjon mindenkinek. Köszönöm szépen. (Dr. Lukács László György tapsol.)

(20.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Mi Hazánk képviselőcsoportjának vezérszónoka Szabadi István képviselő úr, aki fel szólalását itt az emelvényen mondja el. Parancsoljon, képviselő úr, oné a szó.

SZABADI ISTVÁN, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvényjavaslat ékes bizonyítéka annak, hogy a Fidesz több mint 13 év kormányzás után sem

rendelkezik hosszú távú gazdasági stratégiával. Gazdaságpolitikája kizárólag abból áll, hogy kiszolgálja a multikat, a német autógyárakat és a kínai nagyítót. A kormány is a globális kapitalizmus része.

A júniusban elfogadott vendégmunkástörvénnyel és ezzel a törvényjavaslattal is a kormány a saját maga által létrehozott problémát próbálja tünetileg kezelni. A kormánynak saját elhibázott gazdaságpolitikája miatt van szüksége vendégmunkásokra. Rövid távú gondolkodás hosszú távú negatív következményekkel - talán így lehet jellemezni.

Miniszterelnök úr 2015-ben még arról beszélt, hogy le kell állítani a gazdasági bevándorlást, mert Magyarország a magyaroké. Most ugyanezzel a harcias hangvétellel külföldi vendégmunkások tömeges bevándorlását teszi lehetővé. Miniszterelnök úr a gazdasági évnytön már azt jelentette ki, hogy a felépülő gyárakban a következő években félmillió új munkahelyet kell betölteni, ezzel szemben jelen törvényjavaslatban álságosan arra hivatkoznak, hogy megvédik Magyarországot a tömeges bevándorlástól.

Újszerűnek tartjuk, hogy a törvényjavaslat bevezetőjében a kormány elismeri, hogy a vendégmunkás is migráns, mert eddig módszeresen tagadták, hogy a kettőnek köze lenne egymáshoz. Beismerik továbbá, hogy az idegenrendészeti szigorításra azért van szükség, mert migránsok tömegei érkeznek hazánkba. Álláspontunk szerint azonban a törvényjavaslattal nem oldanak meg semmit, csak kullognak az események után, és tüneti kezelést alkalmaznak.

A Mi Hazánk Mozgalom ehelyett önálló nemzetgazdaságot építene, amely a magyar dolgozó megbecsülésére épít, így nem szorulna vendégmunkásokra, a gyakorlatban ilyen törvényre nem is lenne szükség.

Az úgynevezett magasnyomású gazdaságpolitika eredményeként a munkaerőhiány már 2015 körül nemzetgazdasági szintű problémává lépett elő, amit akkor még román, szerb és ukrán munkavállalókkal igyekeztek megoldani. Már többször hangsúlyoztuk, hogy a tömeges bevándorlást nem a határkerítés, hanem az alacsony munkabérek állítják meg.

Parragh László még tavaly is arról beszélt, hogy Magyarország versenyképességének alapja az olcsó munkaerőben rejlik. Ezen a gondolkodásmódon is illő lenne már változtatni. Emiatt Európán belül nem igazán vagyunk kedvelt célsország munkavállalási szempontból, inkább tranzitországgként szolgálunk, mert Nyugat-Európában lényegesen többet lehet keresni. A külföldi munkaerőt elsősorban a fejlődő országokból importálják, mert számukra a magyar bérek még így is magasabbak, mint az otthoni lehetőségek, alkalmazásuk azonban a magyar bérszínvonal letörésével jár.

De nemcsak az a probléma, hogy a bérek letörése jelentene veszélyt a magyar emberekre, hanem az is, hogy komoly egészségügyi kockázatokkal is jár. Mint tudjuk, minden mindennel összefügg. Az a szándék, hogy a dolgozók egészségügyi alkalmasságának vizsgálata megszűnik, elfogadhatatlan.

Az összefüggések miatt fontos megemlítenem, hogy a munkavédelemről szóló törvényi módosítás elviekben arra hivatott, hogy a munkavédelemmel kapcsolatos rendelkezéseket egységesítse, a jogalkalmazást segítse. Vannak ebben azonban kirívóan problémás pontok, ami példátlanul durva hibára hívja fel a figyelmet, és ez veszélyes a jövőnket tekintve.

Megszűnik az általános munkára való alkalmasságot igazoló orvosi vizsgálat. Tény és való, hogy ezek részletessége hagyott maga után kívánnivalót, de erre nem az a megoldás, hogy megszüntetjük. Az lett volna a helyes irány, ha ezek minőségén javítunk, tekintetbe véve, hogy a magyar lakosság, a magyar munkavállalók általános egészségi és lelkiállapota nem megfelelő. Következik ez a leterhelt egészségügyből és a rossz munkakörülményekből. Nem az a megoldás, hogy még ezt a vizsgálatot is megvonjuk vagy megvonja a kormány.

Korunk során a technika fejlődésével és a munkafolyamatokba bekerülő mérgező anyagok hatására egyre inkább előtérbe került a munkahelyek egészségkárosító hatásának kiküszöbölése. Azt pedig ne felejtjük már el, tisztelt képviselőtársaim, hogy a dolgozó egészségének megőrzése igen jelentős nemzetgazdasági hatással bír.

Néhány példa a teljesség igénye nélkül. Ha valaki magas vérnyomásban szenved, azt a dolgozót nem lehet kitenni olyan veszélynek, hogy magasban vagy nehéz fizikai munkát végezzen. Egy fertőző bőr- vagy tüdőbetegségben dolgozó sem dolgozhat, mondjuk, közétkeztetéssel foglalkozó cégnél. Ki tudja, hogy a Fülöp-szigetéről, Indiából, illetve teljesen mindegy, isten tudja, milyen területekről ideimportált vendégmunkások milyen fertőző betegséget titkolnak el, illetve viselnek magukban. De akár sorolhatnánk számos példát vérkeringési problémákra. Például egy indiai buszsofőr majd rosszul lesz, mert keringési zavarai vannak vagy magas vérnyomása, ezzel kockáztatva az utasok egészségét és a közlekedésben részt vevőket. Ha ezeket a példákat egy kis fantáziával fűszerezzük, akkor órákig lehetne sorolni.

A kormány munkaalapú társadalmát a lakosságcsere végrehajtásáról szól. 2011-ben összesen 143 ezer külföldi állampolgár tartózkodott az országban, számuk a 2022-es népszámlálási adatok alapján 52 százalékkal, 218 ezerre nőtt. Ezen belül megduplázódott a kínaiak száma, az indiaiak száma pedig még ennél is nagyobb arányban nőtt. Folyamatosan nő tehát Magyarországon a dolgozó külföldi munkavállalók száma, már most is 200 ezer körüli vendégmunkás tartózkodik hazánkban, miközben közel 1 millió magyar hagyta el az országot, és gazdasági menekültként dolgozik más nyugat-európai országokban.

A törvényjavaslat bevezetője szerint akkor tartózkodhat vendégmunkás Magyarországon, ha a magyar társadalom érdekét szolgálja. Hát, álláspontunk szerint azonban egyáltalán nem a magyar emberek érdekeit szolgálják, mert a bérek letörésével felgyorsítják a magyar munkaerő elvándorlását.

Tisztelt Ház! A Mi Hazánk Mozgalom azt szeretné, hogy a magyarok térjenek haza, és ne a Fülöp-

szigetéről vagy teljesen más területekről jöjjenek tömegesen vendégmunkások.

Véleményem szerint a kormány maga sem tudja, mit kezdjen a saját maga által előidézett helyzettel. Bizonytalanságát az jelzi, hogy október 5-én a vendégmunkástörvényt a háborús veszélyhelyzetre hivatkozással vonta vissza, miközben a júniusi elfogadáskor is fennállt a háborús veszélyhelyzet. A visszavonulás valódi oka, hogy saját szavazóbázisukban is nagy népszerűtlenségnek örvend a jelenség, továbbá országszerte komoly felzúdulást váltott ki a helyiekből, hogy az akkumulátorgyárok mellett munkásszállókat alakítanak ki.

Kifogásoljuk azt is, hogy a kormány sem most, sem a vendégmunkástörvény esetében nem konzultált az érintett szakszervezetekkel, minden bizonnyal azért, mert a szakszervezetek tudják, hogy a magyar dolgozóknak mennyire káros a törvény, és milyen igényeik lehetnének. Továbbá az is probléma, sőt probléma lesz, hogy az amúgy is hadilábon álló egészségügyi ellátórendszer tovább terhelődik a sok vendégmunkásnak köszönhetően.

Véleményünk szerint hiába tűnik szigorúnak az új törvényjavaslat, tele van szándékosan kétértelmű, félreérthető és a gyakorlatban kijátszható passzusokkal, ezért a gyakorlati végrehajtását kérdésesnek tartjuk. A törvényjavaslat értelmében harmadik országbéli állampolgárok csak a magyar állam által meghatározott célból, jogcímen és feltételek teljesülése esetén, a magyar állam ilyen döntése alapján átmenetileg tartózkodhatnak és vállalhatnak munkát Magyarországon. Álláspontunk szerint azonban a tartózkodás jogcímei közül a gyógykezelés céljából, nemzeti érdekből, családi együttélés biztosítása céljából vagy humanitárius ok miatt meglehetősen szubjektív elbírálás alá eshet, és nem vagyunk biztosak abban, hogy nem lehet majd kijátszani ezeket. Ismerve a kormány gondolkodásmódját, lesz majd bőven szubjektív elbírálás.

Kifogásoljuk azt is, hogy az általános vízumkötelezettséget a kormány rendeletével adott esetben felülírhatja, hiszen tudjuk, hogy a kétharmad plusz a veszélyhelyzet, annak az az eredménye, hogy bármit felülírhatunk, bármit megtehetünk.

De nézzük tovább! A vendégmunkások tartózkodási engedélye legfeljebb három évre szól. Ebben tehát semmi pluszszigorítás nincs a júniusban elfogadott törvényhez képest. Ugyanakkor a törvényjavaslat szerint ezen túlmenően is kérelemmel fordulhat a tartózkodási engedély meghosszabbítása iránt, amiből számunkra az következik, hogy amennyiben a multik érdeke úgy kívánja, újabb kettő-három évre kaphatnak majd engedélyt.

(20.30)

Sajnos a törvénymódosítás ezen része sem meglepő, de inkább sajnós mulatságos vagy tragikomikus. A törvényjavaslat szerint a beruházás végeztével a foglalkoztató köteles felhívni a vendégmunkás figyelmét arra, hogy hat napon belül hagyja el Magyarországot.

Ha ennek a kérésnek a foglalkoztató nem tesz eleget (*sic!*), megbírságot adják. Na, és akkor mi van? Attól, hogy megbírságot adják, fizikailag még itt lesz köztünk! Hiányoljuk azonban azokat a rendelkezéseket is, hogyan fogják megakadályozni, hogy a vendégmunkás megpróbál ez alól majd kibújni, és adott esetben más uniós országba szökik.

A törvényjavaslat alapján a vendégmunkásoknak be kell tartaniuk a társadalmi együttélés normáit, különben azonnal el kell hagyniuk az országot. Ha önként nem megy, el kell távolítani őket. No de kifogásoljuk azt, hogy a törvényjavaslatban nincsenek meghatározva az együttélési normák. A kormány, szokásához híven, rendeletben fogja majd azokat szabályozni. Tehát a részletszabályok sosem derülnek ki számunkra, hogy valójában mit fognak tartalmazni, mert valószínűleg majd a helyzethez igazítva, ad hoc jelleggel fognak azok megszületni. Álláspontunk szerint ez azonban túl enyhe szabályozás, mert nemcsak törvényileg meghatározott bűncselekménnyel lehet az együttélés szabályai ellen véteni.

Nem értünk egyet azzal sem, hogy a harmadik országbeli vendégmunkások végzettségét ezentúl gördülékenyebben fogadják majd el, mert ez azt vetíti előre, hogy az akkumulátorgyárok építésénél sem a magyar mérnökök, illetve egyéb munkások fognak dolgozni.

A törvényjavaslat alapján a magyar munkahelyek elsősorban, első helyen a magyarokat illetik meg - nyilván, hát ez a minimum -, ezért minden egyes álláshely esetében meg kell vizsgálni, hogy van-e magyar munkavállaló; ha nincs, akkor lehet vendégmunkást foglalkoztatni. Pártunk munkaügyi szakpolitikájához érkezett bejelentések alapján azonban ez a gyakorlatban nem működik. Vagy nem hirdetik meg az állást, vagy az egész csak színlelt álláshirdetés, mert már előre le van szervezve, hogy például Ázsiából jönnek betölteni a helyeket. De az is előfordul, hogy konkrétan magyarokat rúgnak ki azért, hogy külföldi vendégmunkásokat alkalmazzanak. Ez elfogadhatatlan, és ha ilyenre fény derül, azt elképesztő módon és példátlanul büntetni kell!

Nézzük az idevonatkozó képzéseket is! A felsőoktatásban szerintünk nem csak a felvételt és a tandíj megfizetését kellene igazolni, hanem akár havi rendszerességgel azt is, hogy valóban részt vesz-e a jelenléti oktatásban. Ha a külföldi tanuló meghaladja a megengedett mulasztható órák számát, akkor azonnal szüntessék meg a tanulói jogviszonyát!

A törvényjavaslat szerint az okmányok elhagyása esetén egyszeri utazásra jogosítót ad ki Magyarország. Kérdéses azonban, hogy minden esetben ujjlenyomathoz vagy arcfelismeréshez kötik-e ezt. Információk szerint például az ételfutárok között előfordul olyan, hogy több külföldi tartózkodik és dolgozik Magyarországon ugyanannak az embernek az irataival. Ehhez még nem is kell nagy fantázia.

Egy gyermek születésénél, amennyiben az apa harmadik országbeli állampolgár ideiglenes tartózkodással, az anya pedig magyar állampolgár, a születendő gyermek az anya által magyar állampolgár lesz.

De mi lesz akkor, ha az apának lejárt a tartózkodási engedélye? Nagyobb eséllyel kaphatja majd meg a tartózkodási, illetve a letelepedési engedélyt? Erre határozott választ szeretnénk kérni és kapni.

Nem lehet elmenni amellett sem, hogy vendégmunkásként főleg egészséges felnőtt férfiak, családjuk nélkül érkeznek és tartózkodnak két-három évig Magyarországon, akik elvileg elzárt területen élnek, a munkahelyeken azonban lehetnek magyar női dolgozók, akik fokozott veszélynek, zaklatásnak vannak kitéve.

Arról nem szól a törvényjavaslat, hogy a vendégmunkástól erkölcsi bizonyítványt, illetve a büntetlen előéletéről bármiféle igazolást kérhet-e a magyar állam. De nagy valószínűséggel hiába kér, nem kap. Ez rendkívül méltatlan a magyar honfitársainkkal, dolgozóinkkal szemben, akik ha nem tudnak produkálni erkölcsi bizonyítványt, akkor bizonyos munkahelyeken nem dolgozhatnak.

Összességében tehát a Mi Hazánk Mozgalom sem a múltkori vendégmunkástörvényt, sem pedig a jelenlegi törvényjavaslatot nem tudja elfogadni. Miniszterelnök úrral ellentétben mi nem az összeszerelő üzemekre és akkumulátorgyártásra szeretnénk a jövő gazdaságát építeni Magyarországon; a Mi Hazánk hazai feldolgozóiparra épülő, önálló nemzetgazdaságot építene ki, ahol nincs szükség vendégmunkásokra. Azt szeretnénk, ha a magyar kis- és középvállalkozói szektort támogatná az állam azokkal a százmilliárdokkal, amivel jelenleg az akkumulátorgyárakat támogatja.

Célunk, hogy hazajöjjenek a Nyugat-Európában dolgozó magyarok, és a jövő gazdasága a magyar dolgozók szorgalmára, tehetségére, erkölcsi és anyagi megbecsülésére épülne. A Mi Hazánk Mozgalom Virradat-programja erről szól, ezt kínálja, hogy a külföldön élő magyar honfitársaink hazajöjjenek, és ne a telepített vendégmunkásokra alapozzuk a jövőnket. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Mi Hazánk soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Keresztes László Lóránt képviselő úr. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr, illetve tisztelt Képviselőtársaim! Kormánypárti képviselőtársaim, megkérdezném önöket, továbbra is fenntartják-e, hogy az lenne a nemzeti politika, amit önök az elmúlt sok-sok évben képviselnek, és aminek ez lett a következménye, amiről most vitatkozunk. Látható ugyanis, hogy önök sok éven keresztül - és ezt meg is fogalmaztuk itt nagyon sok alkalommal - egy neoliberais felfogással alacsonyan tartották a béreket, sok szempontból megfosztották a jogaiktól a magyar munkavállalókat, és így százazreket kényszerítettek elvándorlásra. Ez a legsúlyosabb tragédia, ami a nemzetet érte, és ma is a legsúlyosabb kihívás,

hogy ilyen óriási mértékben vándoroltak el a magyar fiatalok.

Tisztelt Képviselőtársaim! Családok ezrei szakadtak szét e miatt az elhibázott neoliberais gazdaságpolitika miatt, amit önök folytattak. És most ennek a következményeként jól láthatóan munkaerőhiány alakult ki Magyarországon, és önök elkezdtek egy olyan iparstratégiát megvalósítani, ami egyértelműen idegen érdekeket képvisel. Ezért önök rohamtempóban, tömegével akarnak idegen vendégmunkásokat betelepíteni Magyarországra. Jól látható, hogy ez ellen nemcsak az ellenzéki érzelmű, hanem a kormánypárti szavazók is szeretnék felemelni a szavukat, ezért önök most gyakorlatilag megpróbálnak magyarázkodni, és próbálnak ilyen tüneti kezeléssel élni.

Tisztelt Kósa Képviselő Úr! Ön a felszólalását egy fogalommagyarázattal kezdte. Azt próbálta megmagyarázni, hogy a tömegével betelepített vendégmunkások nem migránsok lennének, holott egyértelműen ki kell mondani, hogy ezzel az iparstratégiával és ennek a kiszolgálásával, az idegen gazdasági érdekek kiszolgálásával párhuzamosan önök tömeges betelepítést hajtanak végre, tömeges migránsbetelepítést hajtanak végre.

Tisztelt Kósa Képviselő Úr! Az ön fogalommagyarázatát, ezt a vitát, azt gondolom, viszonylag gyorsan le lehet zárni, hogy ki számít migránsnak és ki számít vendégmunkásnak. Úgy gondolom, hívjuk ehhez segítségül a Fidesz 2009-es európai parlamenti programját; ugye, abban az időszakban önök kicsit még őszintébbek voltak, még írtak programot. Így fogalmaz a Fidesz európai parlamenti programja 2009-ben: „A Fidesz elsődlegesnek tartja, hogy Magyarország a majdani közös európai bevándorláspolitika keretében aktív migrációpolitikát folytasson, konkrét elképzelésekkel, határozott célokkal. Támogatjuk Magyarország munkaerő-szükségletének függvényében olyan migránsok hosszabb-rövidebb távú munkavállalását, illetve letelepedését, akik esetében sikeresen elősegíthető a magyar társadalomba való beilleszkedés.” Tehát ez a 2009-es Fidesz-program. Önök akkor már pontosan tudták, hogy egy ilyen gazdaságpolitikát fognak folytatni, ennek az lesz a következménye, hogy százezrével vándorolnak el a magyar fiatalok, és ezt önök migránsként idegen munkavállalók tömegének a betelepítésével, behívásával és - itt még őszintén fogalmaztak - letelepítésével akarják pótolni.

Mi azt gondoljuk, hogy ez nem nemzeti politika, és ha magát a kormány nemcsak hívná nemzetinek, hanem nemzeti politikát folytatna, akkor azért tenne meg mindent, hogy a kényszerűségből elvándorolt magyarok százezeinek adják meg a visszatérés lehetőségét, és nem egy olyan politikát folytatnának, hogy tömegével hívjanak be vendégmunkásokat.

Rétvári államtitkár úr beszélt általában a migráció kérdéséről. Szeretném emlékeztetni tisztelt államtitkár urat, hogy 2015-ben mi figyelmeztettük a Fideszt, hogy - az önök szóhasználatával élve - ne csináljon migránsgettót Pécs mellett és egyébként Sormás mellett. Emlékszik még talán államtitkár úr, hogy

amikor önök hoztak egy döntést, egy olyan diktátumot, amelyet az érintett település és térsége a Közlönyből ismerhetett meg, miszerint egy migránstáborot akarnak létrehozni Pécs mellett egy Martonfa nevű kistelepülés közigazgatási területén, akkor az önkormányzat és természetesen az ott élő emberek is kiálltak, mi is ott voltunk, és tüntettünk a kormányzati diktátum ellen.

(20.40)

Akkor a helyi fideszes képviselők minket populizmussal vádoltak, és azt rótták fel nekünk, hogy miért akarunk mi ellene menni annak a szempontnak, amit önök képviselni akarnak, hogy néhány ezer migránsnak önök ilyen lehetőséget adnak, hogy ott egy befogadótáborban éljenek. Tulajdonképpen, tisztelt államtitkár úr, ha akkor nem sikerül ilyen erőteljesen ez a lakossági ellenállás és nem ilyen eredményes az a tüntetés, akkor önök megvalósították volna azt, amivel egyébként nagyjából mindenki mást vádolnak.

Osszességében pedig a migrációval kapcsolatban azt el tudom mondani, tisztelt államtitkár úr, hogy nagyon sok dologban természetesen egyetértünk, és egyet is értettünk az Európa felé látható, induló és megvalósuló tömeges migrációval kapcsolatban. Mi mindig azt képviseltük, én magam egyébként Brüsszelben is szó szerint mindig úgy érveltem, hogy a bevándorláspolitikát mindig nemzeti hatáskörben kell tartani, az illegális migrációt meg kell állítani és Európa külső határait meg kell védeni, és olyan fejlesztéspolitikát, olyan támogatáspolitikát kell végrehajtani, amelynek az lehet a célja, hogy mindenki a szülőföldjén tudjon boldogulni. Én magam amikor a régiók bizottságának a tagja voltam, megtapasztaltam azt az álszentséget, ami az európai politikai elitben tetten érhető, hogy bizony ebben a tömeges migrációban, ami idegen kultúrkörből érkezik Európába, bizonyos politikai szereplők egy nagyszerű gazdasági lehetőséget láttak, mert így gondolták vagy így látták megvalósíthatónak, hogy az európai multinacionális cégek olcsó munkaerőhöz juthatnak.

Én egyébként már akkor, a brüsszeli vitákban felhívtam a figyelmet arra, hogy ez egyfelől egy súlyos tévedés, másfelől pedig még a kibocsátó országokkal is szembemegy, végtelenül álszent és elfogadhatatlan álláspont, hiszen látható, hogy a különböző geopolitikai játszmák miatt vagy éppen az éghajlatváltozás hatásai miatt a kibocsátó országok a társadalmuknak, mondhatjuk, a legfiatalabb részét veszítik el, azokat az embereket, azokat az embertömegeket, akikre szükség lenne ahhoz, hogy egyáltalán államot lehessen építeni ezekben a kibocsátó térségekben. S bizony látható és tetten érhető az integráció kudarca, ami európai nagyvárosi térségekben gyakorlatilag minden nap érzékelhető.

Úgyhogy ebben a kérdésben én egyetértek önökkel, ennek a fajta idegen kultúrkörből érkező tömeges migrációnak valóban megálljt kell parancsolni, és ezzel kapcsolatban őszintén kell, kellene beszélnie az

európai politikai elitnek is. S hozzáteszem, őszintén kell beszélni a migrációt kiváltó okokról, alapvetően a különböző geopolitikai problémákról, amiben egyébként szerepe van a Nyugatnak, szerepe van az Egyesült Államoknak, szerepe van Nyugat-Európának. Beszélni kell az éghajlatváltozásról, beszélni kell a mezőgazdasági termelés lehetőségeinek a csökkenéséről, az ivóvízhiányról. S egyértelmű, hogy ebben, az ilyen módon közösen megvalósítható fejlesztéspolitikában Magyarországnak is részt kell venni, és mindent meg kell tenni annak érdekében, hogy a migrációt kiváltó okokat csökkenteni lehessen, és elejét vegyük annak a folyamatnak, ami több millió, sok millió, sok tízmillió embert klímamenekültté tehet. Ebben valóban van együttműködési kényszer, de következetesek voltunk és következetesek vagyunk most is abban, hogy a bevándorláspolitikát nemzeti hatáskörben kell tartani, ezért ahogy mindig is elutasítottuk, most is elutasítjuk a bevándorlási kvótákat.

De tisztelt államtitkár úr, azzal együtt, hogy egyetértünk, hogy milyen terrorveszély alakult ki sok európai nagyvárosban és hogy ez milyen módon függhet össze az ellenőrizetlen migrációval, én szeretnék végre egy tisztességes és világos, egyenes magyarázatot kapni arra, hogy hozhatta meg a kormány azt a döntést, hogy 1700 elítélt külföldi embercsempészt kiengedtek a magyar börtönökből olyan módon, hogy most igazából meg sem tudják mondani, hogy hol vannak ezek az embercsempészek, meg sem tudják mondani, hogy ezek az embercsempészek nem folytatják-e ugyanott azt a tevékenységet, ahol éppen elkapták őket. Mi a magyarázat arra, hogy a kormány ezt a lépést megtette? Ön védeni próbálja, tisztelt államtitkár úr, azt a kormányzati döntést, hogy anyagi okok miatt ezeket a veszélyes embereket, az elítélt embercsempészeket kiengedték, és megadták a lehetőséget, hogy megismételjék a cselekedeteiket? Én azt gondolom, hogy nem felénk, hanem a magyar társadalom felé végre tartoznak egy világos és egyenes magyarázattal, hogy miért tették ezt meg. S arra is választ várok, államtitkár úr, hogy meddig kívánják folytatni ezt a folyamatot, hány veszélyes elítélt külföldi embercsempészt fognak még kiengedni a magyar börtönökből.

Zárásként engedjenek meg annyit, hogy az, amit önök folytatnak, semmiképpen nem tekinthető patrióta gazdaságpolitikának, patrióta iparpolitikának, hogy idegen, jellemzően távol-keleti gigantikus cégeket hívnak be tömegével Magyarországra, olyan cégeket, amelyek elképesztő mértékben használják föl a természeti kincseinket, betonozzák le a termőföldet, használják fel a vízkincsünket, s mindezt úgy, hogy elképesztő különböző gazdasági kedvezményeket és támogatásokat kapnak. Az nem patrióta gazdaságpolitika, hogy nem is százmilliárdos, hanem már ezermilliárdos nagyságrendben építenek infrastruktúrát, adnak támogatást ezeknek a cégeknek úgy, hogy ezek a cégek idehozzák a szennyezést, de kiviszik az országból a profitot. És az sem patrióta gazdaságpolitika - ezt már említették képviselőtársaim -, hogy ezen cégek munkaerőigényének a kielégítéséhez tömegével hívnak idegen

vendégmunkásokat, és úgymond nagyobb támogatásban részesítik őket, akár ha csak a lakhatás feltételeit nézzük, mint amit a magyar munkavállalók láthatnak. Ez elfogadhatatlan, tisztelt államtitkár úr.

Én is azt tudom mondani, hogy egy nemzeti kormány azon dolgozna, hogy valóban patrióta gazdaságpolitikát alakítson ki, olyan beruházásokat támogasson, amik nem élnek föl a természeti kincseinket, amik nem teszik tönkre a termőföldet, amik nem élnek föl a vízkincsünket. S azért kellene dolgoznia egy nemzeti kormánynak, hogy megadja a lehetőséget annak a több százezer magyar fiatalnak, akik kényszerűségből elmentek Magyarországról, hogy hazatérhessenek és itthon vállalhassanak gyereket, itt alapíthassanak családot és itthon tervezhessék meg a jövőjüket. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként jelentkezett független képviselői felszólalás következik. Megadom a szót Varga Ferenc képviselő úrnak. Parancsoljon!

VARGA FERENC (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Van, aki ki meri mondani és van, aki nem, de a versenyképességünk az olcsó munkaerőn alapszik. Bizonyára a fideszes képviselőtársaknak ismerős ez a mondat, mert ez az önök háza tájáról származik. A másik mondat pedig, ami eszembe jutott, hogy ne azt figyeljük, amit mondok, hanem amit csinálók. Ezt pedig az önök nindzsakormányának a nindzsa-miniszterelnöke mondta.

Tulajdonképpen ez a két mondat szerintem tökéletesen leírja a mostani saját maguk által okozott vendégmunkáshelyzetet, amit mondhatni, hogy önök vendégmunkásbizniszként kezelnek. Ugyanis az elmúlt időszakban a kormány szövetséget kötve a nagyvállalatokkal és a nagytőkével a versenyképességünk alapját az alacsonyan fizetett és nyomorban tartott munkaerőre alapozta. Filléres adókkal, milliárdos állami támogatásokkal becsábították az országba a külföldi nagyvállalatokat, először főleg a németeket, most meg már sajnos főleg a kínai cégeket. A magyar munka pedig olcsó volt, nem került sokba, sem a minimálbér, sem az átlagbérek nem követték az Európa-rekorder inflációt. Amíg a nagyvállalatok filléres adókat fizettek vagy egyáltalán nem fizettek, addig a magyar dolgozók bérét számtalan adóval és járulékkal sújtották. A boltok pénztárainál és a benzinkutaknál megfizettették a világrekorder 27 százalékos áfát, aztán jött a rezsiemelés és jött az orbáni infláció.

Így lettünk az Orbán-kormány 13 éve alatt árakban elsők, fizetésekben pedig utolsók az Európai Unióban, és így lett magasabb a román minimálbér és átlagbér is a magyarnál. Mi, magyarok a világ minden táján bizonyítjuk tehetségünket és rátermettségünket, csak éppen az a helyzet, hogy a saját hazánkban nem becsülnék meg minket. Így kényszerült több mint 600 ezer honfitársunk az Európai Unió más tagországaiban munkát vállalni, mert itthon már nem tudta eltartani önmagát és a családját.

Az önmagát nemzetinek hazudó kormány pedig az előttünk fekvő javaslattal buktatja le saját magát, hiszen önök nem a hazatérő magyarok munkájára számítanak, hanem olcsó harmadik országbeli, végletekig kizsákmányolt vendégmunkásokat hoznak hazánkba, hogy a magyar béreket leszorítsák. A külföldön dolgozó magyaroknak pedig maradnak a hazaváró irodák. Hát ez az a szerencsétlen próbálkozás, amivel a kormány hazahozná a magyarokat. Bizonyára már önöknek is ciki volt az, hogy vendégmunkás-alapú társadalmat építenek, és ki kellett találniuk valamilyen kommunikációs fogást, hogy legalább a saját szavazóikkal elhitessék azt, hogy önök a hazatérő magyarok munkájára is számítanak. Azt gondolom, hogy ezt önök sem gondolhatják komolyan.

Ha eddig nem jöttek még rá, akkor segíték, hogy miért jönnének haza a külföldi magyarok. Hát első sorban a magasabb bérekért. Akkor jönnének haza, ha biztonságban tudhatnák önmagukat és a családjukat, ha nem kellene attól félniük minden hónapban, hogy miből fizetik ki a rezsit, a növekvő élelmiszerárakat és a világrekorder áfával terhelt gyermeknevelési cikkeket.

(20.50)

Akkor jönnének haza, ha önök képesek lennének pozitív jövőképet adni nekik, és még az itthon maradt embereknek is. De sajnos ez a pozitív jövőkép a vendégmunkásokkal leszorított munkabérekkel szerte is foszlik, ugyanis miközben Orbán Viktor a migrációt a magyarokra leselkedő egyik legnagyobb veszélynek tekinti, aközben Orbán Viktor kormánya a magyarok háta mögött azon dolgozik, hogy minél több vendégmunkást hozzon az országunkba. Az a kormány, amelyik telerakta az országot óriásplakátokkal, amikre felírta: „Ha Magyarországra jössz, nem veheted el a magyarok munkáját!” ahelyett, hogy európai béreket garantáló munkahelyeket teremtené a magyaroknak, inkább állami milliárdokból támogat olyan akkugyárakat és üzemeket, amelyekben főleg EU-n kívüli munkavállalók, kínaiak, vietnámiak, mongolok és Fülöp-szigetiek fognak dolgozni. Tehát a mondat mára kiegészült: ha Magyarországra jössz, nem veheted el a magyarok munkáját, mert azt az Orbán-kormány önként és dalolva odaadja neked.

Amíg a kormány jól jár, hisz lesz majd némi adóbevétele, amit el lehet majd lopni, amíg a fideszes munkaerő-közvetítő cégek jól járnak, mert minden egyes vendégmunkáson komoly profitra tesznek szert, amíg a távol-keleti gyártók is örülnek, bár bizonyára nem nagyon értik, hogy miért éri meg a magyaroknak magyar adóforintokból támogatniuk olyan távol-keleti beruházásokat, amikben főleg távol-keleti emberek fognak dolgozni és távol-keleti óriáscégek tehetik zsebre a profitot, addig az akkugyárakkal tönkretett magyar városok és a jól fizetett munkahelyek nélküli magyarok fognak rosszul járni. Nekik ugyanis nem születnek új munkahelyek, ők nem fognak semmivel sem jobban keresni, mint eddig, sőt.

A vendégmunkások úgy érkeznek országunkba, hogy a külföldi munkaerő-közvetítő cég 1-1,5 millió forintért cserébe hozza őket ide, amit ők nyilvánvalóan hitelből finanszíroznak. Ez a külföldön felvett hitel gyakorlatilag egyvalamire garancia: hogyha egy vendégmunkás idejön az országunkba dolgozni, akkor ő tényleg dolgozni jön, és önök meg jól meg is dolgoztatják őket a magyar munkajogi szabályok kijátszásával; orrvérzésig dolgoztatják ezeket a vendégmunkásokat.

De hogy mi ezzel a problémám? Az - és ezt egyébként már nagyon sok munkaerő-közvetítő cég vezetője is elmondja -, hogy egy vendégmunkás az országunkban 30-40 százalékkal többet dolgozik, mint a magyar munkaerő. Vizsgáljuk meg, hogy ez miért probléma akkor, ha egy profitorientált vállalatról beszélünk, ahol dolgozik magyar melós, meg dolgozik vendégmunkás is. Hát, azért, mert a magyar munkásnak vannak természetből fakadó kötelezettségei, például gyermeke van, vagy beteg lesz, vagy bármi közbejöhét, amiért szabadságra kell mennie, a vendégmunkásnak pedig sajnos nincsen a családja, távol van, neki nincs szüksége a munka és a magánélet egyensúlyára. Ez előbb vagy utóbb oda fog vezetni, hogy akkor, amikor majd leépítésre kerül sor egy gyáron belül, akkor a vállalatok sajnos a magyar munkaerőt fogják majd eltanácsolni, elbocsátani, aki, ha beteg, szeretne meggyógyulni, és legalább egyszer egy évben hosszabb szabadságra menni, esetleg nyaralni. Magyarul: az Orbán-kormány gyakorlatilag elérte, hogy ma már egyetlen magyarnak sincs biztonságban a munkahelye.

Kemény szavakat használnak mind a javaslatban, mind az indoklásban, de ez az önök részéről csak porhintés. Valójában összevont, könnyített eljárásban hozzák majd be a haveri munkaerő-kölcsönző cégeken keresztül az ázsiai és újabban már afrikai munkavállalókat.

Az önök foglalkoztatáspolitikája megbukott, tisztelt képviselőtársak. Az Orbán-kormány munkaalapú társadalomról beszél, de valójában vendégmunka-alapú társadalmat épít. Mi, szociáldemokraták ahelyett, hogy vendégmunkásokat hoznánk hazánkba, a külföldre távozott magyarok hazatérésére és munkájára számítunk, és mi tényleg világos és szigorú szabályozást fogunk bevezetni az Európai Uniótól kívülről érkező munkavállalók számának korlátozására és a magyar bérek megvédésére az érdekében.

A szakszervezetekkel és a vállalkozások érdekvédelmi szerveivel egyetértésben határoznánk meg a Magyarországon, illetve az egyes régiókban, továbbá az egyes foglalkozásokban egyidejűleg foglalkoztatható, Európai Uniótól kívülről érkező külföldiek legmagasabb számát. A hazai munkanélküliség alakulására és összetételére tekintettel meghatároznánk olyan foglalkozási köröket, ahol EU-n kívüli munkavállaló nem lehetne foglalkoztatható. Csak olyan beruházásokat fogunk támogatni állami és uniós forrásokból, amelyek legalább 90 százalékan magyar munkaerőt foglalkoztatnak és európai átlagérték elérése jövedelmet garantálnak. A vendégmunkásoknak meg

kell felelniük a jogszabályban előírt alkalmazási feltételeknek, valamint részt kell venniük az előzetes egészségügyi szűrésen és alkalmassági vizsgálaton.

A vendégmunkásokra a magyar dolgozókra vonatkozó munkavédelmi és munkaidőszabályok, valamint egészségügyi szűrési és ellátási kötelezettségek vonatkoznak, amikről a foglalkoztatónak kötelezően nyilvántartást kell vezetnie. A vendégmunkásokat foglalkoztató munkáltató nem akadályozhatja a szakszervezetek alakulását, illetve az ágazati szakszervezetek helyi működését, tagtoborzását. És azokon a településeken, ahol a vállalatok olyan gyárak építésére készülnek, amelyek nagyobb arányban fognak vendégmunkásokat alkalmazni, népszavazást tennénk lehetővé, így a helyi emberek dönthetnének arról, hogy szívesen látják-e a vendégmunkásokat a lakóhelyük közelében. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Írásban előre jelentkezett felszólalásra a Fidesz képviselőcsoportjából Szatmáry Kristóf képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Lement a vita, és én hadd kezdjem azzal, hogy alapvetően optimistán hallgattam végig itt főleg az ellenzéki képviselők felszólalásait, hiszen talán néhány dologban egyetértettünk, és a legfontosabb dolog talán az volt, hogy szükség van erre a törvényre, még ha abban nem is értünk egyet, hogy ennek a törvénynek a pontos paragrafusai, vagy ahogy önök fogalmaztak: esetleg kikapui vagy bizonyos megfogalmazásai nem jók. Kósa képviselőtársam erre jelezte, hogy természetesen minden módosító indítványt meg fogunk vizsgálni, de abban szerintem alapvetően egyetértettünk, hogy erre a törvényjavaslatra Magyarországon szükség van.

Persze, az a vita lefolytatható, hogy miért is van szükség erre, és ha engedik, itt reagálok néhány ellenzéki képviselő felszólalására. Mindjárt az elején Komjáthi képviselőtársam azzal kezdte, hogy ennek mi vagyunk az okai, hogy egy ilyen, kvázi vendégmunkástörvényt kell hozni, és ezt negatív összefüggésként értelmeztem az ő szavaiból. Én ezt alapvetően másként látom, képviselő úr. Én azt gondolom alapvetően a gazdaságból jövő emberként, hogy azoknak a gazdaságoknak van szüksége a saját munkaerejükön kívül „vendégmunkásokra”, amely gazdaságok jól teljesítenek, azon gazdaságoknak, ahol a munkaerőigény nagyobb, mint az országban meglévő munkaerő mértéke.

Tehát szerintem pozitív összefüggésben értelmezhető az, hogy ennek a törvénynek a megszületésére szükség van, hiszen Magyarország az elmúlt 10-12 évben azzal büszkélkedhet - kis túlzással, és tudom, hogy a területi eltérések ebben jelentősek, de meg merem kockáztatni -, hogy ma Magyarországon aki akar, az tud dolgozni, talál munkahelyet. Igaz az, hogy ez nem igaz az ország minden kistérségére, de összességében ez a mondat szerintem közel áll az igazsághoz, és ez annak az eredménye, hogy a mostani

kormány azt a célkitűzést fogalmazta meg, és nemcsak megfogalmazta, hanem meg is valósította, hogy gyakorlatilag egymillió munkahelyet hozott létre, és gyakorlatilag a teljes foglalkoztatáshoz közeli - tudjuk azt, hogy gyakorlatilag 3 százalék körüli munkanélküliségnél használják a közgazdászok ezt a jelzőt - állapotot elérte. De a magyar gazdaság nem állt meg ezen a ponton, hanem a magyar gazdaság - és erről is vitatkozhatunk, hogy helyesen vagy nem helyesen - tovább próbálja fejleszteni a saját struktúráit és részben hazai - itt is vitatkozhatunk -, részben külföldi beruházások jönnek Magyarországra, amelyeknek további munkaerőigényre van szüksége. Itt egy ország eldöntheti azt, hogy leállítja a gazdaság fejlesztését, avagy azt a munkaerőt, amelyet nem tud saját forrásból biztosítani, nagyon szigorúan szabályozott körülmények között külföldről próbálja behozni.

A vita nagy része arról szólt egyébként - amiben, azt gondolom, akár még közös nevezőt is találhatunk -, hogy milyen feltételekkel és hogyan lehet Magyarországra külföldről, harmadik országból munkaerőt behozni, mert ha igaz az az állítás, hogy a gazdaságnak erre szüksége van, és igaz az az állítás, hogy ezekre a munkahelyekre alapvetően olyan munkaerőt lehet csak behozni, amely helyekre Magyarországról, illetve az európai uniós struktúrák miatt az Európai Unióból nem találnak munkaerőt, akkor az az alapvető vád, amelyik elhangzott, ebből a szempontból, én azt gondolom, tényleg inkább csak ilyen hangulatkelés, hogy itt magyar munkaerő elől veszik el a munkát.

(21.00)

Aki a gyakorlatban valaha próbálta már, hogy egy harmadik országbeli munkaerőt hogyan lehet Magyarországra behozni - éppen beszélgettünk képviselőtársammal -, nekem a saját cégemben volt egy ilyen, egy angol munkaerőt - most harmadik országnak számít - próbáltunk fölvenni a céghez, és nem volt egyszerű. Tehát, képviselőtársaim, egyszer valaki próbálja ezt végigcsinálni, hogy harmadik országbeli munkaerőt behoz. Egyáltalán nem volt egyszerű. Nagyon komolyan hirdetni kellett az állást, meg kellett várni, amíg erre jelentkeznek a munkaügyi központon keresztül. Tehát, ha valaki azt állítja, hogy itt ezzel nagyon lehet játszani, az szerintem a gyakorlatban illetéges nem csinált végig.

Ez mindjárt egy cáfolat is arra, amit képviselőtársaim egy része itt elmondott, hogy ez a vendégmunkáskérdés csak a nagyvállalatokat érinti. Képviselőtársaim! Ha a statisztikák mögé néznek, lehet, hogy egy jelentős részük valóban nagy külföldi beruházóhoz jön, de nagyon sok olyan, ha nem is kis-, de inkább közepes magyar vállalkozó van - a mezőgazdaságtól az élelmiszer-feldolgozáson át -, ahol 10-20-30 ilyen vendégmunkás dolgozik, ami igenis pontosan azért van így, mert előre akarnak lépni, és azon a területen, ahol az üzemük van, egyszerűen nem találnak nagyobb munkaerőt.

Egy másik komolyabb vitapont volt, amit én most nem nyitnék ki, mert szerintem mindenki érti, hogy

mi a különbség a migráns és a vendégmunkás között, aki nem érti, az inkább nem akarja érteni a különbséget szerintem. Tehát egy illegális bevándorló, akit a magyar kormány határozott álláspontja szerint meg kell állítani az Európai Unió külső határainál, azt összeszemosni egy rendezett, szigorú feltételekkel bejövő vendégmunkás határozott időben való itt tartózkodásával, azt én gazdasági szempontból tényleg csak hangulatkelésnek tudom fölfogni. A kettő szerintem egyáltalán nem keverhető össze.

Összességében, természetesen lehetnek javaslatok, lehet ezt pontosítani, akár még szigorítani is a részletszabályokat, de összefoglalva, végighallgatva a vezérszónoki felszólalásokat, annak az örömmnek adok hangot, hogy alapvetően abban szerintem mindenki egyetértett ebben a teremben, még ha kritikái éllel is szólt hozzá, hogy egy ilyenfajta törvényre szükség van. Az is megállapítható, hogy ha szükség van rá, akkor azért van szükség, mert a jelenlegi jogszabályokhoz - pontosan amiatt, mert a magyar gazdaság és a magyar társadalom ezzel a problémával most szembesül -, a jelenlegi szabályozáshoz képest egy jóval szigorúbb szabályozás kerül bevezetésre. Tehát azal semmiképpen sem lehet vádolni a javaslatot, hogy itt bármiféle lazítást fogalmazza meg ezen a területen.

Talán Keresztes képviselőtársamnak arra a fölvetésére, hogy egy 2009-es programban milyen szóhasználatot használt a Fidesz - bár elismerem, lehet, hogy ez így van, biztos megnézte a képviselő úr -, azért jelezném, hogy a magyar társadalom és benne a magyar politika is a migránssal mint illegális bevándorlóval 2015-ben szembesült, és az a szóhasználat, amelyet ma már tapasztalati úton is a magyar társadalom, a magyar politikum és így a jogalkotók is meg tudnak különböztetni, ez 2009-ben még teljesen más összefüggésben volt értelmezhető. Tehát annyit engedjen meg, hogy ma már, azt gondolom, ahogy Magyarországon, az Európai Unióban is mindenki pontosan tudja, hogy mi a különbség. Sajnos testközelből megtapasztalta ezt Magyarország is, és Nyugat-Európa jó néhány országa megtapasztalta azt, hogy mi a különbség egy illegális bevándorló és egy szabályozott kerek között bejövő vendégmunkás között.

Tehát egy szó mint száz, szerintem ennek a mai vitának annyiban mindenképpen van alapja, abban egyetérthetünk, hogy szükség van ennek a jelenségnek, tehát a vendégmunkások jelenségének a szabályozására. Talán abban is egyetérthetünk, és talán kijelenthető, hogy ez a magyar szabályozás Európa legszigorúbb ilyen szabályozása lesz.

Ennek összefüggésében én azt gondolom, hogy a tisztelt Ház mindenképpen jó, hogy ezt a vitát lefolytassa, és reményeink szerint egy olyan törvényt fog elfogadni, amely az igényeknek és Európa legszigorúbb ilyen jellegű jogszabályának az eredményét fogja magán hordozni. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most van lehetőség kétperces felszólalásra. Megadom a

szót Komjáthi Imre képviselő úrnak az MSZP képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

KOMJÁTHI IMRE (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Én azért gondolkodom másképp, mint a kormánypártiak és sok esetben mint az ellenzékiek, mert egy olyan munkahelyről jöttem, ami jó példa. Ott azért magasak a bérek, mert két szakszervezet is van, folyamatosan van bérharc, és van kollektív szerződés, éppen ezért jók a munkakörülmények. Egyike voltam azoknak, akik 2000-ben ezt a kollektív szerződést megalakították, és azóta is ez van a cégnél. Sokkal több juttatást kapnak, mint a munka törvénykönyve alapján.

Amikor kínai tulajdonosa lett ennek a cégnek, akkor nagyon féltünk, mert attól tartottunk, hogy körülbelül az lesz, mint amit most az akkumulátorgyáraknál láttunk, de megértették azt, hogy egészen más munkakultúrából jöttek. Tudják, mit csináltak? Azért nem kell vendégmunkásoknak dolgozni annál a cégnél, ahol dolgoztam, mert elkezdték képezni az embereket. Újraindították Kazincbarcikán a vegyésztechnikus képzést, beindították a Miskolci Egyetemen egy önálló vegyipari folyamatirányító tanszéket, és biztosítják a magyar munkaerőt. Magasak a bérek és jók a munkakörülmények. Erről beszéltem, uraim! Így lehetne itt tartani a magyar munkaerőt, és így lehetne hazahozni a magyar munkaerőt.

Ezért mondtam, hogy önök állították elő ezt a helyzetet, mert azt nem vitatom, hogy többen dolgoznak, nem vitatom, hogy több munkahely van, azt vitatom, hogy nem tesznek semmit azért, hogy azt a munkaerő-tartalékot, azt a jelen pillanatban számszerűsített 226 ezer embert munkába állítsák, azt a 12 ezer fiatal pályakezdőt, akit munkába lehetne állítani, nem látom, amiről Z. Kárpát Dániel is beszélt, azt az átképzési tervet. Ezért mondtam, hogy önök állították elő ezt a helyzetet, és nem látom azt, hogy változtatni akarnának rajta.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kétperces felszólalásra jelentkezett a Mi Hazánk képviselőcsoportjából Dócs Dávid képviselő úr. Parancsoljon!

DÓCS DÁVID (Mi Hazánk): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Így kezdődött valahogy Nyugat-Európában is. Meg kell nézni, hogy a gazdasági növekedésre hivatkozva feláldozták bizonyos országok a saját nemzetüket. Hiszen nézzük meg Svédországot, nézzük meg Franciaország no-go zónáit, nézzük meg, hogy Berlinben a leggyakoribb fiúnév a Mohamed, nézzük meg az Egyesült Királyságot, ahol először London, aztán maga az Egyesült Királyság is elveszett, hiszen egy idegen nemzetiségű ember vezeti azt.

Viszont nemcsak a bérek alacsonyok, amivel távol tudják tartani a hazatelepülő magyarokat, hanem az a hozzáadott érték is, amivel esetleg meg lehetne szólítani a magyar munkavállalókat, hiszen senki nem szeretne egy félfeudális korbba visszalépni a XXI. században. Amikor az internet, a mesterséges intelligencia, az

innováció korát kéne, hogy éljük, akkor önök autóipari összeszerelő üzemekbe próbálják meg toborozni természetesen a külföldi munkaerőt a harmadik, negyedik világbeli országokból.

Egy kereskedelmi rádióban foglalkoztak a témával, ahol a műsorvezetők sarokba szorították a szakértőt, miszerint, ha nem is keresnek többet ezek a migránsok, akiket önök szervezeten idehoznak, de a juttatások által mégis a reálértékük lényegesen meghaladja a magyar munkavállalókéét. Arról már nem is beszélve, hogy adózási szempontból a költségvetés terhére hozzák ide ezeket a munkavállalókat, hiszen ők jobbra az itt keresett pénzt hazaküldik a harmadik, negyedik világba, nem itt költik el. Tehát ezáltal a magyar költségvetésnek is jelentős kárt okoznak.

Nem igazán értjük, hogy a nemzeti konzultáció kormánya miért nem erről kérdezi meg a magyar embereket, miért nem erről kéri ki a magyar emberek véleményét, hogy szeretnének-e a magyar emberek harmadik, negyedik világból érkezett munkavállalók tömegével együtt élni Magyarországon, milyen egészségügyi, kulturális és egyéb kockázatai vannak ennek. Lejárt az időm. Köszönöm szépen a szót.

(21.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ugyancsak kettőperces felszólalásra jelentkezett a Fidesz képviselőcsoportjából Kósa Lajos képviselő úr. Parancsoljon!

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen. Csak szeretném megörvendeztetni Komjáthi képviselőtársamat néhány információval, ami elkerülte a figyelmét.

Debrecen ezt a beruházási boomot úgy kapta, hogy egyébként készült rá. 2010-ben a debreceni szakképzési rendszerben még csak mintegy 5600 diák tanult, ma 14 ezer. Ők fognak elhelyezkedni azokban a gyárakban, amelyek épülnek, és ez a létszámnövekedés folyamatos, mind magyar. Mind magyar. A Debreceni Egyetemre jár durván 30 ezer magyar diák; egyébként 6500 ha jól emlékszem, a graduális képzésben részt vevő külföldi diákok száma, és van még jó néhány posztgraduális diák. A külföldiek mind elmennek. Tehát idejönnek tanulni, de mind hazamennek. Szinte egy-kettő marad elvéve Magyarországon, de a zömükre az jellemző, hogy elmegy. Viszont a debreceni diákok, akik 30 ezren vannak az egyetemen, tömegével keresnek Debrecenben munkát. Ugye, ezek azok a fiatalok, akiket ki kell képezni, hogy egyébként a legkorszerűbb feltételek mellett működő, a kutatás-fejlesztési részlegét is Magyarországra hozó, külföldi befektetésű gyárakban dolgozzanak.

Egyetlenegy jelentősebb, úgymond vendégmunkás-csoport van: annak a török cégnek az alkalmazottai, akik a BMW-beruházást elnyerték. Idejöttek, ott élnek a telephelyen, nem is jönnek onnan ki, felépítik a gyárat, hazamegy mind, nem marad itt egy sem.

Mi tehát igenis törekszünk arra, hogy ne a külföldieknek csináljunk munkahelyet, hanem a magyaroknak. Ezt nézze meg az oktatási rendszerünkben, az egyetemi rendszerünkben, sőt, elárulom önnek, hogy van olyan nagy külföldi befektető, aki egyébként a humán erőforrásait arra használja, hogy a külföldön dolgozó magyarokat keresi meg, hogy jöjjenek oda Debrecenbe dolgozni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ugyancsak kettőperces felszólalásra kért lehetőséget Varga Ferenc képviselő úr, parancsoljon!

VARGA FERENC (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Én nem vagyok naiv, tisztában vagyok azzal, hogy önök tökéletesen tudják, hogy mit csinálnak, és azzal is tisztában vannak, hogy ennek mi lesz majd a végkimenetele, de azért mégiscsak megpróbálnék önökre hatni mint nemzeti kormányra.

Ugye, önök azt mondják, hogy a vendégmunkások nem veszik el a magyar emberek munkáját. Dehogynem. Hogyan ellenőrzik? Hogyan ellenőrzik azt, hogy egy cég mindent megtett azért, hogy magyar munkavállalót felvegyen. Ezt nem tudják ellenőrizni.

Addig, amíg a harmadik országból idehozott vendégmunkások plusz juttatásként megkapják a szállást és az ételt, addig a magyar munkások a saját bérükből fizetik az albérletet meg a megemelkedett rezsziárakat is. Én az elmúlt hetekben Tatabányán és Kisvárdán jártam, és mind a két településen azt tapasztalom, hogy milliárdos - többségében egyébként állami támogatásokból - vendégmunkásszállók épülnek. Nem gondolják, hogy az az összeg, amit önök ráköltötenek a vendégmunkásokra, meg ráköltötenek a szállókra, ha az az összeg esetleg a magyar munkavállalókra lenne költve, vagy béremelésre lenne költve, akkor esetleg az a 600 ezer külföldre távozó magyar is átgondolná azt, hogy távol legyen a családjától, és hazajönné?

Ezért mondom azt, hogy önök mutyiznak, mert önök nagyon jól tudják, hogy hogyan lehetne béreket emelni, tudják, hogy be lehetne vezetni az európai minimálbét, adómentessé lehetne tenni a minimálbét. Tudják, hogy ha megerősítik a szakszervezeteket, akkor a munkavállalók oldalára tudnának állni, de nem ezt teszik, hanem helyette a könnyebb utat választják, és harmadik országbeli munkavállalókat hoznak be, aminek egyetlen oka van, az pedig a profit, a Fidesz-közeli munkaerő-közvetítő cégek és az a NER-rendszer, amit önöknek el kell tartani még abban az orbáni inflációs, romokban lévő gazdasági környezetben is, mint amiben most vagyunk. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szatmáry Kristóf képviselő úrnak jelzem, hogy ebben a körben nincs lehetősége már kettőperces felszólalásra, mert azzal már Kósa Lajos képviselő úr élt a frakciója részéről, ellenben minden további nélkül megváltozhat... *(Jelzésre:)* Ügyrendben meg különösen ne kérjen szót, mert abban jelentkezett be. *(Szatmáry Kristóf:*

Nem, nem.) Úgyhogy most Czomba Sándor államtitkár úr felszólalása következik.

DR. CZOMBA SÁNDOR gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek, Urak! Illetve most már csak urak, az előbb még két hölgyet is láttam. Engedjenek meg néhány leütést, alapvetést, hogy tudjuk, hogy miről beszélünk, és milyen módon szeretnénk ezt a kérdést megközelíteni.

Kicsit rendhagyó módon szeretném megkérdezni azt először is, hogy van-e a teremben olyan képviselő, aki azt mondja, hogy Magyarországon nincs szükség vendégmunkásra, és nem is lesz szükség vendégmunkásra. *(Senki sem jelentkezik.)* Sok jelentkezőt nem látok. Ha ez nincs, akkor innentől kezdve azt gondolom, hogy magáról a törvényről lenne érdemes vitatkozni. Csak zárójelben szeretném megjegyezni, hogy Budapest térségében 38 ezer vendégmunkás dolgozik jelen pillanatban is, országosan nagyjából 110-111 ezer környékén tartunk vendégmunkás-ügyben; és ha ők nincsenek, akkor a magyar gazdaság nem teljesít úgy, ahogy teljesíteni kellene. Ez szerintem egy fontos alapvetés.

Migráns. A migráns jogszerűtlenül tartózkodik Magyarországon, a vendégmunkás pedig jogszerűen. Ez a nagyon egyszerű és határozott különbség a két elem között.

2015 óta többen jönnek haza, mint ahányan elmennek Magyarországról. Ez is többször elhangzott, többféleképpen, szeretném jelezni.

A V4-országok közül Magyarországon a foglalkoztatotti létszám nagyjából 1,8 százaléka vendégmunkás. Ez a lengyeleknél 9,9 százalék, a cseheknél 5,4, a szlovákoknál 3,8 százalék; csak azért, hogy lásuk azt, hogy nagyjából hol tartunk, és egyébként a jó munkáskezekért öldöklő harc folyik. Nemcsak a V4-eken belül, hanem egyébként Nyugat-Európában is.

A következő alapvetés. Azt mondjuk, hogy amíg van magyar munkaerő, addig magyarral töltjük fel a létszámot. Kedves Képviselő Urak! Többen jelezték, hogy itt a regiszterben lévők meg vannak-e szólítva, mit teszünk annak érdekében, hogyan fogjuk ezt az akut problémát kezelni.

Először is, nagyon jó hír, hogy 2010-hez képest, amikor több mint 500 ezer regisztrált álláskereső volt bent a rendszerben, most 220-230-240 ezerről beszélünk, tehát magyarul sokkal szűkebb hál' istennek a merítési bázis, nyilvánvalóan egyébként ennek a maga nehézségeivel és problémáival együtt is.

Hogy is szól ez a törvény? Hogy is szól ez egészen pontosan? Ugye, több lába is van, de mi a lényeg? Bárki, aki Magyarországon külföldi munkaerőre ad be munkaerőigényt a munkaügyi szervezethez, nulladik körben munkaerőpiaci vizsgálat van. Nincs zöld lámpa! Addig, ameddig a munkaügyi szervezet nem ellenőrzi, és nem próbálja a közvetítést megvalósítani, nincs harmadik országbelinek zöld lámpa. Sem a hagyományos vendégmunkásként, sem a foglalkoztatotti szándékú vendégmunkásként, sem semmilyen

módon. Erre azért szeretném föl hívni a figyelmüket. Szerintem ez egy fontos momentum, amikor azt kérdezik, vajon, hogy fogjuk ezt biztosítani.

Az egy másik kérdés, hogy vajon abból a 220-230-240 ezer emberből hányan vannak munkára kész és képes állapotban. Én is - Szabolcs-Szatmár-Bereg vármegye legkeletibb részéről érkezek - tíz évig egy munkaügyi kirendeltséget vezettem. Ami ott nem történt meg, az nincs is! Szóval, hogy mondjam, sokat láttam, sokat tapasztaltam, és azt kell mondjam, abban az időben is nagyon nehéz volt megtalálni a megfelelő munkáskezeket, és nincs ez másképp most sem.

A külföldiek, illetve a Magyarországon működő vállalkozások döntő többsége magyar munkaerőt keres. Pont. Ez egy állítás. Ez nem egy kérdés. Magyar munkaerőt keres, csak nem talál! Az a helyzet, hogy nagyon sok esetben nem ott van, nem olyan képzettséggel, nem olyan attitűddel. Vajon hányan vannak a munkaügyi regiszterben, akik esetleg évek múlva sem lesznek munkára kész és képes állapotban, mert mentális, szociális, családi problémáik és egyéb okok miatt nincsenek? Ha őket kitesszük a munkaerőpiacra, 48 órán belül táppénzen lesznek, érthető okokból, mert nincsenek munkára kész állapotban. Ekkor jön elő a kérdés, hogy akkor mit teszünk az ő érdekükben.

Vannak olyanok, akik relatíve gyorsan munkára kész és képes állapotba tehetőek akár képzés nélkül is; jelentem, őket meg fogjuk nagyon gyorsan és nagyon hamar szólítani. És lesznek olyanok, akik mondjuk fél év múlva, egy év múlva vagy nem tudom, milyen időtávban, de lassabban tudnak a munkaerőpiacra jutni, őket kell segíteni.

(21.20)

És itt most több képviselő úrnak a szájából elhangzott a „képzés”, „átképzés” mint varázsszó. Ezzel kapcsolatban is szeretnék néhány adalékot mondani.

Az előző ciklusban, mármint az előző uniós ciklusban több mint százezer - figyeljenek, képviselő urak, több mint százezer! - ember képzését támogattuk; nézzenek utána, több mint százezer ember képzését támogattuk. A magyar munkaügyi regiszter 40 százaléka szakképzett. Amikor tehát arról beszélünk, hogy vajon az ötödik-hatodik-hetedik szakképesítést is meg kell-e szerezni, és a polcon ott porosodjon, mert egyébként munkaerőpiaci relevanciája nincs, akkor, ugye, át kell gondolni azt, hogy mindenható-e vajon ez a fajta képzés, átképzés, avagy sem.

Zárójelben szeretném megjegyezni - ugye, a buszsofőrök is elhangzottak -, hogy buszsofőröket, kamionsofőröket az elmúlt három évben több mint ötezer képeztünk állami támogatással, több mint ötezeret. Kíváncsi voltam rá, hogy hányan helyezkedtek el ténylegesen sofőrként, nem éri el az ezret a létszám. És itt most tesztek három pontot - jó? - a képzésekkel kapcsolatban, hogy itt feladat van, teendő van, és nem automatizmus a dolog, hogy ha valakit képezek, akkor az ő munkaerőpiaci helyzete automatikusan számottevően javulni fog. Ettől függetlenül a képzések valóban fontosak, de

oda, akkor és olyan módon, ahogy szükséges. És a cégek jelentős része munkahelyi képzéseket keres, belső képzéseket keres.

A járműgyártás jelentős része át fog állni, ugye, elektromos hajtásra. Azokat az embereket, akik most a belsőégésűmotor-soron vannak, vagy a hajtóműsoron, azokat át kell képezni az új feladatra, mert ha nem, akkor súlyos problémával nézünk szembe. Ugye, mi úgy szoktunk a 4,7 millióra gondolni, hogy az már megvan, és ehhez kell még, ugye, több százezer ember. Nincs meg a 4,7. Ahhoz erőfeszítéseket kell tennünk, és követnünk kell az idő szavát, meg a gazdasági növekedés folyamatos fenntartásához a munkaerőpiac rezdüléseit is folyamatosan figyelni kell, és be kell avatkoznunk ott és amikor erre egyébként szükség van.

Szóval, magyarul: látjuk a problémát, és igyekszünk is azoknak a... - nemcsak a regiszterben lévőknek, mert egyébként van egy csomó inaktív Magyarországon, százezres nagyságrendben, akik reményvesztettek, és, ugye, őket még nehezebb megtalálni, de azon vagyunk, hogy rajtuk is tudjunk segíteni.

Ugye, elveszik a magyar embertől a munkát, letörlik a béreket - ezt is folyamatosan hallom. Mégis hogyan, képviselő urak? Most mondtam el, hogy tehát addig, amíg van magyar, és hajlandó munkát vállalni, addig neki lesz zöld a lámpa; tehát nem tudja elvenni.

A másik: a bérekkel kapcsolatban szeretném felhívni a figyelmet, mondjuk, a munka törvénykönyve ekvivalenciaelvére - jó? Nézzék meg, hogy az miről szól! Adott munkahelyen, adott munkakörben ugyanazt a fizetést kell adni mindenkinek, teljesen függetlenül attól, hogy most harmadik országbeli, magyar, ilyen vagy olyan. Hogy ebben van feladatunk ellenőrzési oldalról, az kétségtelen tény, de ezt a dolgot természetesen meg fogjuk tenni.

Ugye, elhangzott itt a foglalkoztatás-egészségügyi vizsgálatról, hogy megszűnik a vizsgálat. Jó hírem van, képviselő urak - bizonyára csak félre akarták értelmezni -, nem szűnik meg a foglalkoztatás-egészségügyi vizsgálat, egyáltalán nem szűnik meg, sőt rendelet fog róla szólni, hogy milyen módon, milyen körülmények közt, és ez a rendelet védeni fogja a munkavállalókat. Arra kérem tehát önöket, várják meg a rendeletet - jó? -, és miután a rendelet kijött, nézzék meg majd, hogy mit takar, mit fed. Abban egyetértünk a képviselő úrral, amit mondott, hogy ezeknek a vizsgálatoknak a minősége kívánivalót hagy maga után - hogy nagyon finoman fogalmazzak. Mi is voltunk ilyen vizsgálatokon, tudjuk, hogy nagyjából hány perc alatt mit csináltak. Nem így, nem ilyen módon, de egyébként effajta vizsgálatokra természetesen szükség van, és ennek a feltételeit meg is fogjuk teremteni.

A bérekkel kapcsolatban itt az utoljára szóló képviselő úr jelezte, hogy, ugye, nem itt költik el, tehát a magyar államnak ebből csak kiadása származik. Csak halkan szeretném jelezni: statisztikailag azt mutatja a statisztika, hogy nagyjából a felét szokták itt, Magyarországon elkölteni, ők, ugye, fogyasztanak, bemennek

a boltba, vásárolnak, annak áfatartalma, egyéb tartalma van; illetve, ugye, ez adózási szempontból is jelentős. Ezt csak zárójelben szeretném mondani, nem ez a főszó, nem ezért történik az, ami történik, de természetesen ez is fontos.

Ugye, a kormánnyal külön megállapodás keretében... - ugye, akik beruházási céllal érkeznek, mint például most Debrecenbe a BMW kapcsán, ők jönnek-mennek, itt lesznek maximum három évig - ugye, itt van a jogszabályban egyértelműen rögzítve -, vagy addig, ameddig egyébként a beruházás nem valósul meg. Egyértelmű tehát, hogy az ő státuszuk egészen más, mint azoké, akik egyébként üzemeltetési célból lesznek itt, és üzemeltetésre elsősorban természetesen a magyar munkaerőt szeretnénk majd alkalmazni, és ehhez mindenféle eszközt igénybe fogunk majd venni.

Nézem itt még közben... Ugye, itt a képviselő úr jelezte, hogy csak kollektív szerződés hatálya alatt lehessen foglalkoztatni. Ön is tudja, én is, hogy nagy bajban lennénk, hogyha ez így lenne, hogy Magyarországon csak kollektív szerződés hatálya alatt lehet munkát végezni, mert van egy csomó cég, amely nincsen kollektív szerződés-kötésre alkalmas állapotban. *(Komjáthi Imre közbeszól.)* Ezért, ugye, taxatívén tehát ezt a szabályt nem lehet kimondani, mert nem oldaná meg egyébként azt a problémát, amit ön itt most felvetett.

Az, hogy egyébként most a munkáltatókkal, munkavállalókkal milyen a kormány viszonya, hogy szóba áll-e velük, nem áll szóba, bizonyára figyelték a híradásokat, és, ugye, ismerik őket annyira, hogy például a minimálbér-tárgyalások kapcsán is nem álltak volna bele semmibe a kormány két szép szeméért vagy a mi utasításunkra, vagy a mi javaslatainkra. Kőkemény viták kapcsán egyetértettünk a végén, és tenyérbe csaptunk. Én azt gondolom, hogy ezek fontos üzenetek. És ugyanúgy, ami jogszabály a parlament elé jön, annak a döntő többségét meg szoktuk vitatni a VKF-en belül is. Jó? Úgyhogy összességében azt szeretném...

Bocsánat, még egy példát itt a legvégére! Ugye, az Audi nemrégiben ünnepelte a 30 éves születésnapját Magyarországon, aminek nagyon-nagyon örülünk, 12 ezer embert foglalkoztat. Az idő szavának megfelelően hamarosan az Audi is át fog állni elektromos járművek gyártására. 7 ezer embernek az átképzéséhez már hozzájárulunk így konkrétan, merthogy az a technológia, amit ők most idehoznak, olyan, hogy ugyan két motor kell majd az Audiba - remélem, nem árulok el ezzel szolgálati titkot -, de az a helyzet, hogy több munkáskéz kell, de annyi biztosan nem, mint amennyi jelen pillanatban dolgozik; és ez mindenhol igaz lesz, tisztelt képviselőtársaim. Nekünk tehát, akik a foglalkoztatáspolitikáért felelünk, vagy a felelős kormányzatnak ezeket a szempontokat is figyelembe kell vennie akkor, amikor egy-egy döntést a foglalkoztatáspolitikai vagy a gazdaságpolitika terén meghoz. És, ugye, ez a fajta foglalkoztatási forma képzéseket, átképzéseket fog igényelni, amire - ahogy mondtam -, ugye, meg is adjuk a lehetőséget ezzel kapcsolatban,

nemcsak az Audinak, hanem természetesen mindenkinek, aki ebben az ügyben a következő időszakban ilyen vagy ehhez hasonló problémákkal küzd.

A képzési rendszerünkben is, ugye, kétségtelen tény, hogy a cégek jelentős része viszonylag rövid idejű, féléves, nyolc hónapos, maximum egyéves képzéseket keres, miközben egyébként az oktatási rendszer a szakképzési centrumokon keresztül nagyobb lélegzetvételi képzéseket kínál alapvetően. Itt nekünk tehát a következő időszakban azokat a felnőttképzéseket illetően, amelyek rövidebb időtartamúak, adott munkakör betöltésére alkalmasak, és prompt módon tudják a problémát kezelni, erre szerintem nekünk a következő időszakban erőt és energiát kell majd fordítanunk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Rendes felszólalásra a Mi Hazánk képviselőcsoportjából Apáti István képviselő úr jelentkezett. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. APÁTI ISTVÁN (Mi Hazánk): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Hogyha a Mi Hazánk frakciója ugyanúgy gondolkodna, mint ahogy azt a Fidesz tette ellenzéki időszakában, akkor azt mondanánk, hogy véletlenül sem zavarjuk meg a politikai ellenfeleinket akkor, amikor hibázni készülnek. Mi azonban nem úgy gondolkodunk, mint ahogy önök gondolkodtak, hogy minél rosszabb az országnak, annál jobb a Fidesz népszerűségének, annál népszerűbb a Fidesz, minél nagyobb problémák vannak az országban. És az lenne rögtön az első kérdésem, hogy mit szólnának ahhoz - meg szoktam próbálni egy kérdéssel megértetni, hogy önök mit szólnának ahhoz -, hogyha mondjuk, önök ellenékben lennének, és egy balliberális kormány terjesztené be ezt a javaslatot, akkor vajon milyen felszólalások hangzának el ebben a vitában.

(21.30)

Szerintem nem a hazaárulás meg a hazaáruló lenne a legerősebb érvrendszerük, ettől sokkal keményebbeket és durvábbakat mondanának. De hogy önök adják be, így már minden nagyon rendben van; csak azért, mert nemzetünk hős vezére a történelem üttöerére teszi az ujjait, és azt tapintja ki, hogy a harmadik országból érkezettekkel való elárasztása az országnak a legjobb megoldás.

Kik idézték elő azt a helyzetet, hogy csak az elmúlt 13 évben 500-600 ezer, inkább 600 ezer üttöképes, életképes, munkaképes honfitársunk hagyta el ezt az országot, és döntő többségüknek esze ágában nincs ide visszajönni? Lehet és kell is mutogatni részben, bár egyre kisebb hatékonysággal, a 2010 előtti időkre, de mégiscsak 13 éve az idő nagy részében kétharmaddal kormányozzák ezt az országot. Mivel kétharmaddal kormányoznak most is, ezért nem lehet érteni, hogy a rendeleti kormányzásra miért van szükségük. Messze a

legmeggyőzőbbnek tűnő érvrendszerrel ebben a vitában eddig Czomba államtitkár úr állt elő, ő azon kevés kormánytagok közé tartozik, aki láthatóan tudja, hogy miről beszél. Ez mindenképpen megbecsülendő, és dicséretet érdemel. De államtitkár úr sem tudott sem ki-billenteni, sem átbillenteni, sem meggyőzni minket.

Ugyanis, államtitkár úr, még lehet, hogy ha valóban csak és kizárólag az ön hatalmában, lehetőségében állna az, hogy ennek a végrehajtását, amit ön elmondott, így végigverje a rendszeren, akkor lehet, hogy én személy szerint önnek még hinnék is. De ön is tudja, hogy több ponton is megborul ez az érvelés. Az egyik az, hogy rendelettel, veszélyhelyzeti kormányzásra való hivatkozással a másodperc tört része alatt vagy legalábbis egyik napról a másikra ezt bármikor felül lehet írni, bármikor meg lehet majd fogalmazni kivételeket, másrészt a kiemelt nemzetgazdasági beruházások eleve más elbírálás alá esnek.

2024 szeptemberében fog ez az egész hatályba lépni. Mi fog történni, mondjuk, a mai naptól, vagy ennek a törvényjavaslatnak a zárószavazásától '24 szeptemberéig? Nem jön be egy vendégmunkás sem? A harmadik és a negyedik világból senki nem fog érkezni, majd tájékoztatják őket a munkaerő-kölcsönző cégeken keresztül, hogy a törvény hatálybalépéséig stop van? Beutazás, munkavállalás viszont... - nyilván nem. Nyilván addig is fognak érkezni a harmadik világból munkások.

Egyébként többször lefolytattuk már ezt a vitát. Nyilván önök vannak többen, több szavazattal rendelkeznek, úgyis az van, amit önök akarnak, de az egész elektromosautó-őrület egy evolúciós zsákutca. Egy olyan őrület, amibe brüsszeliták hajszolják bele önöket és ezt az országot, hogy 2034-ben vagy '35-ben már csak elektromos autókat lehet gyártani. Borítékolom önöknek, és fogadjunk egy nagyobb összegben is, hogy ezt a határidőt még nagyon sokszor fogják módosítani, ezt a határidőt nagyon jelentősen meg fogják hosszabbítani 2034-hez képest, hiszen ez nem reális sem Magyarországon, sem pedig európai vagy világviszonylatban. Éppen ez egy új trend, amivel jó sok pénzt lehet keresni néhány globalista körnek, erről szól ez a történet.

Az is elég beszédes, tisztelt képviselőtársaim, és ezt rögzítsük a jegyzőkönyv kedvéért is, hogy baloldaltól, a DK frakciójából, a Momentum és a Párbeszéd frakciójából nem szólt hozzá senki. Ugyanúgy frakciótagokról beszélek, nem valahova csatlakozott független képviselőkről, Varga képviselő úr, tehát legyünk közjogilag is precízek és pontosak. A hallgatás beleegyezés. Nyilván ők most nagyon nehéz helyzetben lennének, ha bármit kellene mondani. Ellene menni nem akarnak, inkább távol maradnak a vitától. Úgy gondolják, hogy a vitát úgy lehet megnyerni, ha a vitát elkerülik. Ugyanolyan globalista pártok, mint a Fidesz és a KDNP. Ugyanúgy globalista érdekeket képviselnek, mint a Fidesz és a KDNP. Nincs olyan nagy különbség e tekintetben tehát önök és az előbb felsorolt baloldali formációk között.

Sok sebből vérezik ez az egész történet, csak józan paraszti ésszel gondoljuk ezt végig, tisztelt kormánypárti képviselők! A bemeneti ponttal is baj van, meg a kimeneti részével is. Biztos vagyok benne, hogy akár egyedi felmentésekkel, rendeleti jogalkotással vagy kiemelt nemzetgazdasági beruházásra hivatkozással könnyen ki lehet majd játszani a gyakorlatban azt a szabályt, hogy ha nincs magyar munkavállaló, nincs magyar munkaerő az adott státuszra, csak és kizárólag, becsszóra, tényleg csak akkor lehet harmadik világból érkezett munkást alkalmazni. Biztos vagyok benne, hogy számos olyan példa lesz, amikor a pályázati kötelezettséget fogják megkerülni, vagy valamilyen egyéb módon fogják ezt a szabályt kijátszani.

Egyébként hogy beszélhetünk bármifajta egységes mércéről meg egyenlő, közel egyenlő esélyekről - és ez nagyon helyesen elhangzott a vitában -, amikor szállást és ételmezési ellátást fog kapni a harmadik országból érkezettek többsége, a magyar munkavállalók pedig mindezeket a saját, nem túl magas nettó fizetésükből fogják majd kigazdálkodni. Ez hogy hasonlítható össze? Eleve nagy hátrányban lesz a magyar ember a családi elkötelezettségei miatt. Eleve nagy hátrányban lesz azért, mert ő nem tud, nem túlórátzatható a végletekig és korlátlanul, míg egy harmadik világból érkezett, akinek az egy-másfél millió forintnyi hitelt is ki kell gazdálkodnia, nem 8 és 12 órát, hanem 16-18 órában fog dolgozni, orrvérzésig, akár szó szerint. Nyilvánvalóan, ha a kettőt összehasonlítjuk, egyértelmű, hogy a magyar munkáltató vagy a multi a kettő közül melyiket fogja preferálni és melyiket fogja foglalkoztatni.

Mint ahogy azt sem vagyunk hajlandók elhinni önöknek sem bementésre, sem egyébként, hogy majd a kimeneti része a dolognak rendben lesz. Nevezetesen: a hároméves munkaszerződés hosszabbítható akár újabb három évvel és akár többször is, tehát határozott tartamúnak álcázva végül is lényegét tekintve határozatlanná tehető, de ha mégis ez lejár egyszer és véget ér, vagy bűncselekményt követ el, akkor hazamegy. Hat napon belül, ahogy önök itt írják, hat napon belül elhagyja az országot. Egész őszintén, van, aki ezt elhiszi? Akár a legvadabb kormánypárti propagandista, ha a szívére teszi a kezét, biztos, hogy nem hiszi el.

Tudják, hogy miért nem hihető? Egész őszintén, mert önök 2100, izolált helyen, jelesül a kaptárban, vagyis a magyar börtönökben lévő embercsempészszel sem bírtak. Az volt a legjobb ötletük, hogy szélnek eresztették őket. Ettől liberálisabb intézkedést...! Nekem mondhatják a zsúfoltságot, a kiperelt heringpénzeket, meg bármit, ez egy csőd volt. Hogy 2100 embercsempészt végül, több lépésben szélnek eresztenek... - azt sem tudják ellenőrizni, hogy ők tényleg elhagyják-e az országot, vagy akár hamisított iratokkal nem jönnek-e vissza néhány napon belül. Akkor majd csúcsra járattva, mondjuk, ha a miniszterelnök érvelését fogadjuk el, akkor 500 ezer vendégmunkásnak az országon belüli mozgását majd fogják tudni ellenőrizni? 2100-zal nem bírtak, akik izolált helyen voltak, fegyintézetekben. 500 ezer, az

ország számos városában, számos településén szét-szórt migránsmunkásait meg majd fogják tudni ellenőrizni, főleg azt, hogy hat napon belül hagyják el az országot?!

A józan szatmári parasztember eszével végiggondolva ez mennyire életszerű, tisztelt képviselőtársaim? Nyilvánvalóan hajánál fogva előrangot érveket keresnek, a legképtelenebb indokokkal próbálják megindokolni, hogy miért van erre szükség. Családegyesítés - micsoda vívmány, hogy erre nincs lehetőség. Akkor csak kapásból, kedd este 10 óra után tudok egy egyszerű megoldást erre, mert nyilván nem akarok a csalóknak, a joggal visszaélőknek tippeket adni, de valószínűleg tölem okosabbak ezt sokkal hamarabb kitalálták. Majd az egyik munkaerő-közvetítő cég behozza a férjet, a másik munkaerő-közvetítő cég meg a szomszédjában behozza a feleséget. És akkor formálisan nincs családegyesítés, de gyakorlatilag már itt vannak.

Én még akár Szatmáry Kristóf alelnök úr érveléséből is hajlandó lennék egy-két magvas gondolatot elfogadni és még egyébként, alelnök úr, az ön jó szándékát sem vitatom, ezt szemtől szembe mondom önnek, csak tudja, most mindegy, hogy migránsnak nevezzük vagy vendégmunkásnak nevezzük, a végeredmény ugyanaz lesz. Háborús időköt élünk, hadd mondjak önöknek egy háborús hasonlatot! Ha bármelyikünket egy mesterlövész tudatosan kiiktat, pont azért rádolgozott, hogy a mi életünket akarta elvenni és sikerült neki, vagy egy eltévedt golyó oltja ki az életünket, erkölcsileg teljesen más megítélés alá esik, jogilag is teljesen más megítélés alá esik, de egyik sem vigasztal minket, mert ha meghalunk, a végeredmény szempontjából teljesen mindegy. Na, látják, ugyanígy lesz teljesen mindegy. Nem most, nem a 2026-os választásokra, még lehet, hogy a 2034-esre sem. Azért sem érdeklí önöket, mert utánunk a vízözön, gondolják önök.

Ez a lassan ölü méreg évtizedek alatt fejti ki a hatását. Ez nem most fogja Magyarország etnikai térképét megváltoztatni. A munkaügyit viszonylag hamar, az etnikai térképet évtizedek alatt fogja. De a végeredmény majd az unokáink vagy a dédunokáink számára ugyanaz lesz. Aztán mi magyarázhatjuk nekik, hogy nem migránsok voltak, mert éppen az adott politikai kommunikációban át kellett őket nevezni, hogy ők harmadik országból érkezett tisztességes munkavállalók voltak.

(21.40)

És igazából, bár hallottam egyébként Kósa Lajos elejtett mondatát, hogy csak azért, mert én kulturáltan, úgy gondolom, hogy sportszerűen és ráadásul azt nyilatkoztam Szatmáry Kristóf alelnök úrról, amit gondolok róla, ezért ön leáruózta. Hallottam! Nagyon sajnálom, bár tisztában vagyok ennek az okaival, hogy erre a következtetésre jutott, csak azért, mert én... Nem tudom, akkor mit kell csinálni önökkel. Tehát ha támadjuk önöket, akkor nem bírják elviselni.

Ha a kulturált, korrekt és sportszerű vita keretében részben tudunk pozitívan nyilatkozni, már csak azért is, hogy próbáljunk esetleg közös nevezőre jutni, ha lehet, akkor meg az a bajuk. Na, mindegy, ez lehet, hogy egy gondolkodásbeli probléma.

De amit Kósa Lajos elmondott Debrecennel kapcsolatban, azzal összefüggésben az jut eszembe, és kérdezem is öntől képviselő úr, hogy mi a búbánatnak van szükség akár egyetlen vendégmunkásra is. Tehát ha önök a szakképzés szintjén, illetőleg a főiskola és az egyetemi képzés szintjén irigylésre méltó munkaerő-tartalékokkal rendelkeznek, akkor miért van szükség harmadik vagy negyedik világból érkezetteknek az országba való behozatalára? Vagy akkor valami nem stimmel. Ha elfogadjuk igaznak, amit ön mondott, akkor hogyan lehet az, hogy 21-22 ezer fővel fog néhány éven belül Debrecen állandó lakosság száma növekedni, akiknek a döntő többsége harmadik világból érkezett lesz. Akkor nem az van, hogy a debreceni szakközépekből, főiskolákról, egyetemokről kikerülő döntő többsége nem feltétlenül Debrecenben akar elhelyezkedni?

Arra nem gondoltak önök esetleg, hogy olyan helyzetet teremtettek az elmúlt 13 esztendőben - nem a saját családjuk vagy a közeli hozzátartozóik számára, úgy általában -, hogy ebben az országban, tisztelt képviselőtársak, a legtöbb embernek az az érzése, hogy lassan már semmit nem érdemes csinálni, lassan már semmihez nem érdemes kezdeni? Mert a lehetőségekhez egyszerűen nem tudnak hozzáférni, a legális, tisztességes, törvényes lehetőségekhez, ha nincs legalább egy kicsi politikai hátszél. Akkor gyakorlatilag reménytelen helyzetben van, mondjuk, egy induló vállalkozás? Vagy mindörökké megreked egy adott szinten?

Lehet, hogy ezeket a körülményeket kellett volna megváltoztatni, és akkor most nem arról beszélünk, hogy 600 ezer ember elhagyta az országot, akik többségben nem fognak visszajönni, és helyettük hozunk idegen kultúrájú, idegen vallású, a mi gondolkodásunktól, napi életvezetésünktől teljesen idegen hozzáállású és mentalitású embereket.

És akkor beszéljünk egy nagyon kellemetlen témáról, próbálom finoman megfogalmazni. Az ideérkezettek döntő többsége fiatal vagy középkorú, jobb esetben ereje teljében lévő férfi. Ha tényleg nem az lesz, hogy az egyik közvetítő cég hozza a férjet, a másik meg az asszonyt, akkor azok, akik éveken keresztül itt lesznek, bizonyos szükségleteik kielégítése érdekében nem biztos, hogy törvényes eszközöket fognak majd bevetni. Nem nézték végig Nyugat-Európában ezeket a példákat, hogy a különböző erőszakos nemi bűncselekmények milyen mértékben szaporodtak el, tisztelt államtitkár úr?

A másik. Önök szerint a magyar rendvédelem, a magyar rendőrség erre fel van készülve? Hát, a határon nem tudnak rendet tenni! A határra polgárőröket vezényelnek le a rendőrség megerősítése és a honvédség kivezénylése helyett. Hogyan fognak önök rendet tenni Magyarország második legnagyobb városában,

a Fidesz fővárosában, Debrecenben, ha ott pár éven belül 21 ezer, többségében harmadik világból érkezett személlyel fog megnövekedni a város állandó lakosság száma? Arról már nem beszélve, hogy a közlekedési meg az egyéb infrastruktúra hogyan fogja tudni ilyen rövid idő alatt lekövetni ezt a robbanásszerű lakosság szám-növekedést. Számos olyan problémát generálnak egy probléma gyors, részleges megoldása, tüneti kezelése érdekében, amivel nem számoltak és aminek beláthatatlan következményei lesznek.

Úgyhogy a megszólítottaktól erre várnék érdemi, lehetőleg gúnyolódástól mentes választ. Köszönöm szépen. *(Taps a Mi Hazánk soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most van lehetőség kettőperces felszólalásokra. *(Jelzésre:)* Szatmáry Kristóf képviselő úrnak adok szót, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Csak nagyon röviden. *(Nevetve:)* Nem szeretem megvédeni Kósa képviselő urat, de azt kell mondanom, hogy mi nemcsak értjük, de szeretjük is a viccet. Kérem, hogy ezt ebben az összefüggésben értelmezze. *(Kósa Lajos: Irónia! Vidámság!)* Igen. Én képviselő úr felvetéseinek... *(Dr. Apáti István: Lehetett érezni a hangon! - Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Illetve csak Uraim! Ez nem a párbeszéd. Majd a normális és törvény adta feltételeknek megfelelően lehet párbeszéd. Úgyhogy Kósa képviselő úr is mérsékli magát - majd akkor szóljon, amikor fogok adni lehetőséget. Szatmáry Kristóf képviselő úr!

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen. Megpróbálok beleférni a maradék időmbe.

ELNÖK: Majd igyekszem én azt kikerekíteni.

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm. Képviselő úrnak mondanám, hogy természetesen mi is abszolút jó szándékkal hallgatjuk, amit képviselő úr mondott. Én egy dologra hívnám fel a figyelmet. Még azt is elismerve, hogy vannak olyan veszélyek, amelyekről ön beszél, de itt például felhívnám arra a figyelmüket, nem tudom, hogy mennyire ismeri a Fülöp-szigeteknek mint kibocsátó országnak a belső szabályozását. Erről nem esett ma itt szó, de ha mélyebben akarjuk ezt látni, hogy milyen folyamatok is vannak: az egyik legnagyobb kibocsátó országról van szó, ez itt el is hangzott, nagyon-nagyon szigorú. Ott áltami kontroll alatt van, hogy ki mehet ki dolgozni. Nagyon komoly letétet le kell tennie. És szinte nullaszázalékos - ez nem igaz, 1 százalék alatti a külföldön munkát vállaló Fülöp-szigeteki munkavállalóknak a nem visszamenetelen a Fülöp-szigetekre. És ezért is - idézőjelben - kelendők. Tehát amikor arról beszélünk, hogy ki az, aki veszéllyel van vagy nem, az megint nagyon különböző.

Csak a vicces a végére, már elég késő van. A másik nagy kibocsátó ország, elhangzott, Vietnám. Az én választókerületemben nagyon sok vietnámi él, és hogy a kultúrák találkozása milyen, én azt tudnám mondani a képviselő úrnak, én akkor nyugodtam meg egy kicsit, a fiam állami iskolába jár, de voltak vietnámi osztálytársai, és amikor az egyik házibulin az osztálytársa, aki már második generációs vietnámi - nem ezzel a törvénnyel jött be, még korábban valahogyan -, hajnali kettő órákor a fiam baráti társaságával együtt tökéletes magyarsággal énekelte a Nélküledet. Akkor azért megnyugodtam, hogy kultúrák közötti találkozásoknak vannak pozitív hozadécai. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettőperces hozzászólásra Apáti István képviselő úrnak adok szót.

DR. APÁTI ISTVÁN (Mi Hazánk): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Igen, alelnök úr, csak, tudja, az a helyzet, hogy nemcsak a Fülöp-szigetek az egyedüli kibocsátó ország. Mi a helyzet Indiával? Mi a helyzet Bangladdesszel, Pakisztánnal? Számos migráns-munkás ezekből az országokból érkezik. Lehet, hogy a mi szempontunkból nagyobb kibocsátó országok, mint a Fülöp-szigetek.

És én elhiszem, hogy vannak jó példák, a múlt héten tárgyaltuk a sporttal összefüggő törvények módosítását, és ha a DK-s alelnök nem kevert volna le, akkor normálisabban végig tudtam volna mondani. Én is tudok a kedvenc csapatomból, a Fradiból kiváló, már-már elmagyarosodott játékos mondani. Épp elmondtam, hogy Cristian Ramírez gyakorlatilag egy elmagyarosodott ecuadori játékos, és elismerem, és látni kell, hogy a mi légióink hozzászólnak inkább, mintsem elvesznek a magyar NB I. színvonalához, de attól én még mindig sokkal jobban szeretném, ha döntő többségében magyar fiatalok kergetnék a labdát a Fradiban is. Tehát lehet egy-egy ilyen kivételesen jó példát mondani, akik már teljesen asszimilálódtak, jó értelemben véve elmagyarosodtak, de higgye el nekem, alelnök úr, hogy amikor 500 ezres nagyságrendről beszélünk, ezek lesznek a ritka kivételek és nem az általános példa.

Ha önnek lenne igaza, akkor nyugodt lennék, és be is fejezném ezt a vitát, de higgyék el nekem, hogy ez, ahogyan az előbb mondtam, évtizedes nagyságrendben egy lassan ölő mérge. Ez így kezdődött Angliában is, aztán nézzék meg, hogy Angliának milyen miniszterelnöke lett. Szerintem, ha megkérdezzük egy angol választópolgárt, akkor valószínűleg ő is, ha visszaforgathatná az idő kerekét, akkor lehet, hogy másként szavazna, és más döntéseket hozna annak érdekében, hogy el tudja kerülni azt, ami most már bekövetkezett, és most már visszafordíthatatlan. Nekik végük van. Köszönöm. *(Taps a Mi Hazánk soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Rendes felszólalásra Dócs Dávid képviselő úr kért szót, a Mi Hazánk képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

DÓCS DÁVID (Mi Hazánk): Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Illetve a segítséget is, mert Beethoven összes szimfóniáját lejátszottam már itt a gombokkal. Szóval, arra szeretnék kitérni, hogy ezek a vendégmunkások, hogy mennyi ideig maradhatnak, és hogy ebből milyen előnyünk származik, ezt talán annak függvényében kell megvizsgálni, hogy teljesen feleslegesen vitázunk itt a vendégmunkástörvény kapcsán, ha egy rendelettel önök ezt keresztülhúzzák, és gyakorlatilag bármi elfér alapon, a kibicnek semmi sem drága alapon bármit rendeletbe foglalnak és hoznak be.

Én azt gondolom, hogy a veszélyeit talán azzal lehetne leginkább érzékeltetni ennek a témának, hogy nézzük meg Budapestnek azokat a kerületeit, ahol most már minden ötödik ember külföldi állampolgár. Tehát értelemszerűen a város méretéből adódóan először itt csapódtak le az idegen országokból érkezők. Lehet látni, vannak olyan kerületek, ahol magyar szóval már csak nagyon elvétve és hébe-hóba lehet találkozni.

(21.50)

Ha elmegyünk azokba a vidéki városokba, ahol egyébként ezek a vendégmunkások koncentrálnak, akkor ott is hasonló a helyzet, most hadd ne soroljam fel, van sajnos épp elég az országban. De azt gondolom, hogy ha megkérdeznék az ott élő magyar embereket, akkor egyöntetűen egyetértenek abban, hogy számukra nem megfelelő ez a közeg, ők nem azért telepedtek esetleg egy vidéki kistelepülésről egy nagyobb városba, hogy ezt kelljen elszenvedniük. Arról már nem is beszélve, hogy a közbiztonságra gyakorolt negatív hatása után ez a folyamat, mondjuk, azt is eredményezi, hogy elértéktelenednek a magyar állampolgárok ingatlanjai, tehát ergo egy élet munkája megy kárba és semmibe.

Mi azt gondoljuk, hogy sem az önök bizniszéből idetelepedett, letelepedési kötvényekkel érkezőkből, sem a déli határt ostromló migránsokból, sem pedig az önök által a külföldi multiknak kedvezve idehívott vendégmunkásokból nem kérünk, egy nagyon egyszerű oknál fogva, mert Magyarország a magyaroké. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a Mi Hazánk sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem Kósa Lajos képviselő urat, hogy személyes érintettség címén óhajt-e szólani. *(Kósa Lajos: Nem, tisztázódott.)* Nem, köszönöm szépen. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy... *(Dr. Apáti István: Minden tisztázódott, felszállt a füst!)* Apáti képviselő úr, azt kérdezem, hogy kíván-e valaki felszólalni a vitában. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Most megkérdezem Rétvári Bence miniszterhelyettes urat mint előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában. *(Jelzésre:)* Igen, látom, szólani kíván. Parancsoljon, miniszterhelyettes úr, öné a szó.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Először is szeretném megköszönni az itt lévő, hozzászóló frakcióknak, hogy itt voltak és hozzászóltak ehhez a kérdéskörhöz, a Mi Hazánk, a Jobbiknak, az MSZP-nek, az LMP-nek és a kormánypártoknak, a Fidesz-KDNP-nek.

Szeretném megállapítani, hogy ebben a kérdéskörben, ami egy fontos kérdéskör, sem a DK, sem a Momentum, sem a Párbeszéd nem tartotta annyira fontosnak ezt a kérdéskört, hogy idejöjjen, egy frakciótagot ideküldjön, és a saját álláspontját kifejtse itt a parlamentben. Márpedig ez egy igencsak lényeges kérdéskör. Lehet, hogy ők hozzászóltak ahhoz, amit Brüsszelben mi megdöbbenve tapasztalunk, hogy ilyen kérdéseket vita nélkül rendeznek le, de jobb lett volna, hogyha itt azért a pártok megszólalnak.

Persze, tudjuk és ismerjük az álláspontjunkt, hiszen a baloldali pártok európai parlamenti képviselői, beleértve a Jobbikot is, mindent megszavaztak Brüsszelben, mindent megszavaztak Strasbourgban, ami az illegális migrációt erősíti, ami könnyebbé teszi az Európába jutást. Itt Budapesten, itt Magyarországon pedig semmit sem szavaztak meg akkor, amikor a migráció visszaszorításáról volt szó, sőt épp ellenkezőket mondtak.

Azt mondta az árnyék-miniszterelnök, Dobrev Klára, hogy a bevándorlás egy zseniális kommunikációs trükk. Azt mondta a férje, akinek az árnyékában szeretne ő kormányozni - ez Gyurcsány Ferenc, bár ezt, gondolom, mindenki kitalálta -, hogy a legrosszabb ösztönökre épít a kormány, amikor kerítést akar húzni a határra. Ők tehát kerítés nélkül beengednék az illegális migránsokat, sőt Gyurcsány Ferenc még aláírásokat is gyűjtött, hogy ne csak dél felől, hanem nyugat felől és észak felől is érkezhessenek migránsok, hiszen a kvóták mellett gyűjtött aláírásokat. Ez nyilván azt jelenti, hogy több tízezer embert telepítenének ide, hogy azok, akik nem kellenek Nyugat-Európában, azok ideérkezzenek Magyarországra, emellett gyűjtött a baloldal aláírásokat Gyurcsány Ferenc vezetésével.

Karácsony Gergely is elmondta a véleményét: semmiképpen se kerüljön sor határ menti kerítés megépítésére.

Kunhalmi Ágnes is örökbecsű mondása mellett még azt is mondta, hogy vesztébe rohan az az ország, amely falat húz, a Fidesz-kormány megkezdte a vasfüggöny újraépítését. Szerintük a migrációtól való megvédelem az országnak a vasfüggöny újraépítését jelenti.

Orosz Anna a Momentum véleményét már korábban is elmondta. Ő azt mondta, hogy középtávon a hazai munkavállalók számára előnyös a bevándorlás, mivel a bérük megnő.

Tordai Bence: ezerszer elmondtuk, a déli határon épített kerítés értelmetlen, embertelen és pazarlóan drága.

Vona Gábor is azt mondta, hogy ez bukás.

De az egyik legszebbet mégiscsak Gyöngyösi Márton mondta, a Jobbik pártelnöke, a Jobbik európai parlamenti képviselője. Ő a következőket mondta:

segíteni kell a menekülteknek, harcolni kell a populizmus ellen, együtt kell működni az EU-val, nincs más megoldás, mint menedékjogot adni a Szíriából érkező bevándorlóknak. Ő tehát semmifajta létszámkorlátról nem beszélt, semmifajta határozott időről nem beszélt, semmifajta negatív listáról nem beszélt, semmifajta korlátról nem beszélt, hanem azt mondta, hogy határozatlan időre, sőt szociális juttatásokat is biztosítva ide kell hívni, be kell fogadni az illegális bevándorlókat.

És amikor őt is megkérdezték Gyurcsány Ferenc után szabadon, hogy csak a délről jövő vagy az északról és nyugatról jövő bevándorlókra is gondol, magyarul, a betelepítési kvótákat is támogatná-e, tehát akik Spanyolországban kötnek ki, akik Olaszországban kötnek ki, akik Görögországban kötnek ki, azokat is befogadná-e Magyarországra, azt mondta, hogy egyértelműen igen. Ez volt tehát a Jobbiknak az álláspontja ebben a kérdésben.

Sőt, még meg is fenyegette a jobboldal populizmusával és embertelenségével a józanul gondolkodó és szívvel rendelkező választókat az EP-kampányban öt évvel ezelőtt, azt mondta: ha Orbán Viktor és szövetségesei diadalmaskodnak az európai parlamenti választásokon, akkor drótakadályokkal szabdalta, egymás ellen ágáló közösségek Európáját láthatjuk, és a Jobbik nem támogatja a határzár mintájára kerítés építését.

Tehát nem volt itt semmifajta finomkodás, semmifajta korlátozás, szigorítás, mindenki, aki be akar jönni Európába, mindenki, akiket az embercsempészek eljuttatnak Európába, a baloldal politikusai szerint minden égtáj felől ideérkezhetnének, akár a déli kerítés lebontásával, akár a kvóták elfogadásával. Rendkívül veszélyes az, amit a baloldal megszavazott.

Sok mindent lehet mondani, de amit megszavazott, az volt, hogy kvóták szerint osszák szét az illegális migránsokat, és ezzel egy valódi migránsmágnest támogattak minden egyes alkalommal, amikor erről Brüsszelben szavazni lehetett. Mindent megszavaztak, egyetlen javaslat sincs, amit a magyar baloldal ne szavazott volna meg Brüsszelben, hogyha az illegális migráció elősegítéséről van szó. Itt a parlamentben pedig folyamatosan támadták ezzel a kormányt, a népszavazást is próbálták ellehetetleníteni, amikor az emberek hárommillióan azt mondták, hogy nem kérnek az illegális migrációból, nem kérnek a kvótákból.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ami a gazdaságélénkítéshez vagy a gazdaság működésbe hozásához szükséges képességeket jelenti kormányzati szinten: amikor nem volt háború, amikor nem voltak szankciók, akkor a baloldal gazdaságpolitikája rekordmagas munkanélküliséghez vezetett, 11-12 százalékos munkanélküliséghez. Most, amikor háború dúl a szomszédunkban, amikor szankciók teszik nehezebbé Németországtól Görögországig minden európai uniós országnak az életét, akkor Magyarországon rekordot dönt a foglalkoztatottság, akkor Magyarországon nem tömeges elbocsátások vannak, hanem munkaerőhiány.

Ha tehát azt nézzük, hogy ki ért ahhoz, hogy a gazdaságot hogy kell bővíteni, és ki az, aki még békeidőben sem tudja a gazdasági növekedést szolgálni, egyértelmű a válasz: a jobboldali kormányok értenek ahhoz, hogy építsék a gazdaságot, hogy növekedjen a gazdaság, a baloldal pedig a csőd szélére sodorta Magyarországot. Hiszen nem volt olyan, mint másfél-két évvel ezelőtt, a járvány utáni esztendőben, amikor Magyarországon 7,1 százalékos gazdasági növekedés volt. Azelőtt Magyarországon soha nem volt a rendszerváltás óta 7,1 százalékos emelkedés, sem az Európai Unióban nem volt 7,1 százalékos emelkedés. Önmagunkat is megelőztük, a megelőző három évtizedünket, és megelőztük az összes többi európai uniós országot. Ez mutatja tehát azt, hogy ha jó gazdasági döntésekről van szó, akkor az emberek a Fidesz-KDNP-re támaszkodhatnak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előbb felsoroltam azokat a mondatokat, azokat az idézeteket baloldali politikusoktól, amelyekkel a déli határkerítést támadták, és nem hittek ennek a pozitív hatásaiban; most pedig valami hasonlót láthattunk. Akkor nem hittek a kerítésépítésben, márpedig az nyolc év alatt igazolta önmagát; most pedig nem hisznek abban, hogy ez a szigorított idegenrendészeti törvény kiváltja azt a hatást, meghozza azt az eredményt, amit szeretnénk, hogy ne tudjanak bárkik korlátlanul beérkezni Magyarországra. Hiszen szerintünk ez a törvény arra alkalmas, pontosabban ez a törvény alkalmas arra, hogy megvédje a magyar munkavállalókat, hogy mindenkinek legyen munkája, mindenkinek legyen tisztességes fizetése. Önök nyolc éve sem hittek ennek, most is teljesen más állásponton vannak, de nem önöket igazolta az elmúlt nyolc esztendő.

Ami óriási különbség, ami paradigmakülönbség a nyugat-európai szabályozás, a nyugat-európai szemléletmód és ezen szigorú idegenrendészeti törvény között, az az, hogy Nyugat-Európában mindenkinek, bárhogyan érkezik abba az országba, ugyanolyan jogosítványokat biztosítanak. Tehát aki egy nagy cég vezetőjeként vagy tulajdonosaként érkezik Nyugat-Európába és aki illegálisan embercsempészekkel, akár erőszakosan érkezik Nyugat-Európába, ugyanazokat a jogosítványokat kínálják föl nekik.

(22.00)

Azt mondják, hogy ugyanúgy lehet családot egyeíteni, és mindenkinek jár, akár törvényesen, akár nem törvényesen érkezett, mindenkinek járnak a szociális juttatások. Az egy teljesen más rendszer. Mi elutasítjuk ezt a logikát, amit Nyugat-Európában migrációval, bevándorlással kapcsolatban gondolnak, az teljesen más, mint a mi gondolkodásmódunk. Mert mi azt mondjuk, hogy akik ideiglenesen ideérkeznek, azokra nagyon sok korlátozást kell bevezetni.

Amikor részese voltam egy találkónak, amikor egy, egyébként nyugat-európai szemszögből nézve, konzervatív gondolkodású miniszterelnök és közép-európai gondolkodású miniszterelnökök találkoztak,

ez volt az egyik legszembeötlőbb különbség, hogy nekik bármilyen odaérkező külföldi érkezik, mindenkinek családgyejesítést, lakást, szociális juttatást és hasonlókát kínálnak. Miközben ez a törvény pontosan ezt zárja ki, kizárja, hogy valaki törvénytelenül bejöjjon, kizárja, hogy törvénytelenül valaki itt tartózkodjon, és kizárja azt, hogy valaki, akár még ha törvényesen, ha legalisan is érkezik, akkor is határozatlan ideig itt legyen, hanem ha munkavállalási célból érkezik, akkor nagyon szigorú korlátok között jelenhet csak meg Magyarországon, és maradhat itt szigorúan ellenőrzött körülmények között.

Tisztelt képviselőtársaim! Ez a törvény egyértelműen a szigorítás irányába tesz lépéseket. Voltak korábban kormányok, vannak baloldali elképzelések, és vannak a baloldal által Brüsszelben megszavazott javaslatok, amelyek a liberalizálás, az enyhítés, a Willkommenskultur irányába tesznek lépéseket. Ez pontosan az ellenkező irányba megy, a szigorítás irányába megy. Ezért lesz majd egyértelmű, hogy ki hogyan szavaz, mert aki ezt megszavazza, a Fidesz-KDNP képviselői részéről biztosan, az a szigorítás irányába tesz egy lépést, aki ezt nem szavazza meg, az pedig tagadja azt, hogy a szigorítás irányába kellene Magyarországnak haladni, magyarul, ő a liberalizálás irányába lépne egyértelműen képviselőként és politikusként.

Nézzünk egy-két konkrét felvetést, amelyet tisztelt képviselőtársaim tettek! Érdekes javaslat volt, hogy a migránsok számára javítsuk a munkavállalás körülményeit, ez mintha még inkább ide akarná vonzani a különböző, más országokból érkező munkásokat. Mi ezt korlátozni szeretnénk, tehát nem szeretnénk vonzóbbá tenni más országok polgárainak, mi a magyar polgároknak szeretnénk az előnyét javítani. És itt az expozéban is felhívtam a figyelmet arra, hogy olyan többletkötelezettségei vannak egy olyan cégnek, amelyik behoz vendégmunkásokat, amelyek még előnyösebbé teszik a magyarországi magyar munkavállalók alkalmazását Magyarországon, mert nekünk ez a célunk.

Mi szolgálja a magyar munkavállalók védelmét és az ő kedvezőbb helyzetbe hozásukat? Többek között a béremelés és nyilván az az adórendszer, amely segíti a gyermeknevelés költségeit. Ugye, a napokban jött ki a hír a minimálbér emeléséről 266 ezer forint összegre. Ez volt az, ami valahol 73 500 forint környékén volt akkor, amikor a kormányzásunkat megkezdtük, hát, a baloldal nem mutatta be, hogy hogyan tud minimálbért emelni radikálisan. Nyolc év alatt megemelte huszon-egynéhány ezer forinttal, most pedig ott tartunk, hogy már a 200 ezer forintnyi emeléshez közelítünk, hogyha 73 500-tól 266 ezer forintig nézzük, tehát valahol 180 ezer forint környékén van az, amit mi emeltünk a minimálbérben. Hát, ha önökön múlna, a baloldalon múlna, biztos nem lenne a magyar munkásoknak, a magyar dolgozó embereknek jobb bérvizony, úgyhogy önökben nem bízhatnak a béremelés kapcsán. Mi viszont radikálisan emeljük a magyar emberek bérét, hogy

mindenki többet kereshessen. Ha a minimálbért emeljük, akkor nyilvánvalóan a többi bér is nagyobb mértékben tud emelkedni.

Czomba képviselőtársam már igen magas számokat mondott, hogy hogyan voltak átképzési programok, és maga a közmunka, a közfoglalkoztatás is abban segített, hogy mindenki lépésről lépésre tudjon a munka világához közelebb jutni. Így értük el a rekordfoglalkoztatottságot Magyarországon. Ne azt a kormányzatot vádolják azzal, hogy nem figyel kellőképpen a munkavállalók érdekeire, amelyik rekordmagas foglalkoztatottsági rátát tud, rekordalacsony munkanélküliségi rátát tud elérni, és mindemellett fényévekkel magasabban emeli a minimálbért, mint bármikor a baloldali kormányok Magyarországon.

A belső arány a szigorúan korlátozott vendégmunkásarányon belül, hogy senkinek az aránya ne emelkedjen semelyik országban 25 százalék fölé, ez pontosan azt szolgálja, hogy minél kevesebb feszültséget okozzon az itt levőknek a nemzetiségi vagy állampolgársági összetétele is. Tisztelt Képviselőtársaim! Mi egy munkaalapú gazdaságot építünk, ezért fontos nekünk, hogy a magyar emberek munkájára alapítsuk ezt.

Hát, a Jobbik! Képviselőtársaim! Egy picit, picit legalább a stílusra ügyelnének. Tehát olyan ember volt a Jobbik vezérszónoka, aki munkásexporttal foglalkozott, és idejött, és a szigorító törvényjavaslatot kritizálta. Az az ember, aki nem tudom, hogy van-e másnak ilyen előélete itt a magyar parlamentben... - de mégiscsak, kipörgették, üvegezéssel döntötték el, hogy ki fog a Jobbikból jönni, és így sikerült Lukács László György képviselő urat ideküldeni, aki büszke volt, hogy hány tucat embernek a külföldi munkavállalásához járult hozzá? És ő jött be ennek a törvénynek a vitájára? Tényleg nem találtak mást? Mert ha Z. Kárpát Dániel képviselő elmondja, nyilván gazdasági kérdésekben szokott beszélni, akkor azt úgy értjük, hogy akkor ő a vezérszónok, de pont az idegenrendészeti törvény vitájára, a bármiféle idejövettel szigorító, bizonyos esetekben teljes mértékben megtiltó törvényjavaslatnak a vitájára pont a Jobbikból egy olyan ember jött, aki a zsebét, a családját zsebét azzal tömte, hogy külföldi munkavállalásban segített embereket. És ez az ember jön be! Ez olyan, mintha egy sopronit indítanának főpolgármester-jelöltnek Budapesten. Tehát nem is tudom, hogy a hitelességet hol hagyta a Jobbik. Tudjuk, hogy hol hagyta el a Jobbik, valamikor Simicska Lajos és Soros György között félúton, ott hagyták el a hitelességüket. Úgyhogy, orvosexportról beszél a migránsmunkások ellen, hát, hogy is mondjam, önmaguk paródiái, tisztelt képviselőtársaim.

Sajnálom, hogyha nem támogatja a Jobbik ezt a szigorítást, de majd meglátjuk, hogy hogyan fognak szavazni a végén.

A vendégbefektetők kapcsán itt az expozéban is elmondtam, hogy mely országok azok, amelyek hasonló konstrukciókkal rendelkeznek, tehát teljes mértékben ez egy bevett forma az Európai Unióban, és a

nemzetbiztonsági ellenőrzésre felhívtam a figyelmet az expozéban is. Tehát ez természetesen fontos számunkra, és ez a nemzetbiztonsági ellenőrzés törvényi garanciákkal történik.

Miért szeptemberi hatálybalépés? Ez viszont egy értelmes kérdés az ellenzék részéről. Nyilván mi is ezen sokat gondoltunk, vagy dolgoztunk pontosabban, mert minél hamarabbi hatálybalépés lenne valóban jó. Csak, tisztelt képviselőtársaim, ez a törvény olyan léptékű szigorításokat tartalmaz, amelyhez a teljes idegenrendészeti eljárást és az ehhez kapcsolódó informatikai és más rendszereket át kell alakítsuk, mert ez egy sokkal szigorúbb, sokkal több korlátozást tartalmazó rendszer, ezért későbbi a hatálybalépés, de mindnyájan annak örülnénk, ha minél hamarabb hatályba lépne, mert önök jól mondják: ez egy szigorúbb törvény, jó lenne, hogyha hamarabb lépne hatályba. De a szigorításnak a betartására, mert nem csupán egy... Tehát nem olyan, mint amikor Karácsony Gergely, nem tudom, klímavészhelyzetet hirdet, majd beleül a szolgálati autójába, és elhajt, tehát nem ilyesfajta látszatintézkedésekben utazunk, hanem mi érvényt akarunk szerezni a törvény minden egyes betűjének, és ehhez viszont arra van szükség, hogy egy olyan jól hierarchizált és komoly szervezetben, mint az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság, ennek minden részét készítsük elő.

Az is fontos például, önök kérdezték, hogy hogyan fog kiderülni, ha valakinek nincs jogcíme. Hát, nyilván mindenkinek minden biometrikus azonosítóját leveszszük, tehát aki ilyen engedélyt kap bármire Magyarországon ideiglenes tartózkodásra, az ujjlenyomata, az arcképe megvan, innentől kezdve ő más néven nem tud bejelentkezni, mert az ujjlenyomata alapján, az arcképe alapján is tudjuk azonosítani. Ha neki megszűnik a tartózkodási jogcíme Magyarországon, nemcsak őrá adunk ki közzétét, hanem a személyi okmányaira is közzétét adunk ki, úgyhogy azok bármikor fölbukkannak, az alapján is az illető beazonosítható lesz. És amennyiben kiderül, hogy jogcím nélkül tartózkodik Magyarországon, mert, mondjuk, lejárt az az egyéves időtartam, amire korábban az engedélyt kapta, akár tanulmányi okokból, akár más célból, akkor idegenrendészeti őrizetbe kerül, és az idegenrendészeti hatóság onnan a származási ország hatóságával felveszi a kapcsolatot, és nekik fogja átadni. Nem csupán azt mondja neki, hogy kikíséri a határon, hanem konkrétan vissza kell hogy jusson a saját országába, és ehhez komoly előkészítő lépéseket és garanciális lépéseket fog tenni az idegenrendészeti hatóság.

Mi fogja meghozni - sokszor volt erről szó - a béreknek az emelkedését? Az elmúlt években is láttuk a béreknek, hála istennek, a járvány előtti időszakban és még inkább a szankciók előtti időszakban a radikális emelkedését, azt pontosan a gazdasági növekedés hozta meg.

(22.10)

Ez az, aminek a receptjét nem ismerik a baloldalon, de úgy látszik, hogy ennek a receptjét a jobboldali

kormány ismeri, mert az elmúlt években 2013-tól a szankciók bevezetéséig abban az időszakban olyan mértékű béremelkedés volt Magyarországon, amire korábban nem volt példa.

A Mi Hazánk idegenrendészeti őrizettel kapcsolatos kérdésére kitértem.

LMP. A kormányzat volt az, amely Debrecentől Bicskéig és még számtalan más helyen a befogadóállomásokat megszüntette. De hát ezzel a mondataival, kérem, hogy keresse fel az önök által támogatott főpolgármestert, Karácsony Gergelyt, aki azt akarta, hogy Budapesten laktanyákban nyissanak majd menekülttáborokat. Én jártam Presevóban a szerb befogadóállomáson. Ez egy elhagyott régi gyártelep egy vasútállomás mellett. Megkérdeztem, hogy mennyien fordultak meg ott az elmúlt években. Magam is megdöbbsentem, amikor azt mondták, hogy 2 millióan fordultak meg ott. Presevó egy kisebb település. Ha Budapesten nyitna egy ilyen Karácsony Gergely, gondoljuk meg, hogy mennyien fordulnának meg itt. Abban a kis Presevó nevű településben többen fordultak meg, mint Budapest teljes lakossága. Külön kell választani a különböző népcsoportokból érkezőket, különböző gyári hangárokból szállásolják el őket. Nem szívderítő látvány oda bemenni. Szerintem senki se szeretné ezt Magyarországon.

Úgyhogy sajnáljuk, hogy egyrészt a migrációs paktum olyan kötelezést tartalmazna - amit persze nem fogunk végrehajtani -, hogy ilyeneket létre kéne hozni Magyarországon, és az összes illegális bevándorló 28,3 százalékának az eljárását itt kéne lefolytatni. Ez az a javaslat, amit a baloldal megszavazott, szeretném ismételtelen felgyújtani a reflektorokat. Önök voltak, akik megszavazták ezt a javaslatot Brüsszelben, de mi ilyet nem fogunk soha végrehajtani. Nyilván ilyen vonzerő lenne a Karácsony Gergely-féle migránsszöveg is. Ő azt ígérte, hogy a Főpolgármesteri Hivatalban hajléktalanszállót fog kialakítani, Budapesten pedig menekülttábort. Az egyik nem sikerült, a másikra pedig mi nem fogunk soha lehetőséget biztosítani, amíg mi vagyunk kormányon.

Tisztelt Képviselőtársaim! A gyárakkal kapcsolatban, amiket önök támadtak: az elmúlt években Nyugat-Európából is és a Távol-Keletről is a világ vezető technológiai gyártói Magyarországon adnak egymásnak randevút. Ez nem azt jelenti, hogy itt találkoznak és közösen megnézik a Halászbástyát, hanem azt, hogy itt hoznak létre cégeket, leányvállalatokat. Először gyárakat hoznak létre, majd pedig kutatás-fejlesztési központokat. Ha a magyar gazdaság jövőjének a titkát keressük, az pontosan ez, hogy a legkorszerűbb technológiák itt találkoznak. Erről a miniszterelnök úr is beszélt az azonnali kérdések és válaszok órájában. Ennek örülni kéne, hogy a kutatás-fejlesztésben Európán belül Magyarországon jöhet létre egy ilyen kifejezetten jó környezet.

A Jobbiknak voltak még különböző javaslatai. Lehet-e kiskapu, ha valaki beruházásra jön? Elmondtam, hogy szigorú korlátokat rögzít a kormány a velük kötött megállapodásban, és létszámkorlátozások vannak minden téren.

Le fognak telepedni. - Egyrészt elmondtam, hogy a letelepedést mint jogcímet megszüntettük, másrészt pedig kifejezetten elmondtuk, hogy nekik nemzeti tartózkodási kártyára nincs jogosultságuk, nem tudják megszerezni. Tehát aki munkásként jön, az munkásként is távozik, nem fog nemzeti tartózkodási kártyát vagy mást megszerezni. Ez a különbség a magyar és a nyugat-európai szabályozás között. Ez az, amiért könnyen lehet, hogy ez a törvényünk is majd ott köt ki, mint a többi, és különböző kötelezettség-szegési eljárásban vizsgálják majd ennek is a részletszabályait. A vendégmunkás hazamegy, a migráns pedig abban az országban marad, ahol befogadták. Ezért nem támogatjuk a migránsok befogadását, és ezért szigorúan határozott időre kap csak mindenki tartózkodási engedélyt és utána távoznia kell.

Közegészségügyi kockázat: ez elutasítási ok, tisztelt képviselőtársaim. Felolvastam, hogy a nemzetbiztonsági, közbiztonsági, közegészségügyi kockázatokat egyaránt vizsgáljuk. Tehát senki nem jöhet ide, aki a magyar emberek egészségét veszélyezteti.

Azt mondják, hogy a jogcímek túlságosan szubjektívek. Nincs szubjektív elem ezekben a feltételekben. Azt mondták, hogy a szubjektív elem majd határozatlan idejűvé változtatható. Nem változtatható! Nincs semmilyen szubjektív, de objektív kritériumrendszer sem. Ha valaki határozott időre, három vagy egy évre jön ide valamit felépíteni vagy valahol tanulni, azt nem tudja megváltoztatni, hanem akkor neki újból, új jogcímmel kell jelentkeznie.

Az újjelenyomatokról beszéltem, a fotókról beszéltem.

Ha az apának magyar állampolgár gyereke születik, könnyebben kaphat-e tartózkodási engedélyt? Nem. Neki nem lehet, hanem tartózkodási célt kell váltania, tehát haza kell mennie, és mindent újból kell indítania, mintha nem lett volna itt, Magyarországon.

Hat napon belül el kell hagyni az országot, erről sokszor volt szó. El is mondtam önöknek, hogy tudjuk ezt ellenőrizni, idegenrendészeti őrizettel, akár kényszerítő eszközzel is végrehajtani.

Elmondtam már azt is, de megismétlem, hogy a tartózkodási idők lerövidültek, a családi együttélés korlátozása bevezetésre kerül a törvényben, a huzamos tartózkodás feltételeinek a korlátozása bekerül, az országkorlátozás bekerül, a létszámkorlát bekerül, a negatív lista bekerül. Tehát nagyon sok korlátozás és garancia van ebben a törvényben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Többet említették, hogy ha csak a cégek logikája valósulna meg egy országban, akkor olyan folyamatok indulhatnának el, ami az ország lakosságának esetleg nem kedvező. Ezért vannak olyan szabályozások, amikkel a kormány akár a bérek növelésével vagy más módon igyekszik az emberek érdekeit megvédeni. Itt is egy ilyen törvényről van szó. Ez a törvény azért született, hogy a magyar emberek érdekeit megvédjük, másrészt meg hogy a magyar emberek biztonságát megvédjük, hogy migránsok ne jöhessenek Magyarországra.

Ahogy azt Kósa képviselőtársam is kifejtette, a Jobbik kedvenc szava a migránsmunkás, de látjuk, hogy Nyugat-Európában is ez egy kudarcos, zsákutcás kísérlet volt. A migránsok szociális segélyekért érkeznek és nem dolgozni. Tehát ez az önök részéről is egy olyan út, ami lehet, hogy a retorikai ötlettárban jól hangzik, de a hétköznapi világában nem így működnek a dolgok. Tehát senki nem jöhet ide migránsként határozatlan időre, hiszen ezt elutasítjuk, a kvótákat is elutasítjuk, másrészt pedig korlátozzuk a cégeket is, hogy nem lehet hosszú időre vagy automatikus meghosszabbítással bárkit idehozni. Itt komoly érdeke van Magyarországnak, közbiztonsági, nemzetbiztonsági és más érdekei, és csak azok között a kerek között jöhet bárki.

Még egyszer összegzésként elmondom: ez a javaslat, ahogy az exposéban is, közben a hozzászólásokban és a zárszóban is elmondtuk, számtalan szigorítással, korlátozással, időkorláttal, létszámkorláttal, tiltólistával, negatív listával megtűzdelt törvényjavaslat. Ki fog derülni a törvényjavaslat elfogadásakor, hogy ki van a szigorítások pártján, és ki az, aki nincs a szigorítások pártján. Én arra kérem képviselőtársaimat, hogy végre próbálják meg felnyitni a szemüket és a magyar emberek érdekét figyelembe venni, és ezeket a szigorításokat, korlátozásokat, amelyeket ez a törvényjavaslat tartalmaz, fogadják el. Így tudjuk bezárni a kiskapukat, így tudjuk betömni a joghézagokat, és így tudjuk megvédeni Magyarországot, hogy Magyarországon egyetlen magyar embernek se legyen hátránya abból, hogy egy külföldi ideérkezik, mert olyan külföldi ne érkezhessen ide, aki bármelyik magyar embernek hátrányt okoz, akár úgy, hogy elveszi a munkahelyét, akár más módon neki kockázatot jelent.

Ez a törvény erre garancia. Ezért ez egy vörös posztó egy brüsszelita szemszögéből, de azt hiszem, hogy nagyon fontos minden magyar polgár szemszögéből. Köszönöm szépen és kérem, hogy támogassák a törvényjavaslatot. *(Taps a kormánypártok sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a napirend utáni felszólalások következnek.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr a Jobbik-képviselőcsoportból. Z. Kárpát Dániel képviselő úr az Országgyűlés jegyzője. A szót pedig azért nem adom még meg, hogy a gratulációkat szíveskedjenek halkabban elkövetni. Köszönöm szépen. Most adom meg a szót Z. Kárpát Dániel jegyző úrnak.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az egyik legújabb híradás szerint jövő évtől Ausztriában - még egyszer hangsúlyozom, Ausztriában - 3260 forintnyi lesz az egynapos pályamatrixa

díja, ezzel szemben a magát családbarátnak nevező kormány a magyar autósokkal, családossal, adófizetőkkel szemben kimaxolja a sarcolást, hiszen nálunk 5150 forint lesz. A kérdés az, hogy így előzünk-e a kanyarban.

Egyértelmű, hogy európai uniós irányelv szabályozza, hogy maximum mennyit lehetne az egynapos autópálya-matricáért elkérni, de arra senki nem számított volna, hogy ezt a lehetőséget kimaxolja a - még egyszer mondom - magát családbarátnak nevező kormány, és jövő évtől majdnem a mostani tíznapos matrica áráért adják a 24 órás autópálya-matricát. Pedig gondoljuk végig, hogy számos magyar családos ember, mondjuk, egy családtagját szállítja kórházba vizsgálatra, egészségügyi kezelésre, és lehet, hogy csak egyszer vagy egyszer oda-vissza szeretné igénybe venni azt az autópályát, amelynek a díjáért most tíz napot kell hogy kifizessen, tehát igénybe nem vett szolgáltatást fizettetnek ki vele. Teljes mértékben logikus lenne az, hogy az egynapos autópálya-matrica számukra megfizethető áron legyen elérhető.

(22.20)

Ezzel szemben a kormány azt a lépést húzta meg, hogy az eddigi tíznapos árát majdhogynem elkéri a jövőben, a következő évtől egy egynapos matricáért. Tehát elmondhatja magáról, hogy bevezette az egynapos, de ennek ára tulajdonképpen a mostani tíznapossal lesz megegyező.

Éppen ezért a mi követelésünk egyszerű és egyértelmű: maximum ezer forintba kerüljön a 24 órás pályamatrica, hogy azok a magyar családok és azok a magyar autósok, akik egyszer szeretnék igénybe venni, vagy egyszer oda-vissza az érintett autópályát, ne fizessenek egy tíz napnak megfelelő összeget.

Egészen durva helyzet állt elő a tekintetben - még egyszer hangsúlyozom -, hogy 5150 forintot tervez a kormány elkérni ezért a szolgáltatás színvonala tekintetében azért nem sokat fejlődő szolgáltatásért.

Még egyszer mondom, a magát családbarátnak nevező kormányzat megtartja a 27 százalékos áfát a gyermeknevelési cikkeken, megtartja a családi adókedvezmény és a családi pótlék csökkentett mértékét, tehát hagyja, hogy az infláció pusztítsa, elpárologtassa ezeket. Ezzel szemben pedig elmondható, hogy most még a teljesen logikus, autóval egészségügyi vizsgálatra vagy szolgáltatásra, vagy éppen munkaügyből történő utazás esetén is sarcolja a családokat. Ennek a sarcnak tehát véget kell vetni. A mi politikai közösségünk pedig mindent meg fog tenni ezért a köz-eljövőben. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Mi Hazánk képviselőcsoportjából napirend utáni felszólalásra jelentkezett Dócs Dávid képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

DÓCS DÁVID (Mi Hazánk): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Talán nem is a

hosszú ülés, hanem az volt a legfájdalmasabb, hogy ma kultúrtörténeti mélyütéseknek lehettünk a szemés fültanúi. Magam sem tudom eldönteni, hogy melyik fájt jobban, a baloldal által, a DK által Wass Albert, az egyik legnagyobb nemzeti írónk negatív kontextusban való említése, avagy a fideszes képviselő által említett Fülöp-szigeteki vendégmunkás, aki a „Nélküled”-et tört magyarsággal énekelte. Nekem mindkettő egyformán fájó volt.

Na de hogy a lényegre térjek, egy teljesen más témáról szeretnék beszélni. Szűkebb hazám, Nógrád vármegye példáján szeretnék egy országosan fennálló problémát bemutatni, elsőként a kormánypárti képviselőknek és az ő szavazóiknak. Ugyanis a kormány ellenzékéből még erősen bírálta a vonalbezárásokat, aztán az idejében arra vetemedett, hogy követte a baloldali kormányok példáját, és augusztus 1-jével tíz vasúti mellékvonalat zárt be. Természetesen csak átmenetileg szünetelteti a forgalmat ezeken a vonalakon, de ezt láttuk a baloldali kormányok alatt, hogy ezeken a vonalakon aztán már soha nem járt vonat.

Reméljük egyébként, hogy a Fidesz-kormányánál ez nem így lesz, hiszen maga Lázár János építési és közlekedési miniszter mondta azt, hogy ahol ellenállásba ütköznek ezek a vonalbezárások, illetve forgalomszüneteltetések, ott felülvizsgálják majd ezt a dolgot.

Mi ezt reméljük, hiszen nálunk, az északi gúnyhatár mentén a balassagyarmat-ipolytarnóci vonalra is lakat került. Ez a vonal egyébként 1896-tól működött, és egészen Losoncig ért, az volt a csomópont. Tehát a hatvanas években sajnos értelmét veszítette, hiszen a másik vége nem Balassagyarmatig, hanem Ipolyságig ért. Természetesen a Trianon előtt épülő vonalról el kell mondani, hogy ennek a valódi értelme akkor volt, hiszen most a semmiből sehová vezet, de amikor Ipolyságot kötötte össze Losonccal, akkor egy kiemelten fontos, gazdaságilag is fontos vasútvonalról beszéltünk. A hatvanas években viszont felszedték Ipolyság és Drégelypalánk között azt a 6,6 kilométeres szakaszt, amelynek a visszaépítése egyébként feltétlenül fontos lenne, hiszen az Ipoly-völgyi vasút ekkor nyerhetné el valódi értelmét.

Azt gondoljuk, hogy hazánkban óriási lehetőségekként kéne tekinteni a vasútvonalakra mind a személyszállítás, mind a teherszállítás terén, főleg azért, mivel a teherszállítás, ha ez a 6,6 kilométeres szakasz visszaépülne, akkor mind a szlovákok, mind a lengyelek által egy keresett dolog lenne. Arról nem beszélve, hogy a szlovák személyszállítás már régen jelezte az igényét, hogy ő ezt a vonalat szeretné működtetni és üzemeltetni.

Idén lejár az a szolgáltatási szerződés, aminek keretében belül eddig a MÁV-Start végezte ezt a szolgáltatást ezen a vonalon. Reméljük, hogy ha a MÁV-Start nem is tud elégséges szolgáltatást biztosítani az itt élőknek, akkor legalább kiadja olyanoknak, akik ezt meg tudják tenni.

A teherszállítás terén talán érdemes elmondani, hogy a világ összes vasútja úgy működik, hogy a teherszállítás hozza a pénzt, a személyszállítás pedig

sajnos viszi, de a kettő egyvelegéből talán valamilyen szinten fenntartható vasutat lehet elérni és eredményezni. Nálunk ezt a baloldali kormányok értelem-szerűen szabotálták, hiszen eladták a teherszállítást, így a vasúton lévő áldatlan állapotok sajnos egy ré-gebbi gyökerű dologra vezethetők vissza. Elmond-ható, hogy az elmúlt 30 év hibás politikai vezetése-i züllesztették le odáig a Magyar Állavasutakat, ahol jelenleg is található.

Márpedig fontos azt is elmondani, hogy a fővá-roshoz közeli vármegyékben a minden reggel szoká-sos dugók igen nagy problémát okoznak az ott élők-nek, éppen ezért a vasutat nem leépíteni, hanem fej-leszteni lenne szükséges, már csak azért is, mert az agglomeráció határa lényegesen ki van tolódva, a na-gyon drága ingatlanárak miatt a fővárosból és annak közvetlen szomszédságából vidék felé próbálnak nyitni a fiatalok is, hiszen ott tudják megvenni az in-gatlanokat.

De hogyha a közösségi közlekedést, aminek a kormány feltétlen és elkötelezett híve, nem fejlesztjük emellett, és nem próbáljuk ezt a lehetőséget megadni

számukra, akkor sajnos a mobilitásukat tesszük koc-kára, és egészen egyszerűen nem fognak tudni olyan kényelmesen munkát vállalni, ami kevés ingázással és kis idővel telne, ahelyett, hogy a vasúttal és közösségi közlekedéssel megpróbálnánk ezt a problémájukat orvosolni.

Éppen ezért a Mi Hazánk Mozgalom elfogadha-tatlannak tartja, hogy a kormány fejlesztés helyett la-katot tesz a vasútvonalakra, és reméljük, hogy a jövő-ben ez a tendencia változni fog. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a Mi Hazánk soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a napirend utáni felszólalá-sok végére értünk.

Megköszönöm valamennyiüknek egész napos munkájukat. Az Országgyűlés holnap reggel 9 órakor folytatja munkáját.

Az **ülésnapot bezárom**. Mindenkinek szép, jó, nyugodalmas éjszakát kívánok!

(Az ülésnap 22 óra 27 perckor ért véget.)

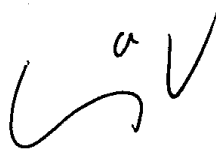
Dócs Dávid s. k.
jegyző

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

Z. Kárpát Dániel s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)